

Megjelenik
minden
pénteken

Ülést tart a Városi Tanács

A Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága 1990. március 8-án 13 órára a Hevesi Sándor Művelődési Központ kamara-termébe összehívta a Városi Tanács ülését.

Napirend:

- 1./ *Tanácselnök beszámolója a lejárt határidejű tanácshatározatok végrehajtásáról.*
- 2./ *Interpellációk.*
- 3./ *Javaslat a tanács 1990. évi költség-*

vetési tervére.

4./ *Beszámoló a városfejlesztési bizottság munkájáról.*

5./ *Javaslat a környezetvédelemről szóló tanácsrendelet kiegészítésére és módosítására.*

6./ *Nagykanizsa általános rendezési terve felülvizsgálata, módosítása.*

7./ *Egyéb*

A tanácsülés nyilvános, arra minden érdeklődőt várnak.

Kié a
közterület?

6. oldal

Verseny
a víz
alatt

16. oldal

A tüntetés két szónoka: Bali Ferenc és Csengey Dénes. Az eseményről részletesebben az Ez történt című összeállításban számolunk be.

Fotó: Szakony Attila
(2. oldal)

„Hogy milyen politikai erő irányítsa a jövőben a várost, azt Nagykanizsa polgárai döntsék el!”

Beszélgetés dr. Franz Nussmayrrel, Gleisdorf polgármesterével

Dr. Franz Nussmayr Nagykanizsa testvérvárosának, a stájerországi Gleisdorfnak a polgármestere. Napfényes irodájában beszélgettünk a politika jelenéről és múltjáról.

– Polgármester Úr, úgy hallottam, hogy Ön tegnap még Romániában tartózkodott. Mi volt utazásának célja?

– A romániai hírek hallatán Gleisdorfban is szerveződött egy intézőbizottság az adományok összegyűjtésére. A felhalmozódott – s időközben a nyilvánosság kérésére Gleisdorf által megduplázott – 400000 schillinget azonban nem akaruk pusztán élelmi szercsomagok vásárlására költeni, inkább ésszerűen befektetni valamilyen, az új társadalom felépítését segítő folyamatba. Ennek megszervezését tűzte zászlajára a gleisdorfi delegáció, amelynek az élén az elmúlt napokban én is Romániában jártam.

– Milyen konkrét eredményt ért haza?

– Curos-Severin vidékén, a Duna mentén fekvő Moldovával vettük fel a kapcsolatot. A várost főként románok lakják, a legnagyobb létszámú kisebbség a szerb, de élnek ott magyarok és németek is. Az első beszélgetések után két dologban már meg is egyeztünk: szeretnénk hozzájárulni a gyógyszerellátáshoz és a kórházak felszereltségének fejlesztéséhez, és szorgalmazzuk iskolák, bölcsődék tervezését, építését.

– Romániában néhány hete kezdődött meg az a változás, ami nálunk már közel két éve tart. Miként vélekedik a jelenlegi magyar helyzetről?

– Más országokban az ember általában olyan állapotokat szeretne látni, amilyenek a sajátjában léteznek. Ez a gondolkodásmód azonban igen veszélyes is lehet, hiszen igazának bizonyítására nincs garancia. A jelenlegi osztrák politikai helyzet sem valami recept alapján, hanem különösebb korlátok nélkül, az emberek többségének egyetértésével alakult ki. Ezért én Önöknek is csak azt

tudom javasolni: abból az álláspontból teremtsék meg saját demokratikus rendszerüket, hogy az állandó mozgásban legyen, és ellenőrzés alatt álljon, különben a leghaladóbb szellemű párt is – rövid időn belül – reakcióssá és konzervatívvá válhat.

– Hogyan működik Ausztriában a többpártrendszer?

– A jelenlegi osztrák pártok többsége – így a szociáldemokrata vagy a néppárt – régi hagyományokkal bír. Folyamatos tevékenységük csak az 1934-1945 közötti időszakban szakadt meg, de a náciuralom bukása után ismét szerencsésen alakult a sorsuk. A régi pártvezetők színpatizánsaikkal, barátaikkal állami keretek között szervezhetők újjá pártjai-

kat, tovább építve ezzel a régi utat. Az elmúlt 45 év legfőbb eredményének tartom, hogy ma a pártok, különbözősük ellenére is, kölcsönösen tiszteltben tartják egymás célkitűzéseit, s működésük lényegét nem egymás lejáratásában, sokkal inkább saját programjuk tökéletesítésében és elfogadtatásában látják.

– Érthetem ezt úgy, hogy a pártok ma Ausztriában nem ellenlétségei, csupán ellenfelei egymásnak?

– Ma már azt mondhatom, hogy csak ellenfelek, de ez nem volt mindig így. Hosszú és fájdalmas folyamat eredményeként tudtuk eljutni idáig, de még most sem állíthatom, hogy manapság minden rendben lenne. Körültekintve a világban, annak azért mégis örülök, hogy ma Ausztriában kulturáltan lehet politizálni.

– A rendszerváltás Nagykanizsán is egyre jobban érezteti hatását; általában a hata-

lom. Mekkora jelentőséggel bír ez Önök számára?

– Hivatalos és baráti szálakkal is kötődöm a városhoz, de beszélgetéseim során – városi vezetőkkel, jó ismerősökkel – a politikai véleménycserét szándékosan mellőzzük. A városban kialakult politikai viszonyokat és a pártok fő képviselőit nem ismerem. Mi mindenképpen barátok szeretnénk lenni a következő hatalom gyakorlóival is, az azt követőkkel is, függetlenül attól, milyen a világnézetük, hiszen a demokráciában gyakori a politikusok és a nézetek cserélődése.

Hogy milyen politikai erő irányítsa a jövőben a várost, azt Nagykanizsa polgárai döntsék el. Mi a kanizsaiakkal továbbra is jó viszonyban szeretnénk maradni, és a lehetőségek kiaknázásával kapcsolatainkat is továbbfejlesztelni.

– Köszönöm a beszélgetést.

ifj. Miha Tamás

Ez történt

Február 15. csütörtök

– Elhagyta a Tungsram kanizsai gyárának gyártósorát az ötmilliárdomodik fényforrás. A jubileum alkalmából különleges felülbélyegzéssel egy 3000 db-os szériát készítettek.

Február 19. hétfő

– Soronkívüli ülést tartott a Megyei Tanács Végrehajtó Bizottsága, hogy előkészítse a február 23-ára tervezett tanácsülést. A vb demagóg hangulatkeltésnek minősítette Nagykanizsa vezetésének azt a szándékát, hogy a költségvetés felosztásában a város számára kedvezőtlen döntés esetén demonstrációt tervez a Megyei Tanács élé. Mint ismeretes, a Kanizsai Közéleti Klub aláírásgyűjtést szervezett az anyagi eszközök megyén belüli igazságosabb elosztása érdekében.

– Választási gyűlést tartott az SZDSZ helyi szervezete az Erkel Művelődési Házban. A gyűlésen bemutatkozott Solti Károly képviselőjelölt és ismertette a Szabad Demokraták programjának főbb tételeit. Kiemelten foglalkozott a gazdasági vonatkozásokkal, az ipar és a mezőgazdaság kérdésével. Hercz Gábor a FIDESZ kanizsai szervezete nevében a FIDESZ támogatásáról biztosította az SZDSZ képviselőjelöltjét.

Műhelynek, raktárnak alkalmas, 25 négyzetméter alapterületű helyiség kiadó.

Cím: Nagykanizsa, Bajcsy-Zs. 62.

Február 21. szerda

– A Zalai Hirlapban folyik a vita az emlékeztetés sörgyári nyílt levél óta. Az újság február 16-i számában „A sörgyár jövője a tép” című cikkben a nyílt levél aláírói fejtik ki részletesebben véleményüket, a február 21-i Zalai Hirlapban pedig a vezérigazgató és helyettesei nyilatkoznak. A vezérigazgató szerint a nyílt levél aláírói tessék tönkre ezzel a lépéssel a gyárat, és a vezérkar bármikor készen áll a teljes körű vagyonelszámoltatásra és a tevékenységi körökkel összefüggő vizsgálatokra.

– Az MSZP megyei szervezetének ülésén nyilvánosságra hozták a párt megyei listájára kerülő személyek nevét és sorrendiségét. A lista harmadik helyén szerepel Gondör István, negyedik helyén Dr. Vári László, hetedik helyén pedig Tálasi János kanizsai vállalkozó. Mint közölték, Tálasi János az MSZP országos listáján is szerepel.

Február 22. péntek

A „Sörgyár jövője a tép”... ilyen és ehhez hasonló felirattal

tablák jeleztek február 22-én késő délután a Városháza előtt és a Szabadság téren azt a rokon-szenv-tüntetést, amelyet a Magyar Demokrata Fórum helyi irodája szervezett. A többszáz bekezdésű tüntető – közöttük a Nagykanizsai Sörgyár dolgozóinak közel száz főnyi csoportja – előtt Tarnóczky Attila, helyi MDF-szervezet országgyűlési képviselője-lőltje, majd Csengey Dénes, az MDF országos elnökségének tagja szólt a jelenlevőkhez, aztán – a gyárban kialakult áldatlan állapotok mielőbbi megszüntetését követelő kilenc középvezető nevében – Bali Ferenc, a Sörgyár műszaki fősztályvezetője emelt szót a gyár és a dolgozók jövője érdekében. (A demonstráció lefolyását, Bali Ferenc beszédének és Kaczeus Márton volt sörgyári főmőrnök levezetésének teljes szövegét legközelebbi lapszámainkban közöljük.)

Összeállította:
Kocsi Katalin

A Tudományos Ismeretterjesztő Társulat Nagykanizsai Szervezete

1990. március 1-jétől

a Hevesi Sándor Művelődési központba helyeztük át irodáját:

Cím: Nagykanizsa, HSMK, Széchenyi tér 5/9.
Telefon: 11-071.

Plakátokról újra avagy

hogyan kerül

a csizma az asztalra?

A választási kampány során igazán sok, néha jópofa, ötletes plakáttal találja szemkötő magát a nézelődő. Minősíteni, – ha úgy tetszik bírálni – ezennel csak egyet kívánok. Három nagybetű díszleg rajta; „MUK” – vagyis márciusba újra kezdjük! Jómagam a hetvenes évek elején találkoztam először e három betűvel, és annak egészen másfajta jelentésével. Akkor „minden uszítónak kötelet” jelszóként definiálták a (jó humorérzékkel rendelkező) hatóságok. Ez a három betű az igazi demokratikus magyar ellenzék jelszava volt évtizedeken keresztül, amikor a naptárakban március 15-e még nem volt piros betűs ünnep.

Az eltökélt ellenzék képviselői, akikben évtizedeken át élt a szabadság iránti vágy, ha illegálisan is – néha a szapora gumbotózsák ellenére – akkor korszorúztak, tüntettek, felvonultak.

1988. március 15-én is, amikor még javában tartott Górsz Károly országglása! Az igazi, kompromisszumokat nem ismerő ellenzék az utcára, a Parlament elé vonult, ahol Tamás Gáspár Miklós (azóta országgyűlési képviselő) kijelentette: „...az önmagukat kinevező kormányzatok ideje lejárt, s a nép bizalmát elvesztett vezetőknek le kell mondanuk!”

Aznap este egy mai „ellenzéki” politikus (aki egy közeli városban országgyűlési képviselőjelölt) úgy vélte, hogy az SZDSZ (Hálózat) piros vérral kívánja átfesteni a pesti utcát, s azt javallta, erre a célra használjon inkább minimumot!

Nos, mi márciusban újra kezdjük! De hogyan került az Ő plakátjaira a „MUK”? Hogyan került a csizma az asztalra?

Czene Csaba

ÉN vásárolok, TE vásárolsz, Ő elad

Dél-Zala, illatszert osztály

Glória hajjakot szeretnek. Ūm, ūm és fejszoválás. Akkor jó az Elnett is. Ūm, ūm, ismét fejszoválás azaz: sincs. Kszzönöm! Most sem tudom mit, ugyanis a magas, csinos, babaarcú hölgy éppen eszik a pult mögött. Istenemre nem áll jól neki. Fél kilinél tart, így egy vizontlításnak már semmi értelme.

Hűsbolt, Ady utca

Kolléganőmnek „megszaladt” Pick szalámira támadt guszusa. A legközelebbi rúd le, 10 deka, levágva 46 forint. Otthon egyszerre esnek neki, de rájönnek, hogy fokhagymás ízű, nem erre gondoltak. Reklamáció. Eladó: – Miért nem hozta vissza? Már felvágtuk, nem olyan egyszerű, hogysmondjam... Eladó sajnálja, a vevő is. Bár rosszat sejt, ezért máshol tudja meg, ami-ről a boltban „udvariasan” nem tájékoz-

tatták, hogy a szalámik látszatra egyformák, a „csekélyke” különbség az, hogy a rövidebb rúd a fokhagymás, kilónként 400-ért, a hosszabb a hagyományos, 460-ért. Ez a boltban úgy látszik egyre megy.

Kenyérbolt, piac

Szombat van, a szokások két hosszú sorral. Anyuka érkezik kislányával. A baloldalihoz állunk – mondja – ahol az az alacsony helyes néni szolgál ki. Míg előrehaladunk, váratlanul felcserélődnek az eladók. Anyuka: Ezt jól kifogtuk, pont a vezetőhöz kerültünk. Nem baj – mondja a kislány – ő is aranyos, az utcán is megismer. Itt mindenki egyformán kedves, udvarias, a város másik végéből járok ide – jegyzi meg egy sorban álló idős férfi. Ebben többen megegyezünk. Mert ilyen is van, csak el ne rontsák.

Tóth Ferenc

Királyfi, álruhában

Lapozgatom a Magyar Nemzetet. Főlős idom lévén, unatkozva, figyelmetlenül, néhány dolgot újra áttutva, míg végül az apróhirdetésekre fanyalodom. S amit ott olvasok, fölvillanyoz, apró lűdbőr futamokat eregetve újságot tartó újjbegymtől gerincemig.

„Lakástakarítást vállal középkorú, humán diplomás férfi, kellő szabaddóvel. Szorgalmas N 4544 jelgére a kiadóba”. Így. Ezért is másoltam egészen ide.

Ki rejtőzhet e Szorgalmas N mögött? Pedagógus, orvos, jogász...? Tán az utóbbi kettő, a kellő szabaddó híján, kiesik agyam rostáján.

Pedagógus? Két, három gyerekes, elvált? Az biztos, pályája bére kevés lehet. Mskülönben nem fordulna el – pénzt keresni – tanul szakmájától. Miért döntene értelmiségi elegancia és kétkézi porrongy közt a második lávára? Vagy tán túl leikiismeretes? Ugy véli, amit nem tud munkaidéjében megtanítani, azt két-háromszorosára sem tudja lakásán, korrepetálás-sal, elsajátítani? Itt volna többet! Mert így, sorra gyűrűznek kérdéseim. Ki alkalmazzák, hogy mutatkozik bé? Dr... vagy N ilyenésilyen szakos tanár? Ki tudja? Mindegy, fojtánám el kétségeim. De

megint jön más... Itt egy diplomás deklaszalódik. Már megélhetést sem biztosít a hosszú tanulóévek végbizonyítványa? Kinek a hibája? Szorgalmas N-e, vagy másé? Csak ő egyedül került margin kívülre, vagy sokan mások is?

Nem – eszmélek föl. Szociológus vagy író. Ezúton akár munkájához anyagot, adatot gyűjteni. Amolyan „moldavagyörgyös”, húzással belülről látni az életet. Igen. Biztos valami íróféle lehet Szorgalmas N. Lám, rájöttem! – hitegetem magam, bár kevés sikerrel, meggyőződés nélkül. Hiszen bármelyikünk föladhatná ezt a hirdetést.

Nem értem

...hogyan éljek egészségesen, amikor drága a tej, a sajt, a hús, a zöldség, a gyümölcs, a tojás...

...miért örüljek annak, hogy a demokrácia jegyében közel hatvan párt acsarkodik egymásra...

...kinek jó az új adózási rendszer, amikor már a létminimumot is adóztatják...

...kikkel akarjuk megvalósítani a szép jövőt, amikor a fiatalok nem tudnak családot alapítani...

...hogyan taníttassuk gyerekeinket, amikor éppen csak enniavalóra, ruhára futja...

...miért dolgoztam eddig...
...miért kell azért örülnöm, hogy még dolgozhatok?

– ... és most merre?

– Most egyik meg, vagy ebéd után desszertnek?

A Vállalkozók Pártja azt kívánja, hogy a századeleji 3 milliós koldus országából a század végére 3 millió vállalkozó és 10 millió újra mosolyogni tudó ember országa legyen hazánk.

Tisztelt Választópolgárok!
A közelmúltban a többpártrendszer bevezetése során, lehetőségünk nyílt arra, hogy a vállalkozók is létrehozzák pártjukat. Idáig az érdekképviseletek lehetőségei korlátozottak voltak, a kormány nem tekintette igazi tárgyalópartnereknek a vállalkozók által fenntartott szervezeteket. Mivel a hatalomba való beleszólás most is csak a pártokon keresztül biztosított, élni kellett a lehetőséggel.

Fiatal párt vagyunk, a megalkulással sokáig vártunk, hogy a már működő politikai pártok felvállalják-e érdekképviseletünket, de arra a meggyőződésre jutottunk, jobb, ha ezt magunk tesszük. Ennek a pártnak több százezer támogató tábora lehet, ha az emberek megismerik programunkat és az összefogás jelentőségét. Mi emberközpontú gazdasági párt vagyunk, s ma az egész országot vállalkozóknak tekintjük.

Jelmondatunk a vállalkozás szabadsága és biztonsága.

Az ország valamennyi megyéjében létrehoztuk intézőbizottságainkat, Zalában 9 helyi alapszervezetet alakítottunk. Megyénkben 3 képviselőjelöltet állítottunk. Nagykanizsán a 2. sz. választókörzetben vagyunk érdekelték.

Programunk

A vállalkozók pártja nem tekinti magát a nemzet lenéző megmentőjének, nem állítja azt, hogy zsebében hordja a „bölcsék követ”, programja viszont – amennyiben annak következetes végrehajtásáról is gondoskodhat – garanciát jelenthet egy Európához tartozó Magyarországnak, egy,

minden magyar állampolgár számára létbiztonságot, az egyéni boldogulást biztosító ország megteremtéséhez.

Célunk: a szabad, demokratikus, a magántulajdon létjogosultságát és egyenrangúságát elismerő Magyarország megteremtése. A monolitikus és diktatórikus egypártrendszerből az ország békés úton jusson el a többpártrendszerhez.

Programunk fő tézisei:

1./ Független és semleges Magyarországot!

2./ Az alapvető állampolgári jogok feltétlen biztosítását mindenki számára és ezek megfelelő garanciáit!

3./ A gazdasági szféra és a mezőgazdaság – vállalkozási szemléleten alapuló – átalakítását!

„A tett az első, a szó a második”

A legnagyobb magyar eme szép gondolata napjainkban a visszajára fordult. Szó, szó, szó, mindenütt

... De mintha a szemek fénye fakulóban lenne, a fülek bezárnak, a szívek nehezen hevülnek...

Ötvennél is több párt kínálja megváltó programját, de a magyarság túlnyomó többsége óvatossá, a kivárási álláspontján tétovázik. A mindenható Pártból a keserű tapasztalatok végképp kiábrándították, az újak még nem győzték meg. Tíz és fél milliós magyarból csak néhány tizezer tagja valamely pártnak. És a többség, a millió? A mai roppant változások időszakban felelősség és erkölcsi kötelesség is a tájéko-

zódás. Aki még nem tudta eldönteni, hogy melyik párt programját vállalja, csatlakozzék a Hazafiás Választási Koalíció ajánlatához!

Ez a Koalíció csak a választások idejére szerveződött, s a pártok küzdelmében semleges politikai erőt akar a Parlamentben létrehozni, s egyetlen jelöltjétől sem kívánja meg a pártfegyelmet betartását, tehát azok független képviselőként dolgozhatnak.

Az ország súlyos válság állapotában vesztéssel. Meggyőződésünk, csak egy nagykoalíciónak van esélye arra, hogy kiközltesse az ország kátyúba rekedt szekerét. S mit látunk? Egy másnak felszólító pártok kiemelten harcolnak egymás ellenében áll a pártérdek, s háttérben szorul a nemzet ügye. Teljes, gyökeres, visszafordíthatatlan változásokra van szükség!

f. Külpolitikánk alapelve az,

hogy minden reális esélyt azonnal és határozottan meg kell ragadnunk hazánk függetlenségének visszaszerzése, ugyanakkor egy újfajta függőségbe való belezuhanásunk elkerülése végett.

A közép- és kelet-európai országokkal s különösképpen a győftelmes vajudás állapotába jutott Szovjetunióval a valódi barátság és a gyümölcsöző együttműködés útját kell megtalálnunk.

Vállalnunk kell a határainkon túl élő magyarok és a hazánkban élő nemzetiségek érdekeinek védelmét.

Egyenrangúként kell építenünk kapcsolatunkat a világ valamennyi országával. A belpolitikában elsőrendű feladat az átalakulás robbanásmentes levezetése. A többpártrendszerű demokráciában hiszünk, ha nem is tartjuk a tökéletes társadalom" modelljének. Elkerülhetetlen az ellenvé-

lemények szikrázó összecsapása, ugyanakkor a tolerancia, a másik ember megértése és a más vélemények tiszteletben tartása.

A múlt lezárása nélkül nem lehet elindulni a fölfelé vezető úton. A bukott vezetők elszámoltatása nem kerülhető el, de ez nem lehet boszorkányüldözés. Az egykori párt közkatonának pedig felkészültségük, tehetségük szerint – a nemzeti megbékélés jegyében – együtt kell menetelnünk, dolgoznunk mindnyájunkkal.

Sok mély sebet ejtett az elmúlt 45 esztendő. Kárpának tehát erkölcsi elégtételt a meg, hurokoltak, s ha mód lesz rá, az anyagi kárterítés sem maradhat el.

A morális válság főlészámolásban haladéktalan feladatunk a haza, a munka, az erkölcs, a becsület és a család méltó megbecsülése és védelme.

A vallásban rejlő mélyen hu-

A Szabadságpárt

Tisztelt választók!

Önök a Szabadságpárt nevének említésekor úgy gondolják, hogy a másfél év óta gombamódra szaporodó ellenzéki pártok egyikéről hallanak, s az idősebbeknek is csak akkor csillan fel a szeme, ha a Sulyok nevet hallják. A Szabadságpártot 1946-ban dr. Sulyok Dezső alapította azt követően, hogy 20 képviselőtársával együtt kizárták a Kiszabadságból azért, mert kifogásolták a pártnak a kommunistákkal szemben gyakorolt engedékenységet. Sulyok Dezső a Szabadságpárt Hoinap című napi-

lapjában már 1947-ben megírta: „Politikánk alapja a keresztény erkölcs, a nemzeti gondolat, a tiszta demokrácia és a szociális kiegyenlítő szolgálat. Szabad hazában szabad embereket akarunk teremteni, szolgabírók helyébe nem akarjuk a párttitkárok uralmát, osztályok, fajok és társadalmi rétegek egymásra fenekedő és gyűlölettel áthatott falanszai helyett egygyéforrott magyarságot akarunk és evégre vagyunk a világon.” E ma is érvényes hitvallás miatt zúzták szét Rákosiék elsőként a Szabadságpártot, emiatt kellett Sulyok Dezsőnek az

Egyesült Államokba menekülni, ahol haláláig a magyar ügy harcosa maradt.

A Szabadságpárt küzdelme része volt annak a folyamatnak, amely végül is lehetővé tette, hogy ma az országban ellenzéki pártok működheszenek. A Szabadságpárt valja:

Szabadság és függetlenség csak ott lehet, ahol nem tartózkodik idegen megszálló csapat. A szovjet csapatokat ki kell vonni, a Varsói Szerződésből és a KGST-ből ki kell lépni. Legyen az ország semleges.

A helyi önkormányzatok jogkörét ki kell szélesíteni. A jövedelem maradjon ott, ahol azt kigazdálkodták.

A jövőt a szabad vállal-

kozás biztosítja. Meg kell szüntetni minden olyan jogszabályt, amely ezt és a külföldi tőke beáramlását akadályozza.

Meg kell akadályozni az állami vagyon elherdálását. Türetlen dolog, hogy többszáz milliós értékek felett egyetlen vezérigazgató vagy néhány vállalati tanácsstag dönt, a vállalat dolgozóinak, a helyi tanácsnak és a kormánynak a kizárásával.

Az erőszakos termelőszövetkezeti szervezésnél elvett földeket vissza kell adni tulajdonosainknak, ha arra igényt tartanak.

A dolgozók és a kiváltságosok fizetése, nyugdíja közötti óriási különbséget meg kell szüntetni. Egymás ter-

4./ Létebiztonságot mindenkinek, ezen belül:

- a társadalombiztosítási rendszer gyökeres megváltoztatását, biztosítási alapon való megszervezését,

- vállalkozásbarát hitel - és adópolitikát,

- a munkanélküliség visszaszorítását, munkahelyek létesítését az egyéni és társas vállalkozások számának megtöbbszörözésével,

- az infláció megállítását, illetve leszorítását a gazdaság működését nem gátló szintre,

- a nyugdíjak reálértékének mindenkor biztosítását,

- új lakáskonceptiót, mely mindenki számára ga-

rantálja a lakáshoz jutás jogát,

- a fiatalok pályakezdésének elősegítését, munkához jutásuk biztosítását.

5./ A helyi önkormányzatok teljes önállóságát, önkormányzati tulajdon mielőbbi kiteljesedését!

6./ Az oktatási rendszer gyors és határozott - az életre felkészítő ismereteket adó és depolitizáló - átalakítását!

7./ Lehetőségeket és jogokat a vidéknek, a falvaknak, az ottani vállalkozásoknak a fővárossal és a kiemelt városokkal szemben!

8./ A gazdasági életben az esélyegyenlőség, a szektorsemlegesség mielőb-

bi biztosítását, a vállalkozókat, a vállalkozásokat sújtó és létező bürokratikus jogszabályok mielőbbi megszüntetését!

Tisztelt Választópolgárok!

Támogassák Önök is a vállalkozók pártját, szavazanak jelöltjeinkre!

Képviselőjelöltünk

Dr. Gáspár Ferenc 1941-ben Pécssett született iparos családban. Iskoláit az Állam és Jogtudományi Egyetem befejezéséig Pécssett végezte.

1963-ban Nagykanizsára nősült, majd 1965-ben első munkahelye a Városi Tanács titkársága volt, ezt követően 6 évig az AFESZ-nél, majd 13 évig a KISZÖV Jogi Irodánál jogta-

Dr. Gáspár Ferenc

nácsosként dolgozott. 1985-től magánkereskedő.

Felesége és fia kisiparos.

mánus értékek terjedését segítenünk kell. A hit, a szeretet, a megértés és a bizalom adhatja az erkölcsi - s ezzel a politikai és gazdasági - megújulásunk maradó alapját.

A vérlázítóan magas nyugdíjak eltörlesztését és a megalázóan kicsiny nyugdíjak felemelését is ezért szorgalmazzuk.

III. Gazdaságpolitikában újjáépítési programra van szükség. Támogatjuk az azonnali, rövid távú intézkedések bevezetését, majd egy megfontolt, körültekintő átterést a piaccgazdaságra.

A beláthatatlan mennyiségű dollárhiányosság visszafizetése, az elavult iparszerkezet átalakítása, piac képes árutermelés szervezése, a tulajdonviszonyok megváltoztatása, a földtulajdon rendezése, a munkanélküliség fenyegető réme tornyosul felettünk. A külföld segítségét csak remény. Egészen bizonyos, hogy elsősorban a nemzet megfeszített erejére számíthatunk. Felül azonban, hogy lassan az ország lakosságának fele lesüllyed, s a feszültségek a kezelhetetlenség állapotába sodródnak.

Biznünk kell azonban, hogy

hét hordozzátok - mondja a szentírás.

A szabadság piac bevezetése álförformer lépés, mert még nem épült ki a piaccgazdaság, nem kényszeríti a vállalatokat a takarékosra, minden pazarlást áthárítanak a lakosságra. A nép védtelen az áremelésekkel szemben.

A lakás gondok rövid idő alatt megoldhatók.

Tisztelt Választók!

A Szabadságpártba azért léptem be, mert múltunk és sorsunk hasonló, céljaink azonosak.

1924-ben Nagykanizsán születtem katolikus családban. A Kereskedelmi Középiskolában érettségiztem, majd könyvelőként helyezkedtem el. Két felmött gyer-

az ország legjobb gazdasági szakemberei a külföldi szellemi és anyagi támogatás segítségével, de főleg a nép utolsó erőfeszítéseivel találnak fényt, amely a sötétből kiutat mutat.

IV. Helyi politika, önkormányzatok

Meggyőződésünk, hogy az új magyar társadalmi berendezkedés fundamentuma csakis az erős, életképes helyi önkormányzatokra épülhet.

Há itt az alapoknál okosan tervezünk és maradóan fundamentumot rakunk, akkor egy-egy "vidéki" város vagy község gazdasági, szellemi fölemelkedése többé nem marad vágyálom. Végvényesen megszűntetjük a fővárosból induló majd a megyei hatalmasságok kezén szétfolyt költségvetési megaláztatások félévszázados menetrendjét.

Mágnuk szeretnénk otthonosá tenni városunkat, amelynek termékeit keresik, kultúráját becsülik, szorgalmas polgárait tisztelik.

Garantált esélyegyenlőséget akarunk az oktatásban, a művelődésben, az egészségügyben egyaránt. Erezze minden polgártársunk magáé-

mekem van. Kis nyugdíjas vagyok. 1945-ben a Kisgazdapárt tagja lettem, ahol titkárnak választottak meg. Eredményes munkám, beszédeim ellenszenvet keltek a Kommunista Pártban. 1947 március 3-án Újudvaron tartottam választási beszédet. Még aznap éjjel őrizetbe vettek és az ÁVO kihallgatása után a pécsi börtönbe kerültem. Szabadulásom után visszamentem a titkári helyre, de 1948-ban a kommunisták nyomására a pártközpont kizárt a tagok sorából. 1947-ben felszólítottak, hogy lépjek be az MSZMP-be. Mivel megtagadtam, elbocsátottak az állásomból. Kénytelen voltam más megyében ipart váltani, hogy

nak az iskolát, a művelődés ügyét. Itt nő fel a jövőd, itt dől el, milyen lesz a holnap!

Az előregedőben lévő magyar társadalomnak olajozottan működő egészségügyi ellátásra van szüksége. Az egészségügy valamennyi dolgozója a mi érdeklünkben akarja a kórház műszerellátásának javítását, s türelmetlenül érzi, hogy Zalaegerszeg merőföldekkel jár előttünk.

V. A Hazafias Választási Országos támogatásához - sok szűz ország szervezet - köztük a Néppárt, a Magyar Népművelők Egyesülete, a magyarországi nemzetiségek szervezetei, a Mozgássérültek Egyesületeinek Országos Szövetsége, a szövetkezeti mozgalom, stb. - csatlakozott.

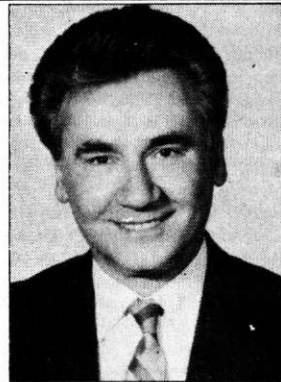
Bizunk a Parlamentbe kerülő független jelöltek felelősségteljes munkájában. Illuziókat azonban nem kergetünk, felelőtlen ígéretekké nem bocsátózhatók.

Kedves Honfitársaim! Kanyarodjunk vissza a címhez: „A tett az első, a szó a második”. Hamarosan a dolgos hétköznapiak jönnek, s egy főzőrög bölcs szavaival köszönöm

családomat eltarthassam. Az aktív politizáláshoz azért tértem vissza, mert az újonnan alakult ellenzéki fórumok és szövetségek szídják ugyan a múltat, pellengérré állítják a vagyonátmentést, de nem vetik be teljes befolyásukat. Felső, hogy a kiváltságok csupán gazdát cserélnek, de nem szűnnek meg.

A Szabadságpárt nem fogad soraiba volt kommunista párttagokat, így taglétszáma most még alacsony.

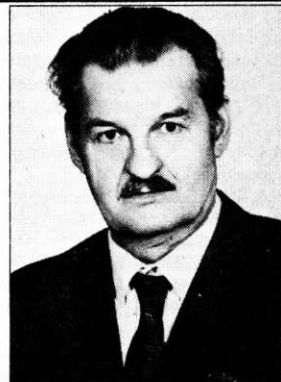
Ezért fokozott segítséget kérünk a választóktól, hogy ajánló szelvényeikkel és szavazataikkal támogassanak bennünket, mert ellenzékre, a lelkiismeret hangjára a jövő parlamentben is szükség lesz.

Harkány László

meg bizalmukat: „Elég a hazának az, ha mindenki elvégzi a maga feladatát”.

Harkány László képviselőjelölt

Goór Tibor

Goór Tibor képviselőjelölt Szabadságpárt 8801 Nagykanizsa Pf: 260

Kié a közterület avagy

Ki mit látna szívesen a város utcáin?

A város közterületei – az utak, járdák, terek, zöldfelületek, játszótérek – olyan részei a településnek, melyek mindenki használatára szolgálnak.

A városkép alakításában nemcsak az épületek tömege, a homlokzat arányai, részletei és színezése játszanak szerepet, hanem az is, hogy miként alakul a közösen használt területek sorsa, s hogyan a mikro-környezet. Ez fokozottan igaz Nagykanizsa városközpontjában. Fontos, hogy milyen az út-, járda-, parkolófelület, vagy a növényvel beültetett terület gondozásának színvonala, de nem elhanyagolható az építési vagy kereskedelmi célú igénybevétel kérdése sem. A kialakult rend vagy rendezettség újabb kérdéseket vet fel: miért nincs a mai követelményeknek megfelelő, mindenki számára elfogadható szabályozás és ellenőrzés; miért bizonytalan az engedélyező; miért nem következetesebb a közterületi felügyelet? Egyre gyakoribb igény – az építési célú igénybevétel (pavilonépítés) helyett – a szabadterei kereskedelem engedélyezése, a reklám, a cégfeliratok és hirdetőtáblák, kirakat-szekerények elhelyezése.

Kétségtelen, hogy az üzlet utca felé történő megnyitása, az „árubabotlás” vásárlásra serkentő hatásának fokozása a nálunk igényesebb környezettel bíró szomszédos vagy távolabbi országokban is gyakorlat. Ezt többen tanúsíthatjuk, de nem a nálunk szerénynek mondható, fantáziát nélkülöző megoldásokkal.

A „bódeépítés korszakát” Nagykanizsa jelentősebb elvesztés nélkül élte túl.

Az építetők – egyre inkább teret engedve a tervezői fantáziának – ma már ideiglenes épület esetében is törekednek a vonzó megjelenésre. Jó példa erre a Hevesi úti könyvespavilon vagy a Szabadság téri üzletpavilon. Az a törekvés is eredményre vezetett, hogy a vállalkozók egymáshoz kapcsolódó üzletépületekben gondolkoznak. Az elhelyezésében

és tartalmában ma már vitatható Hevesi úti üzletsor helyett jó példa a most kibontakozó Sneff téri üzlettömb.

A városkép alakításáért felelősök körében legkézenfekvőbb megoldás az új épület-tömbök, foghíjak ilyen célú beépítése, bár ez sem eredményez minden esetben vitathatatlan összképet. A jövőbeni ilyen megoldások érdekében értékelni kell a Zrínyi u. 20. sz. alatti földszinti üzletsor és az Eötvös téri új lakó-üzletház-tömb földszintjének építészeti megoldásait.

De mi legyen azzal a vállalkozó kereskedővel, aki nem tudja, vagy nem akarja megvásárolni a ma már drága területet és nem gondol zárt területté?

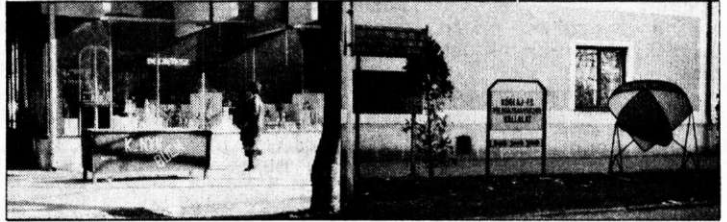
Városunkban is feltűntek az utcai könyvárusok, gyakorivá vált az üzlet elé vitt zöldség-, divatáru-, piperecik stand. Ez-

zel együtt megnőtt az ilyen jellegű helyfoglalási engedélyek kérése.

Egyértelmű, hogy az érvényben lévő tanácsrendelet ezeket az igényeket még nem vehette számításba. Viszont mértéktartóan rendelkezett a közterüle-

deszkák látványra és a rakodás ürügyén hosszasan a járdán parkoló gépkocsik egyre szembe-tűnőbb helyfoglalása.

Szeretnénk tehát, ha az itt felvázolt problémák megoldását városunk lakossága is észrevételeivel, javaslataival segítené,

Könyvasztal – könyvek nélkül.

tek használati díjáról. Csupán az kérdéses, hogy melyik vállalkozó legyen kedvezményezett a közterülethasználati díj kivételével.

Nem örvend köztetszésnek az utcai árusok kinthagyott, föliába burkolt asztala, vagy az árusítás terjeszkedésével az asztal mellé rakott dobozok,

s minél többen vennének részt az új közterületi szabályozás előkészítésében.

Karmazin József

(Észrevételeiket, javaslataikat, vitatkozó álláspontjukat kérjük juttassák el a Kanizsa várospolitikai hetilap szerkesztőségének címére: Nagykanizsa, Ady u. 1. – a szerk.)

Utak Erdélybe (1.)

A magyarok hazája nemcsak Magyarország

1989. Karácsony. Nagykanizsáról szállítmány indul Romániába. Szabó Imre főszerepet vállal a szállításban. Élményei és tapasztalatai alapján talán magyarátot kapunk sokak ki nem mondott kérdésére:

– Megérte-e segíteni akkor, amikor Magyarország is bajban van?

– Hallottuk a felhívást a televízióban – kezdi Szabó Imre – és mindenképpen segíteni szeretnénk volna. Lementem az MDF kanizsai szervezetéhez, hogy megkérdezzem mit tehetek. Itt már nagy szervezkedés folyt annak érdekében, hogy

minél előbb elindulhasson az első szállítmány Romániába. Így indultunk el társammal, egy főiskolás fiatalemberrel, Nagy Attilával. Szállítmányunk élelmiszert, kakaót, édességet tartalmazott. Nagylaknál 6 órát szobroztunk, a románok egyetlen autót sem engedtek be. Ekkor még nagyon éles volt a helyzet, senki nem tudhatta merre billen a mérleg nyelve. Amikor visszajött az első olyan autó, amelyen láthatók voltak a lövések nyomai, az ott tartózkodó kb 150 magántaxis fele visszafordult. Így tudtunk besorolni a harma-

dik helyre. Felnyitották a sorompót, és 10 szállítmányt átengedtek.

Nem féltünk, mert nem félhettünk. Segíteni akartunk, mindenképpen eljuttatni az élelmiszert. Felkészülni nem tudtunk a veszélyre, de tudtuk, hogy tovább kell haladnunk. A román határhoz érve azonban mély megaláztatásban volt részünk: a román vámosok és határőrök mindent kikapoltattak az autóból és az autónál megmotosztak. Igaz, hogy később elnézést kértek. Látszott rajtuk, hogy félnek, mert bizonytalan volt még a helyzet. Ez mind akkor

KÖGAZ: Elfogadható a földgáz fűtőértéke.

Áremelés a nyáron(!?)

Lapunk II/7. számában, helyt adtunk N. József, Nagykanizsa, Városkapu krt-i lakos 1990. február 2-án kelet levélének, amelyben a KÖGAZ-tól választ kér a lakossági földgázszolgáltatással kapcsolatos kérdésekre.

A tízezreket érintő ügyben felkerestük a vállalat Oswald utcai telepén Varga József műszaki osztályvezetőt, aki olvasónk kérdésére – szemléltető térképek, közlönyök, grafikonok és kimutatások segítségével – szakszerteően válaszolt.

– Városunk az országos távvezeték rendszerbe van bekötve, s a Balaton északi végéhez közel fekvő mezőszentgyörgyi elosztó csomópont és Nagykanizsa közötti üzemi távvezeték-ről kap földgázt, mégpedig 90 százalékos részarányban alföldi – szegedi, algói, kiskunhalasi – eredetű. Ezenkívül a Somogy megyei Babócsa térségéből – mintegy 10 %-os arányban – közvetlenül is érkezik földgáz.

A lakosságnak elszámolt fűtőérték általában nem éri el a 35 MJ/m³-t, de a megengedett határon belül van, s ez árcsökkentésre nem ad lehetőséget.

Heti, vagy napi viszonylat van néha vannak jelentősebb eltérések is, ezek azonban a havi vagy éves átlagra, illetve az ármegállapításra nincsenek befolyással. Az esetenkénti eltérések a nyári őszyakban határon felüliek, télen pedig zömében határon aluliak.

A földgázmintákat az érintett

termelő vállalat veszi, és küldi vizsgálatra az algói és a bázakerettyei laboratóriumokba.

Nagykanizsán valóban történelmi földgáz keverék, mégpedig a kemping melletti telepen. Ennek lényege, hogy a jobb minőségű alföldi és a gyengébb minőségű babócsai földgázt fűtőérték szerint keverik, úgy, hogy a keverés után a lehető legstabilabb fűtőérték adódjon.

Bár nem szerepel olvasónk által feltett kérdések között a fűtőérték ellenőrzésének miképpen, erre is rákérdeztünk:

– A kalóriaértékeket esetenként ellenőriztük a Szénhidrogén Kutató és Fejlesztő Intézet Százhalmabattai Üzemének nagykanizsai – Vár úton lévő, volt OGIL – telepén is. A vizsgálati eredmények megnyugatók – mondotta Varga József.

Nos, az ellenőrzés ügyében megkérdeztük az SZKFI egyik kanizsai illetékesét is, aki – nem hivatalosan – úgy tájékoztatót, hogy pl. 1989-ben tőlük összesen csupán öt mintamérést igényelt a KÖGAZ, amelynek – kedvező adatok szolgáltatásával – eleget is tettek...

Végezetül a Kormány által az idei fűtési szezon befejezése után kilátásba helyezett lakossági földgáz-áremelés után érdeklődtünk.

– Az áremelésre a lakosság – sajnos – számíthat. Bár konkrét számadattal és időponttal még nem szolgálhatok, a lakossági földgáz áremelés mértéke várhatóan 25 százalék körül lesz – hangzott a főosztályvezető válasza.

– til –

Felhívás

Magyarország városaihoz, községeihez, valamint pártokhoz, és képviselőjelöltekhez

Az önkormányzati törvénynek a belügyminisztérium által kiadott szabályozási koncepciója továbbra is fenn akarja tartani a magyar közigazgatásban a megye intézményeit. Meggyőződésünk szerint sem az önkormányzati, sem a hivatali megyére, sem a kötelezően létrehozandó megyei intézményt fenntartó társulásra nincs szükség. Itt van az ideje, hogy a magyar közigazgatást valóban megújítsuk, a feudális alapokon kialakult megyerendszert megszüntessük. Közismert tény, hogy a megye, a nem székhely városok fejlődését a közelmúltban egyértelműen gátolta, a falvakat elsorvasztotta. Elég volt a megye és a megye urainak hatalmából!

Célunk az, hogy a közigazgatási területi egységek ne erőszakolt módon, vagy a régi elmaradott keretek fenntartásával jöjjenek létre, hanem a természetes gazdasági, társadalmi egységek alkossanak egy-egy nagyobb közigazgatási szervezetet.

E közigazgatási egységek alapja a – minden területi feladatot ellátására alkalmas – városok legyenek. Magyarországot a megyék helyett önkormányzati alapon megszervezett városkörnyékekre. (Város-járásokra) kell osztani. Ma is időszzerűnek tartjuk Bibó István által e körben megfogalmazottakat, és javasoljuk, hogy az új törvényhozás teremtsen meg végre a valódi, új magyar közigazgatást: valamennyi településnek adja meg az önkormányzat jogát, törölje el a megyerendszert, tegye lehetővé, hogy minden község maga döntse el, mely városhoz kíván tartozni.

A fenti elgondolás természetesen nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy a községek, városok, városkörnyékek szabadon társulhassanak.

Felhívjuk ezért az ország valamennyi települését, a pártokat, a képviselőjelölteket, hogy kezdeményezzék, vegyék fel programjukba a megyerendszer megszüntetését, szálljanak síkra a természetes érdekösszegegyen nyugvó önkormányzati közigazgatásért!

Kanizsa Közéleti Klub

történt, amikor Tóth Sándor megölték. Az ő szerencsétlensége az volt, hogy egyedül utazott. Beszállt hozzá egy román, hogy megmutassa az utat. Megmutatta. A Menyországba vezetőt. Háromszor jártam kint, mindannyiszor parókiákra vittük az élelmiszert. Ugyanis az egyház volt az egyetlen, amely az utolsó darabig szétosztotta az élelmet. A nép mégis azzal vádolta a papokat, hogy elrejtik az adományt a maguk részére.

*

Az emberek az út szélén térdepeltek, sirtak. Milliószer elmondták, hogy mi voltunk az első nemzet amely megmozdult, segítő szándékkal. Szinte erőszakkal vitték be minket lakásaikba,

hogy az utolsó élelmüket is megosszák velünk, akik azért mentünk, hogy számukra vigyünk ennivalót. Egyetlen olyan lakás sem volt, ahol ne lett volna magyar szoba. Magyarságukat, melyért évtizedeken keresztül szenvedtek, népművészetükbe vitték át. Összetört nénik és idős emberek arcán nem a forradalom tiz napjának, hanem az elnyomás keserves évtizedeinek ráncai látszottak. A primitív és borzasztóan elmaradott körülmények között élő emberek hatalmas elánnal akarnak nekivágni a jövőnek. Az életi az idősebb nemzedéket is, hogy gyermekeik egy szebb világban élhetnek.

*

Olyan megható volt a szeretetük, a hálájuk,

hogy mi is sírva fakadtunk. Ott éreztem először igazán magyarnak magam. Ekkor értettem meg, hogy ők is magyarok, egymáshoz tartozunk, egy töről fakadunk, egy nyelvünk van, csak ránk számíthatnak. 36 éves koromig bohém életet éltem, szórakoztam. Itt döbbentem rá, hogy családom van, gyermekeim, akiket fel kell nevelnem, van feladatam a világon. Megváltoztam. Elmondhatom, tiszta a lelkiismeretem annak ellenére is, hogy voltak olyan gúnyos megjegyzések, melyek szerint üzletelni mentünk Romániába. Én úgy érzem, megtettem, amit tettem akkor és ott, és ha kell és tudok, többet is megteszek. Igenis, úgy érzem, megérte segíteni, hiszen a

magyarok hazája nem csupán Magyarország.

Az örömben öröm, hogy sokan vádakat emelnek és védekeznek. Pont azok, akik semmit sem tettek. Pedig aki adott, jó szívvel adta, és nem emel vádakat. Tiszta lelkiismerettel és nyugodt szívvel és azzal a tudattal él, hogy valami szépet és nagyot cselekedett. A legnagyobbat. Segített ott és akkor, amikor szükség volt rá. Aki nem nyújtott semmilyen segítséget, birkózon meg a lelkiismeretével, de ne emeljen vádakat – áll föl Szabó Imre, s nekem Madách szava jut eszembe: ha „szíved emelkedett Végetlen a tér, mely munkára hív.” Szabó Imre tudta ezt és cselekedett.

Baróti Szilvia

Értelmiség falun (3.)

Életemből miért zárod ki a csodát egyöntevéssel? Minden újabb gyermek csoda: új Lélek, új Forma, új Arc, új Akarás, új Helyzet, új Barát!

A fenti sorok Jónás Józsefné, született Ott Júlia díjnyertes írásából valók, amelyet „Gyermekek akorok” címmel a kanadai Torontóba, a világ minden részében élő magyarok részére meghirdetett pályázatra küldött.

A hetedik gyermekét váró fiatalasszonyt, hanóti otthonában kerestem fel. Irógépe mögött ült éppen, körülötte gyermekei: Julika, András, Kristóf, Eliza, Dávid és János. A legidősebb tizenhat, a legfiatalabb másfél éves. A tagas nappali falán apró fatáblára festett bibliai idézetek, az ablak előtt harmónium, a komódon könyvek, közöttük fő helyen a Biblia.

A váratlan vendéget kedvesen fogadják, a nagylány sütémennyel kínál, a kevésszósú, csendes férj teát szervíroz. Nyugodt, kiegyensúlyozott mindenki. A nagy család összefogója, megalkotója, Júlia asszony, akinek lényéből sugárzik az akarat, a sok gyermeknek életet adó édesanyk, derűs, kiegyensúlyozott magabiztossága.

Valamikor filozófia-történelem szakos tanár szeretett volna lenni, ám a felvétel nem sikerült. Hogy az egyetem közelében maradhasson, Pesten, az egyetemi konyhán helyezkedett el, poharakat mosogatott. Szabad idejében tanult, könyvtárba, nyílt egyetem előadásokra járt. Itt ismerkedett meg Jónás József negyedéves latin-oroszos szakos egyetemi hallgatóval. Az ismeretségből szerelem, a szerelemből házasság lett. A fiatalpár rövidesen megváltogott, lelki, erkölcsi, akaratú válságba került, azért otthagya egyetemet, ígértes jövőt Kenesére,

Jónásné Ott
Júlia családja
és baráti társasága körében.

szülőfalujába költöztette családját, majd onnan Hahótra, Julika falujába.

Most a helyi termelőszövetkezetben dolgozik, Julika pedig az egyre szaporodó családot látja el.

Harmadik gyermekét várta, amikor beiratkozott a teológiára. Igaz, tanulmányait most szünetelteti, mert a gyermekek mellől nehéz Pestre utazgatni, ám Krisztus Igéjét így is mély hittel vallja, és elhivatottan terjeszti családjá, hittestvérei körében.

Egy gyűjtő a szomszédvárból

Több száz érdeklődő tekintetét meg a Kodály Zoltán Művelődési Ház újabb várótermi társlatát. A rendhagyó kiállítás anyaga – magyar templomok képeslapokon – Kisgyörgy Erzsébet gyűjteményéből való. A vitrinekben fekete-fehér és színes képeslapok, számszerűen 400 darab. Templomok más-más környezetben, különböző építészeti stílusban – képrázta-tó így együtt. Kíváncsi voltam, ki az aki közkinccse teszi, amit legelőbb eldobni szoktunk.

Erről már zalaegerszegi otthonában mesél a levelezőlap-gyűjtő, Kisgyörgy Erzsébet nyugdíjas könyvtáros, aki egyébként fiatalos, közvetlen, kedves beszélgetőpartner.

– A mostani már a harmadik nagyobb kiállításom. Még ma is él bennem az első itteni siker öröme.

– *Hogyan kezdődött?*

– Amikor nyolcadikos diákként eltettem az első nekem címzett lapot, amelyet a balatonai táborozások megismert barátnőmtől kaptam, nem gondoltam, hogy jelenlegi gyűjteményem alapját vetem meg. Attól kezdve ugyanis nemcsak a nekem, de a családnak írt

lapokat is megőriztem. Talán itt ébredt az utazás iránti vágy is, az ismeretlen megismerésének csodálatos élménye. Heten voltunk testvérek, mozgalmos gyermekkorral. Az érettségi után filmpoperátor akartam lenni, szüleim tornatanárnak szántak, végül a könyvtárosi hivatás mellett döntöttem. 35 évig dolgoztam az SZMT központi könyvtárában, ahol a főiskolai képzést is megszereztem. A foglalkozással járó utazás, a számtalan kirándulás, az üdülések, határainkon túra is eljuttattak. Így gyűltek lassan az utak emlékei, a képeslapok. Emlékszem, 1970-ben a tervezett nagy selejtezésből nagy rendszerezés lett. A kedvtelésből abbahagyhatatlan gyűjtés lett szenvedély. Nálam a postás sokszor csengett.

Míg a konyhában elkészül a kávé, bepillantatok a gyűjteménybe. A százéves komód 17000 képeslapot rejt – egy fiókokba zárt világot. Egy kisebb szekrényben katalógus: katonok szerint földrészek, országok, városok, hidak, épületek, templomok, várak, reprodukciók, népművészet precíz sorrendben.

– Mind a 17000 egyformán

17 ezer képeslapot rejt a százéves komód

Kisgyörgy Erzsébet

kedves – mondja Kisgyörgy Erzsébet. – Az 1945-től gyűjtött lapok egy-egy időszak kortörténetét jellemzik, bemutatják építészét, művészetét, kultúráját, ízlését. Sehonnán sem hozok, és másoktól sem kérek, csak egy lapot. A több százazres nagyságrendű gyűjteményekhez képest az enyém csak töredék.

– *Nyugdíjasként tehát nem unatkozik.*

rült, sokat kinyitottunk mind a ketten. O fordult először lelkipásztorhoz, hogy vigaszt, lelkiert kapjon, aztán én is vele mentem. Ettől kezdve együtt kerestük Isten valóságát. Az én egyre erősödő hitemet töltöttem belé, így állítottam talpra. Lassan megerősödött testben, lélekben, és vállalta velem együtt a gyermekeket.

Gyermekek nem azért vállaltunk, mert megéri, hanem mert szeretjük egymást. Szeretet nélkül nem tudunk élni; a házastársi szeretet természetes következménye a gyermek. A házasságban élők csak akkor lehetnek tökéletesek a szeretetben, ha teljesen átadják magukat a házastársi szeretetnek: sok gyermekét vállalnak. A sok gyermek vállalása bölcsse, vezetővé formálja az apát és az anyát, könnyű lesz az előmenetel a gyermekeknek is. a tapasztalatok láttán.

Engem az anyaság tökéletesen boldoggá tesz. Kifejeztem abban, hogy egészséges lelkületű gyerekeket nevelik. Miért lenne jobb munkahelyeken idegeneket szolgálni, mint idehaza gyermekeimet? Azt vallom, mindenki maradjon abban a hivatásban, amire Krisztus indította. Nálam ezt az anyaság vállalása jelenté.

Hogy teljesebb legyen az életem, irrogatok is néha. Így születtek a jelmondataim a torontói pályázatra, vagy az Igen című lapban megjelent cikkek.

Sokán tisztelttel, sokan érthetetlen csodálkozással nézik Júlia és József nagy családját. Csodabogárnak tartják azt, aki a mai nehézőkben sok gyermeket vállal. De a legkeményebb arc is megszaladul, amikor látja a hat tiszta tekintetű gyermekek.

Hiszem, hogy a rövidesen megszülető hetedik csemete is nagyon jó helyre érkezik. Családjá, szülei óvó szeretetével öveze, egészséges lelkű, hasznos polgárá cseperedik testvéreivel együtt.

H. M.

– Egyáltalán nem. Mint 4 óras most is dolgozom. Hobbim a turisztika is, a Gócsjei SE Természetbarát Szakosztályának vagyok a tagja, bronzjelvényes turista. Aztán van egy harmadik szenvedélyem is, a rejtvényfejtés – sok-sok lexikkal, könyvekkel, és itt-ott némi nyeresémmel. Sokat olvasok, valamit mindig rendezgetek, későn fekszem, egyszerű mozgalmasan telnek napjaim.

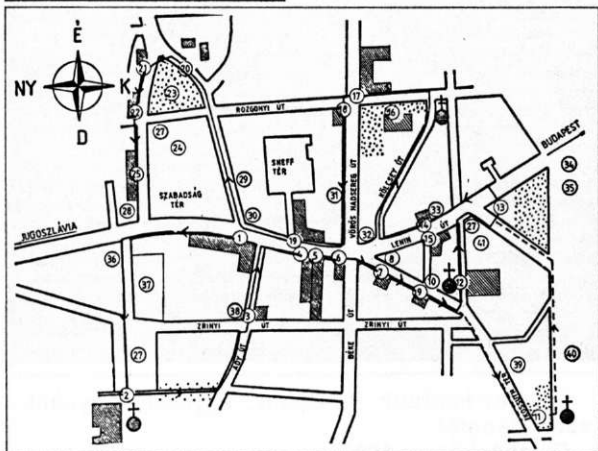
– *Készül-e újabb bemutatóra?*

– Nagyon szívesen megyek ha hívnak, bármikor, bárhova. Vannak elképzeléseim, terveim, majd meglátjuk. Minden további szereplés a jelenlegi sikerétől vagy kudarcától függ. Ha tehetem eljárom a szombathelyi klubnapokra, cserélgetek, veszek, eladok. Örömmel leveleznék új cserpartnerekkel, szíves-örömmel vállalkozom kidobni való képeslapok „örök megőrzésére”. S ha valakit ezek után gyűjtésre készítettem, a címet se feledje: Kisgyörgy Erzsébet Zalaegerszeg, Arany János u. 69. 8900.

Írta és fényképezte:
Tóth Ferenc

Belvárosi séták

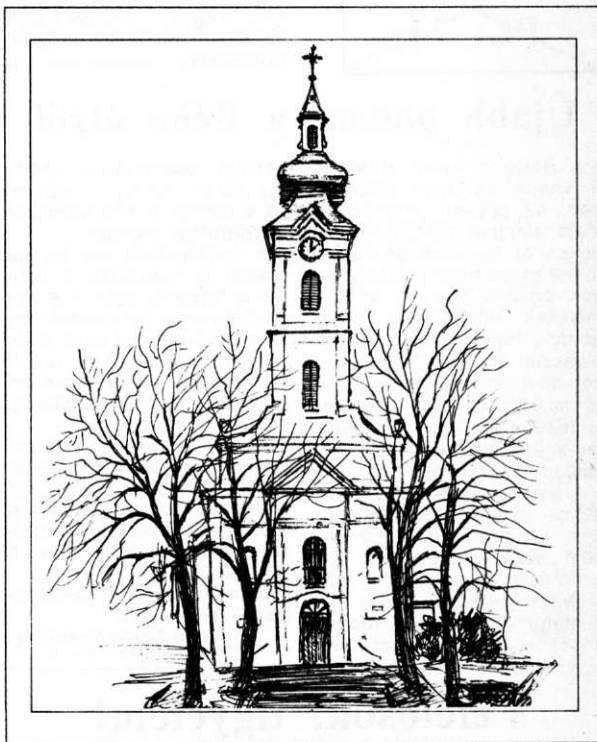
9. Axenti-ház: 1817-ben épült klasszicista stílusban, a boltíves kapuzata későbarokk. Tipikus kereskedőház, a tulajdonosa bőrkereskedő volt. Emeletén 1845-72 között a Nagykanizsai Takarékpénztár működött. Jelenleg az IKV központja.

10. Felsővárosi templom:

Temető volt a helyén korábban, amit 1784-ig használtak. 1764-ben Nepomuki Szent János tiszteletére temetőkápolnát építettek. Misét a piaristák celebrálták. Ezt a kápolnát 1824-ben megnagyobbították, és tornyot építettek hozzá. A lakosság szaporodásával a templom kicsinek bizonyult, ezért 1942-ben egy új templomot emeltek a régi helyén, csupán a tornyot hagyták érintetlenül. A belső berendezése egyszerű, a tere világos.

Dr. Cseke Ferenc

Szabó Attila Levente

(Marosvásárhely, 1968 –)

Vásárhelyi töredékek

1. A pap sorsa

Egyházközségét
városba,
panelbe toloncolták,
templomát, halottait
ekével háborgatták,
mígnem beleőrült
ott a gondolatba,
a naponta meghurcolt,
magyar csajka-sorba.

2. Kutyadal

Sínt ér a
sintér,
tehát ütnünk kell;
de mi csak
ugatni,
nyüszíteni,
no meg
harapni tanultuk
egymást.
(1989. január)

3. Korlátok

Ösvényeinket,
lépcsőinket
kíséritek
megrogyva is a cél
felé;
máskor vágyainkat
terelíttek,
mint jövőndő juhnyáját
a szakadék felé.
(1988. november)

4. Homokóra

Mindenkit bele mindenkit
bele mindenkit bele
mindent bele mindent
bele bele bele bele
mindenkit
mindent
bele
be
le
NI
KI
T
jaj
jajaj
omlás
rombolás
harangzúgás
bilincscsörgés
szép új világ
mindenki benne van
minden nagyon rend-
ben van.
(1989. ősz)

építetők elmulasztották rendbetenni.

A régi járdának ugyanis csak darabjai „ékeskednek”, a gyalogosok – köztük én és családomb tagjai is – csak bukácsolunk a gödrök, rögök, beagyazódott építési törmelések között. Különösen veszélyes a

helyzet csapadékos időjárás során, amikor a sárban és a töcsák között bármikor előfordulhat baleset.

A múltkoriban én is, de mások is csóváltak a fejüket a tájékom, amikor a járdaszakaszon elcsúszott egy idős asszony, aki csak a járőrökkel segítségével tudott talpra állni, – szerencsésen „megúszva” egy esetleges boka- vagy kéztörést.

Kérem a lakószövetkezet tagjait, hogy legyenek tekintettel a járőrökre, s az esetleges balesetek megelőzése érdekében sürgősen aszfaltoztassák le a járdaszakaszt.

Választ a Kanizsa-újságban kérek.

Sajni László nyugdíjas
Nagykanizsa Béke u. 35.

Újabb panasz a Béke útról

A Béke út keleti oldalán, a vasúti sorompó közelében, az egykori „Kéri-ház”, majd olajipari bérház hónapokon át húzódott bontása, a felhasználható építőanyagok értékesítése és a törmelések eltávolítása után néhány héttel ezelőtt végre elkészült egy lakószövetkezet által létrehozott korszerű lakóépület-tömb. Ezt az is bizonyítja, hogy az épület egyes lakásaiba néhány család már beköltözött.

A gyors, szakszerű munkához csak gratulálni tudok, azt azonban – úgy érzem sokezer gyalogos állampolgár nevében is – feltétlenül eltiltem, hogy a mintegy félszáz méter hosszú járdaszakaszt az

Ki segíthet nekem?

Sorsom, életem nehéz, szinte kibírhatalan. 36 éves vagyok, egy mezőgazdasági termelőszövetkezetnél dolgozom, egyik üzembem vagyok varrónő. A férjem 1988. tavaszán meghalt, villanyszerelő volt az Aramszolgálat Vállalatnál. Történt egy szörnyű baleset. Kint voltak a halózaton dolgozni, előtte természetesen áramtalanították a javításra váró vezetékét. Férjem és munkatársai ennek teljes tudatában kezdték el a munkát. Egy pillanatban, ahogy megfogta a vezetékét, halálos áramütést szenvedett, ott lógott fönt a vezetékem holtan. A rendőrségi vizsgálat és a szakértők megállapították, hogy valami kóboráram volt meg a vezetékben, ez okozta ezt a katasztrófát. Azóta egyedül élek három gyerekkel, két lányom és egy fiam van. Szüleim nyugdíjasok 2 éve, fiamasom senki a kerek világban. Egető gondom, hogy a családot egyedül tartom el, annymire az erőmtől telik. Fizetésem 4-5 ezer Ft körül van, családi pótlékkal együtt 6 és félszer Ft. Nem hiszem, hogy van még nő e világon, aki többet dolgozik a családjáért, mint én. Sok-sok gondom van, nem sorolom, mert érzem, hogy a sirás kerülgeti a torkomat. Ki segíthet nekem?

(Levél és cím a szerkesztőségben)

Levelet kaptunk P. Gábor, egykori nagykanizsai lakostól

Olvasónkat az 1956-os népfelkelés során folytatott tevékenységéért elítélték. Lapunknak küldött levelében az iránt érdeklődik, mi módon kérheti mentesítését és milyen jövétellel számíthat. Kérdésére jogi szakértőnk válaszol.

Az 1956-os népfelkeléssel kapcsolatos ítéletek orvoslásáról szóló 1989. évi XXXVI. törvény szerint az 1956. október 23. és 1963. április 4. között a népfelkeléssel összefüggésben elkövetett politikai bűncselekmény és a harci cselekmények során ezzel együtt elkövetett emberölés, rablás, közveszélyokozás vagy személy elleni erőszak miatti elítélések semmisnek tekintendők. Az itt említett esetekben a mentesítés a törvény erejénél fogva áll be, tehát azt külön kérni nem kell.

A népfelkeléssel összefüggésben, de csak köztörvényes bűncselekmény miatt elítéltek mentesítésüket a Legfelsőbb Bírósághoz intézett beadványban kérhetik, annak megadásáról a bíróság dönt.

Akit a fenti időhatáron kívül, de a népfelkeléssel összefüggésben ítélték el, ugyancsak a Legfelsőbb Bíróságtól kérheti a mentesítését.

Az elítélt ill. hozzátartozója

Két szoba, konyha, fűrdőszobás, gázos bútorozott lakás kiadó.
Érdeklődni: Kovács Kálmán, Nagykanizsa, Béke u. 18/B i. em.

kérésére az elsőfokú ítéletet hozott bíróság igazolást köteles kiadni arról, hogy az elítélés a törvény alapján semmis. Az igazolás megtagadása esetén fellebbezésnek van helye.

A Minisztertanács 108/1989./XI.1./sz. rendelete szerint a semmisnek tekintett elítélés letöltött tartama, továbbá a közbiztonsági őrizet tartama munkaviszonyban töltött időnek számít.

Annak a nyugdíjárt, akinek az elítélés az 1989. évi XXXVI. tv. alapján semmis, a letöltött szabadságvesztés tartamától függően fel kell emelni.

Ennek mértéke egy évet meg nem haladó szabadságvesztés esetén havi 500 Ft, egy évet meghaladó tartam esetén minden megkezdett év után további havi 250-250 Ft, míg a hatodik év után megkezdett évenként további 200-200 Ft. Az elítélt halála esetén az őt megillető emelés felével kell megemlíni az özvegyi és szülői nyugdíjat ill. az árvaellátást is.

A nyugdíjemelést a nyugdíjait megállapító szervtől kell kérni, a kérelmhez csatolni kell a fentiekben megjelölt bíróságtól származó, az elítélés semmisségét és a szabadságvesztés letöltött tartamát is feltüntető igazolást.

dr. Bányai Tamás

Felelősök, figyelem!

A kanizsai ifjúságnak nagy szüksége lenne egy ifjúsági központra. Fiatalok egy részének nincs hova mennie szórakozni, kikapcsolódni – gondolok most azokra, akiket nem elégít ki, hogy 1 + 1/2 órán keresztül ugrálhatnak egy discóban. Az ő számukra megfelelő hely lenne a Teház, de oda csak nagyon szűk baráti körök járnak. Idegeneket nem szívesen fogadnak be, másrészt kicsi a hely.

A moziban most jó filmeket vetítenek, ez lekötö a fiatalokat. A múzeumban viszont kb. 5 éve az „Erdő és az ember Zalában” című kiállítás látható. A Városi Képtárban néha érdekes kiállítások várják az érdeklődőket, de itt a nyitvatartással van a gond. A Képtár ugyanis két órákor bezár. Az a diák, aki 13,30-kor illetve 14,45-kor végez, nem tudja megnézni a kiállítást. Így délutánonként a mozin

kívül csak a presszóba tud beülni.

Úgy veszem észre, hogy a középiskolák, művelődési házak nagyon kevés programot biztosítanak a diákoknak.

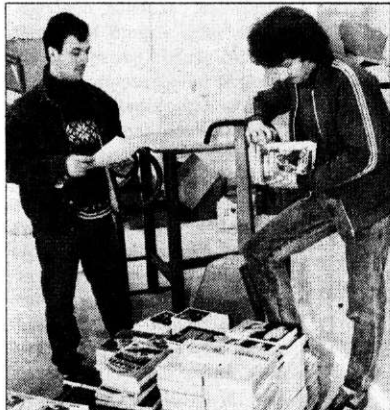
Sajnos jellemző a fiatalokra, hogy nem szeretnek olvasni. Mégis úgy érzem, szükség van a könyvtárra, mert azon keveseknek, akik oda járnak biztosítani tudja az olvasás lehetőségét. Ez a könyvtár azonban alig alkalmas erre.

Az a tapasztalatom, hogy a fiatalok egy részéből hiányzik a családszeretet, a hit, az egymás iránti megbecsülés, durvák és a tanulást sem végzik elég komolyan. Ahhoz, hogy megváltozzanak hosszú idő, türelem, és sok-sok olyan kulturális program szükséges, amelyek érdeklik, vonzzák őket. Városunkban mikor találunk ilyeneket?

Sánta Alfz tanuló
Eszteregnye

25 milliós könyv-készlet

Felavatták az Almanach Kft Béke úti raktár-bázisát

Összeállítják az első szállítmányt

(Fotó: Szakonyi Attila)

Február 20-án ünnep volt Nagykanizsán az Almanach Könyvkereskedelmi Vállalkozás és Információs Kft-nél: sor került a Béke út 22. sz. alatt, a Kisfaludy utca és a Béke út sarkán lévő lakóépület

pincéjében kialakított, az IKV-től bérelt raktár-bázis üzembe-helyezésére. A kft. vezetése – jelentős tökebefektetéssel – a Pannonvin bortárolóját alakította át e cél érdekében.

Az avatási ünnepségen Takács Balázs, a kft. ügyvezető igazgatója köszöntötte a meghívottakat, majd többek között ezt mondta:

– A Magvető Könyvkiadó Vállalat segítségével sikerült kialakítanunk ezt a bázist, amely Délnyugat-Dunántúl könyvellátásának zömét hivatott biztosítani. Az értékesítéssel foglalkozó vállalatoknak, szövetkezeteknek, magánkereskedőknek bármikor rendelkezésére állunk, ingyenes tanácsadást is biztosítva.

Jovánovics Miklós, a fővárosi székhelyű Magvető Könyvkiadó Vállalat igazgatója szerint az olvasók ugyan nem ismerik ezt a szép, tágas, tiszta raktárt, pedig ez egyik fontos láncszeme annak, hogy a könyv otthonukba, kezükbe kerülhet.

– Vállalatunk a lakosság jó-

vedelmi helyzetének romlása ellenére sem csökkentti a könyvkiadás mennyiségét – mondta. Évente változatosan vállalkozunk a mintegy 250 mű kiadását. Vállalatunk tőkeerős, nyereségcentrikus, de fő célkitűzése a könyvkultúra szolgálata.

Az ünnepségen megjelent Zsoldos Ferenc városi tanácselnök is, aki örömmel üdvözölte a kft. legújabb vállalkozását, s gratulált az újabb kezdeményezéshez.

– Az Almanach Kft. törekvései elősegítik a lakosság kulturális életének színvonal-emelését. A helyi információk közvetítésével kapcsolatos munkájuk is dicséretes. Remélem, hogy a Magvető és az Almanach közötti „házasság” gyümölcsöző lesz Nagykanizsa és környéke, valamint a Balaton-vidék zavar-talan könyvellátása tekintetében – mondotta.

A raktár-bázis bemutatása után rövid sajtótájékoztatóra is sor került. Takács Balázstól megtudtuk, hogy a most felavatott 280 m² területű raktár mellett Nagykanizsán – másik két raktárban – még közel 300 m² tárolóterrel rendelkeznek. A könyvek szállítását 4 gépjármű végzi. Jelenleg mintegy 25 millió forint összegű raktárkészlettel rendelkeznek. A kft-nek 29 főállású és 30 mellékfoglalkozású alkalmazottja van, ez utóbbiak létszáma a nyáron kétszeresére növekszik. Az erkölcseletpolitikailag kifogásolható művek kivételével – a 2 kanizsai, 1 várpalotai, 1 pápai és 1 lengyeltői boltjukban és az alkalmi árusok révén – mindennemű könyvterjesztéssel foglalkoznak. A kft. gazdasági-lag rentábilis!

A program második részében a kft. vezetése szakmai megbeszélést is tartott a könyvterjesztés mai helyzetéről és jövőjéről, a könyvkiadás és könyvterjesztés kapcsolatáról, a további üzleti lehetőségekről, – a meghívottaknak az elmúlt év elején alakult kft. 1982-től jogfolytonos múltját, jelenét és távlati terveit, nagy- és kiskereskedelmi tevékenységét, ölelte.

Az összejövetel végén jelentős üzletkötésekre is sor került

Tihanyi István

Bence Lajosné gondolt egyet...

Nyomtatványbolt Nagykanizsán

Nagykanizsának és a vonzáskörzetébe tartozó települések számára évtizedeken át megoldatlan volt a nyomtatványellátása. A vállalatok, szövetkezetek és intézmények zöme negyedéves vagy éves előrendelésekkel a zalaegerszegi nyomtatványboltból szerezte be a szükséges anyagokat számos kisiparos, magánkereskedő és egyéb vállalkozó pedig utazott, hogy a kötelezően előírt könyveket, pénzügyi bizonylattömböket a 30-50 km-re lévő megyeszékhelyen megvásárolja. S ha nem kapott, irány Kaposvár, Szombathely vagy Budapest!... Ez pedig sok bosszúságot, időkiesést, felesleges költséget okozott.

A Zalai-parker Vörös Hadserg úti kirendeltségén és a Dél-zalai Áruházban olyan tájékoztatást kaptunk, hogy az árusító helyeken – papír-írószer boltok-

ban, illetve osztályon – csupán néhány rendőrségi jellegű nyomtatvány árusításával foglalkoznak. Ennek oka az, hogy a forgalomból szükségszerűen kivont készletek selejtezése folytán jelentős a káló, amely komoly költséget jelentene a vállalatnak, illetve az ÁFÉMSZ-nek, ha foglalkozna a nyomtatványok értékesítésével. Gond az is, hogy magas a pénzlekötöttség, s a nyomtatvány nem tartozott a szabad árformába sorolt árucikkek közé. Alacsony, mindössze 4,5 százalék az árrés, s ezért gazdasági eredménye, haszna elenyésző, esetleg ráfizetéses.

Bence Lajosné magánkereskedő – aki nemrégiben nyitotta a kiskanizsai városrészben, a Tanácsköztársaság téren papír-írószer boltot – nem hagyta ennyiben a kialakult helyzetet. Az elmúlt

év nyarán gondolt egyet és...

– 1989. júniusában felkerestem a városi tanács termelés-ellátási osztályát és engedélyt kértem, hogy a profil nyomtatványok értékesítésével bővíthessem. Miután az engedélyt gyorsan megkaptam, első lépésként a magánszektor égető problémáinak megoldását tűztem célul. A számukra előírt nyomtatványok zömével most is rendelkezésre állok. Felkerestem néhány gazdálkodó szervet is, de a költségesebb nyomdai előállítású nyomtatványokhoz is szokott állami és szövetkezeti szektor részéről kezdetben elenyésző volt az érdeklődés. Az utóbbi időben részükről is élénksg tapasztható – mondotta Bencezné.

A kiskanizsai 35. sz. papír-írószer-nyomtatványbolt. törekvése, kockázatvállalása dicséretes, ugyanis a boltvezető állítása szerint – az általa kialakított szabad árforma alapján – a nyomtatvánnyal való foglalkozás kifizető!

A szűk raktártér egyedül gátoja a magánkereskedőt abban, hogy a választékot bővítsen vagy teljessé tegye, de így is büszke arra, hogy merész vállalkozásával részben megoldotta Nagykanizsa és környéke régóta vajdú nyomtatvány ellátását!

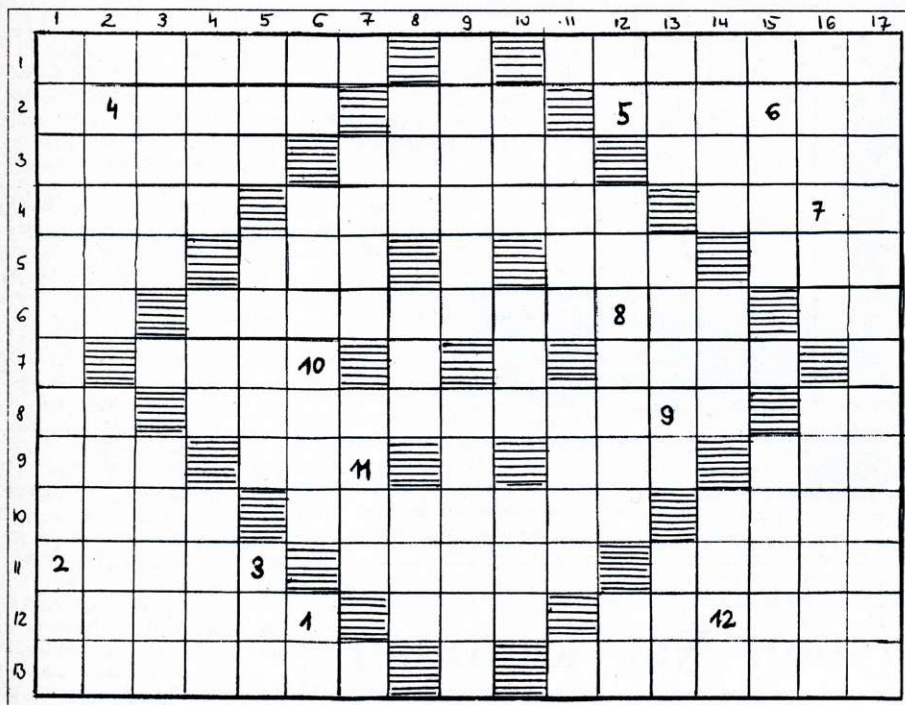
– tihanyi –

Taxi-hír

A Centrum-taxi 1990. február 20-tól új szolgáltatással áll a lakosság rendelkezésére. A telefonon és CB-n érkező hívásokra a város minden pontjára ingyen mennek. A veszteség ellensúlyozására a Hevesi úton, a kórháznál és a vasútállomáson is mindig van gépkocsi.

A taxióra csak azután indul, mikor az utas beszállt! Számítások szerint Nagykanizsán a Centrum-taxi a legolcsóbb. Éjjel-nappal hívható ügyeletük telefonszáma: 12-000

Keresztrejtvény

Ki a feltaláló és mi a találmány?

A keresztény megfejtése után a számozott négyzetek betűiből kirakható a válasz.

Beküldendő a feltaláló és találmánya március 7-ig.

Vízszintes:

1. Bantu néger törzs – indián nép. 2. Pl. Halka, Faust, Orfeo – hajó része – bútorrugozatok hátulnézetéből. 3. Indonézia pénze – Noé járműve – ázsiai vallás. 4. Szombathelyi szentély – kínai város – tár. 5. Szárazanyag – féltucat – vajat – kevert kas. 6. Kettőzve: édesség – egyiptomi fáraó a fordítottjával Pilátus híres mondatának első szava. 7. Sivatang Észak-Amerikában – 1990-ből való. 8. Angol előjáró – szabadforgással létrejött téralakzat szénhidrogénekben – ha-

tározórag. 9. Ha tojás után áll, jelző lesz – görög betű – kisüti hangzó – ... Matarma: EAK bányaváros. 10. Hivatkozik – defekáló – híres német zeneszerző familia. 11. Természetes állapotú közel-keleti illetőségű – nyomozás németül. 12. Elem – becézett női név – a Báthori Mária c. opera szerzője keresztnéve kezdőbetűjével az elején. 13. Olasz zeneszerző – francia festő.

Függőleges:

1. Musszorszkij operája. 2. Búcsúkellék névelővel – lovaskocsi komikusán. 3. Tintahal – ké-

miai kötésfajta. 4. Zűrös – az egyik órahangegyesülés. 5. Utalát hangzói – ... úr nyaral: francia filmvígjáték volt – gondol. 6. Többé-kevésbé rövidítve – apage... – neodímium. 7. Görög betű – ...cladium: gomba-betegség. 8. Talán rövidebben – spanyol fok – hozzájuk. 9. Szántóföldek téli látogatói – víztároló hazánk ÉK-i részén. 10. Fordítva pikáns kép – iga – régi rádiómárka. 11. Női név – Mikszáth-hős. 12. Motívum – slag – francia és magyar gépkocsi jelzése. 13. Fordított testrész – túloz – ...fok Fokváros közelében. 14. Germán főisten – új: idegen nevekben – Bécsben udvar. 15. Afrikai ország – juh fajta. 16. Amerikai írónői név. 17. Német monopólium.

Kismamáknak

Bár a dohányzás súlyos egészségkárosító hatása nem ismeretlen, az talán nem köz tudott, hogy évente több, mint 1 millió ember hal meg a dohányzás következményeként kialakuló betegségekben.

A közvetlen károsító hatások mellett nem hanyagolható el a dohányfüstöt közvetlenül „elvezők” veszélyeztetettsége sem. Kimutatták, hogy a dohányfüsttel teli szobában háromszor több az erősen rákkeltő benzopirén, hatszor annyi a szintén rákkeltő toluol és ötvenszer annyi az egészségre ugyan csak káros dimetil nitrosamin, mint a tiszta levegőjű szobában. Tudják-e, hogy a dohányfüst különösen veszélyes a magatehetetlen még meg sem született gyermek számára? A nikotin, a cigarettafüst legveszélyesebb mérge, az anyai szervezetbe jutását követő ötödik percben már kimutatható a magzatvízben, majd a magzat vérében is. Tehát a dohányzó terhes anyák a méhen belül fejlődő magzatot is „cigarettaztatják.”

A nikotinnak érzéketlenítő hatása van, ezért szív működési és egyéb zavarok léphetnek fel. A vérben növekszik a szénmonoxid mennyisége is, amely kiszorítja a meglehetősen fontos oxigént. Ez a magzat fejlődésében zavart okoz.

A cigarettafüst hatására létrejövő különböző fejlődésbeli rendellenességek azonban csak később mutatkoznak meg, s az anyai leggyakrabban nem is sejtje mi az oka.

Tudományosan elfogadott tény, hogy a cigarettázó anyák kisebb súlyú gyermeket szülnek, s gyakoribb a koraszülés is. A koraszülöttek sokkal érzékenyebbek a fertőzésekre, gyakoribb közöttük a fejlődési rendellenesség, többségük később válik iskoláérté.

Az is megállapított tény, hogy a spontán vetélések egy részéért ugyancsak a dohányzás okolható.

Nem ijesztgetni, csupán figyelmeztetni szeretnénk!

Ezért kívánok minden édesanyának, születendő kisbabának és magunknak dohányfüstmentes levegőt, jó egészséget.

Dr. Kovácsyné Bárány Piroska

Tavaszi díszkertekben

A tél elmúltával számos tenendő akad a díszkertekben is. Mindezek előtt meg kell szabaddulni a még meglévő avartól. Amennyit csak tudunk, lehetőleg ássunk be, hiszen ez a legolcsóbb trágya, a legjobb talajszervezet-javító. Csak a diófa leveleit ne ássuk be, ne is komposztáljuk, gátló anyagokat tartalmaz. Ha lombégetés mellett döntünk – ami nagyon rossz módszer – a dísznövények köré ne szórjunk hamut.

Az örökzöld cserjék és évelő növényeink nagy része nem szereti a lúgos kémhatást. A fenyőfélék főleg a savanyúbb talajt kedvelik.

Növényeink meghálálják, ha a tövek körül felássuk a földet, gyomtalanítjuk, így több vízhez és tápanyaghoz jutnak. Nagyobb díszcserjéknél ebbe a felásott tányérba lehet beforgatni az avart. Az örökzöld cserjék köré szórhatunk egy kevés kombinált műtrágyát, de ne sokat és ne közvetlenül a tőhöz. Gyengébb talajoknál ez erőteljesebb növekedést biztosít különösen a fiatalabb növényeknél. Használhatunk ugyanígy komposztot vagy istállótrágyát is.

Ez az időszak a legalkalmasabb a fiatalító és alakító met-

szésre. Túlévelő örökzöldeknel ezt bizonyos szakértelemmel szabad csak végezni, hiszen ezeknél a fajoknál a járulékos rügyek igen kis számban képződnek, könnyen jóvátehetetlen hibát követhetünk el. A lomblevelűeknél – legyen az örökzöld, vagy lombhullató – bátran metszhetünk. Kis gyakorlattal tetszetősebb cserjealakot, bővebb virágzást érhetünk el. Nagytermetű, idős növényeinket sikeresen tudjuk oly módon megfiatalítani, bokortermetűvé alakítani, főleg ha a metszést zsinóros leházatással kombináljuk. Így bízabb, alagzadagabb cserjeformák képződnek, természetesen nem hirtelen, hanem türelmes, folyamatos munka árán.

Most tavasz elején még biztonságosan ültethetjük át növényeinket, ilyenkor alakíthatjuk ki végleges kompozícióinkat, melyek persze ritkán véglegesek, hiszen növekedésük közben változnak a formák és méretek. Nem baj, ha sok gyökérrel kíméletesen ássuk ki őket, sok éves korukig átültethetők. Az átültetett növényeket bőségesen kell öntözni hosszú ideig.

Homonnay Szabolcs

Szőrösfenekű rakéta

Kiváló játék otthon a szobában az ügyesség, manuális készség, célzás és nem utolsósorban a tüdő fejlesztésére. Nem kell más hozzá, mint 1 db. A/4-es műszaki rajzlap (diópa). Ezt megfellezzük, s az egyik felére körzővel, vagy tányérral egy félkört rajzolunk. Ez lesz majd a rakéta. A másik felét cső alakúra összehajtogatjuk és megragasztjuk. Ez a rakéta kilövőállványa, azaz fúvócsöve. E csőnek azonban kitűnően megfelel a folpack, vagy az alufólia megmaradt hengere vagy egy darab műanyag cső is. A félkörből kúpot formálunk akkora méretekben, hogy pont beleilleszkedjen a csőbe és ezt is összeragasztjuk. Ragasztás után a végét kb. 2-3 centiméter hosszúságban bevagdaltuk ollóval, azaz kiszőrözzük, hogy olyan legyen mint a ló sörénye. Ettől kapta a szőrösfenekű elnevezést.

Most már nem is kell más hozzá, mint a tüdő. A rakétát illeszd a csőbe, s jó erővel fújd meg. Ha ügyes vagy 20 méterre is elszáll.

Figyelem! A rakéta orrába bármilyen hegyes dolgot beletenni szigorúan tilos és balesetveszélyes!

Jó célzást és távolsági versenyzést kívánunk!

Lengyák István

MEGNYUGVÁS

– Még jó, hogy hordóval kaptuk, így nem keveredünk az üveg-göngyöleg botrányba...

(Sós Lajos rajza)

Mit süssünk

Elkészítési mód:

Tökös próza (5 személyre)	
Kukoricaliszt	25 dkg
Paráztök	25 dkg
Élesztő	1 dkg
Méz	3 dkg
Vaj	4 dkg
Citrom	1/2 db
Tojás	1 db
Mák	3 dkg
Rum	2 cl

A kukoricalisztet tálba tesszük, forró vízzel leforrázzuk. Az élesztőt, a reszelt tököt a mézet, vajat, reszelt citromhéjat, rumot és a tojássárgát hozzáadjuk a leforrázott kukorica liszthez és jól kidolgozzuk. 4-5 órát kelni hagyjuk. Amikor megkelt, hozzáadjuk a felvert tojás habját. Kivajazott tepsibe öntjük, a tetejét mákkal meghintjük és pirosva sütjük. Felkockázva porcukorral meghintve tálaljuk.

Nálunk a fény mása!

A KfV felajánlja szolgáltatásait

minden

kft-nek,
gmk-nak,
vállalatnak,
magánszemélynek.

1. Xerox másolás

- gépelt, kézzel írt iratok, ábrák, könyvek másolása min. A/4-től max. A/3 méretig. Kicsinyítési, nagyítási lehetőség, kívánságra kétoldalas másolás, maximum 50 példányig.

Áraink:

A/3 méret:	1 lapra	1 oldal	7,50 Ft
	1 lapra	2 oldal	11,25 Ft
A/4 méret:	1 lapra	1 oldal	6,25 Ft
	1 lapra	2 oldal	10,00 Ft

2. Fénymásolás

- Legfőljobb 120 cm széles pauszpapírok másolása korlátlan példányszámban; rajzok, ábrák, tervek stb. sokszorosítása.

Ár: 36,25 Ft/m²

3. Fólialyukasztású stencil (risograph)

- Gépelt, kézzel írott iratok, utasítások, iskolai tételek, műszaki leírások, különféle nyomtatványok, űrlapok másolása nagy példányszámban! A/4-es méretben, 1 vagy 2 oldalon 50 példánytól korlátlan példányszámig. Egy eredetiről bármennyi másolat.

Ár:	50 pld.	1 oldalra	1,50	2 oldalra	2,50
	100 pld.	1 oldalra	1,13	2 oldalra	2,00
	500 pld.	1 oldalra	0,88	2 oldalra	1,50
	1000 pld.	1 oldalra	0,88	2 oldalra	1,38
	5000 pld.	1 oldalra	0,88	2 oldalra	1,38

Áraink a 25% ÁFA-t is tartalmazzák.

Címünk: Nagykanizsa, Szabadság tér 22. Igazgatási önálló osztály
Telefon: 13-040/11-42 és 12-67
Telex: 12-719
Telefax: 14-266

Túrázóknak

A DKG Természetbarát Egyesülete vasárnap (március 4-én) Hóvirág-túrát szervez, az alábbi útvonalon: Hosszúvígy – Zsigárdi erdő – Major – Patin. Találkozás az autóbusszállomáson 12 óra 25 perckor, a túraútvonal távja 10 km.

Futószalagon

A kosárlabda NB I-es mezőny női „B” csoportjában szereplő MÁV NTE együttese hazai környezetben kezdte meg a rájátszást a 14-19. helyért. Az I. fordulóban a sereghajtó TFSE csapata volt az ellenfél, amely ellen biztos sikert vártak a kanizsaiak. A vasutasok azonban óriási csalódást okoztak, akik a II. félétdőben igen gyenge teljesítményt nyújtottak és a vendégek könnyedén nyertek 73:61 arányban. A kanizsaiak legjobb dobói: Pongrácz 17, Simonné 16.

A MÁV NTE NB II-es csapata a tavaszi idény utolsó előtti fordulójában Nagykanizsán fogadta a Siófok csapatát. A vasutas-fiúk a változatos és izgalmas találkozót 74:73 (41:37) arányban nyerték meg, akik közül Vágvolgyi Tamás bizonyult a mezőny legjobbjának (23 ponttal járult hozzá a kanizsai sikerhez).

A teke NB II. Nyugati csoportjában tovább folytatja kitűnő szereplését a Sörgyár női együttese. A „sörösök” a tavaszi idény 3. fordulójában Veszprém-ben gurítottak, és főlényes, 7:1 arányú győzelmet arattak. Az Úveggyár újonc férfi gárdája már túljutott a tavaszi sorozat 6. fordulóján, ezúttal hazai pályán, mindössze 5 fával vesztek a Kaposvári Közút ellen s ezzel sorrendben 4 vereségüket szenvedték el.

Az üllőrlabda Magyar Kupa döntőjét Pécsért rendezték meg. A fináléban 8 csapat, köztük 4 OB I-es együttes szerepelt. A zalai-kanizsai sportot a Nk. Hamburger SK képviselte, amely a Mecsek-alján is nagyszerűen szerepelt. A kanizsaiak megismételték elmúlt évi eredményüket, és ismét ezüstérmeket szereztek a Nyíregyháza mögött. A siker részesei: Czimmerrmann, Balogh, Pölcz, Pöcze, Varga, Földi J., Kardos,

Visszapillantó

Tungsram SE – Ajkai Bányász 6:8

OB II-es sakk mérkőzés. Kanizsai pontszerzők. Győztesek: Bagonyai, Ragata, Papp. Döntetlen: Kiss L., Rezsek, Csikár, Bellán, Kercsmarics, Domsa Valéria.

Az idei bajnokság 3. fordulójában a két élcsoportban tanyázó csapatok rangdóját nagy várakozás előzte meg, hiszen az elmúlt évi 4. helyezett kanizsaiak egyik nagy riválisukat, az 5. helyen végzett vendégeket fogadták.

A találkozó előtt így vélekedett Kiss László, a Tungsram edző-éljátékos: – Igen nehéz mérkőzés előtt állunk. Kár, hogy három állandó versenyzőnk most nem állhat rendelkezésre.

Azért bízom a csapatban, szoros eredményt, de hazai sikert remélek és ezzel versenyben maradhatunk a „dobogós” helyekért folyó küzdelemben.

Az átigazolt Krutit, valamint Szivát és Tarnóczkyt nélkülöző kanizsaiak tartalékos csapata több órán át jól tartotta magát. A szívosan küzdő vendégek voltak nyugodtabbak, akik ellen néhány lámpagyári versenyző figyelmetlen és türelmetlen volt. Ennek aztán az lett az eredménye, hogy a betervezett hazai pontokat az ajkaiak „elvitették”, s ezzel visszavágtak az őszi vereségért.

A 6 órai játékot követően így összegezték a kanizsai edző-éljátékosok: – Nekünk is állt a „zászló” ezen a fontos mérkőzésen s egy kis szerencsével, nagyobb odafigyeléssel jobb eredményt érthetünk volna el. Sajnos, többen is nyert állásból vesztek az egyébként erős versenyzőket, köztük FIDE mestereket felvonultató vendégek ellen. Tavaly nekünk sikerült 8:6-ra nyerni, most barátaink voltak ennyivel jobbak. A vereség fájd, de ebből is tanulunk és mielőbb szeretnénk javítani. A mi csapatunk többre képes, mint amit most teljesítettünk.

(bh)

Érmesek

● **A zalai teke-szakszövetség** a megyeszékhelyen rendezte meg a sportági korosztályos egyéni megyei bajnokságot, amelyen a kanizsai versenyzők közül következők szereztek érmes helyezést.

NOK. Feltröttek: 1. Vágvolgyi Tamásné (Sörgyár) 407. 2. Németh Gusztávné (Sörgyár) 384 fa. Serdülők: 2. Csillag Krisztina (Sörgyár) 373 fa.

FERFIK. Feltröttek: 1. Nagy János (Sörgyár) 424 fa. Ifjúaságiak: 2. Rába Zolt (Olajbányász) 381 fa. Serdülők: 1. Tanyi Jácint (Sörgyár) 372 fa.

● **Zalaegerszegen** a fedett uszodában bonyolították le a megyei béka-delfin korosztályos úszó-bajnokságot, melynek során a Kanizsai Vízú SE versenyzői közül az alábbiak végeztek a dobogós helyeken.

Lányok. 50 m béka gyors: 1. Major Zsófia. 50 m béka hát: 1. Major Zsófia. 50 m béka mell: 1. Major Zsófia. Fiúk. 100 m delfin pillangó: 3. Karácsony Tibor. 200 m delfin vegyes: 3. Pápai László.

● **Nagykanizsán**, a dr. Mező F. Gimnáziumban rendezték meg a diáklimpia torna versenyeinek megyei döntőjét a IV-V. korcsoportban, amely a dr. Mező F. Gimnázium versenyzőinek nagy sikerét hozta.

Az „A” kategóriában jó teljesítménnyel végzett az első helyen a leány csapat, az egyéniben Zakó Szilvia (dr. Mező) nyert bajnoki aranyat. A lányok „B” kategóriás csapatversenyében a dr. Mező csapata biztosan végzett az élen, a Landler Gimnázium csapata bronzérmes lett.

A foci varázsából a természetbe...

Németh „Stekli” emlékezik

szerepen is jubilált: egyik helyi hírnömdője a 40 évvel ezelőtti NB I-ben szerepelt Nagykanizsai Olajmunkás csapatának és 1989-ben ünnepelte 70. születésnapját.

Szürke munkáséletével kezdtük a beszélgetést:

– Szombathelyen nagy életem és négy polgárit végeztem. Mivel édesapám önálló lakatos-mester volt, mellette kitanultam a géplátalos szakmát. Később a MÁV Járnyávjáratnál dolgoztam kilenc éven át, autógépjáratok szakmában – mondta.

Nagykanizsára 1947-ben került. A DKG alkalmazta: volt szerszámlakatos, üzemi tisztviselő, 1960-ban visszatért a hegesztőipisztofolyhoz, s bregasági nyugdíjba vonulásiág gőrgősrugókát hegesztett. Munkahelyén a kiváló dolgozók között tartották számon. A városi tanács a társadalmi munka aranyfokozatával tüntette ki, elismerve 8 éven át végzett tanácsagi munkáját.

Életútja évtizedeken át szoros kapcsolatban volt a labdarúgással. A foci varázsa Szombathely egyik grundján ragadta

meg. Száz hold és az SZFC csapata után a Haladás játékos lett.

– NB I-es bemutatkozásomra 18 éves koromban Csepelen került sor. Gyorsan sikerült gyökeret vernem a gárdában – emlékezett.

A Haladás ezekben az években „ingázó” volt az I. és II. osztály között. Társaitól a Kovácsszerszámot jelentő „Stekli” becenevet kapta. Sokszor volt országos vasutas és Nyugat-válogatott.

– 1947. szeptemberében a kanizsai MAORT-hoz igazoltam. A területi bajnokságot óriási fölénnyel nyertük meg, a kitűnő edző, Csapky Károly irányításával. Egy évre rá élen végztünk az NB II. Nyugati csoportjában is, s az NB I-be kerülünk. Csapatunk nevéét Olajmunkásra változtatták, s a vezetők 1949. nyarán tíz új játékost igazoltak. Ezzel – sajnos – megdobított a két éven át összeszokott gárda egyede – mondta Németh István.

A Kovács, Zalan (kapusok); Millót, Németh L., Kósa, Tamás, Horváth (háttvédek); Nagy, Kemény, Forgács, Markuszovszky, Zsidó (fedezetek); Polinger, Sztraka, Andris, Károlyi, Bencke, Téli, Németh II., Imri, Molnár, Kapornák (csatárak) játékoskeret számára – néhány szép győzelem és értékes döntetlen mellett – nehéz „dióknak” bizonyult az élvonal. Az együttes a sereghajtó Bp. Előrével együtt – a 15. helyen végzve – 1950. tavaszán kiesett az NB I-ből, amely azonban nem

a gyors, kitűnően szereplő és fejlel jobb-hátvédnek múltot.

Néhány – középhátvédként „lohartott” NB II-es szezon után 1953. végén „szegre akasztotta” a borszegecs cipőt. Edzői képessélt szerzett és a helyi Epitóknel, az NVTE-nél és a Bányászánál foglalta a kispadot. 1957. nyarán végleg szakított a focival. Mérkőzésre azóta csak néha látogat el, de az újságokból, a rádióból és a tévéből állandóan figyelemmel kíséri a sportvilág mozgását.

Családi élete kiegyensúlyozott. Csakély nyugdíjából boldogan élnek feleségével. Egyetlen gyermekük, István „tebenn” van: a fővárosban geodézai mérnök, tanár.

A jó egészségnek brvédő, életvidám „Stekli” szeme lecsillant, amikor a fia tulajdonában lévő, a galamboktól meletti kis telket említette. Öreg Trabantjával már 16 éve járja az idvezetőút, s a számára „paradicsom” területen szakkérelmetlen gonozza a gyümölcsfákat, a kis konyhakertet, a gyopót, a hétégyéi házat.

Mozgalmas élete – az ottlioni kis barakcsmühelye mellett – jobbára most már káca, a nyugalmat adó természethez költődik...

Tihanyi István
Fotó: Szakonyi Attila

Dénes Ádám: első hely a 25 m serdülő korosztályban

Rendhagyó verseny színhelye volt a hétvégén a Városi Uszoda. Az MHSZ-IKKV Búvár Klubja Dunántúl búvárszóit hiytá városunkba, hogy hagyományteremtő jelleggel verseny-lehetőséget biztosítson számukra. A meghívásra hét klub (Veszprém, Tatabánya, Kaposvár, Kecskemét, Komárom, Siófok, és a házigazda Nagykanizsa) 104 versenyzője jött el, hogy több versenyszámban elért eredmények alapján össze-gyűjtött helyezési pontok összevetésével eldöntsék a Kanizsa-kupa sorsát.

A klub első ízben vállalkozott ilyen nagy szabású verseny rendezésére.

Az uszoda megépülteivel jelentősen javultak a feltételek és a klubunk szervezetsége, versenyzőink nagy száma, a megfelelő segítő háttér mind

Verseny a víz alatt

Búvár úszók találkozója Kanizsán

arra inspirált bennünket, hogy egy országos verseny rendezésével is bizonyítsunk – mondta Horváth Zoltán, a klub elnöke.

Szó ami szó, a klub nagy erőfeszítéseket tett a verseny sikeres lebonyolításáért. A költségek előteremtése, a verseny bírói kar szervezése és a versennyel kapcsolatos egyéb előkészítő és szervező munka nem kis erőfeszítést igényelt a klub vezetésétől. E munkában számíthattak a széles körű társadalmi aktívahálózatukra is.

– Klubunk taglétszáma 50 fő, melynek zöme gyermek, serdülő és ifjúsági körű versenyzők. Evente átlag öt versenyen tudunk résztvenni, melyet az ország különböző városában rendeznek. Szükség anyagi lehetőségeink sajnos nem teszik lehetővé több versenyen való indulást, de így sem panasz-kodhatunk.

Ahhoz, hogy működni tudjunk, magunknak is kell pénz előteremtőnk. Így pl. az uszoda bérleti díja részbeni térítésért speciális munkák elvégzésével kompenzáljuk – így Török László klubtitkár.

Sportáguk iránt rendkívül áldozatkész, lelkes csapat a továbbélés lehetőségeit keresi. Erre annál is inkább szükség van, mert az MHSZ jövője kevés garanciát jelent számunkra. Életképességük ékes bizonyítéka volt a mostani verseny, amelyet precízen, nagy lelkesedéssel és hozzáértéssel bonyo-

Fotó: Szakony Attila

litottak le.

Az egy napos viadalon az erőviszonyoknak megfelelő eredmények születtek. Legjobb kanizsai eredmények közül kiemelést érdemel Dénes Ádám, aki a 25 m-es serdülő búvárúszásban míg Berkes Mihály a 400 m-es gyermek uszonyos úszásban, Tübboly Ferenc pedig a 100 m-es gyermek uszonyos úszásban lett 1. helyezett. Rajtuk kívül szólnunk kell még Kállai Roland teljesítményéről,

aki három versenyszámban is ezüstéremes lett. Csapatválto-ban 4x100 m-en gyermek és serdülő kategóriában a 2. helyen, míg a 4x100-as leány válto-ban a 4. helyen végeztek a kanizsaiak. Az összetett versenyt Kaposvár nyerte, így egy évig az ő birtokukba került a Kanizsa kupa, míg az MHSZ-IKKV Búvár klubjának ezúttal az ezüstérem jutott.

(k)

Labdarúgás

Nehéz tavasz előtt

Vasárnap (március 4-én) hazai környezetben folytatja szereplését az Olajbányász labdarúgó csapata. Nehéz tavasz vár a piros-kékekre, nemcsak azért, mert az őszi idény hajrája rendkívül rosszul sikerült, hanem azért is, mert időközben a klub gazdasági feltételrendszerében is negatív változás állt be.

A felkészülését január elején kezdte el a csapat, több előkészületi mérkőzés szerepelt a programban. A szakvezetés célként tüzte ki a taktikai, technikai szint emelését, valamint a csapatjáték őszi produkciójának javítását. A kedvező időjárás segítette a csapat munkáját, melyet becsúttal végeztek a fiúk. Persze az egyéni teljesítményekben voltak eltérések, hisz a tūreshatár nem egyformán jelentkezett. Sajnos három játékos (László, Martinkovics és Hegedűs) mindössze néhány edzésen tudott résztvenni, majd sérülések akadályozták további munkájukat, így közvetlen a rajt előtt mindössze Hegedűs van olyan állapotban, hogy dolgozni tud.

A felkészülés során néhány alacsonyabb osztályban szereplő játékost is kipróbál-

tak, azzal a céllal, hogy képet kaphassanak a játékosok teherbíróképességéről és arról, hogy a magasabb szintű munka milyen hatással van rájuk. Így került a csapathoz a H. Thury SE-től Goór és Galgóczi, valamint Kiskanisáról Kovács Vilmos, akik közül Goór leigazolása tekinthető véglegesnek.

Az előkészületi mérkőzések váltakozó sikereket hoztak. Nyilvánvaló, hogy ezeken a mérkőzéseken elért eredmény nem lehet mérévadó. Két NB. I-es csapattal (Bp. Honvéd, PMSC) is sikerült megmérkőzni, mindkét találkozón a piros-kékek a várakozás-nak megfelelő teljesítményt nyújtottak.

A bajnokságra való készülődés nem volt zavartmentes. Miután a január 28-i Focifarsangon nem jelentek meg a játékosok, így a Fegyelmi Bizottság 5-5 ezer forintos büntetést varrt 10 játékos nyakába. Ez a disszonancia a januárban elévgett eredményesnek mondható munka értékét is megkérdőjelezte, hisz a játékosok minden gondolata a fegyelmi ügyekkel volt kapcsolatban. Az edzéseken, mérkőzéseken minden az intenzív munkavégzés, a taktikai feladatok maradéktalan végrehajtása rová-

sára ment.

Nincs tehát könnyű helyzetben az Olajbányász. Az előlejek nem a legjobbak, a csapat szurkolói mégis bíznak a jobb szereplésben. Vasárnap a 15. helyen álló Pakost fogadják, akik ellen feltétlen győzni szeretnének a piros-kékek.

Az Olajbányász tavaszi menetrendje:

Március 4. Olajbányász-Paks 14,30 óra, március 10. ZTE-Olajbányász 14,30 óra, március 18. III. ker. TTVE-Olajbányász 15,00 óra, március 24. Olajbányász-Budafok 15,00 óra, április 1. Keszthely-Olajbányász 16,30 óra, április 8. Olajbányász-Oroszlány 16,30 óra, április 14. Dunaújváros-Olajbányász-Oroszlány 16,30 óra, április 22. Olajbányász-Komló 17 óra, április 29. Mohács Olajbányász 17,00 óra, május 2. Olajbányász-Ajka 17 óra, május 6. Sopron-Olajbányász 17 óra, május 13. Olajbányász-Tapolca 17,00 óra, május 20. Bp. Volán-Olajbányász 17,00 óra, május 27. Olajbányász-Dorog 17,00 óra, június 3. Szekszárd-Olajbányász 17 óra

– kázé –

Kanizsa – várospolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Felelős szerkesztő: Mihovics József és Takács Sándor. Tervező szerkesztő: **Ferencz Győző**. Szerkesztőség: 8801 Pf. 74. Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Telefon: 11-150. A szerkesztő bizottság tagjai: **Kápolnás Zoltán** (sport), **Pék Pál** (művelődéspolitikai), a szerkesztőbizottság elnöke), **Lengyák István** (hétvége), **Marton Györgyi** (várospolitikai). Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: **Jakab Vilmos**. Computertechnika: SZÜV, Zalaegerszeg. Nyomatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nytsz:B/PHF/266/Z/1989. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.

II. évfolyam 10. szám
1990. március 9.
Ára: 9,60 Ft

KANIZSA

V Á R O S I H E T I L A P

Megjelenik
minden
pénteken

Felhívás
a megyei tanácshoz

A felhívás ismertetése megjelent lapunk
8. számában.

Kiss Ferenc felvétele

Farsangi
hangverseny

8. oldal

Utak
Erdélybe

6-7. oldal

Vállalkozás-
a szakember
szemével

11. oldal

Nőnap, 1990
Kiárúsítás

- ... piros szegfűt vagy rózsát parancsol?
- Köszönöm, a feleségem párton kívüli!

Szerkesztőségünk
új telefonszáma:

06-93-12305

Egy pártonkívüli feljegyzései

Akiken a történelem túlhaladt

Az egész ország látta, hogy mi történt Leninvárosban 1990. február 14-én. Ettől tartottam, ettől óvtam mindenkit. De tudomásul kell vennünk, hogy a jelenlegi zűrzavarban, kapkodásban sok ember csak ilyen módon tud érzelmeinek kifejezését adni. Szomorú, hogy ide jutottunk; kívánom, ennél lejjebb ne kerüljünk.

Elhatárolok magam a leninvárosi megnyilvánulásoktól, és biztos vagyok benne, hogy egy-két millióan ugyanígy gondolkodnak.

En kénytelen vagyok a másik félnek is igazat adni, mert az ő indítékait is megértem.

Grósz Károly az 50-es években átvészté volt. A Kádár-korszakban „kommunista” fő-

títkár. A kelet-európai átalakulások idején, mint változtatásra képtelen, a háttérbe szorult. Most az új MSZMP reformer politikusként a munkasztyálya érdekében igaz és egyetlen képviselőjeként akar fellépni, s az abszurdnak tűnik. Harminc év alatt ez lenne a harmadik köpönyegforgatása, mert leveleket az ötvenes években, leveleket a Kádár-korszakban, s most harmadszor próbál politikai útra lépni. Nem csodálkozom hát, hogy a súlyos hibák „áldozatai” úgy nyilatkoztatták ki véleményüket, ahogy tették.

De nem a középkorban élünk! A felelősöket nem agyonútni kell, hanem megakadályozni őket az újabb hibák elkövetésében. Es ehhez csak politikai eszközöket vehetünk igénybe.

En is tudok, másoktól is elvárom, hogy tudjanak önkritikát gyakorolni!

Hiszzen Grósz Károlynak is voltak jó politikai döntései, s ezekért tiszteltet illeti. De súlyos hibákat is elkövetett. A történelem kereteke pedig túlfordult azokon az eszméken és gondolatokon, amiket képvisel.

Gondoljunk és elmaradt bérreformra, a kátyuba jutott gazdasági megújulásra, az elvetélt adópolitikára. Talán a világűtlévi bevezetése volt egyetlen és jó határozata, de mára az is a semmibe vesztett, mert pénz már nem került hozzá. Csak meg nem valósult álmok maradtak, és azok, akik nyomorba és kiájtatlanságba süllyedtek, s most emlékeztek. Ezért nem tudok rólok az embereknek, akik pusztán jelenlétükkel is irritálják a közvéleményt, nem szabad politikai szereplést vállalni és hamis prófétaként a nép elé állni. Ha mégis megteszik, számolniuk kell azokkal a következményekkel, melyeket most Leninvárosban elszenvedtek, s ezekért csak őket terheli felelősség.

De felelősök azok a pártok is, melyek a feszült légkörben az utcára hívják az embereket. Ez felelőtlenség! Az utcára akkor kell kimenni, de mindenkinél, amikor minden kiájtatlanná és reménytelenné válik. De itt még nem tartunk. Es ha a leninvárosi atrocitásokról tartózkodik az ország lakossága, akkor nem is lesz rá szükség.

En bizakodom!

Vízvári József

Pártosodunk (8.)

A ringlispilről csak leesni lehet

Amikor szerte az országban a különböző fórumokon mindenki a vállalkozások élenkifejtését sürgeti, figyelmet érdemel, hogy január 15-én városunkban is megalakult a Vállalkozók Pártja. Képviselőjelöltjük dr. Gáspár Ferenc vállalkozáskereső már kijárta a vállalkozásához vezető ösvényt.

– Milyen módon képviseli a vállalkozók pártja tagjainak érdekeit?

– Pártunk a gazdaság teljes megújítását tűzte célul.

– Hogyan, hiszen majd minden párt programjában ez szerepel?

– Mi nemcsak a vállalkozók, hanem mindenkin segíteni akarunk.

Ha az embereknek nincs pénzüik, nincs normális nyugdíjrendszer, megáll a népgazdaság vérkeringése, ezáltal a vállalkozóknak sincs bevétel. Ez a 22-es csapdás. Mi azt akarjuk, hogy az embereknek fizessék meg, az embereknek legyen pénzüik, s ehhez mi, vállalkozók hozzájárulunk. Mi nem akarunk pártosodni, mi dolgozni akarunk. Bebizonyosodott azonban, hogy a miniszterelnök csak a pártok képviselőivel ül le tárgyalni, a megyei tanácselnök ügyszintén. Nem gyártunk ideológiákat, nem akarunk politizálni, csupán érdekeinket szándékozunk érvényre juttatni. Országosan 300-400 ezer vállalkozóról van szó, és jelen pillanatban nincs az a szervezet, amely ügyünket megfelelően képviselné. Kétekedünk abban, hogy egy kívülálló, bármely más párt képviselője le tudja magában küzdeni szubjektív véleményét, amely a maszkoktól, mint vállalkozóról kialakult.

– A pártok többsége felvállalta a vállalkozókat és vállalkozói programot is kidolgoztak. Mi a véleménye erről?

– Tudjuk, hogy sok népszerű ígérettel szimpátiát lehet most az emberekben kelteni, de megkérdem: az elmaradt teljesítményből eredő csalódás nem okoz-e több kárt pártunknak,

mint a jelenleg elérhető hamis népszerűségi előny. El akarjuk érni, hogy az emberek merjenek vállalkozni, de ehhez számos feltétel álljon rendelkezésre. A helyi önkormányzatot akkor fogja segíteni a vállalkozók tábora, ha koncentrációdtól kezdés a tőke. Ehhez azonban segítséget, de legalábbis nem gáncoskodást kell kapni. Úgy érzem, hogy még nincs igazán vállalkozói kultúránk. A vállalkozóknak is tisztában kell lenni azzal, hogy kötelezettségek vannak, tehát aki a gyors meggazdagodás reményében vállalkozik, az ne is fogjon bele. Ha egy vállalkozó jegyet vált és felül a ringlispilre, elkezd forogni, mindig gyorsabban forog. Onnan kiszállni nem lehet, csak leesni.

– Mit vár az új parlamenttől?

– Elsősorban a vállalkozó-

kat támogató pénzügyi politika létrehozását illetve a jelenlegi költségvetés szemléletű pénzügyi kormányzat személyi és szemléleti megváltoztatását. Szerintem nem a költségvetés egyensúlyba hozása a lehetséges cél, hanem a szerkezet-átalakítás, termelés fellendítése, a mindennemű vállalkozást támogató pénzügyi intézkedések bevezetését kell elérni.

– Egyik beszédében kiált a vállalat vezetők mellett. Mire gondolt akkor?

– Mindig abból kell kiindulni, hogy alapvetően minden ember tisztességes. Az elmúlt időszakban sok gazdasági vezető tehetetlenül vergődött az alapvetően hibás, mindent elvonó pénzügyi politika hálózában. A tervgazdaság szabályozói olyan kényszerű jelentettek, melyek a legképzettebb vezetők tevő-

kenységét is szűk korlátok közé szorította. Megtiltotta az egyéni kezdeményezést, a vállalkozást.

– Azt is hallottam már Öntől, hogy a vállalkozók az első reformerek voltak. Mit ért ezen?

– Mi már valóban reformerek voltunk több évvel megelőzve az ellenzéki pártokat azzal, hogy a teljes állami és szövetkezeti tulajdonú államban magánvállalkozni mertünk. A sok tiltó, gátló rendelet és a gáncoskodó bürokrácia ellenére gyarapodtunk és mára kialakult 200 ezres táborunk, amely alkalmazottakkal, besegítő családtagokkal elérte a 350 ezer főt. Mi megtanultuk, hogy csak lépésről-lépésre lehet előrelépni.

D. N.

Egy vb-ülés margójára

Erről az ülésről a sajtó már tudósított, s amit kiemelt, valóban fontos volt: az Andrejka iskola munkája.

Mert kétségtelen, hogy az immár harmadik évtizedbe lépő intézmény jelentős eredményekről számolhatott be, de tény az is, hogy a problémákat a mindent elmosó statisztikai adatok mögé rejtette. Ez ma még így dukál, ez ma megnyugtató. Pedig azt tartják, hogy „a statisztika olyan, mint a bikini. A lényegyet eltakarja, de gondolatokat ébreszt.”

Természetesen fohajást érdemelnek az iskola versenyeredményei; az, hogy a zsűfőlttség ellenére a fegyelem még két lábon áll, hogy a helyi gondok szorításában élő vezető képes új és értelmes célokat találni, minderre azonban keményen út, hogy az állítások mellett ott van a visszavonás is, s hogy az ige-

nek és a nemei csapdáiban vergődő iskola beszámoltatása, látszólag, csak kötelező penzum. Mintha a napirendi tárgyalás fontosabb lenne, mint a feltáruló tartalom.

Az igazgató az idegennyelv-tanítás korszerűsítéséről szólt, a közérdeklődésre számot tartó módon azonban nem említette, általános személyiségfejlesztésről beszélt, kifejezetlenül hagyva az egyén és a közösség ma érvényes nevelési elveit, a társadalmi válság zavaró hatását fejtegette, azt, hogy a nevelőtestület hangulata romlik, de az okokat feltáratlanul hagyta. Holott az itt és most törvénye éppen ezek feltárását követelte volna.

Hiszzen a problémák mögött szakadékok tátonganak!

A vb-tajagi vajon miért nem akartak a mélyükre látni? Vagy nem azért számoltatnak be egy

iskolavezetést, hogy a tanulókat összegezze, iránymutató tanácsokat adhassanak más iskoláknak? Utasítva esetleg a művelődési osztályt a további vizsgálódásra? Egyetlen óvatossággal hangzott el csupán arról, hogy egy iskola végül is akkor hiteles intézmény, ha szülő és nevelő együtt akar: a jövő emberét formálni. Ezért volt ijesztő annak tudomásulvétele, hogy az Andrejkában működő iskolatánács csak a jelenre gondol.

Magunk viszont úgy véljük, hogy a város egyik – tanulmányi szempontból – legeredményesebb iskolájának nevelési gondjai egy misét talán e vb-tajagban is megérnek meg. Reméljük és hisszük, mert közös gondunkról van szó, s a felvetett problémákra adott válasz már elodázhatatlan.

Pék Pál

Rokonszenv-tüntetés a sörgyár jövőjéért

1990. február 22-én délután az MDF helyi szervezete rokonszenv-tüntetést szervezett a Szabadság téren, a sörgyár jövőjéért.

A mintegy félezer jelenlévő között sokan táblát emeltek magasba, ilyen feliratokkal: A sörgyár maradjon a miénk! Vizsgálatot, de tisztát! Sörben még nincs igazság! A Béke úton van „Amerika”, de nincs demokrácia! Tiszta kezű vezetőket! Miénk a gyár, kié a haszon? Megmentést, de nem átmentést! A sörgyár jövője a tétl...

Először Tarnóczky Attila, az MDF helyi szervezetének képviselőjelöltje lépett a mikrofonhoz. Rövid beszédében – a megyei lapban korábban közölt nyílt levelekkel és nyilatkozatokkal összefüggésben – a kilenc sörgyári középvezetőt vette védelembe, hangsúlyozva, hogy a gyűlés résztvevői vállaljanak szolidaritást érdekében.

Ezután Csengey Dénes, az MDF Országos Elnökségének tagja, többek között kijelentette:

– ... egyes kommunista érzelmű urak, vállalati vezetők és menedzserek az ál-

lami vagyont és a hatalmat továbbra is kezükben akarják tartani, a piacgazdaság égisze alatt. Ezt a magyar nép nem engedi meg, s nem engedi meg ezt az a kilenc fiatal sörgyári középvezető sem, akik felléptek a zsarnokság ellen!

A „kilencek” nevében Bali Ferenc a sörgyár műszaki főosztályvezetője először a szűk vezetőcsoport írását, majd Kaczeus Márton volt sörgyári főmérnök levelét olvasta fel

A békés tüntetést lezáró Csengey Dénes a nagykanizsai sörgyár zavaros ügyében mélyreható, tiszta vizsgálatot és igazságot követelt.

– nyi

Kedves Barátaim!

Engedjétek meg, hogy ezúton biztosítsalak benneteket együttérzésemről bátor kiállásotok alkalmából. Én, aki négy évvel ezelőtt önkéntes száműzöttként távoztam első munkahelyemről csaknem 20 éves munkaviszony és 7 éves főmérnökségem után – az akkori viszonyok közepette egyedül lehetséges tiltakozási formát választva – meg tudom érteni, mennyi igazságtalanságot kellett elszenvednetek és mennyi törvényteleniséget elviselnetek. Nemcsak nektek, hanem még ezer embernek.

Akkor, amikor mindent átszótt a pártállami diktátura, még semmi esélye nem lett volna az ilyen fellépésnek, mindent átszótt az oszd meg és uralkodj elv, mert Illyés Gyula szavaival: "hol zsarnokság van, ott zsarnokság van ...".

Amikor karácsony ünnepét betöltötték a bukaresti hírek, sokszor gondoltam rátok, bízza abban, hogy egyszer, nem sokára minden klán elbukik.

Ma már tudom, hogy bátor megnyilatkozásokotok nélkül, amely felér egy kis Iemesvárral – a hatalom átmentése sikerült volna, ilyen egységben pedig biztos a győzelem.

Ezért is gratulálok és Ady szavaival köszönök el:

"Veletek száguld, vív, újjong lelkem ..."

Kaczeus Márton

1990. febr. 15.

8640.Fonyódd, Harmatos u. 6.

Bali Ferenc beszéde az MDF február 22-i tüntetésén

Barátaim!

Mi most sem akarunk személyeskedni, nekünk ez nem módszerünk. Nem akarunk másról beszélni, csak a lényegről. Mi csak racionális, megfontolt kérdéseket tettünk fel vezetőinknek a vállalat jövőjéről.

Választ nem kaptunk.
– Miért kell egy jól működő, Európában elismert, jó úton járó gyárat 100%-ban eladni? Bizonytalan jövőbe társítsuk? Nem tudom, miért vitalják a 100%-os eladás ésszerűségét a legfeljebb vezetőik is egymás között.

– Miért visznek a Vállalati Tanács elé egy közösen ki nem tisztított, elő nem készített kérdést?

– Nem jobb egy 40-50% tőkerészű vegyesvállalat?

Ez eleve biztosítaná a gyár jövőjét.
Ez a gyár nagy ugrás előtt áll! Vagy talán csak áll? Ennek a gyárnak valóban tőkére van szüksége. De nem azért, mert különben elbukna, hanem mert a söriparban talán nekünk van a legnagyobb esélyünk arra, hogy egy minőségi változáson menjünk keresztül és európai rangra emelkedjünk.

Hissen ezért dolgozott 1000 ember közel 10 éve.

Ez a gyár kiépített egy jól működő licenc kapcsolatot. Elfogadtát bennünket egy európai rangú és hírdő gyár.

Ezt játszuk el?

Barátaim! Munkatársaim! Nagykanizsa polgárai!

Miért jó a városnak, ha elveszíti a telek értékéből adódó jogait, bevételeit?

Kérdésem: Mi biztosítja jobban a tőretlen fejlődést? Egy demokratikus alapú bizottság, vagy egy tulajdonos?

Nem akarunk mást, mint egy egészséges, tiszta alapokról induló vállalati formációt.

Semmiel sem többet, de ennyit mindenképpen!

Nem akarunk parancsra dolgozni! De tudjuk mi a dolgunk!

Dolgozni akarunk nyugalomban, békességben úgy, ahogy mindig szerettünk volna.

Elhelyett mit kapunk?

Sértődésből, növekvő hatalomvágyból, szellemi és lellemi gyengeségből fakadó, koncepció megnyilvánulásáról van szó – állította a vállalat egyik vezetője.

Nagyon sajnáljuk, hogy a vezetés ily módon értékelte kilenc ember vállalatért érzett felelősségét.

Mi tudjuk, hogy az előző idézet nagy nyilvánosság előtt elkövetett becsületlenség. Ezt a magatartást visszautasíthatnánk.

A megbocsájtás öröme legyen a miénk!

De kérjük:

Ne takarózzanak felelősséggel azok a vezetők, akik kiárusítják a gyárat.

Ne érezzék vezetőinknek magukat azok, akik feladnák a vállalat önállóságát!

Ne hivatkozzanak az országban kialakult helyzetre azok, akik a portájuknál nem látnak messzebb.

A mi hazánkat nem mi adtuk el. Ezt a bűnt ne kenjük ránk!

Ne vonják kétségbe a becsületüket azoknak, akik a véleményükért a nyilvánosságot is vállalják!

Ne vádaskodjanak azok, akik a véleményüket maguk előtt sem vállalják!

Barátaim!

Bizunk abban, hogy hangunkat nemcsak ezen a téren hallják.

Mutassuk meg méltóságunkat!

– Ne kísérletezz! Hitel nincs! A kilenc marad, maga ballagon szépen hazá...

Csorny József rajza

„Folytatva a január 26-án megjelent cikkünket, az MSZMP gazdaságpolitikáját a következőkben foglaljuk össze: Ma már sem kísérletezésre, sem tévedés lehetőségére nincs jogunk.

A Szociáldemokrata Párt gazdasági programja

A gazdaság átalakításának terheit nem lehet azokra a bérből és fizetésből élő rétegekre hárítani, melyek teherviselő képességük végső határán vannak. Tudomásul kell venni minden pártnak, hogy a gazdaság az emberért van és nem fordítva. Ezért kell összeegyeztetni a gazdasági teljesítményt az emberi méltósággal és társadalmi szolidaritással. Az elavult, versenyképtelen állami ipart valódi tulajdono-

sokkal kell felváltani és piaci viszonyokat teremteni. Működjön a vállalat abban a formában: melyben legnagyobb az elvárható eredmény – mely a munkavállalóknak létbiztonságot és munkájával arányos bért tud biztosítani – ahol napi nyolc órai munkával elérhető az egyén boldoguláshoz, emberi életéhez eleget adó bér.

Jöjjön létre az Állami Vagyonkezelő Intézet!

A vállalatok értékesítése nyilvánosan, a tőzsdén történjen, mely kizár minden visszaélést és érvényre juttatja a piaci értékítéletet. A privatizáció egy hosszú történelmi folyamat. Állami vállalat részleges, vagy teljes eladása, csak akkor következhet be, ha nem okozza a nemzeti vagyon károsodását, új technikát, technológiát jelent, bővíti a piacot, új munkahelyet teremtésére nyit lehetőséget.

Hogyan tovább?

Túl vagyunk a választási kampány első fordulóján. A háttér nélküli pártok és jelöltek kihullottak a rostán. Városunkban kilenc párt jelöltje szerezte meg a szükséges ajánlásokat ahhoz, hogy tényleges jelölt lehessen a sorsdöntő választáson. A baloldali markáns pártja az MSZMP is talpon van, miként az várható volt. Pártunk nem a plakátok mindent elborító özönével, mások elleni rágalomhadjárattal, hanem a választók felelősségváltására apelláló érvekkel korteskedik.

Pártunk választási felhívása gondolkodásra, a döntés alapos mérlegelésére, az elmúlt évtizedek reális értékelésére kérte a választókat. Ezt tesszük most is. Nem kérünk mást, mint hogy józan ésszel és értelemmel mérlegeljék a népi demokrácia negyven évének eredményeit:

- azt, hogy a munkásnak biztos munkája és megélhetése volt,
- azt, hogy a nincstelen fa-

lusi lakosságot földhöz juttatta, majd pedig a szövetkezetekbe tömörült parasztságnak korábban soha el nem képzelte széles körű társadalombiztosítást és nyugdíjat biztosít;

- azt, hogy minden falut vilamosítottak és bekapcsoltak az országos úthálózatba;

- azt, hogy minden nagyobb faluban van orvos, azt hogy mindenki számára ingyenes lett az orvosi ellátás;

- azt, hogy a munkás és parasztyerekék tízezrei tanulhattak az egyetemeken, lehetőleg belőlük mérnök, orvos, vagy tanár;

- azt, hogy a falvak vályogházai helyébe komfortos családi házak százait tudták felépíteni, hogy a városi nyomor-nyegedek helyén modern lakótelepek épültek;

- azt, hogy a közművelődés mindenki számára hozzáférhető lett,

- és azt, hogy a magyar népet tizedelő népbetegség, a TBC csaknem ismeretlen lett.

Ezekről, és a még sorolható, – a nyugati világ által is elismert eredményekről, most minden rendű és rangú párt igyekszik elfeledkezni, csupán a törvénytörések jutnak az eszükbe. Sajnos az is akadt nem kis számmal. Azokat is számba kell venni a múlt értékelésénél, de azok nem feledtethetik népi demokráciánk vívmányait. Mi a megújult MSZMP tagjai elutasítjuk a múlt hibáit, és végképp szakítunk azzal, de nem engedjük befeketíteni mindazt, amire büszkék lehetünk.

Kétségre vonható-e városunk dinamikus fejlődése, az új lakótelepeken épült modern lakások tízezrei, a színpompás családi házak százai, a felépült új iskolák, orvosi rendelőik, az új kórház és művelődési központ? Hogyan lehet nem észrevenni az ezeknek munkát adó TUNGSRAM RT gyáróriáit, az üvegyárat, vagy a kis manufaktúrális kefégyárból Európa hírvőre vált Kanizsa Bútorgyárat? Ezeket csak azok nem veszik észre, akik nem akarják.

Oldalakon lehetne sorolni a helyi és országos eredményeket, amelyek a magyar nép munkájának az eredménye. Eb-

ben benne volt a 700 ezer párttag munkája is. Beletartoznak a kommunista műszakok, a társadalmi munkaórák százai, a szocialista brigádmozgalom eredményei.

Miért nem tudott ilyen eredményt felmutatni a fehér lovas tengerész 25 esztendői rezsimje? Nem tudott, mert nem a nép érdekét szolgálta, hanem az ipari, agrár és pénzműnások érdekeit. A burzsoázia érdekét. Ezt akarná újra a magyar nép? Ez kizárt dolog. De könnyen ez következhet be, ha felülnek a politikai kalandorok és hamis próféták ígéretei. Könnyen ígérnek, mert tudják, hogy a számonkérés idejéig könnyen megszedhetik magukat. A számlát pedig nem nekik, hanem a magyar népnek kell kifizetni. Már az eddigi számla is túl sokat mutat, és az még csak növekedni fog, ha teljesen belesétálunk a nemzetközi fináncoké csapdájába. Az egyre jobbotartó kormány rövidlátó politikájára folytán már benne vagyunk a csapdában. A jelenlegi kormányban a jobboldali erők által sugallt felelőtlen és a következményekkel nem számoló politikája a legköny-

Az Agrárszövetség jelöltje: dr. Kotnyek István

Magamról

1940-ben születtem az akkor Somogy-szentmiklósi névre hallgató faluban, amely ma Nagykanizsa miklósfal városrésze. Ma is itt élek és éltek előttem őseim, tisztességes földművesként. 1959-ben a Nagykanizsai Mezőgazdasági Technikumban érettségiztem, ezt követően a Pécsi Tanárképző Főiskolán tanultam és szereztem biológia-földrajz-mezőgazdaságtan szakos tanári oklevelet. Később elvégeztem Bu-

dapesten az Eötvös Loránd Tudományegyetem pedagógia szakát, ugyanitt avattak bölcsészdoktorrá 1976-ban. Tanári pályámat Nagyrécsén kezdtem, majd a nagykanizsai járás iskoláinak tanulmányi felügyelője, művelődési osztályvezetője voltam. 1978-tól a Zala Megyei Pedagógiai Intézet munkatársaként elsősorban a pedagógusok továbbképzésével, a helyi, iskolai innováció menedzselésével foglalkozom. Ezen túlmenően neveléstör-

téneti és agrártörténeti kutatással, résztvevője több országos, akadémiai és nemzetközi konferenciának. Szabadidőmben, munka után műveltem kertemet, szőlőmet. Az 1970-es évek eleje óta voltam támogatója, szervezője a kertbarátmozgalomnak. Nős vagyok, feleségem és nagyobbik lányom pedagógus, a kisebb annak készül. **Az Agrárszövetségről és a programról**

A szövetség alig egy-két hónappal ezelőtt alakult.

Nem párt, nem célja a hatalom megszerzése, nem irányul mások ellen. Képviselőit (az agrárszakembereket) mellett van közöttük gazdálkodó, vállalkozó, pap, tanár) a vidék, legyen az város, vagy falu, esélyegyenlőségének kivívása állította a zászló alá.

Az Agrárszövetség politikai és gazdasági rendszerváltást akar. Olyant, amely garantálja, hogy a jövőben egyetlen párt, vagy csoport sem ragadhatja magához a hatalmat. Arra törekszik, hogy a rendszerváltás békésen, a szélsőséges indulatok elszabadulása nélkül, mindig a nemzet egészének érdekeit szem előtt tartva menjen végbe.

Fontosnak tartja a múlt tel-

A Szociáldemokrata Párt irányvonalához tartozik, hogy erőteljesen kiálljon a kis- és középméretű magánvállalkozások fejlesztéséért. Csak így lehet mérsékelni az országban egyidőben jelenlévő hiány és túllépnél közötti ellentmondást, mind termékben, mind munkaerőben kifejezve. Új munkahelyeket teremt, feloldva a merev agyon-bürokratizált nagyvállalat gazdálkodást és új lehetőségeket nyit rugalmas vállalkozásával. A Szociáldemokrata Párt a magánvállalkozásokat – elmentében a liberális polgári felfogásokkal – nem cél-

ként, hanem eszközként kezeli. Nem a tőkét kívánja a társadalomra szabadítani, hanem társadalmi felügyelet mellett a társadalom javára működtetni.

Az állam szociális feladatai 1./ adópolitikájában előnyöket biztosítani új munkahelyek teremtésére 2./ a megtermelt értéktöbblet nagy részét az önkormányzattal rendelkező közigazgatási centrumokban hagyni, ezzel és további adókedvezményekkel bátorítja a helyi szociális és kulturális vállalkozásokat 3./ azokat az értéktöbbleteket, melyek fejlesztésre, vagy újabb

munkahelyek teremtésére irányulnak, adómentesen kezeli 4./ biztosítja minden vállalat és vállalkozó számára azt a jogot, hogy saját exportját, saját jogú importtal és belföldi értékesítéssel ellentételezze. 5./ a külkereskedelem monopóliumának feloldására törekszik, mely azt is jelenti, hogy minden vállalkozó saját kockázatára és saját devizális lehetőségei határáig szabadon kereskedhet a világpiacon.

Az idegenforgalmi, a nagy és kiskereskedelmi vállalatokat az állam magánvállalkozásba adja, a középírá-

nyító és központi szervezeteiket megszünteti. A közvetítő apparátusok és központok kikapcsolásával ezen vállalkozásokból az állam jóval magasabb bevételhez juthat.

A jelenlegi adórendszer teljes átalakítása szükséges, különösen a személyi jövedelemadó rendszer és a vállalkozók adója esetében. Elsősorban a gyermekes családok és az alacsony jövedelmek adóterheit kell enyhíteni."

Mindez, természetesen, a jövő programja. Ehhez kérjük barátaink támogatását.

MSZDP

nyebb megoldást választja, az állami vagyon kiárusítását. Ezzel ideig-óráig meglazulhat a nyakunkba vetett hurok, de a kötélt továbbra is azok kezében marad, akik azt a nyakunkba tették.

Mi hát a megoldás? Hogyan szabadulhatunk ki az ördögi körből? Csak úgy, ha nem adjuk fel nemzeti szuverenitásunkat, ha nem hagyjuk magunkat politikailag zsarolni, ha megőrizzük az állami vagyon dominanciáját a gazdasági élet minden szférájában. Mi is elismerjük a tulajdonviszonyok sokféleségének szükségességét, a politikai feltételek nélküli kölcsönök nélkülözhetetlenségét, de azokat értéktelentő beruházásokra, és nem pazarló nemzeti mániákra, munkanélküli segélyekre kell fordítani.

A politikai és gazdasági bajainkból elsősorban a szomszédos államokkal és népekkel összefogva, nem pedig a viszályt szítva kell kilábalnunk. Közösek a bajaink, közösek érdekeink. Közös összefogásunkkal már egyszer legyőztük a II. világháború okozta nehézségeket, gazdasági bajokat. Most, amikor nem vagyunk olyan

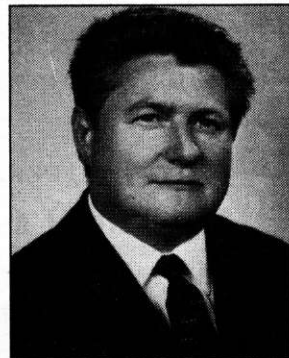
mély süllyedésben, most miért nem sikerülne? Mi is, ők is tanultak az elmúlt negyven év hibáiból, abból, hogy túlbecsültük saját eredményeinket, és abból, hogy lebecsültük a kapitalizmust. Ezt elismerjük, de azt nem, hogy csak a kapitalista út a járható. Van szocialista megoldás, a szocialista országokkal közösen létrehozandó piacgazdaság. Nem az állami tulajdon tényében van a hiba, hanem abban, hogy nem hoztuk létre az állami tulajdonnak megfelelő társadalmi-gazdasági viszonyokat, azokat, amelyek nemcsak lehetővé teszik a termelőerők szabad fejlődését, hanem ki is kényszerítik.

Ezeket a viszonyokat kell megteremtünk. Hogyan? Úgy, hogy minden kicsi és nagy, helyi és országos státuszba csak olyan személyek kerülhessenek, akik értik szakmájukat, és akik társadalmi kontroll alatt végzik felelősségteljes munkájukat.

A megújult MSZMP a dolgozó közönségek népi demokráciáját akarja, amelyben a dolgozók saját uralma, demokratikus közhatalma, demokratikus köztulajdona valósul meg.

A választási kampány egyszer elcsépelet szava lett, a sokféleképpen ígért demokrácia. Minden párt ezt tűzte zászlajára. De milyen demokrácia lesz abból, amelyet már a választási ígéretet során sem tartanak be, amelyben nem akarnak lehetőséget és helyet biztosítani pártunknak? Lehet-e hinni az ilyen ígéreteseknek? Nem lehet! Lehet inkább tudni azt, hogy ebből – ha hatalomra kerülnek – egy újabb, az előzőnél sokkal széleskörűbb, a népet sújtó diktatúra kerekedik ki. Mert mi más kerekedne ki a hatalomra éhes pártok szovjet és kommunistaellenes kampányából? Ma még csak a kommunisták, de holnap már a szocialisták és más baloldali erők, majd pedig a nekik nem tetsző népcsoportok kerülnek sorra.

Az MSZMP harcol a baloldali egységéért, hogy megfékezhesük a jobboldali hatalomrajutását. Az MSZMP elflíti az olyan megnyilvánulásokat, amelyek a szovjetek lejáratását, a gyűlölet keltését célozzák. Ennek egyik eredménye a szovjet katona és a kamasz gyerek incidense. Ki a felelős ezért, talán a katona vagy a gyerek? Egyik sem, ha-

Dr. Vass József

nem „tavárisi kanyec” feliratú MDF plakát és annak kiagyaloí. A megújult MSZMP valódi népi demokráciáért száll harcba, és küzd a burzsoá demokrácia ellen.

Nem kell a kizsákmányolás, nem kell a pénz uralma, nem kell a kapitalizmus! Szavazzanak az ellene küzdő MSZMP-re!

dr. Vass József
az MSZMP képviselőjelöltje

jes feltárását, elégtelent az elkövetett igazságtalanságokért, az újabb igazságtalanságok megakadályozásáért.

Követeli, hogy szűnjön meg az országosan megtermelt értékek erőszakos központosítása és kegyként való újraelosztása: a vidék sorsáról az önkormányzatok dönt-hessenek, ehhez valódi, anyagilag is életképesé tett önkormányzatokra van szükség. Fejleszteni kell az elmúlt évek településpolitikája miatt halmozottan hátrányos helyzetbe került városokat, falvakat, csak egyenrangú településeket ismerünk el.

Klemelten fontosnak, sarkalatos kérdésnek tartjuk a környezet védelmét, a nemzet kulturális örökségéhez tartozó emlékek, hagyomá-

nyok megőrzését, ápolását.

Az Agrárszövetség is tulajdonreformot akar, a mezőgazdaságban is. Álláspontja az, hogy a termőföld tulajdonának rendezése során helye van a jóvátételnek, rehabilitációnak. Olyan mezőgazdasági reform kell, melyben egyaránt helye van a vállalkozó farmernek, a kertészkezőnek és a szövetkezetnek.

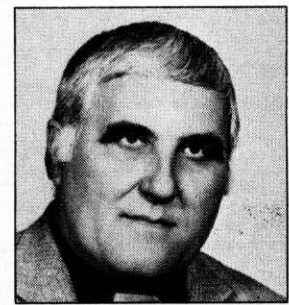
Egyenlő esélyt kell adni mindenkinek, akinek erre megalapozott szándéka és képessége van, tekintet nélkül arra, hogy egyénileg, vagy szövetkezetbe tömörülve kívánja a földet megművelni. Mindent úgy kell rendezni, hogy ne merüljön fel többé egy új „földosztás” követelése.

A sokrétű kezdeményezé-

sek, az értéket teremtő vállalkozások támogatása ugyancsak kiemelt helyet foglal el a programban.

A napi gondok fontosságát érezve, azon túltekintve kell munkálkodni az európai közösséghez való közeledés érdekében.

Mindezt lehet vállalni. Különösen úgy, hogy a szövetség szavatolja, hogy képviselői az argárvilág és a vidék egyenlőségéért vállalt felelősségük mellett lelkiismeretük szerint foglalhatnak állást sorskérdéseinkben, választókerületük és választók érdekében. A nagykanizsai választókerület képviselőjének ez azt jelenti, hogy munkálkodhat Nagykanizsa régi szerepkörének helyreállításáért, földrajzi helyzetéből adó-

Dr. Kotnyek István

dó lehetőségeinek kamatoztatásáért.

A jelölt megválasztása esetén tenni ezért szeretne. Dr. Kotnyek István képviselőjelölt

Alapítvány igen, társadalmi munka nem!

A DKG szakszervezeti bizottsága és gazdasági vezetése nyugdíjas alapítvány létrehozását kezdeményezte, január végén. A vállalat 400 ezer forinttal, a szakszervezet pedig 200 ezer forinttal járult hozzá az alapítványhoz. Az alaptőke további növelésére társadalmi munkára kérték fel a vállalat dolgozóit, s ez számítások szerint 400 ezer forint plusz bevételt jelentett volna. A közel 1 millió forintnak – az eredeti elképzelések szerint – egy év után 260 ezer forint a hozzájárulása, mely összeget a vállalati és

szakszervezeti tagokból álló kuratórium osztaná fel a közel ötszáz kisnyugdíjjal rendelkező, hajdanában a vállalatnál dolgozó idős ember között.

Az alapítvány tőkéjének növelése érdekében február 23-ra tervezték a társadalmi munkát. Nem mondhatni, hogy sikert aratott a felhívás. A munkások többsége még a társadalmi munka gondolatát is elvetette, Milei László, a vállalat műszaki tanácsadója ezt a következőkkel indokolja:

– Valószínű, hogy nem szerveztük meg kellőképpen a tár-

sadalmi munkát. A dolgozókban még a kommunista műszak fogalma el, és a többség ezzel azonosította a szombati akciót. Azzal indokolták távolmaradásukat, hogy a fiatal házásoknál, családoknál olykor kevesebb az egy főre jutó jövedelem, mint a nyugdíjasok jövedelme.

Talán jobban meg kellett volna magyarázni, hogy azokon az idős embereken szeretnénk segíteni, akiknek mindössze 3-4 ezer forint között mozog a nyugdíja.

A vállalatnál elsősorban alapanyag ellátási gondok miatt egy-két üzemben sem tudjuk biztosítani a folyamatos munkát – veszi át a szót Györkös Lajos szakszervezeti titkár, majd így folytatja: – Azt hiszem, az időpont szerencsétlenül egybeesett ezzel a problémával. Ha tudnánk folyamatos munkát adni az embereknek, bizonyára többen jelentkeznék.

Más úton próbálnak segíteni. Nem tartok attól, hogy nem jön össze a pénz, amit eredetileg

terveztünk. A korábban – különösebb cél nélkül – megszerzett munkaszombatok béreit egy külön számlára fizették be és ennek kamatait kívánjuk felhasználni, természetesen a szakszervezeti bizottsági tagok egyetértésével – szól közbe Milei László.

A 8-as számú üzem kollektívája sem értett egyet a szombati társadalmi munkával. Zöm-bik Sándor főbizalmi-helyettes „tolmácsolta” az emberek véleményét:

– Üzemünk közel száz fizikai állományú dolgozójából mindössze tizenötön támogattuk a szombati társadalmi munkát. A többiek azzal érveltek, hogy nemcsak a nyugdíjasok számára indokolt a támogatás, a fiatal családok dolgozókat is segíteni kellene. Nekünk sincs folyamatosan munkánk, a létbizonytalanság érzése bennünket is elért.

Az ügy bezáratlan, mi azonban úgy véljük, hogy a körülmények ismeretében, érthető a dolgozók reakciója.

– dónay –

A *Független Kisgazdapárt*

Sandi Szervezete

Hozzászólás

Dr. Vári László KANIZSA

című hetilapban tett felhívására

Elve az Ön által felkínált lehetőséggel, javaslatot teszünk a községi önkormányzatok felépítményére. Nem kívánunk vadonatúj dolgokkal előállni és eredetienk sem kívánunk látszani. Azt vetettük papírra, ami számunkra elfogadható lenne. Az általunk javasolt elnevezésekhez nem ragaszkodunk, inkább a tartalmához.

A település választott vezetője a polgármester legyen, akit a lakosság közvetlenül, vagy képviselőtestülete útján választana. A képviselőtestületet a lakosság egyéni körökben, közvetlenül választaná. Határozatot a képviselőtestület hozhatna, amelynek végrehajtására alkalmi bizottságot hozhatna létre a mostani állandóan a tanács közlevelében tartózkodó és részleges munkanélküliségben „szenvedő” bizottságok és csoportok helyett.

A polgármester, a település nagyságától és bevételétől függően lenne főállású, másodállású vagy tiszteletdíjas.

A képviselőtestület tagjai az alkalmi bizottságokban való részvétel arányában kaphanának díjazást. Az alkalmi bizottságok a képviselőtestületnek számolna el a feladat végrehajtása után. A mostani vb-t és titkárat felváltana a jegyző aki a település nagyságától függően tartana hivatali órát. Egy jegyző így elláthatna 3-4 falu hivatali teendőit is.

A községek bevételei:

1. adók (szem. jövedelem adó, házadó, földadó, gazdálkodó szervezetek adója.)

2. bérleti díjak (vadásztársaságok, és a község területén működő szervezetek).

A bevételek felhasználása: a községi bevételekből finanszíroznak a középületek fenntartását és működtetését, beruházásokat, a szociális és egyéb támogatásokat, befizetnek az állami költségvetés rájuk eső részét. Természetesen most az első években nem kerülhető el a községek talpra állítása, mert csak így tudnak kikerülni a többszörösen hátrányos helyzetükből. Az eddig társközségi viszonyban lévő az állami költségvetés felé minusz 5%-kal kevesebbet kéne hogy befizessenek, mert ha van is olyan község, amelyet anyagi hátrány nem ért, biztosan szenvedett más hátrányt (pl. elhagyta az értelmiség, mert nem volt munkahely a faluban.)

Az adó beszedését az APEH végezné évi két alkalommal és mindjárt elszámolna a község vezetőinek vele. Megyei tanácsra jól működő önkormányzatok esetében szükség sincs. Egy kislétszámú apparátust tudunk elképzelni, aminek a feladata érdekegyeztetés és tájékoztatás lenne. Ez lenne egy kellően takarékos és hatékony önkormányzati rendszer alapja, nem állítható, hogy tökéletes, de olyan talán nem is létezik.

Tisztelettel: az FKGP Sandi Szervezete

Utak Erdélybe (2)

Várunk,

„Mi, a városi könyvtár munkatársai felhívjuk a város és a városkörnyéki polgárait, hogy az eddig nyelve használatában és nyelvén való művelődésben is korlátozott erdélyi magyarságot könyvdományokkal is segítsék.”

Ezzel a felhívással indult útnak az akció, amelynek eredményeként Nagykanizsa testvérvárosa Kovászna lett.

*

Kapcsolatfelvétel

A közéleti klubban bukkant fel az ötlet. A kapcsolatfelvétel céljából többször voltak a klubból Romániában, de a kísérletek nem jártak sikerrel. Végül – az Országos Széchenyi Könyvtár egyik munkatársa révén – Kovászna jelentkezését kedvezően fogadta a klub és a város vezetése, így létrejött a testvérvárosi kapcsolat.

Az első látogatás

Január 29–31-e között Zsoldos Ferenc tanácselnök vezetésével küldöttség járt Kovásznán és átnyújtotta a testvérvárosi kapcsolat felvételének szándékáról szóló hivatalos ira-

tot. Ezt az ottani tanács, a Nemzeti Megmentési Front helyi bizottsága és a főleg orvosokat, pedagógusokat tömörítő értelmiség nagy lelkesedéssel és örömmel fogadott.

*

A város

A Háromszéki-havasok Braszó közelében fekvő Kovászna híres gyógyfürdő, 13–15 ezer lakossal. A városban és környékén több, mint száz forrás van; ezeket fürdő- meg ivókúrára hasznosítják. Gyógykezelést nemcsak a szivszanatóriumban, hanem a szállodákban is végeznek.

Legnagyobb ipari üzemük a bútorgyár, amely nemrégén külkereskedelmi jogot kapott.

Található a városban több óvoda, alsófokú iskola és egy középiskola is.

A második utazás

A küldöttség hazatérte után egy hét állt rendelkezésre a következő út előkészítéséig, az ajándékok kiszállítására. A könyvtár munkatársai felgyorsították az összegyűjtött 11 ezer kötet rendszerezését és cso-

851 eFt volt MSZMP-vagyon került leltárba

Újabb egyeztető megbeszélés a városi tanács és a pártok vezetői között

Február 26-án délután a Vasemberház I. emeleti fogadótermébe hívta össze a városi tanács vezetése a nagykanizsai pártok vezetőit, – újabb egyeztető megbeszélésre. A megbeszélésen résztvett Zsoldos Ferenc tanácselnök és Bácsai Attiláné pénzügyi osztályvezető.

– Az Ady Endre út 29. sz. alatti volt MSZMP székházban lévő vagyon tárgyak – bútorok, egyéb ingóságok – leltár szerinti értéke 851 ezer forint – közölte Bácsai Attiláné. Az ingóságokra 22 szervezet, intézmény jelezte igényét. Megtörtént már a vagyon tárgyak elosztása. A legtöbb ingóság az általános iskolákat és a felújítás alatt lévő kiskanzsai Móricz Zsigmond Művelődési Házaztaléi.

Közölte, hogy a szétosztásal a tanácsi gondnokság foglalkozik. A volt pártvagyont terítési formája (vásárlás, vagy

bérelti díj, esetleg könyvvételezés) egyelőre bizonytalan. Megtörtént az új pártszervezetek telefonnal való ellátása is, – egyenlőre a tanácsi költségek terhére. Három hónap elmúltával a felmerült költségeket a pártoknak ki kell fizetni.

A tájékoztatás után vita alakult ki.

Röst János (SZDSZ) a volt pártvagyont igénybevételeivel kapcsolatban a bérelti díj alkalmazását javasolta és felvetette, hogy miként történt meg az MSZMP városi szervezetének készpénz elszámoltatása, s leltárba kerültek-e a székházban egykor elhelyezett képzőművészeti alkotások? Mit fizetnek az épületbe ideiglenesen beköltözött kft-k? Altai József (SZDP) a telefonhasználat 3 hónapos tanácsi határidejének kezdési időpontjára kért választ. Petike Antal (HVK) kérdése az volt, hogy a székház épülete mikor

Fotó: Szakonyi Attila

kerül más célú használatra? Göndör István (MSZP) – Röst Jánosnak részben válaszolva – közölte, hogy az MSZMP városi bizottsága készpénz-készletét a megyei pártbizottság kezelte. Javasolta, hogy a még leltározásra kerülő ingatlanokat komoly – ha kell, külföldi – szakértő bevonásával értékeljék.

A felvetett gondolatokra a tanácsi vezetés nevében Zsoldos Ferenc és Bácsai Attiláné válaszolt. Elmondták, hogy a képzőművészeti alkotások a Thury György Múzeum képtárának tulajdonából egykor csak használatba kerültek a pártszékházba, tehát az elszámoltatás a múzeumot illeti. A városi tanács az MSZMP vagyon jogutódját, az MSZP-t jogilát nem számoltathatja el, csak leltározták és használatba adják az ingóságokat. A volt pártszékházban helyet kapott kft-k bérelti díját terítik a tanácsnak. A pártszékházak ügyében egyébként március 31-ig a Minisztertanács dönt. Hasonló a helyzet a volt munkásörökség épületeivel is, amelynek átalakítására a városi tanács idén 4 millió forintot kíván fordítani, amennyiben az épületeket a Thury György Kereskedelmi Szakközépiskola kapná meg. A volt pártszékházban még maradtak selejtezésre váró használt tárgyak, amelyeket a későbbiek során nyilvános árverésen értékesítenek.

A megbeszélés utolsó részében egyéb időszaki kérdések megtárgyalására került sor. Röst János (SZDSZ) – kifogásolta, hogy egyes pártok a

postai telefonfülkék üvegplakájt teleragasztották plakátokkal. Kérte azok eltávolítását.

Zsoldos Ferenc tanácselnök hangsúlyozta, hogy a házfalakra sem lehet plakátokat elhelyezni; fából készített tablónok és – engedéllyel – boltok kirakataiban azonban elhelyezhető plakátok.

Dr. Balázs Sándor vb. titkár azt kifogásolta, hogy a választási bizottság február elején az állampolgárok eligazítására 300 plakátot ragasztott ki a Magyar Hirdető tábláira és oszlopaira, sajnos azonban ezek zömét a pártok plakátjaival leragasztották. Kérte a még kint lévő szabadon hagyását.

Kérte a pártokat, hogy a visszamaradt ajánlószelevényeket gyűjtsék össze, zárják el és a március 25-i választás során adják le. Elmondta, hogy a választási eredmények feldolgozása számítógépen történik majd. Közölte, hogy az 1989. november 26-i választás valamennyi anyaga megsemmisítésre került, – a jegyzőkönyv kivételével, amelyet a megyei levéltárnak adnak át.

Végezetül Zsoldos Ferenc tanácselnök – Pápai György (MDF) felvetésére válaszolva – bejelentette, hogy a március 8-i tanácsülésre a pártok képviselő-jelöltjeit meghívják, s a tanácsstagoknak bemutatják őket. Ott egyéb közszereplésre nem kerül sor.

A pártok legközelebbi összejövetelét március 15-20. között tartják.

Tihanyi István

Kovácsna!

magolását. A gyerekek adományainak köszönhetően különösen színvonalas volt az alsó tagozatosoknak szánt irodalom.

A látogatás során felmerült egyéb igények kielégítésére is sor került. Az úttörőszövetség, a bölcsődék, a vöröskereszt és a közéleti klub anyagi segítségével kórházi ágyakat, festéket, bölcsődei gyerekruhákat, játékokat, élelmiszert sikerült beszerezni.

A szállításra a DKG vállalkozott. Az Országos Széchenyi Könyvtár könyvkiviteli engedélyvel és a Máltai Magyar Szeretetszolgálat útiokmányaival a küldöttség zavartalanul ért célba.

*

Helyzetkép

Az iskolák és a kórház örültek a gyors viszontlátásnak és a segítségnek, de tapasztalhattuk, hogy a városnak nem általában tárgyakra, hanem magyarországi kapcsolatokra, s nálunk megjelenő, a közvetítésünkkel elérhető szellemi termékekre van szüksége.

Kovácsna 70–80%-ban ma-

gyaralkta település, így azok az ellentétek, amelyek a nagyobb városokban jelentkeztek, ott csak sejthetők. Mindenesetre a forradalom után megkezdődött az anyanyelvi oktatás, de szinte a nulláról kellett indulniuk. Az elmozdulást segíthetjük mi.

Nagy dolog ezért a testvér- városi kapcsolat, hiszen a szándékot a román lakossággal is el kellett fogadtatni.

A folytatás

Az előrelépés még Kovácsnán megtörtént. A tervek szerint áprilisban hivatalos delegáció érkezik Kanizsára. Egyhetes meghívást kapott nyolc pedagógus az oktatás tanulmányozására, és várhatóan jön egy középszintű csoport is. Felmerült a szakemberek tapasztalatcseréjének lehetősége is, a csere-gyereküdvözlés és kapcsolattartó egy labdarúgó-csapatral.

Mi pedig reméljük, a fenti elképzelések valóra válnak, a kapcsolat elmélyül. Várunk Kovácsnán!

Horváth Ilona

Farsangi hangverseny

„A műsor: meglepetés” – hirdette a kanizsai szimfonikus zenekar február 22-i farsangi koncertjére invitáló plakát. Még annyit megtudhattunk róla, hogy zenekaron kívül – amelyet Torják Vilmos vezényel – közreműködik Baráth Yvette és „sok kanizsai kisgyerek”.

A HSMK nagytermében zsúfolásig megtelt a nézőtér, amire az utóbbi tíz évben nem volt példa komolyzenei program esetében.

Lampionokkal díszített színpadon foglalt helyet a zenekar, és Bedő Csaba mint konferanszié köszöntötte a nézőket.

A két részből álló, változatosan szerkesztett műsorban a zenekartól Johann Strauss műveket (Mesék a bécsi erdőből, Anna polka, Császárkeringő), egy Offenbach operettnyitányt (Orfeusz az alvilágban) és egy világláger zenekari feldolgozást hallottuk. Torják Vilmos karmester értő irányításával színesen, hangulatosan játszottak, bár a Mesék a bécsi erdőből című keringőből hiányzott a megszokott stájer citera hangzása és előfordult néhány ritmikailag döcönő is. A számos szóló között akadt szépen megoldott és kissé iskolás, széttördelt dallamvonalú egyaránt. Szépen szóló az Orfeusz az alvilágban középső részének ára-

Baráth Yvette a My Fair Lady részletében.

dó dallama és fergeteges volt a záró kánkán, szívesen hallottuk volna ráadás-ként újra, kár, hogy a műsorvezető korán berekesztette a koncertet.

Vastaps fogadta a második rész elején Torják Vilmos karmester nagy ötletét, a gyerekek szerepeltetését, „szakadt” öltözetüket és a bevonulás jópofa koreográfiáját. Félő volt, hogy az eltérő ritmusú vastaps kizökkeneti őket, de talpraesetten, jókedvvel énekeltek a Carmenből az Utcagyerekek kórusát.

Baráth Yvette két részletet énekelt a My Fair Ladyből. Nagyon bájos volt a Csudijó előadása is, a Ma

éjjel táncolnék című híres dalban pedig igazi profi teljesítményt nyújtott hangban, mozgásban, látványban egyaránt.

A koncert mindkét részét egy-egy epizód színesítette. A népi csujogatók előadása nem volt igazán szerencsés, a konferálásnál műsorvezetői baki is történt. Viszont túlzás nélkül mondhatjuk, hogy szenzációs volt a zenekar nyolc vállalkozó szellemű tagja által szakácskötetnyben előadott „Konyhakoncert”, melyet a karmester egy nagy főzőkannállal vezényelt. A négy tétel „zenemű” a legkülönbébb háztartási eszközökre mint hangszerekre íródott, s tételei között ilyen címek szerepeltek, mint „Palacsintásító scherzo” és „Konyhaedények tánca”.

Igazi szellemes szórakozás volt. Köszönjük a remek ötleteket Torják Vilmosnak – akiről most kiderült, hogy nemcsak kitűnő muzikus, humora is van –, a megvalósítást pedig valamennyi közreműködőnek. Várjuk a folytatást.

Kocsis Katalin

A természet csodái – képekben

Délután fél ötre szolt a meghívó Mőrczné Bálint Éva kiállítására az Erkel Ferenc Olajipari Művelődési Házba. Aki csak egy percet késett – mint jómagam is – már csak a folyosón hallhatta Tornyos Ferencnek, a DKG vezérigazgatójának megnyitóját. Sokan jöttek el érdeklődésből vagy kíváncsiságból, hogy megnézzék egy első kiállításán szereplő festő munkáit.

– Ahogy a látogatókhoz szolt, hangján éreztem, izgult. Így volt?

– Igen, rettenetesen. Az első bemutatkozásom volt közönség előtt. A munkatársak, ismerősök közül sokan nem is tudták ezidáig, hogy szabadidőmben mivel foglalkozom. Mindez csak a meghívók kézhezvételkor derült ki. Mostanáig már több száz látogatóm volt, s az izgalmon is túlvagyok.

– Kíváncsivá tesz egy mai művész életútja.

– A kiállított képek még nem egy életmű termékei, hiszen mindössze másfél éve festek. Talán nagymamától örökölttem ehhez egyfajta adottságot, aki akkoriban kedvtelésből festgetett. A Mező Ferenc Gimnáziumban műszaki rajtot tanultam. Sokat segített ez a képesség, a látóképesség

fejlesztésében. Az elindulás tehát hosszabb folyamat eredménye, a megvalósítás már nem annyira. Mindig vonzott a képzőművészet, jártam kiállításokra, sokat olvastam. 1974-75-ben kezdtem batikolással (selyemre festéssel) foglalkozni. Ezek jórészt elajándékoztam. Az olajjal festés hirdelen elhatározás eredménye volt, 1988 novemberében. Így született meg első alkotásom egy csendélet, mely szintén az ajándék sorsára jutott. A folytatás pedig egy-egy természeti élményt nyújtó festmény volt.

– Kell-e segítség, a jó tanács?

– Természetesen, és ebben szerencsés vagyok. Hiszen a DKG, ahol dolgozom, már eddig is olyan ismert képzőművészeket indított el a pályán mint Vérés János szobrászművész, Szemenyei Ferenc, Hosszú József, Erdős László és a ma is aktívban dolgozó Bálint Kálmán. A kor- és szakmaismeret lehetőségét használtam ki, hogy munkáimhoz éppen Bálint Kálmántól kérjek segítséget. Gyermekkorom óta ismerem, így mindig bizalommal fordulhattam hozzá. Otthoni segítőt és nagy kritikusom a férjem. 10 éves Lilla nevű kislányom.

– Hogyan dolgozik?

Konyha-koncert a farsangi hangversenyen.

Fotó: Szakony Attila

Kutatók Kanizsán

Tűzoltásról – nemcsak tűzoltóknak

„Nagykanizsát szereztem, boldog vagyok, hogy polgárává fogadtam” – írja dr. Tolnai Sándor „A tűz elleni védekezés Nagykanizsán 1690-től napjainkig” című dolgozatának előszavában.

Tolnai Sándor – városunk tűzoltóparancsnoka – Vas megyei származású, 1981 nyarán került Kanizsára, és 1986-tól vezet a tűzoltóságot. A fent említett úttörő jelentőségű helytörténeti munkájával került a PAB nagykanizsai bizottságának tagja közé.

– Hogyan lett a tűzoltókból kutató?

– Közvetve és távolról. Feleségemnek egy alkalommal helytörténeti vo-

natkozású dolgozatot kellett készítenie. Szívesen segítettem az anyaggyűjtésben. Elhatároztuk, hogy megismerkedünk Kanizsa tűzvédelmi múltjával. Tanulmányoztuk a könyvtár és a múzeum anyagát, régi könyveket, hírlapokat, szabályzatokat olvastunk. Feleségem a feladatot megoldotta, engem pedig továbbra is érdekelt a város tűzoltásának a története. Igazi élmény volt végigolvasni a kanizsai lapokat, s az újság segítségével szinte megéltem a város régi napjait. Nemcsak a tűzoltóság érdekelt, hanem a politikai események helyi vonatkozásai, a vá-

Tűzoltó legénység a század elején.

Repró: Szakony Attila

rost érintő változások, az épületek – és az, hogy kik éltek itt, milyen gondokkal küszködtek. Sok információ birtokába jutottam, sok emberrel megismerkedtem; riportokat készítettem velük. A téma mindvégig érdekfeszítő volt; szemléletem is megváltozott: reális tájékoztatást kaptam a két világháború közti időszakról. Aprólékos munkával 1988-ra elkészült a dolgozatom.

Tolnai Sándor tanulmánya feltárja Nagykanizsa tűzoltásának történetét, lényegre törő tényközléssel, adatokkal és filológiai alapossággal mutatja be az egyleti életet, a fontos szerepet játszó személyeket. Most ajánlja, nézzük meg a tűzoltással kapcsolatos gyűjteményét. Több teremben képek, zászlók, régi tűzoltóeszközök és ruhák találhatók. Minden egyes darab valóságos kincset ér.

– A városban és a környező falvakban gyűjtöttem, ezeket a darabokat – mondja a kutató –. Szeretnék egy önálló, ál-

landó kis múzeumot létrehozni itt, a tűzoltóság épületében. A kiállítás anyaga tulajdonképpen összeállt, de elhelyezési problémáink vannak: tárlókra lenne szükségünk, amelyeket valószínűleg mi magunk fogunk elkészíteni.

– Mivel kíván még foglalkozni az elkövetkező időben?

– Mindenekelőtt szeretnék Nagykanizsán maradni, és a tűzoltóságnál megőregedni. Szeretném megírni, illetőleg folytatni a városi tűzvédelem történetét az 1960-as évektől kezdve, mivel tanulmányomban e korszakot csak vázlatosan érintettem, s van még feltárára váró terület. Ezen kívül igyekszem segíteni, támogatni kanizsai kutatótársaim munkáját.

Úgy gondoljuk: a város tűzoltástörténetét Tolnai Sándor jól gondolza. Ha létrejön a múzeum is, Kanizsa múltjának újabb feltárt részletével gazdagodunk.

Horváth Ilona

Móróczné Bálint Éva.

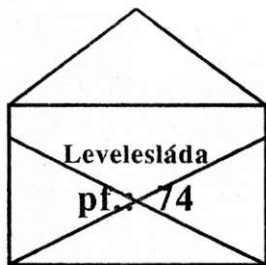
– Imádom a természetet. Szeretem a vizet, a fákat, az égboltot. Mindig vonzott a tenger, innen egyik legkedvesebb képem, a Tenger napsütésben. Előfordul, hogy többször is visszajárok a helyszínre. Így született meg a közel félszáz alkotás.

Aztán még elmondja, ha nem is mostanában, de volt egy titkos vágya, hogy a képeket nyilvánosság előtt is bemutassa. A művelődési ház és a kollégák is szerették volna megismerni. Örömmel vállalta hát a kiállítást.

Szemet gyönyörködtető látvány. Kedvenc képe előtt állva szinte érzem a tengervíz sós illatát, hallani vélem a partra

futó hullámok csobbanását. Az ezeryni színben pompázó őszi erdő hangulata is megkapó. Zala szépséges tájai, erdőrészei, hegyi pincái, falusi házai marasztalják a látogatót. Valaki megjegyzi: képei nyugalmat árasztanak. Különös látvány az utóljára festett képe, a Napnyugta. A látóhatár mögé lebu-kó napkorong felhőket megfestő sugarai az égőpiros és a narancs színeivel tükröződnek a Kis-Balaton vizén. Édesanyja szavai jutnak eszembe: A természet szépsége mindenkit elbűvöl, de nem mindenki tudja a látványt megőrkíteni. Móróczné Bálint Évának sikerült.

Tóth Ferenc

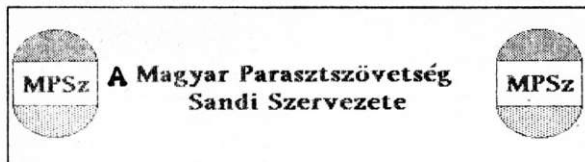
sárkányrepülők hangja, s alacsonyan szállva pásztázzák az új telepet. Többen vagyunk kisgyerekesek, akik ebéd után tesszük le a piciket aludni, de a pihenésük leggyakrabban meghiúsul. Ha kint sétálunk velük, félnek. Talán szabályozni lehetne és kellene

Mikor pihenhetünk?

A zsúfolt városból nemrég költöztünk Palinba, hogy csendesebb helyen élhessünk. Ez eddig meg is volt. Amióta azonban kellemesebbek a hétvégék, ebéd után rendszeresen felbőg a

is ezen járgányok (égi motorosok) repülési helyét, mert ami nekik szórakozás az másoknak bosszúság. Kérem, intézkedjenek!

Kiss Péterné
Palin

Levél a Kanizsai Közéleti Klubnak

Csatlakozunk felhívásokhoz és egyetértünk veletek. Számunkra is elfogadhatatlan ez az utolsó sarcolási kísérlet. Mi is követeljük a községünk számára jutó arányos részt. Az elmúlt diktatúra sunyi falurombolási politikája a teljes leépülés állapotába juttatta a kis zalai falvakat, ráadásul még sújtotta

őket a társközségi viszony is. Most pedig az átmenet megsegítésére szolgáló pénzből az a város markol legjobbat, amely kedvezményezettje volt ennek a politikának. Hogy lesz demokrácia, ha a megyeszékhely már Európában van a kisközségek pedig Türesztánban? Milyen átmenet lesz ez? Tud vá-

Felhívás

A Zala Megyei Levéltár felkéri a megyében működő pártokat, illetve a most alakult vagy alakuló új szervezeteket, mozgalmakat, hogy a nyilvánosságának szánt dokumentumaikat (szabályzatok, programok, felhívások, meghívók, szórólapok, falragaszok, jelvények stb.) juttassák el a levéltárhoz. Az új Magyarország, a megújuló közélet történeti emlékeinek megőrzése közérdek, elsődleges történeti adatforrásokat őrző levéltár számára nemzeti feladat.

A történelmi megőrzés érdekében természetesen bármilyen más dokumentumot is (emlékirat, feljegyzés, határozat, fénykép, kiadvány stb.) köszönettel fogadunk.

Cím: ZALA MEGYEI LEVÉLTÁR, Zalaegerszeg, Széchenyi tér 3. Postacím: 8901 Zalaegerszeg, Pf.: 110. Telefon: (92)12-794, (92)14-528.

Garázdák, tolvajok, kukkolók

A KANIZSA korábbi számaiban már foglalkoztak városunk közbiztonságával. Mint a cikksorozatból kiderül, vannak a városnak veszélyeztetett területei. A felsorolásból akkor kimaradt a Bajza utca, a temető környéke, az olajos lakótelep, a Sétatér. Kisgyerekeknek, magányos nőknek, idős nyugdíjasoknak nem ajánlatos a késő esti órákban egyedül mutatkozni e helyeken – legjobban, ha nagy ivben elkerülik.

A Bajza utcai nevelőtthon lakói – különösen a szombati és vasárnapi napokon – szemtelen megjegyzéseket tesznek az arra haladókra, köpködnek, dobálnak a kerítésen át, cigi-

rettát kérnek, hangoskodnak, mintha ott nem is lenne felügyelet.

A Sétatér ösvényein gyakran alakok járkálnak, mutogatják magukat, rémisztgetik a gyerekeket, nőket, a járókelőket. Fiatal, feltehetően felügyelet nélküli fiatal fiúk-lányok italoznak a téripingpongasztalain.

A temető mellett egy idős néni vertek meg 100 forint-jaért, de volt itt táskalopás is.

Az olajos lakótelepen törtétek pedig mindezeken túltesznek. Esténként kukkolók kapaszkodnak a fürdőszobaablakokba, kaparásznak az ablakredőnyökön. Elvittek már facsemetét, motort, kerékpárt, ruhát a szárítókötélről, vagy mindenestől a szárogatót, de este a meghúlni kitért sült kacsát is az erkélyről.

Környezetemből tudom, nem egy bejelentés történt már. A kárvallottakkal, az eseményeket átélttelkel együtt kíváncsi volnék arra, hogy a rendőrség foglalkozott-e a bejelentésekkel, kivizsgálta-e azokat, mi lett az eredmény.

Nem tapasztaltuk, hogy fokozottabb lenne az ellenőrzés.

Novák József elnök
Ádám József ügyvivő

Rideg Lászlóné
az olajos lakótelepről

Nagykanizsai Postagarázs

hétfőtől-péntekig
06-22 óráig vállal
személy- és tehergép-
kocsik alsó, felső
és motormosását,
szervizelését.

Személygépkocsik
Barkas, Robur, IFA
típusú tehergép-
kocsik javítását.

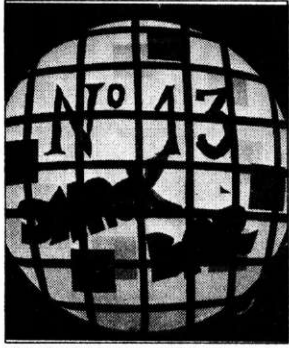
Érdeklődni:
Postagarázs
Nagykanizsa
Tel.: 93/11-206

A Nagykanizsai Állami Gazdaság

Üvegező Részlege

vállal síküveg és
ragasztott üveg mé-
retre vágását, be-
építését, szocialista
személy- és teher-
autók szélvédőcse-
réjét.

Cím:
Nagykanizsa,
Néphadsereg u. 92.
Tel.: 13-552

Nº 13

Új snack-bár nyílt a Kölcsey utcában. A vállalkozó kedvű ifjú tulajdonosok „jó lóra tettek”, hiszen amit ajánlanak – mediterrán finomságok és italkülönlegességek – hiányoznak az éttermi kínálatból. Az üzlet máris forgalmas, s ezen nem csodálkozunk, mert a bár sarkában elhelyezett kerek asztal akár a vendégek „kerekasztala” is lehet; kultúrált beszélgetések és csendes merengések színhelye.

Az új bár első vendégei.

Fotó: Szakony Attila

Vállalkozás – ahogy a szakember látja

Egyre többen vállalkoznak, mert elhiszik, tudják, hogy az állampolgár akkor teszi a dolgát, ha üzletet, jobb életet teremt, egy érthető, áttekinthető és időben létrehozott társadalmi kontroll keretei között. Reméltük, hogy az újonnan hozott törvények ésszerű elvekkel, ésszerű irányba terelik a pénzt és a vállalkozó kedvet. Ez is napjaink próbatétele. Bizunk abban, hogy a magánvállalkozás hozzásegít ahhoz, hogy kilábaljunk a gazdasági válságból.

Kormányunkat és tanácsi szerveinket gyakran éri az a kritika, hogy nem vállalkozásbarát. Egyetért-e ezzel **Karmazin József**, a városi tanács műszaki osztály vezetője?

– Bizonyos, hogy a gazdasági szakemberek egyértelműen meghatározóak, hogy mit is jelent pontosan az a szó, hogy vállalkozásbarát. Igazi jelentését abban a környezetben nehéz megfogni, ahol bizonytalan a szervezet, a jogi-, a pénzügyi keretek rendszere, és a teendők, a módszerek ismeretlenek. Egyértelmű az eredménytelenségben igény, hogy jövedelemtermelő legyen, hogy a vállalkozásokkal együttjáró további terhek és kocká-

zat mellett is biztosítsa az ismét felhasználható többeltpénzeszközöket. Mindezt igaz lehet a városműködés feltételei biztosítása során is, ha a rendelkezésre álló előirányzatokat részben vagy egészében gazdasági tökékenként működtetjük.

– Mégis hogyan tudja ösztönözni és támogatni a leendő önkormányzat a vállalkozásokat?

– Már a tervezésnél, a források meghatározásánál ezt az elvet célszerű követni, hiszen a vállalkozás célja és értelme itt a forrásbővítés. Ez akkor is igaz lehet, ha az államháztartási reform részeként új tanácsi szabályozás érvényesül és a kiadás szemléletű tervezést a forrásszabályozás váltja fel. Igaz az is, hogy a tanácsok – majdan önkormányzatok és szerveik – nem elsősorban a vállalkozásra létrehozott intézmények, hiszen a vállalkozás kockázatait teljes körűen nem is vállalhatják. Figyelemre méltó az a soproni kezdeményezés, mely városi gazdasági kamara létrehozásával kívánja a település összehangolt életét szervezni.

– A mai hitellehetőségek nem éppen vállalkozásbarátok.

– Igen, legfeljebb a telekialakításoknál nevezhetők annak. Bár, az önfelfinanszírozó pénzügyi konstrukció „alacsony meredekségű” más szóval „lágú” vállalkozásként értékelhető.

Nem hagyhatjuk szó nélkül azt sem, hogy nagy a bizonytalanság, a bátortalanág a bevételnövelő költségkibocsátás, költségvisszatérítés, alapítvány létrehozás módszerei körül.

A bérleti, a használati díjak a tanácsi kezelési terheléknél sem kevesebb mértékűek, hiányzik a kellő helyi szabályozás.

– Elképzelhetetlennek tartja kisvállalkozókkal történő vállalkozást?

– A kisvállalkozókkal ilyen értelmű együttműködés vagy munkateremtő beruházás megvalósításában való közreműködés – a privatizáció és a közvagyon összekapcsolásával – ma még gyanakvást is szülhet. Valószínű, hogy a következőkben is szükség lesz önállóan gazdálkodó államigazgatási irányítás alatt működő közüzemi vállalatokra városunkban. Ezeknek úgy kell működniük, hogy a szervezet kíváló menedzselése, a város

teljes körű, egységes gondozásának feltételei és az erőforrások hatékony hasznosítása a város minden működötési elemét magas fokon tartásák.

– Meddig növelhető a kockázat, amit még a tanácsi-önkormányzat elbir a vállalkozással szemben?

– A vállalkozás a tanácsi-önkormányzat kötelező feladatai (ezen belül a városüzemeltetés, településműködtetés) végrehajtását nem veszélyeztetheti, de mindazon gazdasági tevékenységét szervezheti mit a jogszabály nem tilt. Ebből következik, hogy az alapellátás feladatai közé sorolt tevékenységen kívüli célok megvalósítása – főként a beruházói területeken – elsődlegesen vállalkozói körülmények között szervezhető. Nem hanyagolható el azonban az a bizonytalanság, mely az ésszerű kockázat és a hűtlen kezelés határai megjelölésében érzékelhető. Az is fontos, hogy a megfelelő feltételek mellett megfelelő felkészültségű, képzettségű, sőt érdekelttségű felelősei legyenek e munkának.

Dónay Nóra

A MEGFONTOLTSÁGRÓL ÉS AZ IGAZSÁGRÓL

1	2	3	4	5	6	7	1	2	5	5	12	2	14	15
2	17	18	19	14	12	22	2	24	2	26	27	14	15	2
14	32	33	34	7	34	14	2	39	40	24	14	19	5	45
19	7	45	19	12	14	32	33	15	2	1	57	12	22	2
61	18	57	24	45	34	61	22	57	39	39	57	61		

HIRDETÉSÉVEL TALÁLKOZNI A LAPOK HASÁBJAIN

14-34-24-7-18-19-24-1
9-7-17 7-39-57-5-12-34-5-2-14

LABDAJÁTÉK
24-4-12-3-22

AZ „AZ ÖRÖK VÁROS” FILMJE

45-2-45-45-2 24-57-45-2

VEZETŐI ELMÉLET

18-24-19-7-39-14-19-7-39-14

SÉTÁLÓUTCA

6-57-24-7-57

TALAJJAVÍTÓ ANYAG

14-17-39-19-12

DÉLI HARANGSZÓ REÁ EMLÉKEZTET

1-32-61-22-2-33-27 15-34-61-57-7

A CSÁRDÁSKIRÁLYNŐ KÉT IFJA

26-40-14-19-24-40-7-2 26-34-5

Hogyan élünk együtt a magas vérnyomásunkkal?

Rendszeres életmódot folytatni az egészséges ember számára is rendkívül hasznos. A magas vérnyomásban szenvedők esetében ennek különösen nagy jelentősége van a beteg további sorsa szempontjából.

A betegségre hajlamosaknál az életmód rendszertelenségéből adódó szokatlan hatások a vérnyomás nagyobb és tartósabb emelkedéséhez vezetnek. A rendszerességnek ezért egyaránt kell vonatkoznia a munkavégzésre, pihenésre, pszichés és fizikai terhelésre, éjszakai nyugodt alvásra.

Mindenképpen arra kell törekednünk, hogy kikapcsoljuk a stresszhatásokat, s még az éppen aktuális áremelkedés se borzolja fel az idegeinket, sőt a forint ismételt 2%-os leértékelését se halljuk meg igazán.

Fontos, hogy a beteg rendszeres kapcsolatot tartson a körzeti orvosával, hiszen ő ismerheti legjobban őt, a családját, a körülményeket.

Nem szerencsés, ha a magas vérnyomásos beteg darabberés munkahelyen, nagy forgalmú eladópuhnál, pénztárnál dolgozik. Biztosan stressz hatást jelent a

több műszakban való foglalkoztatás. Minél idősebb a beteg, annál kedvezőtlenebb a túlórázás is, a mellékállást pedig fel kell adni. Természetesen a megvékonyodott fizetési borítékot is nyugodtan kell tudomásul venni, nem végig gondolva, hogy miből fog élni a család.

Nehezen befolyásolható magas vérnyomás esetén segíthet – ha tudomásul tudjuk venni – a hosszabb ideig tartó táppénzes állományban eltöltött, nyugodt időszak.

Az évi szabadságát is pihenéssel töltsse a beteg, s lehetőleg három

hétnél ne legyen kevesebb ideig szabadságon. Két részletre osztva pihenjen.

A tűző napra, meleg fürdőbe még a szabadság ideje alatt sem tanácsos menni.

Azért egy jó dologt mondok is: a megfelelően beállított, enyhén hypertenziós betegnek engedélyezhető a repülőn való utazás. (Persze, ha manapság van valaki, akinek pénze van erre).

A gyógyszerekről nem beszélek, mert gyógyszerrel csak orvosi rendelvényre szedhet a beteg!

dr. Kovácsyné Bárány Piroksa
egészségnevelő

Hungarocell hajó-modell

Hungarocell nevű műanyagból éles késsel kivágunk egy hajótest formát a képen látható módon. Rajzlapból vágunk hozzá egy vitorlának megfelelő alakzatot és egy kormánylapátot, ha lehet fémből. A vitorlát hideg enyvvel vagy farmer ragasztóval felragasztjuk a hajótestre, megvárjuk míg megszárad és már hasznosíthatjuk is valamelyik tócsában a tavaszi szelet.

Méret: (2:1)

Gyógy- és fűszernövényeink

Napjainkban a gyógynövények alkalmazása reneszánszát éli. A babonától, a hiedelemtől, a titoktól megfosztva a gyógyszer és a kozmetikai ipar fontos alapanyaga a vadon termő, a kertekben, vagy a szántóföldeken termesztett gyógy- és fűszernövény.

A betegségek megelőzésében, a gyógyításban, vagy a gyógyítás során elért állapot megtartásában alkalmazásuk jelentős. Felhasználásukkal azonban visszaélni, valamint az előírt gyógyszert elhagyni nem szabad. Öngyógyításra törekedni tilos! Minden esetben ki kell kérni kezelőorvosunk, valamint e témában illetékes szakemberek, gyógyszerészek, drogista véleményét.

Az ember gyógyulást keresve ösztönösen a természethez fordulva tapasztalati úton fedezte fel a mai gyógyszerkészletünk jelentős részét.

Az ókori Palesztina fűveszkertjeiről, bazsalikom ligeteiről a Bibliából kapunk híreket. Az első írásos emlék i.e. 1600-ból származó Papyrus Ebqrs, amely imák és fohások mellett gyógynövény recepteket is tartalmazott. Az ókori népek – egyiptomiak, asszírok, föníciaiak, az indiaiak, kínaiak, rómaiak számos herbát ismertek és fejlett kereskedelmet folytattak.

Az ókori Róma gyógynövény tudomány Európa szerte elterjedt Claudius Galenus munkássága révén. Az általa készített főzetek, forrázatok, szeszes kivonatok mai elnevezése, alkalmazása az ő nevéhez fűződik.

Az arab kultúra és a mohamedán vallás terjedése is befolyásolta a gyógyítást. Avicena ótkötetes művében számos gyógynövényről tesz említést.

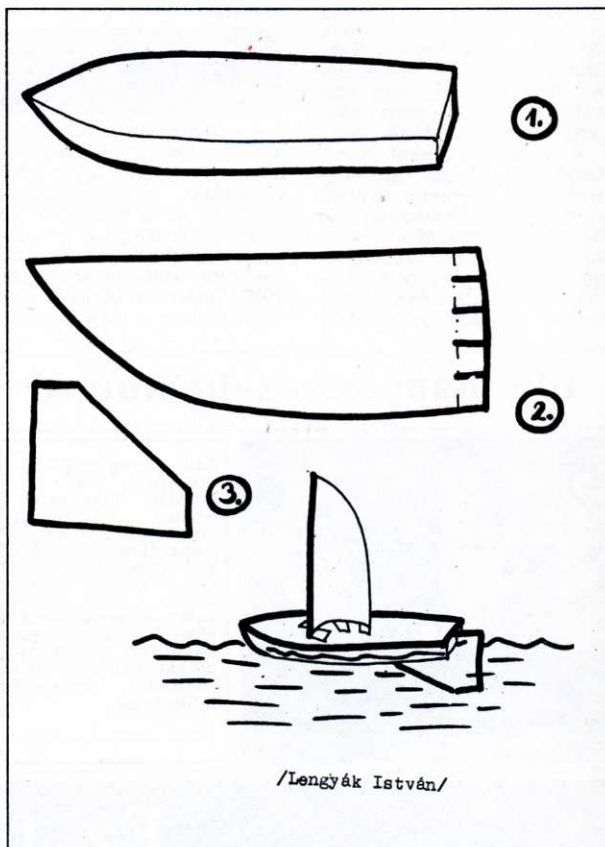
Magyarországon az első gyűjteményt Mellius Juhász Péter adta ki Kolozsvárott HERBARIUM címmel. A XVII. században Pápai Pariz Ferenc írt gyógynövényekről azzal a céllal, hogy a szegényeken segítsen. A XVI. századtól több gyógynövény és fűveszkönyv született Lipai János, Földi Mihály és a költő Fazekas Mihály művein át egész századunkig.

A világon jelenleg közel 12000 gyógynövényt tartanak számon, ebből Magyarországon háromszázat használunk fel. A ma hivatalos hetedik Magyar Gyógyszerkönyv ezekből mintegy százat ír le.

Mi a drog? A gyógynövény azon részét nevezi így a tudomány és a kereskedelem, mely a hatóanyagot és a vele együtt előforduló biológiai aktív szereket tartalmazza.

Sorozatunkban a drogokat betegségek szerinti csoportosításban ismerjük, annak a reményében, hogy így némi áttekintést kapnak a teljesség igénye nélkül a ránk zúduló információs áradatban. A vitaminokról, az érendszere ható anyagokról, reuma ellenes szerekről, vízajtókról, gyomor-bérendszere hatókról, izzadáshajhullás kezeléséről, diétás fogyókúrás „tanácsokról”, nyugtatókról lesz szó. Következnek – a vitamint tartalmazó gyógy- és fűszernövényeink!

I. P.

Fazékbavaló

KARFIOLLEVES SZÓJÁVAL 5 személyre

Karfiol	40 dkg,
Burgonya	10 dkg,
Szójapely	1 dkg,
Vöröshagyma	5 dkg,
Borsika	1 g,
Kakukkfű	1 g,
Joghurt	1 dl
Petrezselyem	1 cs.
Csontlé (Húsleves)	1,2 liter

Elkészítési mód:

A karfiolt a burgonyával a csontlében (zsírmentes húslevesben) megfőzzük, a szójapelyhet karfiollal, burgonyával

turmixgépben pépesítjük. Beletesszük a hagymát, hozzáteszük a fűszereket. Tálaláskor joghurtot teszünk a levesbe.

Levelek nyomában

Lapunk idei 7. számában, Levelesláda Pf.: 74. című rovatunkban helyet kapott K. J.-né Nagykanizsa, Béke úti lakos 1990. február 3-án kelt levele, amelyben a Béke úti vasúti sorompó körzetében lévő áldatlan állapotok megszüntetését kéri.

A naponta ezreket érintő témában először az Ady Endre úti sorompó mellett lévő MÁV Távközlési és Biztosítóberendezési Fenn tartási Üzemének vezetőségét kerestük fel, ahol Rétlaki Győző üzemvezetőhelyettes a pécsi igazgatóság

álláspontjára hivatkozott. Ime Fényes József igazgató válasza:

Béke úti helyzetkép

– A gyalogos sorompót a mellé telepített hajtóművel már működtetjük, így a hiba elhárítása megtörtént. Azonban ez a megoldás az úttároló lezárását 1-2 perccel meghosszabbítja. Az eredeti állapotra való visszaállítást 1990. március végére várható, amikor – más munkák

miatt is – az úttest felbontrasra kerül. Az úttároló fényesorompóval való biztosítását 1991-re ütemeztük.

Rétlaki Győző annyit még elárult, hogy a Béke úti

fényesorompó terveinek kivitelezésétől a Zala Megyei Tanács Közlekedési Osztálya ez ideig elzárkózott.

A sorompó melletti aluljáró takarítása ügyében – miután a MÁV Pályafenntartási Főnökség hatáskörébe nem tartozónak (?) nyilvánította a helyet – a Városgazdálkodási és Kommunális Vállalatnál kértünk választ. Béll István tájékoztatót:

– A városi tanács műszaki osztályával kötött szerződés szerint az aluljárót – de semmi egyebet – havonta egyszer kell takarítanunk. A világítás szolgáltatása, létesítmény falainak karbantartása és a környezet gondozása viszont a MÁV feladata! Annyit ígérhetek, hogy az aluljáró takarítását a havi egy alkalom helyett a jövőben legalább hetente végeztetjük. A többi hiányosságot a MÁV illetékes főnökségének kell megszüntetni, a folyamatossá ellenőrzés is az ő dolguk.

Bognár Károly, a ZALAVOLÁN helyi üzemigazgatójának műszaki osztályvezetője a kifogásolt szmogról ezt mondta:

– A térségben – akárcsak szerte a városban – nemcsak a mi nehéz járműveink közlekednek. A többség kétségtelenül a miénk. Az olvasó által felvetett témával az évenkénti háromnapos műszaki oktatás keretében rendszeresen foglalkozunk, a gyakorlatban azonban sok gépjárművezető megszegi az előírásokat. Ígérhetem, hogy a jövőben mi fokozottabban odafigyelünk a szmog csökkentésére azzal is, hogy falitáblán felhívással fordulunk dolgozóinkhoz. Ildomos lenne a vállalatok, szövetkezetek, intézmények és magánfuvarozók járművezetőit is figyelmeztetni, de ez a városi szervek feladata.

Nos, szerkesztőségünk úgy érzi: K. J.-né nem nyugodhat meg a válaszkéntekéntében.

A városi tanács műszaki és egészségügyi osztályainak koordinálni, ellenőrizni kellene nemcsak a Béke úton, hanem a város más közlekedési gócpontjain is jelentkező közlekedési és környezetvédelmi problémákat.

(- ti)

Élő hanglez- bemutató

Élő hanglez-bemutató volt a HSMK kamaratermében. Csepregi Gyula (szaxofon) zénekarában: Vasvári Pál (basszus), Tóth Gyula (gítár) és Demeter László szerepelt. Különleges hangulatú kompozíciókat, ám igényesen előadott muzsikát hallottunk.

Fotó: Szakony Attila

Ez történt

Február 22. csütörtök

– A Hazafias Választási Koalíció elfogadta és nyilvánosságra hozta megyei listáját. A lista harmadik helyén szerepel Harkány László, a Landler Gimnázium tanára.

– A Phralipe Független Cigányszervezet helyi csoportjának gyűlésére került sor a HSMK-ban. A rendezvényen részt vett Zsoldos Ferenc tanácselnök, a Phralipe országos vezető testületének két tagja és a városban működő pártok képviselői. Fő napirendi pontként egy 12 pontból álló petíciót fogadtak el a résztvevők, melyben a hazánkban élő cigányság fő gondjait foglalták össze.

Február 23. péntek

– Zala Megye Tanácsának ülésén a megyei tanács és intézményei 1990. évi költségvetése feletti vita megkezdése előtt a Kanizsai Közéleti Klub nevében Jászberényi László az MDF, az MSZP, az SZDP

és az SZDSZ helyi szervezetei, valamint a Független Reformkör által aláírt petíciót és az ezt alátámasztó 3700 aláírást nyújtott át a megyei tanács elnökének. A petíció Nagykanizsa város polgárai nevében tiltakozik a megyei költségvetési tervjavaslat ellen, mert az hátrányos helyzetbe hozza a nem megyeszékhely településeket. Elfogadhatatlannak tartja, hogy az átmenet segítségére szolgáló 506 millió Ft-ból a megyeszékhely intézményei 48%-kal részesedjenek, és társadalmi vitát indítványoz az ilyen jelentős dokumentum elfogadása előtt. A vitában felszólalt Zsoldos Ferenc, aki szintén nem értett egyet a felosztás arányával, s javasolta, hogy a megyei kórházra és az egészségügyi távbeszélő-hálózatra szánt összeg egy részét Nagykanizsa kapja meg. Végül hosszas vita után a megyei tanács úgy határozott, hogy a postai fejlesztésre szánt 32 millió Ft-os

tanács hitelből 20 millió Ft-ot kap a kanizsai kórház.

– A 2-es számú, Nagykanizsa központú választókörületben kilenc egyéni képviselőjelöltet vett nyilvántartásba a választási bizottság. Ők megszerezték a jelöléshez szükséges 750 ajánlócédulát és indulhatnak a március 25-i választásokon. A jelöltek a következők: dr. Balogh Ferenc (Kereszténydemokrata Néppárt), dr. Gáspár Ferenc (Vállalkozók Pártja), Harkány László (Hazafias Választási Koalíció), dr. Kotnyek István (Agrárszövettség), Siklósi János (Független Kisgazdapárt), Solti Károly (SZDSZ), Tarnóczy Attila (MDF), dr. Vári László (MSZP), dr. Vass József (MSZMP).

– A sörgyárban üzembe helyezték a minőségfejlesztési program keretében 800 ezer DM-ért vásárolt szűrőberendezést.

Február 25. vasárnap

– A Kanizsa Közéleti Klub

forumot rendezett a HSMK-ban a 2-es választókörület kilenc egyéni képviselőjelöltjének részvételével. Győr számú érdeklődő (kb. 130 fő) jelenlétében mutatkoztak be a jelöltek és választottak a programjaikkal kapcsolatos kérdésekre.

Február 26. hétfő

– Tűz pusztított a kemping közelében. Az Alkotmány Tsz faültetvényén keletkezett kár 60.000 Ft.

Február 27. kedd

– Ülést tartott a városi tanács végrehajtó bizottsága. A tanácselnök beszámolója után a testület jelentést hallgatott meg az Andrejka úti iskola nevelőoktató munkájáról. Ezután megtárgyalták a településfejlesztést segítő társadalmi munka eredményeit, majd elfogadták – kiegészítésekkel – március 8-i tanácsülés elé kerülő előterjesztéseket.

Összeállította:
Kocsis Katalin

A teremfocinoksg győztese a Bútorgyár csapata. Allnak balról jobbra Szijártó I., Bilicz, Zámbo, Gurumai, Bognár József csapavezető. Engolnak balról jobbra Horváth, Harcz, Kozári, Soós.

Fotó: Szakonyi Attila

Tavaly novemberben indult és most márciusban (4-én vasárnap) fejeződött be a városi teremlabdarúgó bajnokság, amelyre 36 városi kispályás csapat nevezett. A több mint 400 városlakót mozgató vetélkedőn a szabadtéri bajnokság mind a négy osztálya képviseltette magát.

A nevezett 36 csapat három csoportban (12-12 együttessel) kezdte meg a küzdelmeket. Erdékessége volt a csoportbeosztásnak, hogy mindössze csak hat csapat lett kiemelve, míg a többi együttes sorsolás útján került egy-egy csoportba. Így fordulhatott elő, hogy a csoport-

Teremfoci bajnokok: a Bútorgyár

tokban nem egyszer felborultak az erőviszonyok, és nem egy váratlan, meglepetésszerű eredmény is született. A bajnokság folyamán valamennyi csapat részére azonos feltételeket nyújtott a szervező bizottság, ami abban is megnyilvánult, hogy a mérkőzésszám minden csapatnál egyforma volt. Tehát a befejezéskor 36. helyen végzett társaság is ugyanannyi mérkőzést vívott, mint az első helyezett.

A több mint négy hónapra át tartó vetélkedősorozat végig sportszerű keretek között zajlott, végleges kiállítás csak elvéve fordult elő. Küzdelmes és

helyenként színvonalas mérkőzéseket láthatott a kispályás foci kedvelők népes lábor. A csoportmérkőzéseken ugyan számos meglepő eredmény született, azonban az erőviszonyok végül is döntőnek bizonyultak, így az első hat közé csak első osztályú csapatok jutottak. Így az „A” csoportban a Bútorgyár mellett a MÁV, a „B” csoportban a Tungsram mögött az IKKV, míg a „C” csoportban az Afémsz után a DKG végzett a második helyen. A bajnokság 4-5-6. helyéért tehát a három csoportmásodik (MÁV, IKKV, DKG), míg a háromért a csoportgyőztesek (Bútorgyár, Tungsram, Afémsz) mérkőztek egy-egy csoportban. A győzelmet végül a Bútorgyár együttese szerezte meg, akik a döntőben mindkét ellenfelüket legyőzték, így megérdemelten nyerték el egy évre a Városi Ifjúsági és Sportosztály részéről felajánlott kupát.

Eredmények: „A” csoport: 1. Bútorgyár 2. MÁV 3. KIOSZ. „B” csoport: 1. Tungsram 2. DKG 3. Kőgáz-Reduktor. 4-5-6. helyért: MÁV-IKKV 3-0, DKG-MÁV 1-0, DKG-IKKV 1-1. 1-2-3. helyért: Bútorgyár-Tungsram 3-1, Tungsram-Afémsz 3-0, Bútorgyár-Afémsz 2-0.

Végeredmény: 1. Bútorgyár (Bilicz, Gurumai, Szijártó I., Szijártó II., Szijártó III., Harcz, Horváth, Kozári, Soós, Zámbo, csapatvezető: Bognár József) 2. Tungsram 3. Afémsz 4. DKG 5. MÁV 6. IKKV

(k.z.)

Diáksport

Versenyek sorozatban

A városi diáksport bizottság az elmúlt hetekben gazdag diákverseny programot bonyolított le. A diákolimpia versenysorozata keretén belül három sportág (úszás, röplabda, torna) versenyekre került sor, így a városi és városkörnyéki döntőket bonyolították le.

Úszásban az I. korcsoportban hét iskola (Péterfy, Szabadság téri, Rozgonyi, Zrínyi, Andrejka, Rozgonyi II., Tanácsköztársaság téri) versenyzői álltak rajtkőre. A 6x50 m-es leány váltót a Péterfy, míg a fiút az Andrejka „A” csapata nyerte. Ami az egyéni versenyszámokat illeti, a leányok mezőnyében mindhárom esetben péterfys győzelem született, míg a fiúknál két rozgonyis, valamint egy andrejkás fiú állhatott a dobogó legmagasabb fokára.

Röplabdában a kevés induló miatt összevont bajnokságot bonyolítottak le, így a leányoknál Estereznye, míg a fiúknál a Kun Béla iskola végzett az élen. A sportág mostoha helyzetét jelzi, hogy a gyengébb nem képviselőletében mindössze három iskola (Estereznye, Belezna és Palin), míg a fiúk mezőnyében a Kun Béla iskola mellett Estereznye, Palin és a Tanácsköztársaság téri iskola állított ki csapatot.

A városi torna versenyen csapatban és egyéniben is Hevesi siker született. Egyéniben tulajdonképpen házi versenyre került sor, hisz mindkét nemben az első három helyezett a Hevesi iskolából került ki. Városkörnyéki versenyben a lányoknál Miháld, a fiúknál Murakeresztúr bizonyult a legjobbnak.

Eredmények: Úszás I. korcsoport: leány: 6x50 m-es váltó: 1. Péterfy 2. Rozgonyi 3. Andrejka „A”

50 m gyors: 1. Révész Katalin (Péterfy) 2. Tóth Krisztina (Péterfy) 3. Borsos Adrién (Szabadság téri) 50 m mell: 1. Tóth Krisztina (Péterfy) 2. Révész Katalin (Péterfy) 3. Borsos Adél (Szabadság téri) 50 m hát: 1. Révész Katalin 2. Borsos Adrién 3. Tóth Krisztina.

Fiú 6x50 m-es váltó: 1. Andrejka „A” 2. Péterfy 3. Rozgonyi 50 m gyors: 1. Pápai László (Rozgonyi) 2. Berlinger Balázs (Andrejka) 3. Orbán László (Andrejka) 50 m mell: 1. Orbán László 2. Császár Zsolt (Rozgonyi II.) 3. Berlinger Balázs 50 m hát: 1. Pápai László 2. Császár Zsolt 3. Kiss Gábor (Andrejka).

Torna I. korcsoport csapat: 1. Hevesi (leány és fiú) egyéni leány: 1. Krémer Ajda 2. Hérics Mónika 3. Zola Eszter. Fiú: 1. Aranyosi Imre 2. Jászberényi József 3. Barics Olivér (valamennyi Hevesi iskola) II. korcsoport csapat: 1. Hevesi (leány és fiú) egyéni leány: 1. Gajcsi Réka 2. Pernesz Paula 3. Kiss Edit. Fiú: 1. Bódi Szabolcs 2. Bohár Lajos 3. Király András (valamennyi Hevesi Iskola) Városkörnyéki csapat: leány: 1. Miháld, fiú: 1. Murakeresztúr, egyéni leány: 1. Zakács Amália (Miháld), fiú: 1. Kanizsai Szilárd (Murakeresztúr).

Visszapillantó

Sörgyár-Győri Richards 5:3 (2366:2356)

○ NB II-es női teke mérkőzés. A kanizsaiak legjobb dobói: Majorosné 432, Némethné 406, Tubolyné 402 fa.

Az 1989/90. évi bajnokság tavaszi időnyének 4. fordulójában rangadóra került sor a sörgyári csarnokban, ahol a listavezető, bajnokaspiráns győriek szerepeltek.

Az NB II-es rangadó előtt Majoros Istvánné, a kanizsaiak edző-játékosa a következőt mondta: – Kiténök, jó erőkből álló együttes ellen kíséreljük meg a sikeres tavaszi folytatást. Természetes, hogy nyerni szeretnénk s ezzel két pontra megközelítlenék a listavezetőt.

Az első körben előnyű szerepek a „sörösök”. Különösen Majorosné volt elemében, aki remekül szerepelt és 21 fás előnyt szerzett. A másik pályán

a fiatal Szentés is jól tartotta magát, csupán 4 fával vesztett esélyesebb ellenfelével szemben. A második körben Némethné és Tubolyné végig igen szoros versenyt folytattak a riválisokkal. Mind a kettőn nagy-szerűen küzdöttek, közülük utóbbi 14 fával volt jobb, mint ellenfele. Némethné fokozatosan lendült játékba és ha az utolsó előtti dobását nem rontja el, akkor még „erősebb” lehetett volna, de így is csak 2 fával kapott ki.

○ A befejező kört 2:2-vel és 29 fa sörös előnnyel kezdték a csapatok, tehát mindenképpen izgalmas befejezésre volt kilátás. A győriek biztosak voltak a győzelemben, hiszen két legjobbjuk következett, de aztán a terv végül is csak terv maradt.

Ugyanis Vágvölgyiné 9, Csillag M. 10 fával vesztett, de ellenfelük mégsem került fel pontszerző helyre, mert 400 fa alatt teljesítettek.

○ A boldog kanizsaiak közül Biczó László technikai vesztőt kértük rövid összegezésre: – Jól tudtuk, hogy nem lesz sima mérkőzés, de arra nem számítottam, hogy ennyire kiélezett, és izgalmas játék alakul ki. Minden játékosunk igen akart, ez aztán a hajrában nemcsak bennünket, hanem remek ellenfelünket is zavarta. Mind a két csapat 3-3 pontos játékost adott, de a végelszámolásnál mi bizonyultunk jobbnak 10 fával és ezzel megszereztük sorrendben negyedik tavaszi győzelmünket.

(bg)

Visszapillantó

Olajbányász-Paksi SE 4-2

NB. II-es labdarúgó mérkőzés

Kanizsai góllövők: Vidos, Mózsi, Skublics, Zrínyi (11-esből). A tabella 15. helyén tanyázó Paks a pontszerzés reményében érkezett Nagykanizsára. A piros-kékek a buktatókkal teli felkészülés ellenére is reménykedtek a sikeres szereplésben, hisz egy esetleges győzelem lendületet adhat a további szerepléshez.

Nos a kezdeti puhatólózás után Vidos mértánian pontos feje se a hazaiakat nyugtatta meg, akik a vezetés birtokában játszhattak tovább. A vendégek ebben az időszakban sem jelentettek különösebben nagy veszélyt és beletörődve sorsukba, kétfólsó hátránnyal fejezték volna be a félidőt. Nem így „gondolkodott” viszont a mérkőzés játékevezetője Nagy II. J., aki a félidő utolsó percében büntetőt ítélt a vendégeknek és ezzel nyíltta tette a második félidőt.

Szűnet után még többen a Lakos-büfé előtt sörözgettek, amikor Skublics máris megszerezte a hazaiak harmadik gólját. A gyors kanizsai találatra gyorsan jött a vendégek válasza, akárcsak újra a hazaiaké, akik Zrínyi jogos büntetőjével ismét két különbségűre alakították az eredményt. Amikor a rengeteget szabálytalankodó vendégek viselkedését piros lappal „jutalmazta” (Szomor kiállítva a 72. percben), már biztosra lehetett venni a piros-kékek sikert.

Végeredményben fontos győzelmet szereztek az olajosok, akik holnap a ZTE, majd egy héttel később szintén idegenben a III. ker. TTEV otthonában kísérik meg a pont vagy pontok szerzését.

Dr. Puskás Lajos, a vendégek edzője:

– Megérdemelten nyert az Olajbányász. Védelmünk sajnos átjáróház volt, néhány játékosunk nem üti meg az NB. II-es mértéket.

Madár Gábor, az Olajbányász mestere:

Skublics az Olajbányász harmadik gólját lövi a Paks elleni mérkőzésen.

Fotó: Szakony Attila

– A győzelemhez – úgy érzem – kétség nem férhetett. A játék egyes szakaszaiban a játékok akadózottak, voltak védekezésben problémáink is. Lényeges dolognak tartom, hogy kínáló lehetőségeink szinte

mindegyikét értékesíteni tudtuk. A jövőben különösen a középpályás és a védekező játékoknak kell feljavulnia, hogy eredményesek tudjunk maradni.

– kázé –

„KERCSI”, a városi sakk-bajnok

Kercsmarics József

Néhány héttel ezelőtt fejeződött be a városi egyéni sakk-bajnokság, amelyet holtverseny után Kercsmarics József, a népszerű „Kercsi”, a Tungsram OB II-es csapatának versenyzője nyert.

– Általános és középiskolás korokban még nem vonzott ez a sportág. A Landlerben fociztam, majd 13 éven át a járási bajnokságban szereplő Bagola és Mihály igazolt játékos voltam – kezdte a visszaemlékezést, majd így folytatta: – A foci mellett úgy 19 évesen a helyi Vasasban kezdtem sakkozni. Mindentelké elméleti képzés nélkül elindultam a amatőr versenyen, ahol 3. helyem és 1975-től vagyok igaz. versenyző.

Az ifjúévek alatt osztályokat lépett előre, de úgy, hogy Vlasics nevű csapattársa segítette a játszmaírásban mert azzal még nem barátkozott meg. Nem ismerte a játszmalapot, az elméletet.

– A sok segítés, gyakorlat és tanulás eredményeként 1980-ban megszereztem az I. osztályú minősítést, de aztán 3 évet kellett várni az újabb sikerre, amikor bronzérmes lettem a városi egyéni bajnokságban. 1984-ben nyertem először aranyérmem, abban az évben posztum meg, majd egy évvel később 4. helyezést értem el a megyei egyéni bajnokságon – mondta a jobb eredményeket.

Az utóbbi 3 évben, az OB II-es Tungsram versenyzőjeként Kiss László edző irányításával eredményesen tevékenykedtem. Ma már naponta 1-2 órát foglalkozik a sakkal, de szabad hétvégeken „ennél” jóval többet tölt el az „elmélet” világában.

Új vezetők a tekézőknel

A városi szakszövetségek közül a tekézők voltak az elsők, akik még a mandátum lejárta előtt megtartották vezetőségválasztó közgyűlésüket. Városi és városkörnyéki csapatok munkáját segítő, koordináló szövetség megalakította a Tekézők Városi Szövetségét, és megválasztotta tisztségviselőit is. A szövetség elnöke Bende József, titkára Majoros Istvánné lett.

Futószalagon

● A kosárlabda NB I-ben küzdő MAV NTE női csapata tulitúrt a rájátszás 2. fordulóján, amely a 19-19 helyért mérkőzés oda-visszavágó rendszerben. A kanizsai lányok az újabb akadályt sikeresen vették, kiküszöbölték a rájátszás nyitányán elszervegált hazai vereséget. A vasutasok Szekeslehérvárt, az Ikarus SE ellen javítottak, akik végig magabiztosan játszottak és 82-60 aránnyal nyertek. A sikerért a legjobbat Ácsné (7 pont), Pomogácz (15), Szabó (12) és Móra (10) tette.

■ A Rózsa úti vívósarnokban rendezte meg a megyei szövetség az egyéni felnőtt bajnokságot, a verseny több mint 100 vívó szerepelt. A MAV NTE versenyzői közül bajnoki címet szerzett Vukmann Kornélia (tőr) és Kisgyörgy István (tőr), ezüstérmes lett Pomogácz András (tőr), míg a bronzérmes helyen végzett Babai Ildikó (tőr) és Tamas Attila (kard).

Harcos, küzdőképes versenyző. – Mit vált a városi bajnokságtól?

– A 9 fordulás, svájci rendszerű bajnokságban jól ismerem a mérőnyit. Jutdum, hogy Kassai, Pap, Bellán csapatfőnök, nem meg a többiek kemény ellenfelek. Remélem az 1-3. helyek valamelyikének a megszerzését, de ittokban azért az aranyérmemről álmodtam. Ezt végülis nagy harcban, igazi küzdelemben sikerült megnyernem. Különösen a hajrámat értékelni szeretnék, a riválisokat sikerült elkapni, s ezzel beétem Bellán akivel páros mérkőzést vívtam. Nekem kockázatni kellett, hiszen döntélenlennel riválisom a bajnok. Nos minden úgy történt, ahogy terveztem is, 1:5-0,5 arányban bizonyultam jobbnak – tájékoztat a kanizsai bajnok.

Az időigényes sakkspport mellett Kercsi gyakori részese a városi-városkörnyéki labdarúgóéletnek is, a városi labdarúgó szövetség elnökségi tagja. Megvan a háttér is a sporthoz, sőt örömmel üsálgatja, hogy 3 éves gyermekük már ismerkedik a sakkal.

A többirányú feladattal kell a közeljövőben megalkotnom. Részt veszek és szeretnék jól szerepelni a megyei egyéni bajnokságon, jó lenne minél több nemzetközi versenyre eljutni. A legfontosabbnak mégis azt tartom, hogy az OB II-es csapatnak legyek olyan erőssége, hogy ezt a kitűnő együttest hozzásegítsem az 1-3. helyek valamelyikének a megszerzéséhez – mondta befejezésül a szerény, 35 éves városi bajnok. (balogh)

Vereség a nyitányon

Az üllőrolabda I. osztályú csapatbajnokságban megkezdődött az 1989/90. évi küzdelemsorozat tavaszi idejére. A kanizsai sportot képviselő Hamburger SK együtt-tese Vásárosnaményben tartott idénynyitót két mérkőzést játszott. Az erősen tartalékos kanizsaiak (ezúttal Czimmermann, Földi B., Pernecky hiányzott) csapata kikapott 3:0-ra a hazai csapatától, majd ugyanilyen arányban vesztett a Nyiregyházi Piremon ellenében. A tavaszi sorozat első versenynapján a következők szerepeltek a kanizsai csapatban: Földi J., Balogh, Pölcz, Pöcze, Varga, Kardos. Edző: Czvetkó Tamás.

(bh)

Kanizsa – városi politikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Felelős szerkesztő: Mihovics József és Takács Sándor. Tervező szerkesztő: Ferenc Győző. Szerkesztőség: 8801 Pf. 74. Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Telefon: 11-150. A szerkesztő bizottság tagjai: Pék Pál (művelődéspolitikai, a szerkesztőbizottság elnöke), Kápolnás Zoltán (sport), Lengyák István (hétvége), Marton Györgyi (városi politika). Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Jakab Vilmos. Computertechnika: SZÜV, Zalaegerszeg. Nyomtatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nytsz: B/PHF/266/Z/1989. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.

9219

KANIZSA

VÁROSI HETILAP

II. évfolyam 11. szám
1990. március 15.
Ára: 9,60 Ft

Megjelenik
minden
pénteken

1848

A magyar nép megint nép lesz
Mélki régi nagy híréhez,
Mint ré' kentek a paraszok,
Lemossuk a szarvasot.

Szép Lajos rajza

MÁRCIUS
15

Szép Lajos
rajza

A politika patakparti füzeseiből

– tágabb porondra

Beszélgetés Sinkovits Imrével

– Ön sikeres színész. Ráadásul beskatulyázhatatlan. Játszott Madáchtól Shakespeare-ig, Tenesse Williams-tól Orkényig mindent. Volt Adam és Mózes, volt tanító, sofőr, munkás, tűzoltó, tizedes és kiskirály. Az elnagyolt fősorolásból is kitérhet, szerepalakításában eljátszhatott mindent, amit a világról gondol. És ezt meg is tette, hisz Kossuth-díjat nem adnak „szövegkönyv fölmondásért”. Mi az, ami miatt most föllépett a politikai porondon is?

– Nagyon kedves, hogy ennyi mindent felsorolt abból, amit játszottam, és hogy megjegyezte, beskatulyázhatatlan vagyok. Ez azonban nem érdem. No, nem akarok álszerény lenni. Ez egyfelől szerencse dolga, másfelől mindig is azt hittem a színészi mesterségről, szakmáról – minék után úgy gondoltam alkalmas vagyok rá –, hogy embert kell formálnom mindenből. S ha beszélhetünk olyasmiről, hogy sokféle típusot játszottam – mert a kérdés így hangzik –, akkor az abból adódik – hangsúlyozom –, hogy azt a mesterséget, azt az embert, azt a jellemet, annak a szereplőnek a törekvéseit próbáltam megismerni, akit éppen alakítottam. És akkor már el tudtam helyezni oda, ahova az író, a szerző elképzeli.

Most a kérdés második felére válaszolva, bármilyen furcsán hangzik is, a Kossuth-díjat, a forradalom után tíz évvel, 1966-ban kaptam. Nem poénra törekedve – a közvélemény nyomására.

Es mi az, ami miatt a politikai porondra föllépek? Először is én úgy mondanám, hogy a politika kempingtáborában, sűfnijában, fészereiben, és ha elfogadható a hasonlat, a politika patakparti füzeseiben vettem először részt a velem együttérett, gondolkodó barátaimmal, rokonaimmal. Hadd említsem Csoóri Sándor, Kulín Ferenc, Csengey Dénes nevét, de hosszú lenne a sor Fekete Gyulán át Kéri Kálmán bácsáig.

– Bár az előbbiekből kitérnek – engedje meg, hogy föltegyem a kérdést: tagja volt az MSZMP-nek?

– Én soha semmilyen pártnak nem voltam a tagja. Az MDF-nek igen.

– Mi motiválta, hogy a Demokrata Fórum tagja legyen?

– Hogy miért, azt valójában az előbbiekből elmondtam már. A baráti köröm vált először szellemi mozgalmá, majd párttá, amelyikben jól éreztem magam. Itt jegyzem meg, hogy éppen egy finnországi útra indultunk Csoóri Sándorral, amikor Ferihegyen megtudtuk, hogy az MDF párttá alakult. Így volt egy hetünk arra, hogy a napi munka után az éjszakában rágódjám azon, helyes volt-e ez. Valahogy nem éreztük magunkat elég fölkészültnek arra, hogy pártként működjünk. Azután hazajöve értesültünk róla, hogy elsősorban a vidéki szervezetek szorgalmazták ezt. Most, hogy az ország különböző pontjait járva, nap mint nap hitet téve az MDF programja és politikája mellett látom, a vidéknek volt igaza.

– Erzi-e, hogy politikai szerepvállalása hatással van színészi pályájára, vagy esetleg színpadi sikerrel fölérősztük politikai működését?

– En azt hiszem – ezt nagyon mély meggyőződéssel mondom –, hogy nem politikai szerepvállalás az, amit teszek az MDF mellett kiállással. Hanem, és ez lehet, hogy nagyon furcsán fog hatni, s föltehetően más politikai pártok rossz néven is veszik, de én hiszek az MDF-ben. Márpedig a hit kérdése kinek-kinek személyes dolga. Ezt a személyes jogomat szeretném arra fölhasználni, hogy az MDF politikailag képes emberei, tevékeny képviselői mellé letegyem a magam emberi hitességét. Ha szabad úgy mondani, a magam színészi népszerűségét tegyem oda az MDF emblémájához. Higgyenek nekik, mert a barátaim.

– Ön ennek előtte is járt Kanizsán. Most a nosztalgának engedett, vagy az MDF választási kampányának programja vezérelte ide?

– Valóban nagyon sokat jártam Kanizsán. Rengeteg szeretett szindarabot, vigjá-

Sinkovits Imre az MDF választási gyűlésén. Fotó: Szakony Attila

tékot, monodramát játszottam az Erkel Ferenc Művelődési Házban, és itt a HSMK-ban, ahol Illés Testvérek-jét adtuk elő.

A gimnázium és Harkány tanár úr pedig egy külön fejezet az életemben. Mert amikor ő fölhozta a fővárosba a diákközönségét, mindig tudtam, hogy ők vannak a nézőtérben. És ezeknek a diákoknak, akik most már édesanyák, édesapák, hadd mondjam el, hogy nem egyszer előfordult, hogy a leengedett függöny mögött kétségbeesve figyeltünk, mert azt hittük nem jött közönség. Olyan síri csend volt. En pedig ilyenkor büszkén megfordultam és azt mondtam: Elnézést, barátaim, ők az én Dunántúlmról, Nagykanizsáról jöttek. És mindig ráhibáztam. Ennyit arról, hogy nosz-

talgia és Nagykanizsa. Mert rokoni szálak is kötnek ehhez a városhoz és környékéhez – Murakeresztúrhoz. De ezen a tájon vezetett át utunk, mikor a háború alatt Somogyból Vas megyébe mentünk.

Ennyi vallomás után azonban a tisztességes válaszom az, hogy az MDF választási kampánya hozott ide. Arra a helyre, ahol mindig jól érzem magam, mert úgy érzem, itthon vagyok.

Mi az, hogy itthon? Valójában a haza. De a hazának, mint amiképp egy lakásnak, vannak szegletei, ahol az ember jobban érzi magát, mint a lakás más zugában. Ilyen kellemes szeglet számomra Nagykanizsa.

– Köszönöm a beszélgetést

Érdekes interpellációk, bejelentések, állásfoglalások a városi tanács ülésén

A módosított költségvetés-tervezet II. változatát fogadta el a városi tanács

A Nagykanizsa Város Tanácsának V.B. március 8-ra, a HSMK kamaratermébe hívta össze a városi tanács 1990. I. negyedévi ülését. A megjelent

lesztési – egyzóval költségvetési – tervével lapunk korábbi számaiban részletesen foglalkoztunk. A tanácselnök bejelentette, hogy az eredeti, január-

hogy aláírásukkal erősítsék meg a tanácsi vezetés szándékát;

Amennyiben megoldódna a Thury-tanintézmény sorsa – közölte az elnök – a Zrínyi Miklós utcai iskola helyén az Alpok-Adria Munkaközösség keretében – a tervezett két oktatási központ: Zágráb és Budapest között – Oktatási és Továbbképzési Regionális Központ jöhetne létre.

Kiemelte, hogy a helyőrségi állomány létszámcsökkentése következtében a Kossuth-laktanyát kiürítik, s itt a város ipari szerkezetéhez illő főiskolai kart lehet létrehozni.

A költségvetés élénk vitájában huszan(!) kértek és kaptak szót, felvetéseikre Zsoldos Ferencen kívül tanácsi osztályvezetők válaszoltak. Emelést érdemel a városi fürdő magasnak tartott költségelőirányzatának kifogásolása, Kiskanizsa városrész szükséges csatornázása, a város vállalkozói által gyűjtött 320 lakossági aláírás és az MDF helyi szervezetének ajánlása a Thury-tanintézmény át-helyezésére, a sport-egyesületek nagyobb pénzügyi támogatása, az oktatás és az infrastruktúra előtérbe helyezése, a 406. sz. Ipari Szakmunkás-képző Intézet válságos helyzete, a PIERT áttelepítése a Zrínyi utcából, a Fabik Úttörőház általános ifjúsági célokra történő hasznosítása és a cigányklub jelentősebb segítése.

A tanács a módosított 1990. évi költségvetési tervjavaslat II. változatát jelentős többségi szavazattal elfogadta.

A tanácsülés állást foglalt még a következőkben:

A városfejlesztési bizottság tegyen javaslatot egyes városi utcanevek megváltoztatására, illetve néhány régi utcánév visszaállítására. Elfogadta a „Javaslat Nagykanizsa általános rendezési terve felülvizsgálatára és korszerűsítésére” című írásos előterjesztést.

Végeztül egyhangúlag fogadta el a tanács azt a javaslatot, hogy külön napirend foglalkozzon a május 24-i tanácsülésen a városi fürdő gazdaságosabb működésével, a tanács-testület pedig a jövőre vonatkozóan új rendeletben szabályozza a városi kitüntetésekkal és a diszpolgárok elismerésével kapcsolatos feltételeket. Elfogadta – a víz minőségével összefüggő vállalati indoklás kiértelmezésével – az interpellációkra adott válaszokat is.

Az öt óras, nagyon hasznos tanácsülés Zsoldos Ferenc tanácselnök rövid értékölő záróbeszédével ért véget.

Tihanyi István

Március ünnepe

Ahogy a fiatalok látják

Itt van az ünnep. Kórkárdák nemzeti színrőzsaí a kabátokon, hét ágrsá a süt, majd elbűjűk a Nap, tanítási szünet van. Fiatalok járják csapokban a várost, őket kérdezzük: Nekik mit jelent március ünnepe? Ime a válaszok, fésületlenül, gyakran hőkkent hangnembn, gimnazistáktól, ipari tanulóktól:

– Ünnepe. Akkor kell felrakni a kórkárdát, nem?

– A fiatalok jutnak eszembe, és természetesen magamra is gondolok ilyenkor. Kifejezetten jó érzés!

– Semmit, nem is érdekel.

– Nagyon szép dolog, ha egy nemzet a múltjára emlékezik, de inkább a jövőjével törődne.

– Petőfi jut eszembe, és az a sok örült, aki a sírját kereste. Mit számít, hogy megtalálták-e? Köztűnk van, és kész!

– Mi jut eszembe? Forradalom, szabadság, kórkárda... „Szabadság, szerelem...” Ja, és Koncz Zsuzsa, aki énekel.

– Egy nemzet hősie ellenállása. Ird, hogy az idegen elnyomókkal szemben. Ez a lényeg.

– Felszabadultság érzése tölt el. Tiszteletet érzek a márciusi ifjak iránt. Boldog vagyok. Egyszerien jó kedvem lesz az egészről.

– Hagyjál békén! Matkából doogát lruunk.

– Igazi ünnep ez, mely meghatározta egy nemzet sorsát. Mindenképpen csodálatos érzés: tavasz van!

– A forradalomra gondolok, mindegyikre. Arra, hogy akkor legalább tudtak valamit csinálni. De most...?

– Vége a „gumibotos” felvonulásoknak! Valódi ünnep lett.

– E napon ébredünk tudatára, hogy magyarok vagyunk.

– Mit jelent március? Azt, hogy függetlenek vagyunk az oroszoktól. Ez az igazi ünnepünk, nem november 7-e!

– Felébred az emberben valami melengelőt érzés. Jó lenne, ha a magyarság végre rádöbbenne a saját értékeire, mert ez a mélypontról való felémerkedés egyetlen lehetőség.

– Nem, lehet szavakba önten. I Ezeket kell...!

A válaszokat összegyűjtötte: Gyenes Mónika, Karsai András, Kocsár Bernadett és Szentgyörgyvölgyi Olga tanuló

A Városi Tanács ülése.

52 tanácstagot, a pártok meghívott vezetőit és képviselő-jelöltjeit Zsoldos Ferenc tanácselnök üdvözölte.

Az előzetesen közölt hét napirendi pontot külön javaslatlall kiegészítve, a volt pártbizottsági épület hasznosításának meg tárgyalásáról a tanács tagok elfogadták.

Első napirendi pontként

a tanácselnök írásban előterjesztett beszámolóját a tanács a beszámoló egyhangúlag elfogadta.

Ezután 8 interpelláló fogalmazta meg a legsürgetőbb gondokat. Kifogásolták a víz rossz minőségét, a vasúttálmási peronszegély balesetveszélyességét; a több helyen is megrongált forgalmi jelzőtáblákat, a keleti városrészben kialakult szemét- és törmelékhalmozást, a város telefonhálózatának katasztrófális állapotát, a munkásörsgy épületében tapasztált személyi mozgósakat(!), a piaci hatóságai hűsolt beázását és a palini kerékpárútról rossz kiképzését; de szóba került a Budapest–Nagykanizsa közötti vasútvonal villamosítása és Kovács Zoltánnak, a tanács TEFO osztályvezetőjének egyesek szerint meg nem engedhető vállalkozói szerepe is.

A harmadik napirendi

pontról, a tanács 1990. évi működési, fenntartási és fej-

ban készült tervet néhány helyen módosítani kellett.

A tanácselnök bejelentette...

...hogy honvédségünk magasabb parancsnokaival történt megállapodás szerint a helyi Dózsa-laktanya jól felszerelt egészségügyi létesítményét már az I. felváltó polgári célokra is igénybe lehet venni. Ezzel új helyzet alakulhat ki a szűrő-állomás kérdésében, ugyanis a honvéd egészségügyi bázis, valamint a rekonstruált kórház és rendelőintézet elláthatja a komplex szűrési feladatokat;

... hogy bár végleges minisztertanácsi döntés még nincs a pártszékházakra vonatkozóan, a kanizsai volt pártépületet B-kategóriába sorolták és a városi tanács kezelésébe utalták;

... hogy a munkásörsgy minden objektuma egyelőre zárolt állami vagyon, később valószínűleg értékesítésre kerül a minisztertanács által létrehozott vagyonkezelő intézmény által. Ennek kapcsán, mivel a Thury György Kereskedelmi Szakközépiskola és Szakmunkásképző Intézet nehéz helyzetbe került, a tanácsi vezetést levelet intéz Gruber Nándor kormánybiztoshoz, hogy az állam a munkásörsgy helyi objektumát térítés nélkül adja át hasznosításra a városnak, illetve a Thury-tanintézménynek, s így a volt pártszékház épületével együtt létrejöhet egy korszerű kereskedelmi tanintézeti komplexum. Kérte a tanács tagokat, a társadalmi, tömegszervezeti- és pártvezetőket,

Ki magyarázza meg már?

Privatizálás és önkormányzat

(Beszélgetés képviselőjelöltekkel)

A Kanizsa szerkesztőségében kerekasztal-beszélgetést folytatunk városunk országgyűlési képviselőjelöltjeivel. A beszélgetésben részt vett dr. Balogh Ferenc (KDNP), Harkány László (HVK), dr. Konyek István (Agrárszövetség), Siklósi János (FKGP), Soitl Károly (SZDSZ), Tarnóczy Átila (MDF), dr. Vári László (MSZP) és dr. Vass József (MSZMP). Lapunkat Pék Pál és Marton Györgyi képviselte.

Kanizsa: A választási küzdelem első szakasza lezárult. Ma már tudjuk, kik szerezték meg a jogot arra, hogy a március 25-i választásban megmérteszenek, kik azok, akik Nagykanizsán egy a jövőndő Magyarország politikai arculatának formálói lehetnek. Elsőként tehát arra szeretnénk választ kapni, hogy milyen az a politikai vértet, melyben mutatkozni kívánnak.

Dr. Vass: 1960-tól voltam az MSZMP tagja, de jött egy olyan időszak, amikor szembekerültem a párt álláspontjával, s ezért 1989-ben ki is léptem a pártból. Nem azonosulhattam a régi MSZMP politikájával, azokkal a módszerekkel, amelyeket alkalmaztak, viszont úgy gondolom, hogy pártom, az új MSZMP a demokrácia pártjává vált. Ma egyetlen olyan párt sincs az országban, mely szocializmust akar, amely a közösségi gazdálkodást helyezi előtérbe, amely a nagy-, kis-, és magánvállalkozást is elismeri, csak az MSZMP. En mindeneképpen a munkásosztály érdekeiért akarok dolgozni.

Harkány: A városban eltöltött fél évszázados múltam, úgy gondolom fedeztet arra, hogy hiteles legyek egy olyan politikai álláspontban, amely nem akar kilendülni se jobbra, se balra. A demokratikus humanizmus eszményei, amelyeket egész pályámon követtem,

és a jövőndő Magyarország szükségletei nagyon jól összehangolhatók. De a tv utolsó hévi műsorának szereplőit végig hallgattuk, megállapíthattuk, hogy elképesztő önjelöltek fecséése zúdul a néző és a hallgató nyakába. Ezért úgy gondolom, hogy a választók fogják megmondani, hogy alkalmasak vagyunk-e a választóközvet képviselőtére.

Kanizsa: Természetesen. Viszont a választóknak a jövőben kevéssé nyílik lehetőségük arra, hogy beavatkozzanak a képviselői munkába, és visszahívásra sincs lehetőség. A jelenlegi parlamentet senki sem tartja legitimnek, mi azonban – tisztelet a kivételnek – a most fellépők némelyikét sem érezzük hitelesnek. Országosan ismert nevek, vagy nagy pártok által mozgatott figurák ők. Egyáltalán: mitől lesz jobb ez a parlament, mint a régi?

Tarnóczy: Az új parlament legitimitását nem az fogja adni, hogy az odakerülők alkalmasnak tartják-e magukat vagy sem, hanem az, hogy az ország népe alkalmasnak tartja-e őket. En úgy kerültem szóba, hogy az MDF kanizsai csoportja megválasztott, némi szelíd erőszakkal. Amit képviselni akarok, az a demokrata fórum programja. Ezt jónak tartom, mert számomra bebizonyosodott, hogy a polgári demokráciának nincs vetélytársa. A fa-

szimus megbukott, s az utolsó szegeket verik a marxizmus-leninizmus koporsójába. Az egész világon a polgári demokrácia felé hajlik az átalakulás, ezt akarom segíteni.

Dr. Vári: Nézetem szerint az új parlamentnek más lesz a mozgáster, mint a réginek. Tudomásul kell venni, hogy ez egy többpártrendszerű parlament lesz, amelyben ugyan megjelenik a régió képviselői is, de akár tetszik, akár nem, nekünk a pártok programjait kell elsődlegesen képviselnünk. A parlamenthez képest, mely törvényhozó parlament lesz, a kormány szerepe is alárendelődik majd. En eddigi életem során mindig választás révén jutottam pozícióba, most is. A közösség, a város tradícióira akarok építeni, és a generációk tapasztalataira.

Kanizsa: A demokrácia alapfeltétele az egészséges politikai váltógazdaság. Ez csak akkor lehetséges, ha az ellenpárt szerepben karakteres politikai erő jelenik meg. Ma azonban mindenki középre menekül. Egyelőre csak a parlamentbe kerül és látszik elfogadható célnak a szándék azon túl alig. Kigyűjtöttük a pártok programjaiból azokat a tételket, melyek fedik a jelenlegi kormányzat céljait (dereguláció, vállalkozások ösztönzése, költségcsökkentés stb), de ha ugyanarról mindenki ugyanazt gondolja, akkor karakteres pártpolitikáról nem lehet beszélni.

Soitl: Nem tudok egyetérteni azzal, ami a kormánypolitikáról elhangzott. Beszélhetünk-e például deregulációról, amikor egy egyszerűes vállalkozásnak két A/3-as naplókönyvvel kell igazolnia legitimitását? Vagy exponálhatnám az adósság-átütemezés kérdését, a fizetés-

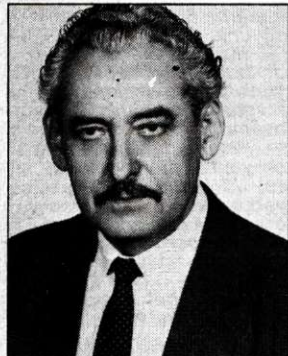
kötelezettség átütemezését, amitől ez a kormány tart. Mi úgy indítunk, hogy igenis, lélegezhet kell juttatni a népgazdaságot, s ennek egyik módja az, hogy néhány évre megpróbáljuk az adósság-szolgálat bizonyos részét átütemezni. Azt hiszem, ez karakteres program. Többek között ezt képviselném a Parlamentben.

Siklósi: En egész életemben figyelemmel kísértem a magyarság sorsát. Ma az országot a legmesszebbmenően féltém, halálán van, fel kell ébresztenni. Az élen leszek abban, hogy ez az ország felvirágozzon.

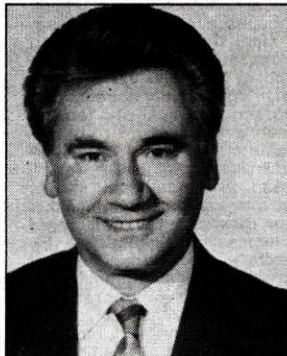
Dr. Balogh: Magam is vonzódtam a politikához. Ezt meghatározta származásom, világnézetem, nevelételem. A jógazdamestereket is azért választottam, hogy szolgálj tudjam a közösséget, amely mindig az élet árnyékos oldalát járta. Úgy vélem, a költségvetés az, amely a napi politikát meghatározza, ezért adópolitikával szeretnék foglalkozni. A vállalkozások korlátait kívánom lebontani, a többgyermekesek érdekeit képviselni.

Dr. Kótyek: Tulajdonképpen mindent a tettek minősítenek. Amit Magyarországon deklaráltak, annak fele sem igaz. Fordulat szükséges, pályát kell módosítani, s talán alkalmas vagyok a feladatra. Elsősorban művelődésügyi kérdésekhez tudok hozzájárulni, de az oktatás – a gazdaság mellett – egybenként is generális kérdés. Egyben lépni kell. A másik az új magyar falu kérdése. Egyik énem valahol ott van a föld körül. Végigéltém a magyar falu történetét, ezért úgy érzem, a legmélyebb válság a vidék válsága.

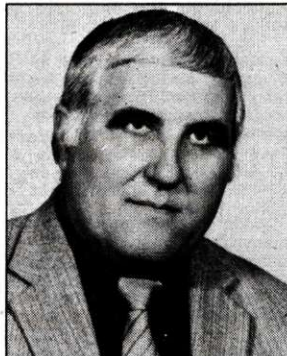
Tarnóczy: Mindenesetre abból kell kiindulni, hogy a magyar gazdaság, minden előze-

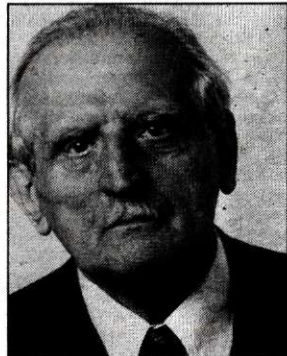
Dr. Balogh Ferenc

Harkány László

Dr. Konyek István

Siklósi János

tes igyekezett ellenére, ma még zárt gazdaság. Attól, hogy törvényben vagy bármilyen módon deklaráljuk, hogy mátil kezdve a gazdaság nyitott, még nem változik semmi. Kell egy átmeneti időszak, amikor tanulódót adunk az egész gazdaságnak, hogy a nyitottsághoz igazán hozzászokhasson, hiszen enélkül nagyobb kárt okozunk, mint amilyen hasznot hatunk. De ne az vezessen ki a válságból bennünk, aki belevitt. Még ha a jelenlegi kormánnyal vannak is egyező vélekedések, egy ellenzéki kormánynak nagyobb erkölcsi támogatása lesz, nem is beszélve arról, hogy egy ilyen kormány a külföld részéről is más megítélés alá esik.

Kanizsa: Az persze megérne egy misét: hogy jobb vagy bal felé pillantásunk-e ki az országból. Viszont két dologban mintha egyetértés lenne: Féljelt piacgazdaságra van szükség, s ehhez kapcsolni kell a szociális igazságosság értékeinek védelmét. Ez helytálló. Csak hogy itt az általános elzengenyedés, a tartalékok folyamatos felélése. Az új kormányzatnak, ilyen körülmények között, milyen mozgástere lehet? Hol vannak az erőforrások, amikre építhet?

Harkány: Hadd idézzek egy cikket! "1945-ben és 1956-ban a tankok foglalták el Magyarországot. Nehogy bekövetkezzék az, hogy most meg dollárkötegek foglalják el az országot."

Kanizsa: Az MDF gazdasági programja szerint a legfontosabb erőforrás az ember. Valóban mit jelent ez?

Dr. Kotnyek: Ezt én is elismerem. Ha ebben az országban az emberek milliói, lukas gatyában és üres hassal nem állnak oda az új kormány mellé, akkor itt lehet akármilyen okos politika...

Kanizsa: Persze! De mikor áll ki az ember? Ha három dolgot teljesít a kormány: visszahozza az állam szerepét, tehát növeli az egyén mozgástérét, ha a kis- és középgazságtenciákat valamiképpen érvényesíti, s ha a helyi önkormányzatok végre elnyerik az őket megillető jogokat.

Dr. Kotnyek: Nekünk van egy háziasszonyi vasércünk, vannak lerobant üzemeink, de vannak tehetséges emberek is. Ez a legnagyobb tartalékunk. Velük meg tudjuk akadályozni, hogy kiszámoljanak bennünket. Már ez sem lesz kicsiny tett, s ha fel tudunk állni, az lesz a

nagy dolog. Ha az ember érzi, hogy szabad, hogy egy picit is megvalósíthatja önmagát, sok minden elviselésére vállalkozik.

Solti: Hadd jegyezzem meg, hogy az emberi erőforrásokat lehet véres verejtéket ontva, szocialista brigádokba kényszerítve herdálni is, mert ugye ez volt idáig. Mi nem mondjuk, hogy könnyebb lesz, csak azt, hogy a nadrágszál-összehúzásnak értelme lesz. A herdálást kizárjuk. Nem akarunk világgkiállítás, Bős-Nagymarost, nem akarunk Tengizt, mi ki akarunk vonni egy csomó erőforrást az értelmetlen, beruházásokból. Ma, a világgpiaci körülmények között, az eladhatatlan termékeket gyártó cégek tömege nemcsak fizeti a dolgozóit, de kedvezményesen étkezteti, utaztatja, stb. Ha a jutalmak egy részét, a társadalom türelmeskedésére figyelve, fokozatosan megszüntetjük, már az is óriási erőforráshoz jutunk. Más forrásnak a hatalmas kormányzati apparátus leépítése lehet. Ha mindezt számszerűsítjük, kimutatható, hogy - a források segítségével - az infláció lassítható, és 3-4 évben belül egyezményre csökkenthető. Ezen a platformon vannak azok az erőforrások, melyekkel kezelni tudjuk a másik póluson keletkező társadalmi feszültségeket, akár a munkanélküliségről, akár a szegénységről legyen szó.

Dr. Kotnyek: Meggyőződésem, hogy szép szegénypolitika csak csak gazdag ország tud csinálni.

Dr. Vass: Már az emberi szabadság kérdéséhez szerettem volna hozzászólni. Ez nagyon szép, jól hangzik, egyik legfontosabb kelléke az embernek, de nem elég. Ez nem tudja az országot talpra állítani. Az kell, hogy az emberek érdekelték legyenek abban, amit csinálnak. En hiába vagyok szabad, ha kiközösítenek innen vagy onnan. Az emberek abban a közösségben kapják meg az elismerést, ahol dolgoznak, s annyit amennyi értéket a munkájukba beleviznek. Itt nem érezték tulajdonosnak magukat, ez az igazság. Ma is el vannak keseredve, mert annyira meg-sanyarodta őket a Németh-kormány, hogy az már a túrképpesség határán van.

Dr. Kotnyek: Nem akarom a Németh-kormányt védeni, de hogy a sanyarúságnak ebbe az állapotába jutottunk, az nem a

Németh-kormány másfél-két éves idejére datálható. Régotha, nagyon régotha nincsenek az emberek érdekelve abban, amit csinálnak. És nem is biztos, hogy ehhez csak a tulajdonosi szemlélet szükséges. Az én őseim jobbágyok voltak. Termelték 100 kereszt búzát, abból 9-et adtak a földesúrnak, 10-et az egyháznak, maradt nekik 81. Ez érdekeltség. Az én megtermelt 100 forintomból, boldog vagyok, ha 20 forint marad. Ez a matematikai képlet is sürgét, hogy tenni kell valamit. Mert mit kapok én a 43 forintos társadalombiztosításomért, amit a 100 forintomból elvettek, plusz a 10 forintos SZTK jutalékért, összesen 53 forintért? Nem hiszem, hogy ha normális viszonyok között egy biztosítással megkötöm a magam baleset- vagy életbiztosítását, ki kell fizetnem a fizetésem 53%-át! Ha ezt a többlépcsős újralosztási mechanizmust felszámoljuk, akkor már nem kuncogó krajcárok maradnak, hanem lényegesen több. Es akkor még áll léptünk.

Siklósi: En a legfontosabb lehetőséget az önszerveződésben látom, a magántulajdonban, ez víz bennünket tovább. Ma még sok olyan közbenső, parancsolgató szerv van, amelyek fölszámolása elsősorú feladat, hiszen ezek nem produkálnak, általuk a pénz a teljesítmény-nélküliségbe áramlik. A vállalati személyzeti, munkaügyi osztályok, az IKV is feleslegesek.

Dr. Vári: Bizonytal, de ha az ideológiát száműzzük a gazdaságból, az már egy csomó dolgot megold. Ugy érzem, hogy az eddigi állam- és gazdaság-vezetésünk nagyon távol volt a valóságos államtól és gazdaságtól. Csak egy radikális modernizációs program segíthet. Azért értek egyet az SZDSZ-szel, mert társadalomépítő, stratégiai programot kínál. A kormány képtelen helyzetben van tehát most számon kérni tőle, hogy mit csinál, ahogy azt az MSZMP akarja nem becsúszó, hanem valamilyen tudjuk, hogy ez átmeneti időszak, élnek még az állampárti beidégződés, s ezek behatárolják a lehetőségeket. Egyben nagyon érdekelték: hogy a modernizációs program minél hamarabb induljon el. Mindazt meg kell adni az embereknek, amit egy magára valamit is adó európai állam anyagi jogon biz-

tosíthat. S ami nagyon fontos: szuverén országnak kell maradnunk.

Tarnóczy: Gazdasági erőforrásaink sincsenek. Ebben az országban már sikerült elhanyagolni a lakásokat, az utakat, a telefonot, sikerült kétszer kifosztani a mezőgazdaságot, az ipar ígértes részét lefekezni, beleőlni a pénzt a kilátástalan felébe, úgyhogy mégiscsak igazat mond az MDF program, amikor az emberi erőforrásokra épít. Abban persze Solti Károlynak tökéletesen igaz van, hogy a meglévő források csak hasznosabban lehetnek felhasználni, s pontosan azok a megtakarítási források vannak szerintünk is, amelyeket ő felsorolt. Elsősorban azeket kellene a kis- és középvállalkozások támogatására fektetni, mert a világ nyugati része megváltozott, és éppen azok az emberi tulajdonságok értékelődtek fel, amelyek a magyarokat jellemzik: vállalkozókészség, kezdeményezőkézség, az egészséges önzés. En nem tudom elképzelni egy magyar munkásról, hogy úgy dolgozik a futószalag mellett, mint egy japán. Ebben nem tudunk versenyezni, de ha a magában dolgozik az ember, annál inkább. A problémák nem ma keletkeztek, azokért a Kádár-rendszer a felelős. A Németh-kormányt felelőssé tenni, igazságtalan dolog. Annak, hogy valamikor olcsóbb volt a tej és a kenyér, nagy ára volt. Az, hogy ide juttunk. Az nem megoldás, hogy eltöröljük az adót, mert a Kádár-rendszerben is volt adó, de nem a zsebünkben vették ki, ide sem adták a többletet. Az üzemek fizették, nem szerepelt a fizetési szalagon.

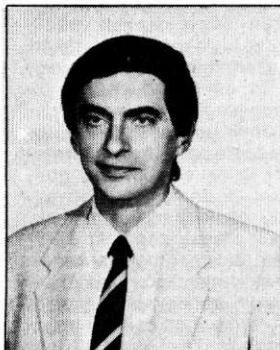
Siklósi: Az adórendszerrel sok minden függ. A vállalkozást például egyáltalán nem szerkenti a 43+10%-os adó. Ez képtelenség! Ha vállalkozó ezt eléri, nem megy tovább. Mi maximálisan 30%-ot engedünk meg. Az ember akkor töreszkedik többre, ha egyéni érdeke fűződik hozzá.

Dr. Vass: En továbbra is ki-tartok amellett, hogy a Németh-kormány többet rontott, mint a Kádár-kormány. Hiszen már akkor voltak olyan reformtervek, amelyek, ha valóra tudtak volna váltani, az országot

(Folytatás a 11. oldalon)

Solti Károly

Tarnóczy Attila

Dr. Vári László

Dr. Vass József

„A szavaknak árnya,
az árnyaknak szava lett,
mégis sötét maradt az ég felettünk.”

Nálunk az is kapott szilánkot, aki nem sebesült meg...

Fiú a pokol tornácáról

Megismertem egy fiatal-embert. Verseket ír, szomorúakat, megdöbbentőt. Erdélyről ír sorokat, ahonnan januárban jött át Magyarországra. Vele beszélgettem, aki Marosvásárhelyen született 22 éve.

– Én már 14 éves koromtól csak látogató voltam lakásunkon – kezd. – A gimnázium utolsó két évét már Aradon végeztem. Sikertelen egyetemi felvételt után munkába álltam a vízügynél, míg be nem hívtak katonának. Moldvába, Galacra egy kikötővárosba. Természetesen mint magyarországi rokonokkal rendelkezőt – munkaszolgálatra. A társaság fele köztörvényes bűnöző volt, a másik magyar. Leszerelés után, gondolom nem jutalmul, kihelyeztek egy nehezen megközelíthető Nyugat-Kárpátok-beli vízgyűjtő-tóhoz, egy közismerten magyarellenességeről híres területre. Azok közé, kiknek őseit magyar-irtásra tudta felbujtani Árván láncu. Mit tehettem? Fel-

mondtam a vízügynek. Munkanélkülivé lettem. Az összes vállalatnál, több mint harmincnél kérvényeztem a felvételt, de vagy a szakmámra, vagy kitéleplési szándékom hírére mindig elutasítottak. Végül Király Károly akkori igazgatóm jóvoltából a konzerviparba vettek fel, hogy 20 nap múlva, többedmagammal nyersanyaghiány miatt újra utcára tegyenek. Ezt követően több vállalatnál burkoltan, de mindig hivatkoztak egy tv-hálózaton továbbított belső parancsra, mely szerint csak román nemzetiségűeket volt szabad alkalmazniuk.

Időmilliomos lévén megismertem Erdélyt. Talán ez is lökött rajtam, hogy a „fordulat” után se maradjak ott.

Ha államhatalmat illetően aztán végképp nincsenek szép emlékeim. Kevesen élhették át 14 évesen, azt az örömet, amit 82-ben okozott számunkra a szekuritáé, egy hetes vendégszeretete,

a többszörös házkutatás, amikor régi értékes képeinket, térképeinket, könyveinket vitték el természetesen leltározás nélkül. Még szerencse, hogy a magyar zászlót előtte elégettük.

Olyan módszeresen rágalmaztak, hogy mindig szükséges volt alibivel rendelkezni, bárhova mentünk is, bármit csináltunk is. Ha netán kevés megmaradt barátunk valamelyikével találkoztunk, az első mondatok mindig ezek voltak:

– „Szia!
– Figyelj ide, ha kérdeznének, arról beszélgettünk, hogy...”

– Oké! Értem. Arról beszélgettünk...”

Csak miután ebben megállapodtunk, kezdhettünk bármiről tárgyalni.

A szekusok engem nem ütlegeltek. Ez is csoda! De a szomszéd vállalatotéremből áthallatszó, valószínűleg magnóról bejatszott nyöszörgésekkel, csattanások-

kal, jajgatásokkal mindig igyekeztek „igazságot kihúzó” eredményeket elérni. Szóval: nem volt álom.

De most sem érzek sok változást. A román visszarendeződési folyamat érzésem szerint máris megindult. Nem is csoda. Kinek tetszene az új helyzet, melyben egyenjogúan kellene élni mindazokkal, kiket eddig semmibe vehettek. Kinek lenne érdeke lemondani a párttagság, vagy a szekus férj, feleség adta lehetőségekről?

És, hogy ne gátolnák a Bolyai Gimnázium magyar nyelvű visszaállítását, mikor nemrég egy félrecsúszott nyakkendő miatt is kijelentették: – „lesi afara dinora mea si tára mea!” Mars ki az én órámról és országgomból!

Szóval átjöttem! Mert itt még értelmet látom élni, dolgozni. Élelmiszerek itteni bősége csak az utolsó szempont az átteleplők listáján, higgied el. Azért jönnek, mert úgy érzik, csak itt lehet hosszú távon is helye szívünkben az elégedett magyar lobogónak. Csak itt találhatunk olyan életet, melyet tiltott vágyainkban reméltünk.

Hogy mi lesz otthon? Ez bizony önmarcangoló napi kérdés. De kinek higgyünk, vagy higgyünk-e? Hisz Romániában az új pártok nem is hozzák szóba a nemzetiségek kérdését, mert azaz, a már sok esetben fasziszta elvetek eltanuló népesség jelentős részének támogatásától esnének el, mert elfajult a gyűlölet.

Itt már a népszavazás is kétségessé teheti a vég-eredményt, annyi románt kényszerítettek, vagy szivárogtattak át munkahelykényszerrel erre a területre, és magyarokat fordítva. Aradot, Temesvárt az '56-os éhínségkor telepítették be, Kolozsvárt, Nagyváradot, Szatmárnémetit később. Marosvásárhelyt épp azért lehetett annyira drámai a helyzet, mert ez a város épp a fordulat hónapjaiban volt soron.

Ennyi ismeret birtokában már nehéz végigálmolni, hogy lehet ezután. De itt, nálatok, Magyarországon, itt még érdemes elkezdni nekünk is. Nektek meg folytatni. Hidd el, érdemes.

Szabó Attila hosszú sóhaját
lejegyezte: Lengyák István

Szeretet nélkül

Mostoha, szeretet nélküli, falak közé zárt élet 18 éves korig. És utána? Mi jön utána?

Kis pénzzel a kezükben kikerülnek a fiatalok az intézetből a világba, az igazi életbe. Hogyan állnak talpra?

Az összeg, amit kapnak, az induláshoz kevés. Mert egyszerre két probléma terheli a vállukat: a lakás és a munkahely.

A lakás legtöbbször – ez is szerencsés esetben – albérelti szoba. De kell azután meg munkahely. S ez ördögi kör!

Ha nincs lakás, akkor nem kapnak munkát, mert ahhoz állandó lakhely kell, ha pedig nem dolgoznak, akkor nincs pénz, nem tudnak fedeleket szerezni a fejük fölé. Ez a helyzet.

Persze vannak egy fokkal szerencsésebbek is, akiknek van rokona, vagy ismerőse, akitől várhat valami segítséget. De ők vannak kevesebben.

Az intézeti fiatalok helyzete a ma életben lévő törvények szerint 24 éves korig úgy-ahogy megoldódik. Az intézet ad szállást és napi háromszori étkezést. Aztán a szerencsétlenebb az utcára kerül. A lányok az utcasarkon váltják ki éjszakára a meleg

ágyat, s ha ez nem sikerül, akkor a buszmegálló, a vasútállomás adhat menedéket. A fiúk lopással, betöréssel próbálnak segíteni magukon. A legtöbbször lakat alá teszik, börtönbe kerülnek. Nekik talán így is jobb, hiszen legalább van hol aludni, enni, és meleg van. De nem lehet a megoldás, a börtön. Ki tudja mi, vagy ki miatt kerültek intézetbe, miért lett ez a sorsuk? Ők nem tehetnek róla, hiszen még gyerekek voltak, amikor bekerültek. Aki elrontott életükért felelős, az a vér szerinti szülő. A hanyag, felelőtlen nevelés és az érzelmi háttér hiánya, a bűnös. Ezen segíteni azok az emberek, családok tudnak, akik magukhoz fogadnak állami gondozásban lévő gyermekeket, akik vállalják a neveléssel járó gondokat, nehézségeket. Érdemes megjegyezni azt is, hogy aki családban nevelkedik, az a nagykorúság elérése után alig kerül az utcára, mert van, aki megfogja a kezét.

Azok a fiatalok, akik már kikerültek a világba, nehezen, vagy sehogyan sem tudnak talpra állni. A téma hétköznapi, mégsem lehet róla eleget beszélni. Valamit tenni kell!

Karsai András

Jegyzet

30 milliós beruházás

Tervek a közvilágítás korszerűsítésére

NAGYKANIZSA KÖZVILÁGÍTÁSI díja – a növekvő energiárak miatt – évről-évre nagyobb terhet ró a költségviselő városi tanácsra. Adalék ehhez, hogy a villamosáram ára 1980-ban 0,70 Ft/kwó, míg 1989-ben 2,55 Ft/kwó volt. A 9 év alatt keletkezett 360 százalékos árnövekedést figyelembe véve jelentős költségnövekedés várható a következő években is.

Az üzemeltetési költségek csökkentése érdekében a Városi Tanács VB Műszaki Osztálya tanulmányt készített a Magyar Elektrotechnikai Egyesülettel, a város közvilágításának korszerűsítésére.

Az érdekes témáról Karmazin Józsefet, a városi tanács műszaki osztályvezetőjét faggattuk.

– **Hány lámpahelyt világít?**

– A városban jelenleg közel 4500 lámpahely van. Ezek 92 százaléka higanygőz lámpatest, 8 százaléka nagynyomású nátrium lámpa.

– **Milyen hatásfokú a megvilágítási szint?**

– Mérésekkel igazolható, hogy a nátrium lámpa alkalmazása esetén mintegy ötven százalékkal kisebb be-

épített teljesítménnyel szinte teljesen azonos megvilágítási szint érhető el.

– **Milyen korszerűsítések és megtakarítások várhatók?**

– A jelenleg üzemelő közel 30 fajta korszerűtlen higanygőz világítótestet 4-5 fajta nátrium lámpatest váltaná fel, amelyek hatására a beépített teljesítmény 1099 kilowattól 492 kilowatt-ra csökkenne. Az alapdíj ezáltal közel 11 millióról 5 millió forintra csökkenne. Számítások szerint a kisebb fogyasztás miatt a több mint kilenc milliós áramdíj közel öt millió forintra mérséklődne. Így összességében tíz millió forintot meghaladó megtakarítás érhető el évente.

– **Mennyit tesznek ki a rekonstrukció költségei?**

– A teljes korszerűsítés költsége 30 millió forint!

– **Mennyi a beruházások megtérülési ideje?**

– Az armatura típusoktól függően 0,5 – 5,7 év. Az egyesület egyébként – utcánkénti részletezésben – kidolgozta a korszerűsítés ütemtervét is.

– **Van-e lehetőség a beruházás megvalósítására?**

– Igen. A városi tanácsnak az éves költségvetésekből kellene finanszírozni a feladatok költségeit, – több ütemben. A már idén induló beruházás a ráfordítási lehetőségektől függően 1995-96-ra fejeződne be, 1990-ben egyébként három millió forint induló összeg eldöntése vár a tanácstagságra.

– **Folyó évben hol terveznek korszerűsítést?**

– Az ütemterv szerint – hogy a legjelentősebbeket említsem – a VOLAN pályaudvaron és környékén, valamint a Lenin, Béke, Ady, Néphadsereg, Vöröshadsereg, Somogyi B. utak városközponti részén. A munkák kivitelezését a DEDÁSZ Nagykanizsai Üzemigazgatóságának dolgozói végzik majd.

AZ OSZTÁLYVEZETŐTŐL végül megtudtuk, hogy a teljes beruházás finanszírozására ajánlatot tett a CRE-DILUX Rt, a megtakarításból való jelentős – mintegy 73 százalékos – részesedés ellenében, a tanács vezetése azonban a gazdaságosabb saját finanszírozást tartja kedvezőbbnek.

Tihanyi István

Az Autóklub közgyűlése

A Magyar Autóklub Nagykanizsa Szervezete a közelmúltban tartotta beszámoló gyűlést; ahol az elmúlt öt év munkájáról adtak számot. Tevékenységükről Arszin György, az Autóklub titkára beszélt:

– 1963-ban, 104 fővel alakultunk, s ez a létszám napjainkban meghaladja a 8000 főt. E növekedésből is látszik, hogy az autóstársadalomnak szüksége van az egyesületi keretek között működő szervezetre.

Munkánkat két tényező határozza meg. Egyrészt az, hogy a városban és a környező községekben a dinamikus növekvő gépkocsiallómannyal arányosan nőtt az autótulajdonosok igényessége mind a gépjárművek üzemeltetése, mind a biztonságos közlekedés javítása terén. Másrészt Nagykanizsa város fekvésénél fogva természetes gazdasági és közlekedési csomópont, országos és nemzetközi utak kereszteződésében, így a jelentős mértékű átmenő forgalom kiszolgálása is szükségessé tette a fejlesztést. Szervezetünk az autósok érdekvédelmi egyesületeinek

részeként a biztonságos, energiatakarékos, kultúrát közlekedés megvalósítását tűzte ki célul.

Évente két alkalommal – közlekedésbiztonsági nap keretében – kedvezményes tagbelpécsi lehetőséget biztosítunk. A szervezet működési területéhez tartozó vidéki klubtagsággal is igyekszünk a kapcsolatot fenntartani, részükre olyan szolgáltatásokat nyújtani, amelyekhez a helyi adottságok miatt lehet hozzáférni. Leánytőny, Bázakerettyén, Zalakaroson pedig a közlekedési nap alkalmával díjtalan műszaki beállításokat végzünk évi egy alkalommal.

– **A fenti szolgáltatásokon kívül még mivel állnak a tagság rendelkezésére?**

– Elsősorban a műszaki szolgáltatásokat említem, a gépjárműjavítást, a diagnosztikát, az autóméretést, a városi indítószolgálatot, a zárttechnológias vizsgáztatást. Természetesen foglalkozunk gépjárművezetők képzésével is. Népszerűek biztonsági szolgáltatásaink. Klubunk tevékenységében a legdinamikusabban fejlődő ágazat az idegenforgalmi tevékenység, amely az el-

múlt években megtízszerte forgalmát.

– **A közlekedés biztonsága szempontjából fontos az autók műszaki állapota, s az sem elhanyagolható, hogy a szerelők felkészültsége és a műszerezettség milyen színvonalú. Hogyan ítéli meg ennek helyzetét?**

– 1989. év végére a szerelők létszáma elérte a 10 főt. Szakmai felkészültségük jónak ítélem, hiszen közülük 8 fő mestervizsgával rendelkezik. A műszaki állomány képzésével, a műszerekkel való ellátottság közepes színvonalú. A technikai újdonságokat a lehetőségekhez mérten alkalmazzuk, így riasztókészülékek, új típusú gyújtótranszformátorok beszerelését vállaljuk. Jó példa 1989. óta amerikai licenc alapján alkalmazott NOVUS szélvédőjavítási technológia. A gépjárműjavítási tevékenységet jelentős mértékben elősegítette az állomás területén működő autósbolt, mely sok utánjárástól kíméli meg autóstársainkat – mondja a klub titkára.

– **Gépjárművezetők képzésével is foglalkoznak. Csak felnőtteket képeznek?**

– Szó sincs erről. Autóiskolánk személygépkocsi, motorkerékpár, segédmotor-kerékpár kategóriában indít tanfolyamot. 1988. évtől – a Közlekedési Törvény adta lehetőséggel élve – Nagykanizsa általános iskolában a 8. osztályos tanulók részére, az országban az elsők között, szakköri képzés keretében segédmotor-kerékpár-vezető tanfolyamokon biztosítottunk lehetőséget a jogosítvány megszerzéséhez.

– **A következő öt éves időszakra milyen feladataik vannak?**

– Első helyen szerepel a jelenlegi Műszaki Állomás épületeinek kiváltására új épületgyűjtés tervezetése és kivitelezése. Fontos a jelenlegi tanpálya helyszűke miatti áttelepítése a telephelyen kívülre, és a jelenlegi 14 éves szállító-gépjármű korszerűbbre cserélése. Mindennapi munkánkat pedig nagyban megkönnyítené a belső számítógépes információs rendszer, illetve a decentralizált tagnyilvántartás bevezetése – mondta befejezőül Arszin György.

M. GY.

Napóljós dicsősége

„Minden állat egyenlő, de egyes állatok egyenlőbbek a többinél”. Ezért az igazságot küzdenek, ezt valószínűleg meg egy állatfarm disznói vezetőjükkel, Napóljós elvtárrsal az élen.

Mindez történik Orwell Állatfarm című szatirikus regényében, melynek színpadi musical – változatát három estén át láthatta a HSMK színházbarát közönsége a Csiky Gergely Színház előadásában.

George Orwell, századunk első felében élt angol író korának egyik legellentmondásosabb alkotója volt. Joggal nevezték generációját felkiismeretének, hiszen minden munkája ezer százzal kapcsolódott a 20. századi Anglia és egyben Európa fontos politikai kérdéseivel. Ilyen műve az 1943-44-ben keletkezett Állatfarm, mely voltaképpen a szatíriai korszak szatírja, melyben a szerző azt igyekezett bizonyítani, hogy a vezetőben idézett mondat a szocialista társadalom alapelve.

A történet színhelye egy angol farm, ahol az állatok a disznók vezetésével megdöntik az ember uralmát, hogy szabadon, önmaguk irányításával élhessenek. De meddig tart, tarthat a boldogság? Semmeddig. Mert a disznók már a hatalomátvétel órájában kijelentik a szellemi munkát végzők elszántságát, s mindent meg is tesznek a diktatúráért.

Vamzi, Napóljós szöszölője (Quintus Konrad) a lehéttelent is megmagyarázza, a többi disznó pedig helyesel. Egyedül Hólabda (Spindler Béla) ténykedik állattársai érdekében, de őt hamar elhallgattatják. Így aztán nincs akadály, hogy Napóljós (Bezerédi Zoltán) kinevezze magát fődisznóknak, ha már mindenki annyira akarja.

Az állatok hiába szabadították fel magukat, hiába dolgoztak végkimerülésig, a végén újra rabszolgákká lesznek.

Ascher Tamás rendező valóságos házi-állatkeret varázsolt a színpadra. A szereplők tökéletesen érekelítették az állati tulajdonságokat, a maszkok mögött a legkülönbözőbb emberi jellemek bújtak elő. A látvány sikeréhez jelentősen hozzájárult Szakács György állathű jelmezeivel, a lényegyet, a bensőt ragadta meg kiváló megjelenítő erővel. A társulat egységes volt, igazi csapatmunkát láthattunk. A főbb szereplők (Bezerédi, Quintus, Spindler, Koltai, Helyey, Csáká-

ny, Pogány, Kulka, Szalma, Molnár) tulajdonképpen csak szöveges szerepükkel tűntek ki. Élt, mozgott, be-

szélt a színpad. Dicsérni kell Imre Zoltán koreográfiáját és Szabó Mária maszkját is.

Orwell: Állatfarm. Jelenet az előadásból.

Fotó: Szakonyi Attila

A darab musical. Jelen esetben azonban a zene illusztrációként hat, nem lesz tőle se több, se kevesebb – esetleg csak érdekesebb – az előadás. Inkább a művészi teljesítmény teszi egységessé a színpadi adaptációt. Orwell és az „állatizmus” lényege enélkül is tökéletesen jelen van. Láthatjuk, hogyan potrohosodik Napóljós, mint vonja magát egyre jobban az alkóhoz és az ember (?) hatása alá. Láthatjuk, hogyan aljasulnak a disznók a lealjasult emberhez, hogy a végén már a néző se tudja eldönteni, ki (vagy mi) kicsoda-micsoda.

Az előadás záróképe után nehezen ocsúdik a közönség, lassan jön a megérdemelt vastaps, amely szót az orwelli gondolatoknak, s legalább annyira a kiváló szereplőgárdának. Hiszen a mű szót a közömlőtnak, s beszél a manák is.

Horváth Ilona

Téli vers

Megfagyott a tücsöksző,
Dér-ágon csüng az emlék,
Madarak csőrében elfér.

Ónos ég ring a nádon,
Gyászoló varjak szállnak,
Fehér semmivé válnak.

Madárfütyü ült az ágra,
Szélsodorta s földre hullt,
Itt együtt: jelen s a múlt.

Madár, föld és ég együtt,
Minden forog, változik,
S majd újra találkozik.

S egyszer csak rian a jég,
Föld-ereken árad az,
Mi tavasz, új és igaz.

Dezső Ferenc

Amulett

Kezeit nem nevezi kéznek
a zár még nem úgy működik,
mint a koldusén, ha tövig
arany s kavics vödörbe érek

A tárgyak is magukba néznek –
s egyre mélyebbre tömődik
a földet, mert nincs ördögibb,
mint ide elszegődni résznek.

Melegebb tájat csak az emelő
hozhat, mint az indián tekergő
száját gyökéreként megköti –

és a tej lazult ütemével
anyját láttatja, mint szemével
a közöny ívét megtöri

Oltárkő a folyókért

HALK CSOBBANÁSSAL FOLYNAK NEURÓZISOS VÍZEK
TÜKRÉN MEGANNYI ÁGCSONKOT HIMBÁL HANGTALAN
HÉT HULLÁMTAREJ BUCKÁZ PISZKOSKÉK FODROKAT
ÉS SÍRÓ LIMANYÓLEK FORGATNAK BÚS DÖGSZAGOT
GYŰRŰIN LEVEGŐÉRT BUKDÁCSOL BOMLO HALTETEM
SZEMREJTVE ÖCSKA FÉMTÖMEG GÖRÖG A TENGERIG
(EZERNYI ISZAPOS MARHAMAJKRÉMES PLEHDOBOZ)
S OTT FÖNN A FELLEGEK TÜRKISZÉN EGY KECSÉ
SIRÁLY PRÉDÁRA LES NEM ÉRZI ÖRÖKRE ELMERŰL
A PAKURANYÁLKA BEVONJA MEGFOJTJA SZÁRNYAIT
ENYÉSZET LEPI A CSICSGÓGÓ ARANYOSJARTOKAT
MIG KÉT ÖREG HALÁSZ KERESZTBEN AT NEM VETI
SOK-SOK SZÁL ÍTATÓSPÁRIBÓL KÖTÖTT HALÓJÁT
HOGY MEGSZURJE A MOSDATLAN HINTÁZÓ HABOKAT

Dörö János

Takács László

Papp László

Nagy sikerű önálló estet adott a MÁV Dél-zalai Táncegyüttes másodikán este a HSMK-ban. A színháztermet teljesen megtöltő közönség lelkesen ünnepelte a jubiláló tancosokat, és vezetőjüket, Papp Lászlót. Papp László a színpadon tanítványai gyűrűjében vette át a Vasútigazgatóság díját Busch Károly igazgatóhelyettesétől, és a nagykanizsai Városi Tánc Társadalmi munkáért Arany I. fokozatú kitüntetését.

A kiváló táncpedagógus a tőle megszokott szerénységgel vall életéről, munkájáról, amely számára egy: a TÁNC.

– A népművészet szeretetét szülőfalumban, Kiskomáromban szívtam magamba. Korán, iskolásként kezdtem táncolni Kozák Józsefné táncoktató irányításával. Babi néni tehetségesnek tartott, bízott, egy időre mégis hűtlen lettem a tánchoz. Akkoriban legálább annyira szerettem a focit is, így az általános iskola befejezése után jó pár évig csak futballoztam. Egy sérülés miatt, hatvanban tértem vissza egyszer és mindenkorra, elszakíthatatlanul a tánchoz. A tánc mellett egyre többször próbálkoztam tanítással is. Kedvem, talán érzésem is volt hozzá, no meg egyre több volt a sikerélmény, így a táncoktatás hivatásommá vált.

Élete a tánc

Hatvanegyötől rendszeresen jártam a megyei és országos továbbképzésekre, ahol a szakma kiválóságaitól tanultam: Orsovsky Istvántól, Antal Lászlótól, Horváth Jánostól. Hetvenötben „C” kategóriás működési engedélyt szereztem.

Papp László időközben elkerült szülőfalujából, kilenc évig Letenyén vezetett táncsoportot, aztán majdnem ennyi időt töltött Kiskanizsán, ahol az egykori Sáska, később Kanizsa Táncegyüttes művészeti vezetője lett. Jelenleg a MÁV Dél-zalai Táncegyüttest irányítja, emellett a szakmunkásképzőben, az úttörőházban, a honvédségnél is oktat. Befér mindez a nap huszonnégy órájába?

– Szervezés kérdése – mosolyog. – Sőt, a felsorolás nem is teljes. Még Jugoszláviába is átjárom, Lendva mellett, Góntérházban és Rodomoson is van egy-egy csoportom. Minden nap,

Jubileumi táncestet tartott a HSMK-ban a MÁV Dél-Zalai Táncegyüttese. Koreográfus Papp László volt. (Róla szól az Élete a tánc című frásunk.)
(Fotó: Szakonyi Attila)

szerda kivételével estig próbálok, a hétfvégék pedig fellépésekkel telnek. Szerencsém van, megértő, jó családban élek. Családom tudja, nekem mindenem a tánc. A legkisebbik gyermekem Csilla, talán majd át is veszi tőlem a stafétabotot. Öt éve táncol az együttesemben, és ügyesen segítkezik nekem a kicsik tanításában.

Papp László elhivatott,

remek szakember. A népművészet, a néptánc szeretetét plántálja tanítványába. Soha nincsen utánpótlás gondja. A fiatalok megérik őszinteségét, őnzetlenségét, a népművészet iránti alázatát, és körülötte maradnak.

Még sok szép szakmai sikert és jó egészséget kívánunk Papp Lászlónak.

H. M.

Egy előadás ürügyén

Beke Kata Kanizsán

Február 23-án a HSMK-ban az MDF meghívásának tett eleget *Beke Kata*, középiskolai tanár, pedagógiai közíró. Gondolom, pedagógus berkekben nem kell bemutatni. Azaz talán mégis? Az érdeklenség meglepett. Alig voltak.

Tarnóczy Attila bevezetőjében mindjárt eleveben vágóan jellemezte az oktatás jelenlegi képtelen helyzetét, jelezve az értékek fejrőlított voltát. Említette a tehetséges hajszolását is. Nos, eddigi – nem kizárólag saját – tapasztalataim alapján kimerem jelenteni, hogy a sikerhez a jöhető gyermek csak indítást igényel jöhető tanítójától. A kulturális értékek ugyanis állandóak és marandóak, s ezektől egyetlen tanulót sem foszthatunk meg, még a jelenleg egékbe menesztett „differenciális” direkt és teljesen szubjektív eljárásával sem.

Beke Kata felvázolta az MDF oktatási tervzetét, iskolarendszerük jellemzőit, gazdasági feltételeit – mindez a maga egyéni és utolérhetetlen stílusában – szembeállítva a jelenlegivel.

De hogy tollat ragadtam, az mindezen túlmutat. Az elkövetkezendő időkben – mondta az előadó –, a demokrácia erőteljes hangsúlyozá-

sával az iskolák autonómiájára építenek, a lehető legnagyobb szabadságot adva az intézményeknek, vezetőknél és a pedagógusoknak.

Fel kell tennem azonban a kérdést, hogy a kontrasztelektált pedagógus gárda képes-e megújulni, élni a „nagy szabadsággal”, hiszen megszoktuk, hogy pályánkon csak a szolgálélek felülhet meg az elvárásoknak. Értik, érzik-e a tanárok, hogy a szabadság szó szépségét izlelgetve, annak elméleti átgondolása után el kell jutni a felismerésig, hogy a fogalom nem azt jelenti, hogy „mindent szabad”, hogy korlátokkal még számolni kell!

Mindez az előadás befejeztével, a hozzászólásokat hallgatva vált gonddá. Kérdés alig hangzott el; nem érezvén, hogy Beke Kata atomszférája nem igényel önnön dicsfényben való tobzódat, annál inkább befelé forduló alázatot, töprengést.

Tán nem késő, nézzünk végre magunkba, inspiráljuk egymást az állandó önképzésre, s nemcsak szakmailag, az emberség gyakorlásában is. Ezt kívánja a szakma, ezt kívánja a jövő. Kérdezzünk, a válasz tanítani fog.

Sz. I.

vagy néhány békés ultipartit lejátszani.

Az utóbbi években azonban az oda-vissza útvonalat jelentő vasútparti sétány elhanyagolt állapota, a megszokotti – köztes pihenőt jelentő – padok hiánya többször is visszatartott ben-

A vasútparti sétányról

Elnézést kérünk a zavarásért, de mi kanizsai nyugdíjasok évtizedek óta, tavasztól-őszig gyakori látogatói vagyunk a város déli-keleti határában lévő Szentgyörgyvári-hegynék. Szívesen sétálunk oda, mert a mozgás mellett jól esik a szabadban, a friss, tiszta levegőn társalogni, egy-két pohár bort lehörpíteni,

nünket a kirándulásoktól.

Kérjük az illetékeseket, hogy a város és hegyi szőlőskertek közötti vasútparti sétányt hozzák rendbe, s tegyék minél kultúraltabbá ezen peremterületi környezetet is.

Virág Ede
Lenin u. 22. sz.
és több nyugdíjas társa.

Segítsenek!

Közhely az alábbi kijelentés, de mégis jó lenne, ha Kanizsa polgárai figyelembe vennék. A város nagyon szemetes! Nem tudom megtenni, hogy ne hasonlítam össze a magyarországi és a svédországi viszonyokat, hiszen Svédországban nagyon csúnyán néznek arra az emberre, aki egyetlen szál gyufát is eldob.

Magyarországon pedig mindenki szemetel. Nemcsak a gyerekek, a felnőttek is. Láttam olyan példát, hogy a fiatalasszony a szemetes mellett állt, mégis a fűre ürítette zsebeit.

Nagyon gyakori, hogy az autósok az ablakon szórják ki a felesleges tárgyaikat.

De megnézhetnénk a parkok s a szórakozóhelyek, buszmegállók környékét is. A Sportpresszóban az ablak mellett lyukak vannak ráccsal lefedve, s a fiatalok oda dobják a csikkeit, papírsebkendőt, elhasznált buszjegyeket.

Ha mindenhol szemetel látunk, hogyan álmondjunk tiszta világról? En nem sajnálom a fáradságot, elmegyek a kukáig. Kérem mindazokat, akik olvassák a sorimat, gondolkozzanak el mindezen! Segítsenek!

Sánta Alíz
Eszteregnye

Kovácszna jelentkezik

Kedves Olvasó!

A napokban kaptam az alábbiakban közölt levelet. Ha Ön hajlandóságot mutat a kért kapcsolat felvételére, – kérem szíveskedjen szándékát bármely módon velem közölni.

Köszönettel:

Pintér Béla

a nagykanizsai Városi Könyvtár igazgatója

Tel: 13-065

Tisztelt Igazgató Úr!

Romániából zavarom Kovácszna városból.

Első soraimban bocsánatot kérek a zavarásért. De nagyon megörvëndtem a minap olvasott cikknek, ami megjelent a megyei „Háromszék” újságban, vagyis, hogy Kovácszna testvérvárosa a maguk Kanizsa városuk. Röviden leírom, minék is zavarom magát ezzel a levéllel.

Nevem Vajna Béla 1948-ban születtem Székelyudvarhelyen. Jelenleg Kovácsznai lakos, családos, van két lányom, az egyik 21 éves, a másik két éves és fél. Feleségem a gyapjúfonóban dolgozik mint gépkezelő, én pedig a préselt-lemez gyárban mint áru-átvevő és kiadó a raktárban. Mivel, hogy nekünk nincs rokonságunk Magyarországon, de szeretném, ha valakivel

kapcsolatot tudnék tartani (levelezni, vagy később egymást felkeresni) mint barát. Megkérném Önt, ha tud valakit, aki ugyanúgy, mint én szeretné megismereni Kovácsznát és környékét, és küldene egy címet, olyan magam rendű emberét akivel mégis találna a szó.

Mert mi még oly ridegek vagyunk mindentől, meglehet a levelem elolvasása után rátetszik jönni, hogy még magyarul sem tudok helyesen írni, de nem egészen az én hibám, minélkünk sok minden tiltott gyümölcs volt de hála az Istennek lejárt ez is.

A pontos címem
Vajna Béla
Kovácszna
Iskola út N. 2
Bt. 3. se-D. et. 2. ap. 9.
Codr. 4055
Románia

A munkanélküli segélyről

Abban az esetben, ha olvasónk utolsó munkaviszonyának megszűnését megelőző három évben rendelkezik összesen 18 hónap munkaviszonnal, úgy a módosított 114/1988. (XII. 31.) MT. sz. rendelet értelmében jogosult a munkanélküli segélyre.

Amennyiben e 18 hónap munkaviszonnal nem rendelkezik, tehát a munkanélküli segélyt követően létesített újabb munkaviszony megszűnése után a munkanélküli segélyre még nem szerzett jogosultságot, a 7/1990. (I. 29.) Mt. sz. rendelet értelmében átmeneti munkanélküli járadékra tart hat igényt.

Ugyancsak jogosult e járadékra az is, aki korábban részesült munkanélküli segélyben és a segély lehet-

J. M. korábban munkanélküli segélyben részesült. Ezt követően elhelyezkedett, de néhány hónap múlva munkáltatója a munkakörét megszüntette és munkaviszonyát felmondta. Olvasónk azóta munkanélküli, a lapunktól aziránt érdeklődik, hogy jogosult-e ismét munkanélküli segélyre?

seges folyósítási időtartama (1 év) kimerítése után új munkaviszonyt nem tudott létesíteni.

További feltétele a járadék igénybevétele, hogy az állami munkaközvetítő szerv megfelelő munkahelyet biztosítani ne tudjon és a jogosult a munkaközvetítővel elhelyezkedése érdekében együttműködjék, így pl. köteles a munkaközvetítő megkeresésére válaszolni, a felajánlott munkahelyen jelentkezni és egyéb rendszeres jövedelméről tájékoztatást adni.

A felajánlott munkahely akkor megfelelő, ha a jogosult képzettségi szintjének ill. az általa utoljára betöltött munkakör képzettségi szintjének, a dolgozó egészségi állapotának megfelelő, a várható kereset az átmeneti munkanélküli járadék összegét eléri és a munkahelyre történő oda- és visszautazás ideje a napi három órát nem haladja meg. Nem jogosult átmeneti munkanélküli járadékra, aki valamilyen nyugdíjra lenne jogosult, ill. aki olyan önálló jövedelemmel rendelkezik,

amely a járadék összegét eléri.

Az átmeneti munkanélküli járadék összege a munkanélküli segély, 181. naptól folyósított összegének 75 %-a. Ez azonban nem lehet kisebb a minimális munkabér 80%-ánál, ill. ha a munkanélküli segély ennél alacsonyabb volt, az ennek megfelelő összeg. A járadék felső határa a minimális bér kétszerese.

A járadék megállapítását a munkanélküli segélyt folyósított állami munkaközvetítő szervnél lehet igényelni, a szerv határozata ellen fellebbezésnek van helye, a kérelmet elutasító másodfokú határozat pedig bíróság előtt megtámadható.

Dr. Bányai Tamás

Privatizálás és önkormányzat

(Folytatás az 5. oldalról)

ki tudták volna húzni a nehéz helyzetből. Hogy miért nem, annak egyetlen oka a struktúra volt. Ha a rendszerben a munkavállaló nézem, azt mondom, hogy szinte mindenki lógott, a többség meg lopott, amit egy maszeknál nem tudott volna megtenni. Nem volt munkafegyelem. A munkáltató nem használta ki a gépeket, de második, harmadik műszakot kezdett. Az áru anyagban és félkész termékekben fektűt, nem ment a piacra. Az irányításban pedig ott voltak a támogatások és az elvonások. Ugy volt, hogy aki tetszett, annak adtak, aki nem, attól elvettek. Ez volt a rendszer egyik hibája.

Kanizsa: Vass úr azt mondta, hogy a Kádár-rendszer jóra készült, látta a hibákat, de nem tudta korrigálni. Miért nem? Mit mond az MSZMP arra, hogy miért maradt a költségvetés olyan súlyos, amilyen volt? Miért hagyták, hogy ezen képtelen mennyiségű pénz áramoljon át? Miért nem tettek valamit, ha látták, hogy ennek megakadályozását az alkalmatlan termelés nem tudja garantálni? Szeretnénk hallani, volt-e egyetlen mozzanat, amely perspektívát kínálhatott?

Dr. Vass: A sztálini modell volt a hibás, attól nem tudtak szabadulni.

Kanizsa: Ez tartalmazta általánosítás, hibás érvelés.

Dr. Vass: Akkor is így van. **Dr. Balogh:** A költségvetés generális felülvizsgálatára van szükség. Egy csomó olyan tétel szerepelt benne, mely 45 után került bele, s funkcióját időközben elvesztette. De mert az őrösztal munkát keres, mindig találtak valami értelmetlen újat, ezért a mai napig élnek azok a struktúrák, melyeket meg kellett volna szüntetni. Jól mondta Vári László, hogy a gazdaságot ideológiailag kellene felülvizsgálni. Egy példát csak! A tervehatal még mindig működik. Egy piacgazdaság felé tartó országban erre nincs szükség. Ha a felesleges kiadásokat megvizsgáljuk – volt rólok szó – számottevő összegeket tudunk a költségvetés révén is megakartítani. Ez átszervezések számottevő munkaerő felszabadításával járnak együtt. Ezek egy részét a mezőgazdaságba, más részét a magán-gazdálkodásokba kell irányítani. Figyelmet kell fordítani az átkezesekre, arra, hogy Magyarországon a szolgáltatások aránya 13%, nyugaton viszont 50-60% között van. Ez áruközdő tétel.

Tárnóczy: Elhangzott, hogy a történelekről a sztálinizmus a hibás. A baj csak az, hogy a sztálinizmus – fontosabb ismeretlejtégeiben – semmilyen sem különbözik a marxizmus-leninizmusól. En tudom, hogy Gorbacsov Breznyevre és a sztálinizmusra hivatkozik, és azt mondja, hogy visszakanyarodik a marxizmus-leninizmushoz, csak hogy az elvek, amelyekre hivatkozik, sehol sem találha-

A kerekasztal-beszélgetés résztvevői.

tól Lenin műveiben. Nem tudom, ha gazdasági elképzeléseit megvalósulnának, akkor a Szovjetunió miben különbözne egy nyugat-európai gazdaságtól, egy olyan országtól, ahol nagy az állami tulajdon szerepe. Szerintem semmilyen. Valóban a rendszer, a felépítés hibájáról van szó, és ezen sohasem segíthet az, ha az elvtársakat kicséréljük okosabb becsületesebb elvtársakra, mert itt nem lehetett okosnak lenni. Ha pedig becsületes volt valaki, az idővel korrumpálódott, mert a rendszer ilyen volt.

Kanizsa: A kardinális kérdés tulajdonjogi kérdés. S miután a politika legfontosabb mozgásterét a vidék, kulcsfontosságú a föld tulajdonjoga, a jövőendő földforra következményeinek lecsapódása, s mindenképp a termelőszövetkezetek sorsa. Erről mi a véleményük?

Tárnóczy: Az biztos, hogy nálunk négyezer, hatszor annyian dolgoznak a mezőgazdaságban, mint nyugaton. De ha itt egy hatékonyabb gazdálkodás folyhat, ez valószínűleg nem fog fennmaradni. En például jónak látom, ha a melléküzemeket leválasztanak a tsz-ekről, hiszen azok általában a tsz vesztésegeit fedezik. Ha ezek a kisüzemek önállóak lennének, rugalmasan alkalmazkodni tudnának a változó körülményekhez, és a falvakban lakóknak munkát adhatnának. Mindehhez természetesen hozzájön a vállalkozás, hiszen egy faluban nemcsak mezőgazdasági jellegű tevékenységre van szükség, másfeljára is – az idegenforgalomtól a benzinkútig.

Siklósi: Ha az önrrendelkezéssel megteremtjük a feldolgozó ipart, ha önállóan kereskedik a falu, ha önállóan keres piacokat itthon és külföldön, ha nem lesz külkereskedelmi válsalat, legfeljebb csak bizonyos organizáció, akkor remélhetünk változást.

Dr. Kotnyek: Aztért, én azt mondom, hogy most né a je-

lenlegi munkanélkülieket irányítsuk a faluba. Mert hiába adjuk oda a földet, eszközt nem tudunk hozzá adni. En csak olyan falut tudok elképzelni, amilyen Ausztriában van, amilyen gyakorlatilag város, amelyolyan rangú és kifizetődő vállalkozás, mint a szolgáltatás vagy az ipar. De amíg ezt nem tudjuk elérni, addig ne küldjünk a faluba több embert, mert az is gond lesz, aki ott van.

Solti: A mi megítélésünk szerint az üzemenyagság a magyar mezőgazdaság legnagyobb problémája. Ez a két szélső pályán az egyszemélyes kis-gazdaság és az állami vállalat színvonalán működő nagyüzem. A kettő közötti tere kifőléseivel sok minden automatikusan megoldódik. A föld pedig azé legyen aki megműveli. Nem értünk egyet a bérleti jogviszonyok sorozatával, mert a módszernek árfelhajtó hatása van. A földet odaadnánk annak, aki telegkönyvileg ma is a tulajdonosa, jogtulonos, ha kéri. A többitől az önkormányzat dönthet. Az igénylőket ő

ítélhetné meg. Mi nem akarjuk a kisgazda módszert, mert annak árfelhajtó hatása lenne. A tsz-ek spontán döntésnek, maradnak vagy sem. Támogatás viszont kell, anélkül a mezőgazdaság nem létezhet.

Dr. Kotnyek: Így van. Állami támogatás nélkül sehol a világon nem megy a mezőgazdaság.

Solti: A Közös Piachoz is csak támogatott árrakkal tudunk csatlakozni. Egy példa: Ha lebomlik a Zalahus, az fogja lebontani, hogy 3-4 termelő összeáll, falunként megcsinálja a maga kis vágóhidját, és nem 386 forintért állít elő 1 kg kolbászt, hanem 296 forintért. Remélhetőleg így lesz mindennel az égvilágon, és akkor majd odaérünk Európához.

Kanizsa: Végül egy utolsó, közös kérdés: Mi az, amit egyéni programjokban Nagykanizsán meg akarnak valósítani?

Dr. Balogh: A valódi önkormányzatot, megfelelő vagyoni eszközök, termelő üzemek ide-rendelésével.

Tárnóczy: A legfontosabb önkormányzati teendők, pillanatnyilag, Kiskanizsa csatornázását vélem.

Dr. Kotnyek: Kihaszánálni azt, hogy ez a város itt van az Alpok-Adria és Kelet-Európa között. Igencsak üdvözölni tudnék egy osztrák-magyar-olasz közös bankot, amint már a dualizmus korában is volt.

Harkány: A megváltozott iskolarendszer és oktatási reform alapján a környék szükségleteihez jobban igazodó oktatási szisztémát kellene kialakítani.

Dr. Vári: Mindent megelőző az önkormányzati törvény.

Solti: A megyei közigazgatás szerepének megszüntetését szorgalmaznám.

Siklósi: Önkormányzatot és teljes átrendeződést.

Dr. Vass: A szociális ellátottság kiszélesítését kívánom, beleértve az ingyenes egészségügyi ellátást is.

Kanizsa: Köszönjük a beszélgetést. Minket sok dologban meggyőztek. Kívánjuk, hogy az olvasók is így gondolják.

Politikai üldözöttek közgyűlése

A szervezet megkeresésére közöljük, hogy a volt Politikai Üldözöttek Bajtárs Szövetsége közgyűlést tart azok részére, akik az elmúlt 44 évben valamilyen formában szembekerültek a diktatúrával; akik a szomszédos országok közötti lakosságserében áttelepítésre kerültek, kiket a mezőgazdaság átszervezésekor elváltak minősítettek, akiket földjüket vagy egyéb ingatlanukat elvették, akiket internáltak és kényszermunkára toloncoltak; kiket hadifogolyként a békekötés után haza nem engedtek, akik a Szovjetunióba hurcolt kényszermunkások voltak, hívja a politikai elítélteket, akiket a rendszer morálisan kényszerített szolgálatra; hívja mindazon személyek gyermekeit, házastársait, szüleit, rokonait, akikre az elítéltekről áthárult a megbélyegzés.

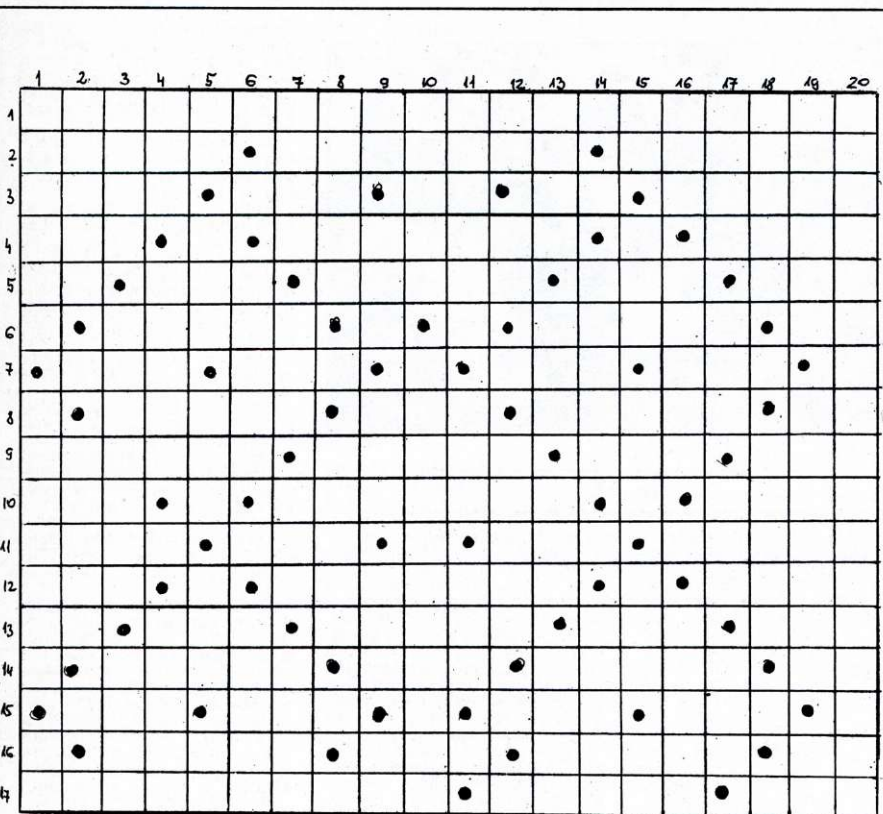
A közgyűlésre 1990. március 17-én (szombat) Budapesten, a szövetség VII. kerületi Péterfi Sándor út 42. sz. alatti székházában kerül sor.

A szövetség a rászorulók útiköltségének felét jegy ellenében (csak oda) megtéríti, s a résztvevőknek reggelit és ebédet ad.

A program szerint délelőtti tagsági belépéseket lehet kérni, a gyűlés pedig 12-14 óra között lesz. A vita és a vezetőszóvalasztás után neves színészek részvételével rövid kultúrumsorra kerül sor.

(ti-nyl)

Bölcsességek a tudásról

Vízszintes:

1. Ciolkovszkij gondolata (folyt. függ. 20.). 2. Gyűjtőtábor – zamatos csemegebor – argentin bérlők hátulról. 3. Újévi szó – szólt – Rilla hangzó – a Hamlet-monológ első szava – tapos. 4. Román folyó – ernyedő – ...mon és decor közös előtagja. 5. Rénium – foot – ...Department: USA külügyminisztériuma – kihalt futómadár – latinul nap. 6. Fűző – ...pertél: mázskál – minden gerebcsin így kezdődik. 7. Tibeti szarvasmarhafajta – híres szakadék középhegységünkben – egészséges ital – török nomád sátoztábor volt. 8. Szikh vallásfők – vatikáni, thaiföldi, spanyol gk. Jelzése – fajaj – tiltószó. 9. G. B. Shaw bölcsességének 1. része – ...ville: bohózat –

végtag része – bibliai alak. 10. Egres és bögre közös része – fényerősség mértekegysége – vallásos. 11. A Vörös katonák előre! c. plakát alkotója – jutalom – legnagyobb értékű kártyalap – a kovalens kötések egyik esete – 12. Én a lélektanban – pozsgás nővény – GC. 13. ... Fair Lady – vasi község – szíren – nem – csapágymárka. 14. Rizses ürühús – ... Small: Knight-hős – Tallin neve – egymás utáni hangzók. 15. Vitéz – előtagként áramlással kapcsolatosat jelent – genetikai fogalom a muslicánál – esemény a kapuban. 16. Az Örke tavasz alkotója – szürke árnyalata – nemrég – kínai hossz mérték. 17. G. B. Shaw gondolatának 3. része – a keletéstől számítva – cseh fró.

Függőleges:

1. Észak-Dán város – szovjet folyó – előd. 2. Chile tartománya – nem ad. 3. Ezt hirdetni is lehet – mágneses térrel kapcsolatos – meztele. 4. Kecse hangja – izraeli párt – „sn” avagy folyó Izraelben. 5. Fordítottjával határozószó – rágalom – vers díszé – erdejéről Vajda János verselt – római szám és százdarabja. 6. Belők – idegen Mária. 7. Férfinév – vízi állat – kérdőszó – éljezd. 8. Téliés – tészta jelzője. 9. Edidit – nutria hangzó – létezik – angol film címe – személyes névmás. 10. Női becenév – G. B. Shaw gondolatának 2. része. 11. Izraeli illetőségű – fiúnév – NSZK város. 12. Török gk. jelzése – kötőszó – földbe rejt. 13. Lengyel focista – mértani fogalom – leszállított

Hétköznapi történet

– Édes fiám! Muszáj neked mostanában már reggel 6-kor elindulni iskolába? Mi a fenét csinálsz ott fél 7-től 8 óráig, áruid el nekem! – vontam kérdőre a napokban a reggeli kávézás közben az általános iskola II. osztályába járó fiamat.

– Mit csinállok, mit csinállok? Az Attila barátom is korán jár be az iskolába. Egy kicsit politizálunk, meg egy kicsit játszunk! – válaszolta a gyerek felnőttes megfontoltsággal, s folytatta az öltözködést.

Le kellett tennem a kezemből a kávé csészét, s mire szóhoz tudtam volna jutni, már megkaptam a szokásos reggeli puzsikát, két szó kíséretében: szia anyu. Eszembe jutottak – az egy héttel korábban lezajlott szülői értekezleten – az iskolaigazgató szavai: „az iskolában mi nem politizálunk”

Ők nem...

B. E.

félhang – rajtaütés. 14. Rétek – útkereszteződések Hermes-szobra. 15. Rézsesrag, de falu is a közepé nélkül – ... cső – fogoly – golyócsapágymárka – csokoládé jelzője lehet. 16. ...dog: étel – csillag – auditív eszköz rövid neve. 17. Achát fajtája – spanyol, uruguayi, svéd gk. jelzése – ...Abdullah: szudáni település – lengyel légiforgalmi társaság. 18. Csen is – veszprémi község. 19. Zsidó vallás reformját elfogadó – apácánövendék – kettős-betű. 20. Vízszintes 1. folytatása.

Beküldendő: Ciolkovszkij és G. B. Shaw gondolata a tudásról.

Határidő: március 21. (szerda)

Az értekezlet között könyvjutalmat sorsolunk ki.

Az okos szabó

(Vietnami népmese)

Hajdanában danában, a vén város legjobb szabója méregdrága kabáttra kapott megrendelést. Mielőtt kiszabta volna a kabátot, megkérdezte előkelő megrendelőjét, hogy mennyi ideje szolgál már a király udvarában, hogy ily drága kabáttra futja neki.

– Mi köze ennek a szabáshoz? – kérdezte csodálkozva az udvaronc.

– Hát csak az – felelte a mester – hogy munkám összefüggésben áll a megrendelő alakjával. Mert az olyan valaki, akit csak nemrég helyeztek valami kitüntetett helyre, az határtalan büszkeséggel kidülleszt a mellét, hogy lám ki lett őbelőle. Tehát a kabát elejét ki-

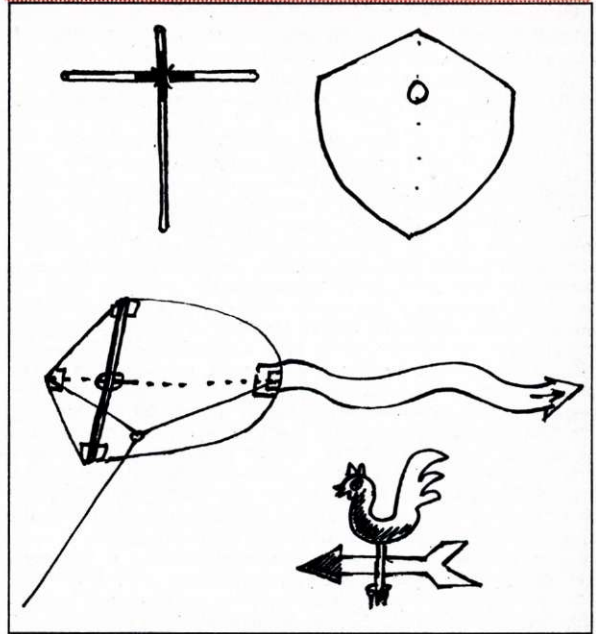
csit hosszabbra kell szabnom. Idővel, ha az illető már megszokta a méltóságot, már olyan kabátot is lehet készíteni neki, mely elől-hátul egyforma.

Annak pedig, aki már régóta áll az udvar alkalmazásában, a sok hajbókolástól meggörnyed a háta, ezért a kabát elejét kissé rövidebbre kell venni. Látja, mindezeket tudni kell annak a szabónak, aki udvaroncok készít kabátot. Ezért kérdeztem hát uraságotól, mióta áll alkalmazásban.

– Tíz éve, mondta gögösen a megrendelő és kifeszítette a mellét.

De a szabót ez nem csapta be, és a kabát elejét rövidebbre szabta.

Sárkány szívószálból

Két szívószálat keresztben egymásra kötözünk, vagy befőttes gumival át gumizunk a rajzon jelzett formában. Ehhez méretezve vágunk ki egy „zörgős” nylonzacskóból egy sárkánytest alakot, s hozzá megfelelő hosszúságú farkat. Ezeket a rajz szerint a vázra ragasztjuk, majd eresztő zsinórt kötözünk

rá vastagabb cérnából. (Szigetelőszalaggal, vagy celux-szal.) (A szívószálakba összekötözés előtt célszerű gyufaszálat vagy hurkapálcát dugni.)

Elkészülte után alkoholos filccel, vagy öntapadós színes papírral díszítjük. Mindig széllel szemben kell felelőre állítani.

Kórházi kft

Ollót .. szikét ... pénztárkönyvet!

Patisszonfőzelék (5 személyre)

Patisszon	1,5	kg
Étolaj	1	dl
Vöröshagyma	5	dkg
Kapor	1	cs
Almaecet	1/2	dl
Tej	2	dl
Só	2	dkg
Burgonyaliszt	5	dkg

Elkészítési mód:

A megtisztított, kimagozott patisszont vékony méltírtre vágjuk. Kevés vöröshagymát fonnaszunk, beleszúrjuk a patisszoncsíkokat, megsózzuk, a hideg tejet elkeverjük a burgonyaliszttal. Ha a patisszon megpuhult a burgonyalisztes habarással behabarjuk, kevés almaecettel ízesítjük és friss vágott kaporral díszítjük.

Levelek nyomában

Ez a helyzet

A Kanizsa 1990. március 2-i számában megjelent „Felelősök, figyelj!” című olvasói levél több pontatlanságot, hibás adatokat tartalmaz, amelyek könnyen félrevezethetik az olvasót. Ezek közül a múzeumról és a könyvtárról szóló részeket szeretnénk helyesbíteni.

Az előbbiről Horváth László múzeumigazgató adott tájékoztatást: – Az „Erdő és az ember Zalában” című állandó kiállítás hat és fél évvel ezelőtt, 1983 októberében nyílt meg. Létrehozása 1,2 millió Ft-ba került, melyet a Központi Múzeumi Igazgatóság és a nagykanizsai erdőgazdálkodási vállalat fedezett. Nagyon szívesen rendeznénk egy új állandó kiállítást, ha valaki biztosítaná az anyagi fedezetet. Ettől függetlenül a most látható kiállítás országos hírű, ilyen több nincs Magyarországon.

A Városi Képtárban eddig évente átlagosan – a múzeum saját költségén – 5-6 különböző témájú kiállítást rendeztünk, amelyek között olyan kiemelkedőek voltak, mint a Szépművészeti Múzeum anyagából rendezett flamand festészeti tárlat, Goya-grafikák és a legkülönbözőbb helytörténeti témájú bemutatók. Annak ellenére, hogy ezeket a kiállításokat Nagykanizsán mutatja be a múzeum, több, mint 300.000 Ft bérleti díjat kell fizetnie a városi tanácsnak.

A képtár egyébként nemcsak délelőtt tekinthető meg, hanem pénteken, szombaton és vasárnap is 14-18 óráig. A nyitvatartás egyszerűen pénzkérdés. Több teremről nem tudunk foglalkoztatni, különösen akkor nem, amikor például a világhírű Goya-grafikákat két hónap alatt Nagykanizsán 654(!)-en nézték meg...

Mind ezek mellett akár egyénileg, akár csoportosan – előzetes bejelentés után – mindenkit szívesen fogadunk.

Féltreérthető a levél azon része is, mely a könyvtárral foglalkozik. Melyik könyvtárral? És mire nem alkalmas a könyvtár?

A városi könyvtár mintegy 200.000 kötet könyvvel, 5000 darab hanglemezzel, 500 féle folyóirattal és különféle szolgáltatásokkal – kazettamásolás, fénymásolás – várja olvasóit. Lehet, hogy az Alsótemplom melletti új hely nem nyerte meg mindenki tetszését, de ennek is örülnünk kell, meg kell szoknunk, mert előreláthatólag hosszú évekig itt kénytelen működni a könyvtár.

A gyerekkönyvtár egyelőre még a régi helyén található. Igaz, hogy ott egy terem áll óvodás, alsós, tinédzser rendelkezésére, és el kell viselnünk az ifjú olvasóknak, hogy van, aki videózik vagy lemezt hallgat, más pedig eközben olvasni, tanulni szeretne. De mindez lehet ennél sokkal rosszabb is, ha ki kell költözni az épületből. Ez a helyzet ma, 1990. március 7-én múzeum- és könyvtárügyben. Az érintett kulturális intézmények továbbra is várják a kanizsai ifjúságot.

Horváth Ilona

Kéri a járda rendbehozatalát

Lapunk idei 9. számában, Pf.: 74 című rovatunkban közöltük *Sajni László* nyugdíjas, Béke u. 35. sz. alatti lakos levelet. Ebben olvasónk a vasúti sorompó közelében lévő egykori „Kériház” helyén létesített korszerű lakóépület-tömb járdaszakaszának elhanyagolt állapotát kifogásolta, s felhívta a figyelmet annak balesetveszélyes állapotára.

Utánajártunk, s megállapítottuk, hogy a Béke út 41-43. sz. alatti 54 méter hosszú (!) járdaszakaszról van szó.

A nem teljesen kész lakóépület udvara még elhanyagoltabb, mint az utcafront, de ez most még érthető. A kora esti sötétségben bukácsolva sikerült „elcsipni” az egyik friss lakót, Kovács Zoltánt, akiről pillanatok alatt kiderült, hogy ő a lakóház-tömb építőközösségének képviselője.

Egy reflektor fényénél, lakása tornácán rövidebbre zártuk a témát:

– Közölhetem – mondta Kovács Zoltán –, hogy az építőközösségünk által létrehozott nyolc lakás várható befejezési határideje 1990. április 30. Mivel az építmény teljes színezése állványozást tesz szükségessé, (ezt az EPASZ Kft végzi) nem rendelhettük meg az utcaszakasz aszfaltozását.

– Mikorra várható sima járdafelület? – kérdeztük.

– Az épület színezését és az állványok lebontását követő két-három hónap után belül, de legkésőbb a nyár végére – hangzott Kovács Zoltán válasza.

Reméljük, hogy a járókelők kényszerű bukácsolása a Béke út 41-43. sz. épület járdaszakaszán addig sem okoz balesetet!

(tíhanyi)

K ö z l e m é n y

Az 1990-91-es tanácsi óvodai és bölcsődei jelentkezéseket Nagykanizsa város intézményeiben 1990. március 19-23. közötti időszakban naponta 8-17 óráig tartjuk.

Művelődésügyi és Egészségügyi Osztály

Ez történt

Március 1. csütörtök

– A Zalai Hírlap ekkor mutatja be a nagykanizsai központú 2-es számú egyéni választókerület képviselőjelöltjeit. A Városi Könyvtár is létrehozott egy adatbázist, amelyben megtalálhatók a legfontosabb információk a városban működő pártokról, képviselőjelöltekről és programjaikról.

– Elkészültek az idei előzetes lakáselosztási névjegyzékek, amelyek 30 napig tekinthetők meg a Városi Tanács fődíszintéjében.

Március 2. péntek

– Értékeltek a Hafazias Néprönt Megyei Bizottsága és az FMT által meghirdetett Vásárlók Kiváló Boltja pályázat 1989. évi eredményeit. Az Élelmiszer I. ka-

tegóriában második lett a 23. számú Hevesi úti élelmiszerbolt, Élelmiszer II. kategóriában a Jakabkúti úti 32. számú bolt végzett az első helyen, megosztott második lett az Ady utcai 8. számú élelmiszerbolt és a 60. számú Zöldért szaküzlet. Iparcikk I. kategóriában harmadik lett a Kanizsa Áruház divatrua osztálya. Iparcikk II. kategóriában az 1. helyezést a kanizsai 144. számú óra-ékszer szaküzlet, második a 35. számú illatszert és a 46. számú mezőgazdasági szaküzlet. Megosztott harmadik helyezést kapott a Kanizsa Áruház konfekció osztálya.

– Koncertet adott az Erkel Művelődési Házban a DKG Olajbányász Fúvószenekara.

Március 3. szombat

– Nagysikerű virágkiállítást és vásárt tartott a HSMK előcsarnokában a Városgazdálkodási Vállalat.

Március 4. vasárnap

– Az SZDSZ hétvége már pénteken este segélykoncerttel kezdődött, szombat délután előadások zajlottak, vasárnap délelőtt pedig szórakoztató gyermekprogramokat szerveztek.

– Választási gyűlést tartott a HSMK-ban az MDF helyi szervezete Csengey Dénes és Tarnóczy Attila részvételével.

– A Nagykanizsa és Vidéke ÁFÉMSZ a Centrál étteremben tartotta küldöttgyűlését. Megvitatták az 1989. év munkajáról szóló beszámolót és az idei célkitűzéseket, majd az alap-

szabály módosítása után 11 tagú igazgatóságot választottak. Az elnöki tisztség betöltésére, ismét Prosznyák Zoltánnak kapott bizalmat. (Az ÁFÉMSZ munkájának értékelésére 12. számunkban térünk vissza.)

Március 7. szerda

– A Zeneiskolában megrendezték a Zongoristák II. Zala Megyei Négykezes Találkozóját, amelyen négy zeneiskola növendékei vettek részt.

– A palini és a Nagyrác utcai általános iskola tanulóinak játékos ügyességi és tantárgyi vetélkedőn találkoztak egymással. Terveik szerint ezután minden évben szerveznek hasonló összejöveteleket.

Összeállította: Kocsis Katalin

Lapunk sportrova rendezésén közli a DKG Természetbarát Egyesületének hétvégi programját. Rögóta szerettem volna megtudni, a társulatban hányan vannak, mióta, hogyan és milyen szervezők programjaikat.

– Vegyen részt egy túránkon, és mindent megtudhat rólunk! – ajánlotta Szűcs Rózsa az egyesület elnöke.

zán. 1951-ben pedig egy mátrai üdülésem alkalmával ismerkedtem meg izig-vérig turista emberekkel – talán innen az indíttatás. Szeretem ezt a munkát, ezt a lelkes kis csapatot. Most már 77-en vagyunk, a korosztály vegyes. Vannak aktív dolgozók, fiatalok, nyugdíjasok. Több mint a fele idősebb, hiányzik a 20-30 év közötti korosztály.

Ünnepi ebéd –

Igy választottam ki negyedeves túratervükből egy 8 kilométeres gyalogtúrát. A vasárnapi ebédet áldoztuk fel kislányommal a természet oltárán, hogy részt vehessünk egy kellemesnek ígérkező programon. Délelőtt fél tizenkettő, nyárias meleg, a gyülekezőhelyen – megletésemre – közel 30 túrártás. A legfiatalabb 7 évvel Judit, a legidősebb Gizi néni, túl a hetvenen. Félóra buszozás az autópihenőig, onnan tovább gyalog. Átvágunk az erdőn, jól látható turistajelzések mellett. A tiszta, jó levegő valószínűleg gyógyít, nagyokat szippantunk belőle. Rózsi néni, aki most egyben túravezető is, közben magukról mesél.

– 1961. márciusában alakultunk 15 fővel. Kezdetben a DKG-hoz tartoztunk, majd átkerültünk az Olajbányászhoz, végül 1988. januárjában ismét vissza a DKG-hoz, mint önálló Szakszervezeti Természetbarát Egyesület. Anyagi támogatást kapunk a vállalatától, a szakszervezettől, a városi tanácstól, ehhez jön még a beszédelt csekélyke tagdíj és a vállalt társadalmi munkák bevétele. Az elmúlt évben például a dunántúli kék-túra útvonalát 106 kilométerrel meghosszabbítva festettünk turistajelzéseket, melyből 20 ezer forintos bevételelünk volt. Az egyesület egyébként 203 km hosszú útvonal turistajelzésének festését és karbantartását vállalta Zala megyében.

Közben kiérünk az erdőből. A játékosan repkedő két sárka pilláncs nem tudja, hogy még csak lebrúv van. A túravezető közben ügyel a csapatra, elmondja hol járunk, nekem pedig a kezdetről mesél.

– Egyik rokonom, dr. Szűcs László, a 30-as években alapította meg az első turistaegyletet itt Nagykanizsán.

Megerkezünk az útvonal első állomására, a Rózsa-hegyre. Távól a világ zajától kis szőlőhegy, kétoldalt pincékkel, igazi kikapcsolódás. Jölesik a pihenés, a farönkökön üve jó hangulatban elfogyasztott hazai, és a mély hegyi kútból húzott friss víz.

Az egyesület patronálja a Hunyadi és a Hevesi iskolák diákjait, segítenek a túrák szervezésében és részt vesznek közös kirándulásokon. Minden negyedévben klub összejöveteleket tartanak, ahol diákegyes vezetőivel iszerül fel emlékeiket. Vannak idényszerű túrák: a Hóvirág, a Gomba, a Luca napi, a szánkótúra és sok más, amelyet rendszeresen szerveznek.

Többnapos túrákon vettek már részt Magyarország egyes tájegységein, pl. a Mecsekben, Börzönyben, Zemplénben. Többször jártak külföldön, többnapos túrákon a Júlia-Alpokban, a Jugoszláv tengerparton, a Magas-Tátrában, Erdélyben.

Ismét erdőbe vezet a turistajelzés, mielőtt elérjük a Virág-hegyet. A fák között átszűrődő napfényben kínálja már a természet a tavasz első hírnökét, a hóvirágot. Rövid pihenő, aztán ismét tovább.

Rózi nénitől kérdezem, ki lehet tagja az egyesületnek?

– Mindenkit szívesen látunk. Nyílt túráinkon bárki részt vehet, nemre és korra való tekintet nélkül. A többnapos túrák önköltséges alapon szerveződnek. Jelentős megtakarítás az olcsóbb turisztaszállítás, és némi mellykor az utazási kedvezmény is. Az egyesület vállalkozó kedvű tagjai bizonyos teljesítmények túráit vállalják: 30, 50, 70, 110 stb. kilométerrel. Részt vehetnek tájfellegű túrazmogatalmakban, mint pl. az Or-

szágos Kék-túra, Hegyhát turistája, Rákóczi emléktúra, Mecseki-barangolások stb. Összesen 40 minősített – bronz, ezüst, arany fokozatot elért tagunk már van.

Felkapaszkodunk a Virág-hegyre. Elhagyott kúriák, romos pincék mellett visz az út. Valaha élénkebb lehetett itt az élet, most azt mondják messze esik a várostól. A kerülők miatt már vagy 12 kilométer lehet mögöttünk. Utunk gyalogos végcéljáig a bagolafakosi buszmegállóig még szóba kerülnek az ideai tervek.

– Talán a legérdekesebbnek ígérkezik egy 10 napos, 160 km körüli gyalogos túra a Herónád völgyéből a Bükk hegységig. Tervezünk továbbá utakat Erdélybe, Ausztriába, és itthon a Mecsekbe, a tolnai dombvidékre. Előttünk áll még egy 40 kilométeres munkatúra is – mondja befejezésül Szűcs Rózsa, az egyesület fíradhatatlan vezetője.

A megállótól busszal meggyünk hazáig. Már sötétedik. Vár bennünket egy frissítő fürdő, a vacsora, és az elmaradhatatlan televízió. Így ért véget a DKG Természetbarát Egyesületének tagjaitól megtett gyalogtúra.

Írta és fényképezte: Tóth Ferenc

Futószalagon

● Az asztalitenisz NB I-ben 1 hónapos szünet után folytatódott a bajnoki küzdelemsorozat a tavaszi idény 6. fordulójával. A nők mezőnyében a Bútorgyár élvonalbeli együttese az ezüstermes Fővárosi Vízmű vendége volt. A találkozón a kitűnő játékerőt képviselő hazaiak 19:6 arányban nyertek a jól helytálló kanizsaiak ellen. A bútorosok közül Szabó 3, Gazi 2, Mausz 1 győzelmet szerzett.

■ A sakk OB II. Nyugati csoportjában zalai rangadóra került sor az 1990. évi bajnokság 4. fordulójában. A Tungsram csapata Zalaegerszegen, a Zala Volán ellen szerepelt. A megyei rangadón a kani-

Visszapillantó

MÁV NTE-EGIS-OSC 55:72 (20:38)

NB I-es női kosárlabda-mérkőzés rájátszás a 14-19. helyért. A legjobb kanizsai dobók: Szabó 17, Pongrácz 14, Székács 10.

A rájátszás 3. fordulójában ismét megbolított a kanizsai együttes. A találkozó esélyese kétségkívül a rájátszás csoportot vezető vasutasok voltak, akik közül ezúttal hiányzott a beteg Simonné, de a többiek rendelkezésre álltak.

A 14. helyen álló vasutasok hallatlanul gyengén játszottak. Támadásban és védekezésben csak egy csapat uralta a játékteret és a légtér, s ez a fővárosi együttes volt. A kanizsaiakra rá sem lehetett ismerni, akik elemi hibákat vétettek, rendkívül rossz hibaszámokkal dobáltak. Szóval, semmi sem sikerült ezúttal a kanizsai lányoknak.

– Már a bemelegítésnél kezdtem féltani a mieinket, hiszen a vendégek sokkal mozgékonyabbnak, ügyesebbnek tűntek. Sajnos, a kezdeti tapasztalatom aztán érvényes lett a mérkőzésre, ami számomra óriási meglepetés. Ugyanis a mostani ellenfeletől őszell és tavasszal is „elkapjuk”, s így ennek a csapatnak most is nyerni kellett volna. Bár nem történt változás a két csapat játékosállományában, most minden tekintetben mégis a vendégek voltak jobbak, sőt helyenként alárendelt szerepet játszottak. A legnagyobb kritika az, hogy az amúgy is gyérzármó közösség jelentős része már a felföldben megelegette a vasutasok „szexuálisait”.

– Mindenesetre nagy változásnak kell történni ahhoz, hogy a csapat az esélyesek meglefölden urálni tudja ezt, a 14-19. helyért küzdő rájátszási csoport vezető helyét – hangsúlyozta a mérkőzés végén a kosárlabda-mérkőzések gyakori látogatója, *Hovdnzski Emil*, vasutas nyugdíjas.

Tungsram SE-Z. Spartacus 9:7

NB II-es férfi asztalitenisz-mérkőzés. Kanizsai győztesek: Beck és Zborai 4-4, Gerencsér M. 1.

Rangadót játszottak a zalai csapatok a tavaszi idény 5. fordulójában, amikor is a Tungsram a Z. Spartacus csapatát fogadta. A mérkőzés igazi csomópontját, annak ellenére, hogy nagy különbséggel a két csapat között: az eszerzegiek a 2. helyen álltak, bajnokságért küzdenek, míg a kanizsai újoncok az „alsóházban” tanyáztak.

– Mit vár a zalai rangadótól? – érdeklődtünk a mérkőzés előtt.
Polai Dezső NB I-es játékosvezető: – Nagy küzdelmet és döntetlent, ami kanizsai siker.

Szakonyi István szövetségi vezető: – Jobbak a vendégek, nyernek is, mivel a hajrában sokkal esélyesebbek, főleg az erőnlétük miatt.

Nos, a közel 3 órán át tartó mérkőzés meglepetéssel zárult. Biztosan nyertek az újoncok, akik közül kitűnő teljesítményt nyújtott Beck és Zborai, de remekül küzdött Gerencsér Miklós is.

A találkozón végén *Zborai Gyula*, a Tungsram edző-éljárátósa így vélekedett:
– Lehet, hogy nagykérdés hangzik, de én győzelmet vártam a csapatfóli. Döntőnek azt tartom, hogy az első körben elmentünk 3:1-re, majd 5:1-re is vezetünk. Tudtam, hogy egyszerez barátaink már nem tudnak „jelátlm”, akik a hajrában, 9:5-ba vezetésünk után csökkentették a vereségárányt.

(bg)

Több volt a kanizsai szurkoló, mint az egerszegi

NB II-es labdarúgó mérkőzés

Kanizsai góllövők:
Skublics és Vidos

Feleannyi (5000) néző volt kíváncsi a megyei rangadóra, mint az őszi, Kanizsán lejátszott mérkőzésnek. Nagy örömkörműre a kanizsai játékosok azt hitték, hogy otthon játszanak, ugyanis nagyobb volt a piros-kékek buzdítása, mint az ellenfél.

Madár Gábor az Olajbányász edzője így foglalta össze a nagyszerű siker mozzanatait.

– A tavaszi sorsolásunk úgy alakult, hogy hazai kezdést követően kétszer is idegenbe kell látogatnunk. Ez a tény meghatározta szakmai felkészülésünket is, ami egy radikális, szoros védekezésből való gyors kontra támadások gyakorlására épült, és mindent a gyakorlást irányított játéksituációkban végeztük. Szokatlan volt számunkra a szombati időpont így csütörtökön, de főleg pénteken csakis

ZTE–Olajbányász 1-2

Létszámfőlényben az Olajbányász.

Fotó: Décsi László

frissítő jellegű munkát végeztünk. Természetesen felfokozott várakozás előzte meg a két csapat találkozáját, és ez nemcsak a játékosok körében, hanem a szurkolók esetében is érezhető volt. Nagy erőt adott számunkra az a fogadtatás, amelyben a

Zalaegerszegre átrándult szurkolóink fogadtak bennünket, hisz mondhatni otthon éreztük magunkat.

A mérkőzéssel kapcsolatban elmondhatom, hogy a gyakorlás meg hozta eredményét. Az igazsághoz persze hozzá tartozik, hogy az első

félidőben az elképzelésünket nemigen tudtuk tartalommal megtölteni, különösen a középpályásaink maradtak adósok a jó játékkal. Ennek ellenére már az első játékrészben is voltak lehetőségeink. A félidőben azt kértem a játékosoktól, hogy toljuk előbbre a védekező vonalunkat és merjünk bátrabban játszani. Úgy éreztem, hogy egy pontra reális esélyünk lehet. A bátrabb játékunk meglepte a ZTE-t, és fokozatosan erő- és játékfőlényre tettünk szert. *Skublics* gólja után méginkább feljavult a csapat, és érezhető volt, hogy a győzelem lehetősége is adott. A vezető gólunkat követően a ZTE két ízben is veszélyeztetett, a 89. percben meleg volt a helyzet, de sikerült mentenünk.

Úgy érzem, hogy a taktikai feladat második félidői pontos betartásával egységesebb volt a csapatjátékunk és a szünet utáni jobb játékunkkal megérdemelten nyertük a zalai rangadót.

Egyénileg *Csáki* magabiztosan látta el feladatát. A védelemben *Miklós* jól tartotta a jobb oldalt, Kepe a kapott gólt leszámítva jól játszott, míg *Szőke* az első félidőben nyújtott többet. A középpályán az első játékrészben nem volt kiemelkedő teljesítmény. *Horváth* nem tudott felőni a feladathoz, míg *Zrínyi* és *Vidos* a szünet után erősen feljavult. Mózsi szürke eminenciásként ügyködött. *Skublics* erősen feljavult a második félidőre, akárcsak *Fuisz*, akit nemigen tudtak tartani és *Bócz* is megtette a kötelességét. (kászé)

Megrendelő

Alulírott megrendelem a Kanizsa című hetilapot ... példányban 1990. év hó 1. napjától 19.. év hó utolsó napjáig.

Az előfizetési díjat az e megrendeléssel jelentkező hírlapkézbesítőnek kifizetem,

vagy a számú OTP átutalási betétszámláról egyenlitem ki. Előfizetési díj

egy hónapra 35, negyedévre 105, félévre 210 egy évre 420 forint.

Név:

Kézbesítési cím:

Ez a küldemény
belföldön térítés
nélkül is feladható.

Postahivatal
Nagykanizsa

Kanizsa – várospolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Felelős szerkesztő: Mihovics József és Takáts Sándor. Tervező szerkesztő: Ferencz Győző. Szerkesztőség: 8801 Pf. 74. Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. A szerkesztő bizottság tagjai: Pék Pál (művelődéspolitikai, a szerkesztőbizottság elnöke), Kápolnás Zoltán (sport), Lengyák István (hétvége), Marton Györgyi (várospolitika). Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Jakab Vilmos. Computertechnika: SZÜV, Zalaegerszeg. Nyomtatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nytsz:B/PHF/266/Z/1989. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.

II. évfolyam 12. szám
1990. március 23.
Ára: 9,60 Ft

KANIZSA

V Á R O S I H E T I L A P

Megjelenik
minden
pénteken

Tavaszi zápor

Halló, itt Európa!

Igen, Európa talán bejelentkezik, ha felhívjuk telefonon. Ha fel tudjuk hívni, ha nem szakadna meg a beszélgetésünk. Ha tudnánk beszélni. Mert hát milyen nyelvet beszélünk, kivel és hogyan tudjuk megértetni magunkat?

Segítséget kérünk és kapunk, és így valamennyire orientálódunk is talán. Hisz igazából senki sem segít önzetlenül, senki nem rakja a pénzét és lelkét főlösielgesen az utcára, még ha ez az utca Európába vezet is.

A kérdés összetett; az elmúlt negyven év áttekintése után rá kell jönnünk, mennyire volt részese a Nyugat, és mennyire a Kélet jelenlegi állapotunknak. Most viszont a 90-es években járunk, és nem vagyunk egyedül. Lengyelország, Csehszlovákia, Magyarország egy töredező és egy új „nagy hatalom” közé ékelődik. Hogy ez az ék mennyire tartós, egyáltalán mennyire célszerű, abba természetesen nemcsak mi szólnunk bele. Viszont a tisztánlátásért a tudomásulvétel nem elégséges. Európa átrajzolhatja az ideológiai határokat – ám a tényleges határok állnak. Hogy magának Európának hol húzódnak a határai, hogy ezen belül milyen széket épít a nemzet magának, az már a mi feladatunk. Nem lenne jó sámliról végignézni az Európa Parlament vitáit. Komolyra fogva a szót, a sikernek nincs kovácsa, de kivitelezője is csak az egész nemzet lehet: március 25-én a szavazásnál is.

Hercz Gábor

Szerkesztőségünk
új telefonszáma:

0 6 - 9 3 - 1 2 - 3 0 5

„Az európaiság nem más mint a politika és a vállalkozás szabadsága”

pett be. Ő maga sem kíván független lenni. De szót a félszről is, hogy a *volt dik-tatúrát egy másik váltja fel.* Az okot a szélsőséges hangvételben és az ízetlen ígérgetésekben jelölte meg. Leszögezte: „Az európaiság nem más, mint a politika és a vállalkozás szabadsága”.

– Tövises és gyötrelmes út áll a nemzet előtt – hangoztatta. – A Szocialista Párt azonban vállalja a küzdelmet, részt akar venni az ország felemelkedésében.

Lapunk Interjút kért Horn Gyulától, de ő csak a gyűlésen feltett kérdéseinkre válaszolt a következőkben:

– Van-e jövője a magyar exportnak a szovjet piacon?

– Mi folyamatosan csökkenteni kívánjuk a Szovjetunióba irányuló export arányát a szovjet fél bizonytalansága és számos fogyatékosága miatt – válaszolt Horn Gyula. – Ezt úgy tehetjük meg, ha mások felé nyitunk. Az országot sok csapás érte az elmúlt évtizedek során. Szeretnénk ezért, ha Magyarország tranzitországa lenne a Szovjetunió számára. Hiszen nagyon sok nyugati cég keres meg ajánlatokkal. Ezek hazánkat közvetítőként, bázisvállalatok – létrehozására akarják felhasználni Ukrajna

és más köztársaságok felé. Ehhez nagy önállóság szükséges – mondtam Sevardzenak, aki ezzel maximálisan egyetértett. Végre használjuk ki annak előnyét, hogy átmenő ország lettünk. Mindenfelé tevékenykedni kell, ez lehet a kiút.

– Az Ön megítélése szerint mikor lehet, s egyáltalán lehet-e semleges Magyarország?

– Az ország semlegességét nem tartom kizártnak. De nem olyan semlegességre gondolok, amelyet csak a Szovjetunió garantál, mert ez egyoldalú kiszolgáltatottságot jelentene. Én nem vagyok a Szovjetunió ellensége, de *mindenki ellen vagyok, aki egyoldalúan a maga oldalára akar állítani bennünket. Az a fontos, hogy sokoldalúan garantálják ennek az országnak a függetlenségét.* Én ebben látom a kiutat. Egy olyan kollektív európai védelmi-biztonsági rendszerben látom a garanciát, amely meggyőződésem szerint létre fog jönni. A NATO és a Varsói Szerződés előbb-utóbb egybe fog olvadni. Ez nem megy egyik napról a másikra, ezt ki kell építeni.

– Antall József egy len-

Horn Gyula Nagykanizsán

gyel lapnak adott sajtónyilatkozatában azt mondta, szívesen látná Önt az új kormányban. Hogyan vélekedik erről?

– Én tisztelem az MDF-et. Allítólag ő is tisztel engem. Antall Józseffel sokszor beszélgetek, de vannak vitáim is vele. Gondolok itt arra a decemberi, az *ellenzéki pártok által tett javaslatra, hogy a magyar hadsereg vonuljon be Romániába...* Nos, Antall József azt nyilatkozta, hogy Németh Miklóst meg Hornt bevonná a kormányba. Persze engem nem kérdezett meg, hogy én bemennék-e abba a kormányba...

– Lát-e kapcsolódási pontokat az MDF és az MSZP külpolitikája között?

– En úgy gondolom, alapvető dolgokban nem lesz különbség: megítélésem szerint bármelyik párt kapja a külügyi tárcát, a járt után kell haladnia.

– A választások előtt mit üzen a munkásságnak és a volt MSZMP tagoknak?

– Azt mindenképpen, hogy a Szocialista Párt a *kisemberek, a munkások érdekeit vállalja és képviseli.* A Szocialista Párt egyetlen olyan volt jelenlegi MSZMP-tagra sem haragszik, aki tisztességes, s aki komolyan akarja ennek az országnak a megújulását.

Marton Györgyi – Horváth György

A Szocialista Párt választási nagygyűlésén a HSMK nagytermében – megjelent a Keszthelyről érkezett külügyminiszter. A zsúfolásig megtelt nagyteremben, az oldalt állók sora között ment az emelvényre a kanizsai szocialista jelöltek (dr. Vári László, Göndör István, Tólosi János) társaságában.

Előadásában Horn Gyula kijelentette, hogy a szocialisták 55 ezres pártjában senki sincs, aki karrierizmusból, nyereségvágyból, előnyök szerzése miatt lé-

Király Béla ismét politizál?

Tarnóczy Attila az MDF helyi képviselőjelöltjének meghívására érkezett városunkba Király Béla az 56-os Nemzetőrség országos parancsnoka. A megjelenteket Marosi Attila az MDF listás jelöltje köszöntötte.

Király Béla bevezető szavaiban elmondta, nem választási kampányfogásnak szánja ezt az estét, de ma mégis a legjobb propaganda a történelemről beszélni. Életútját értékelve elmondta, *sorsának 56-os*

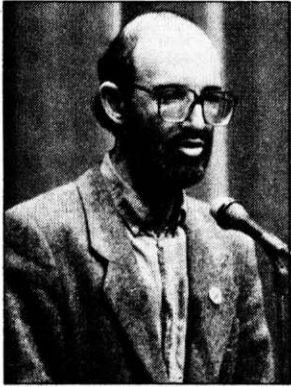
eseményei úgy tűrközik tevékenységét, mint csepp a tengert. Ezért erről beszél legszívesebben.

Nos, látja, a magyar politikában a forradalom megítélésének változását – ami szerinte elfogadható –, ha Kaposvárott képviselőnek választják hazahozza kiadó vállalatát. És *három könyvet, amely a Rádió, a Nagy Imre-per dokumentumait és a forradalom tudományos leírását tartalmazza, azonnal a kö-*

zépiskolai történelemtanárok kezébe adja. Aki pedig nem ezt tanítja, aki szabotál – annak következményei lesznek.

A választásokat érintve kifejtette, a forradalom szavazással az ifjúság útját nyitjuk meg. Élni kell tehát a lehetőséggel. Bár sok a jelölt, ki kell tudni választani a megfelelőt. Már csak azért is, hogy törvényes úton szorítsuk ki a hatalomból az országpusztító vezetőket.

Célunk: a mosolygó Magyarország megteremtése

Kis János

Csendes, fegyelmezett, ünnepléses gyülekezés a nagyteremben. A dekoráció azonban mindent elárul. Az előcsarnokban még a haladást irányít is jelölök.

A rendezés politikai kávéházat varázsol a színpadra. Színművészek, a Solti-család, alapító tag és a várt vendég kerül az asztalok mellé. Nagyszerű kiinduló helyzet a választási gyűlés légkörének megteremtéséhez.

Solti Károly mértéktartóan mutatkozik be. Választási beszéde megfontolt, néhány kiemelt gondolatokért érint csupán. Az infláció kérdését taglalja alaposabban. Az árak és a bérek felszabadításának vagy befagyásának következményeit fejtegeti és a munkanélküliség jövőbeni alakulásáról rajzol képet.

Kis János, az SZDSZ megbízott elnöke a választások történelmi jelentőségéről beszél. Nyomatékosan kijelenti, hogy a Szabad Demokraták Szövetsége az ország legerősebb parlamenti párta akar lenni, s meg akarja nyerni a választásokat. Arra kéri a jelenlévőket, hogy csak addig támogassák az SZDSZ politikáját, amíg méltó a bizalomra.

A kérdezz-felelek még inkább a konkrétumok felé viszi a mondanókat.

A „számonkérés” módja például többeket érdekel. Mi lesz a választási győzelem után? Birák, ügyészek, gazdasági és politikai veze-

SZDSZ választási nagygyűlés a HSMK-ban

tők elszámoltatásáról kérdeznek. Kis János minden esetben a mérlegelést, a fokozatosságot, az önmérsékletet hangsúlyozza.

Bár a négyórás feszült figyelem elfárasztotta a pártelnököt, szívesen válaszolt a KANIZSA kérdéseire.

– AZ SZDSZ parlamenti képviselői felszólalásaikban saját véleményüket vagy a pártét fogalmazzák meg?

– Azt gondolom, hogy az a választó, aki a szabaddemokraták jelöltjeire szavaz, tudhatja, hogy a szabaddemokrata képviselő a legfontosabb kérdésekben mit képvisel. Azért dolgoztuk ki és terjesztettük a nyilvánosság elé részletes programunkat, hogy a választókat ne érhesse csalódás. Más kérdés az, hogy minden egyéni választókerületben megválasztott képviselő köteles kapcsolatot tartani választóival, és parlamenti munkája során figyelembe venni véleményüket.

– Hogyan értelmezi Ön a kelet-európaiságot? Lehet nyugat-európai az, aki csak szeretni vagy gyűlölni tud?

– Nyugat-Európában is vannak, akik csak gyűlölni és szeretni tudnak. Ott azonban ezek a politikusok a peremre szorult pártokat képviselik. Valószínűleg tartom, hogy az ilyen politikai erők Magyarországon sem tudnak majd érvényesülni. Ha ugyanúgy a perifériára szorulnak, mint például Franciaországban, akkor hazánk európaiságát nem fenyegeti veszély.

– A választás után megvalósulhat-e a társadalmi megbékélés?

– A humanitásnak nemcsak a tolerancia és az emberszeretet lesz a feltétele, hanem az is, hogy a rendszerváltás valóban következetesen menjen végbe, és így kiküszöböljük a társadalmi indulatokat, s megszüntessük a kiváltó okokat.

– Mi a véleménye egyesek reagálásáról az Önök plakátjával kapcsolatban? Milyen asszociációnak tart-

A Nagykanizsai „PHRALIPE” Független Cigányszervezet tizenkét pontja

Kötelességből szólunk!

Közös gondunkat, a Magyarországon élő cigányság mindnyájunkat érintő, ám lényegét tekintve mindmáig nem rendezett gondjait tárjuk 12 pontban Ön elé.

- 1./ Követeljük a nagykanizsai városi tanács vezetőitől, hogy a cigányság problémájának megoldásához vegye igénybe a cigány lakosság választott képviselőit.
- 2./ A magyar politikai életben ez idő szerint is jelenlévő, de holnapra egyre nagyobb nyomattal fellépő demokratikus erőknek és a többségi társadalomnak már most tudniuk kell: közmegegyezés nem jöhet létre a cigányság kirekesztésével, érdekeinek figyelembevétele, alapvető emberi jogainak érvényesítése nélkül.
- 3./ Követeljük a magyarországi cigányság feltétel nélküli és azonnali nemzetiséggé nyilvánítását.
- 4./ A cigányságnak joga van a törvény előtti tényleges egyenlőséghez.
- 5./ A kormány vállaljon felelősséget és egyben garancia a cigányság lakáskörülményeinek ferszerű, folyamatos javítását. A lakásprogram megvalósítása, kivitelezése minden esetben az érintettek bevonásával, erejük igénybevitelével történjen.
- 6./ Követeljük a cigányság valós helyzetéről és helyzetének okairól tudósító hiteles tömegkommunikációs gyakorlat kiakiktatását, a türelmet és a szolidaritást pozitív irányba befolyásoló tájékoztatást (cigány és magyar, cigány és cigány között).
- 7./ Követeljük, hogy a „CIGÁNY BÜNOZÉS” fogalmát (mert sértő, mert alkalmas az előítéletek szítására, a faji uszításra, az egész cigányság önbecsülésének aláásására, a nemzetiségben belüli szolidaritás elpusztítására, a többségi társadalom ellenszenvének konzerválására) a közvéleményre, az egész nemzetre való tekintettel töröljék a rendőrség és a bíróság szótárából.
- 8./ A cigányságnak joguk van hagyományai fenntartására, megismertetésére, anyanyelve használatára és fejlesztésére, valamint arra, hogy etnikai mágasságát emberi méltóságának megőrzésével vállalhassa.
- 9./ Elfogadhatatlannak tartjuk, hogy a cigányságot tegegyék felelőssé azért, ha a megváltozott helyzetben versenyképtelenné bizonyul, és ráhárítsák ennek minden negatív következményét.
- 10./ Felkérjük a városi tanács vezetőit, hogy olyan megoldást keressenek, amelyek hosszabb távon jelentősen csökkentik a leszakadás mértékét, növelik a cigányság számára az integráló hatású életformaváltás esélyét.
- 11./ Szociális létbiztonságot, garantált létminimumot a cigányságnak is. Az állam vállalja át a gyermeknevelés anyagi terheit.
- 12./ Felhívjuk a hatalomért harcba induló szervezeteket, pártokat, hogy minden eszközzel lépjenek fel a cigányságot sújtó állampolgári és intézményesült diszkrimináció ellen. Védjék meg egy demokratikusnak vagyott országban az állampolgársági egyenlőség eszméjét, a kisebbségi jogvédelem (egyéni és kollektív) megalkotásának szorgalmazásával is.

Nagykanizsa, 1990. február 22.

Lakatos Ferenc
vezetőségi tag

Orsós Ferenc
ügyvezető titkár

ja? Önöket egy sorba állítja Rákossal és Kádárral. „SZDSZ: Aki ellenünk van, az velük van!”

– Valószínűleg humor nélkül olvasták az SZDSZ plakátját. De komolyra fordítva a szót! Az SZDSZ-nek vannak választási ellenfelei és vannak választási vetélytársai, akik egyáltalán nem ellenfelei. A Fidesz például éppen azért, mert a legközelebb áll hozzánk, a leg-

nagyobb vetélytársunk. Ez azonban nem jelenti, hogy ellenünk van.

– Mit üzen a Kanizsa olvasóinak?

– Ne azokra szavazzanak, akik a legnagyobb igazságot teszik, hanem azokra, akik becsületesen megmondják, hogy mi az, amit rövid idő alatt meg lehet valósítani, és mi az ára annak, ami megvalósítható.

dr. Horváth György

Az önkormányzatokról

Elismerve az előttünk álló parlamenti választások rendkívüli fontosságát kell arra a következtetésre jutnunk, hogy a politikai értelemben vett rendszerváltás csak akkor következhet majd be, ha a mai tanácsrendszer felváltja egy demokratikusan választott önkormányzati rendszer. Az általunk elképzelt alulról építkező társadalomban a falusi és városi önkormányzatok lesznek a magyar demokrácia alapja. Ezért is tartjuk a megválasztandó parlament első feladatai egyikeként az önkormányzati törvény megalkotását, majd ennek alapján még az idei évben kerüljön sor a helyi önkormányzatok megválasztására. E teendő azért rendkívül fontos, mert a szovjet típusú tanácsrendszer, amelyet a néphatalom megvalósulásaként üdvözöltek kiagyálói valójában a nép elnyomásának egy újabb, hatékony eszköze lett kialakítása

után. Találós a megállapítás, hogy a tanácsok nem a helyi hatalom szervei, hanem a hatalom helyi szervei.

A tanácsrendszer – ha a központi hatalom céljait veszítik alapul – zseniálisan lett kiépítve. A hatalmat névleg birtokoló tanácstestületek pártbizottságokon kialakított összetételük, működésük szabályai, hatásköri átruházások miatt törvényszerűen szorultak ki a döntési folyamatokból. A tényleges hatalmat a végrehajtó bizottságok és a szakigazgatási szervek képviselték és képviselik ma is. Ezt a döntések előkészítésében betöltött szerepük, a fontos hatáskörök birtoklása, folyamatos működésük, felsőbbrevaló való összefonódásuk teszi lehetővé.

A kialakított rendszerben a helyi társadalomnak nincs érdemi lehetősége a tanács tevékenységének befolyásolására. Hiányzik a nyilvánosság, a köz-

vetlen ellenőrzés lehetősége, az aktív és szervezett közösgések, amelyek a tanácsot működésének átgondolására serkenthetnék.

A döntéshozókat pedig a többséghez való alkalmazkodásra sarkallta anyagi függőségük, karrierizmusuk és a kontárszelekcio okozta morális és szellemi közepszerűségük, a kölcsönös lekötelezettség viszonyai. Ilyen módon a közvetlen pártirányítás alatt álló, „demokratikus centralizmus” nagyon is megkérdőjelezhető elveit követő, gazdaságilag önállóan tanácsrendszer működése elkerülhetetlenül vált alacsony színvonalúvá és közösgégeslenné. Szolgai végrehajtó szerepkben szemrebbenés nélkül egyesítettek – a józan ésszel szemben – közösgéket, túrték a falvak jelentős részének halálra ítélesét, kiszolgáltatatták, magukra hagyták a gondjaikra bízott lakosságot.

Nem csodálható, hogy mára a tanácsok a helyi társadalom számára már nem legitim szervezetek, nem élvezik a lakosság bizalmát.

Mit ajánl a Magyar Demokrata Fórum a jelenlegi rendszer helyébe? Nem valamiféle javított változatot, hanem egy gyökeresen más, csak a helyi társadalomnak felelősséggel tartozó önkormányzati felépítést. A tanácsok helyére kerülő előljárási munkájának középontjában egyetlen szempont állhat: a település lakosságának érdeke. Ez csak akkor lehetséges, ha minden település (a jelenlegi társközségek is) lehetőséget kapnak a saját önkormányzat létrehozására, ha az előljárási képviselőtestületek csak a választóinak tartozik felelősséggel, ha a szakapparátus az előljárási alárendelten dolgozik, ha az önkör-

Siklósi János

(az FKGP képviselőjelöltje)

Magyarország

Bimbózik már a kis kőkényvirág
virágoznak a szép cseresznyefák
Korán kelek Talpon talál a hajnal
Téged szólítottak egyszerű szavakkal
Beszlvom vetéseid friss szagát
hallgatom fürjeid síró szavát
Szeretem tündérszép dalaidat
regéidet és balladáidat
S ha a szívemre túlsok baj szakad
tűrök és várom a jobb napokat
Megállok hullámzó dombjaidon

végignyújtósom síkságaidon
Folyóid a lelkeim folynak át
szeretem a Tiszát és a Dunát
Megcsodálom a gyöngyös Balatont
az erdőkkel hímett gyönyörű Bakonyt
Bejáróm a Bükk hegyoldalait
a Mátra fenyőkkel ékes ormaid
Szürcsölöm Tokaj mészédes borát
meglesem titkaidat Hortobágy
Félteve figyelem minden fiad sorsát
aggódom és szorongva gondolok rád
Örzöm méneseidet gulyáidat
terelem fényhabos nyájaidat
Szeretek minden apró kis tanyát
mehitt társam a tarka délibáb
Kedvelek minden farkosny falut
és mézeskalácsos játékos búcsút
Szeretem karcsú templomaidat
zokogva bűgő harangjaidat
Szeretem meghitt ünnepeidet

Megkérdeztük a képviselőjelöltet. Solti Károlyt

– Hogyan lesz valakiből képviselőjelölt?

– Bizonyára több „módszer” létezik. Az én esetemben a kanizsai szabad demokraták szavazással kinyilvánított akarata és „fenyegetése” döntött. Komolyra fordítva a szót: ha az embert egy közel százfős csoport, szinte egyöntetűen kitüntetett bizalmával, akkor valahogyan nem lehet már nem vállalni.

– Miért vállal politikai szereplést?

– Bár az SZDSZ-tagságomat megelőzően nem voltam semmilyen pártnak tagja, azt hiszem, politikusként vagyok. Igaz, hogy a látszólagos passzivitás is egyfajta politizálás, a korábbiakban az aktív politizálásra kínálókozó lehetőségekkel nem kívántam élni.

Most viszont, a többpárti parlamentáris demokrácia kialakulásának folyamatában – úgy érzem – részt kell vennem. Főleg gyermekeim, gyermekeink jövőjének megalapozása érdekélem. Úgy gondolom – és ezt természetesen nem magamra értem csak – hiba, sőt vétek lenne az, ha mi, negyvenévesek eddig megszerzett életpasztatlanunkat és még talán teljesen ki nem hunyt, fiatalos lelkesedésünket nem állítanánk a rendszerváltás szolgálatába.

– Miért épp a Szabad Demokraták Szövetségét választotta?

– Mindig is a liberális légréteget szerettem. Családomban is demokrácia volt. Emlékszem, hogy gyermekként részt vehettem a fontosabb családi kérdések eldöntésében. Sohasem

felejttem el, hogy édesapám az én oldalra állt, amikor egyik középiskolai tanárom hajviselésemet kifogásolta. Ilyen indítással után természetesen, hogy elveimet az SZDSZ programjában látom visszatükröződni.

– Mit emelne ki a programból, s megválasztása esetén mely program-elemeknek adna elsőbbséget?

– Eddig pályafutásom alapján elsősorban a gazdasági kérdések felé vonzódom. Hiszem, hogy sikerül mérsékelni az inflációt és a privatizálással megteremtteni a magántulajdon túlsúlyát a gazdaságban. Ez esetben ugyanis az állami tulajdon viselkedését is az uralkodó tulajdonforma viselkedése szabja meg majd a piacon. Nagy jelentőségét tulajdonított a helyi önkormányzatok működésének és kiemelkedően fontosnak tartom a család, mint alapvető társadalmi „intézmény” funkcióinak visszállítását. Lehetőségeim szerint azonnal síkra szállók a kiváltságok és igazságtalan-

ságok megszüntetéséért, mind az egyének, mind a települések esetében.

– Bizik is ezen elképzeléseinek megvalósíthatóságában?

– Ha nem biznék, nem beszéltem volna rólok. Szeretném azonban e helyen is hangsúlyozni, hogy programunk nem kecskégtet varázsütésre történő változásokkal. Az ország mély válságát, évtizedek súlyos hibáinak következményeit nem lehet máról holnapra magunk mögött hagyni. A rendszerváltás után viszont már lesz értelme az áldozatok vállalásának, hiszen, ha lassacskán is, de feldereng a fény az alagút végén.

– Hogyan viseli el a család a kampányról járó terheket?

– Eredendő családom minden tagját korábban elvesztettem már. A sorozatos csapások elviselésében hatalmas támaszként állt mögöttem családom. Eddigi munkám kapcsán is sokat utaztam és gyakran nem

mányzat mindennel foglalkozhat, amit törvény nem tilt, ha az állam csak a törvény által előírt rendkívüli esetekben avatkozhat be az önkormányzat működésébe, ha a lakosság bíróságához fordulhat az önkormányzat döntései ellen.

Szükségesen kell tehát az önkormányzat hatáskörét, mert minél több helyi feladat függ külső feltételektől, minél erősebb a felügyelet, annál szűkebb körbe húzódik vissza az önkormányzat tevékenysége, annál kevésbé képzeltető el a demokratikus helyi döntéshozás. Mi abból indulunk ki, hogy mire van szükség az adott településen azt helyben – és csak ott – lehetséges jól eldönteni. A kialakítandó önkormányzatok élén álló polgármestert, az előjáróság tagjait a lakosság közvetlenül és titkosan válassza! A választásokra a jelölési jogát a helyi társadalom kisebb csoportjainak is biztosítani kell, mert az önkormányzat nem egy kis parlament, ott a helyi érdekek minden vonulatának lehetőség szerint képviselőre kell jutni.

Természetesen egy önkormányzat vagyon, erős anyagi háttér nélkül csak játék a demokráciával. Az önálló gazdálkodáshoz három forrásból célszerű megteremteni a fedezetet.

Az önkormányzat rendelkezésébe kell adni az eddigi adókon kívül a lakóhely szerinti személyi jövedelemadó, a gazdálkodó szervezetektől, a vállalkozóktól telephely szerint nyereségi és forgalmi adó bizonyos hányadát.

Vissza kell adni az önkormányzatnak azt a földet és más ingatlanokból álló vagyont, amivel az államosítások előtt rendelkezett.

A hátrányos helyzetű települések önkormányzatainak központi forrásból anyagi javakat kell juttatni.

Az ilyen módon kialakított anyagi forrásokkal pedig az önkormányzat legjobb belátása szerint, a közösség javára gazdálkodhasson!

Az eddigi településfejlesztési(?) politika igazságtalanságok sorozatával működött. Az egyenlőtlenségek felszámolása-

ban sok jogos igény keletkezik majd, de az igazságtételt azoknál a településeknél kell kezdeni, amelyek az eddigi elosztási rendszer legalján álltak, ahonnan csak vittek, de ahová semmit nem hoztak, ahol a folyamat helyenként már megfordíthatatlanná vált: a társközségnek!

Természetesen nemcsak egy névváltoztatásról van szó. Minden részletében demokratikus, új közigazgatás vegye körül a helyi önkormányzatokat! Ennek a folyamatnak lennie része a megyei tanácsok megszüntetése is. Az a fajta újraelosztó szerep, ami eddigi működését jellemezte aránytalanságok, igazságtalanságok sorozatát „eredményezte”.

Igaz egy ilyen alulról építkező közigazgatásban nő a döntéshozók száma, laikus vélemények is megfogalmazódnak, a hatalmi szerkezet kevésbé lesz áttekinthető.

Mégis ez az egyetlen megoldás, mert az eddigi központozított településpolitikát egyértelműen megbizonyította csődjét és a helyi társadalom igényeinek

beemlése a döntési folyamatba a hatékonyság legfőbb feltétele.

Megfontolásra ajánljuk egy Somogy megyei falu előjárójának szavait:

„Amig az országban napszámosokra és nem gazdákra van szükség, amíg a falu népe nem azonosulhat a határában megtermelt javakkal, s nem tudja összekötni faluja boldogulásával munkájának eredményét, addig idegen számára minden hatalom, s nem áll megoly magasztos célok szolgálatába sem”.

A Magyar Demokrata Fórum helyi szervezete szándékaink szerint az önkormányzati választásokon önálló polgármester és képviselőtestületi jelöltek állít. Lesznek köztük MDF tagok is, de nagy számban akarunk a városban, az adott körzetben ismert és elismert, jó képességű, becsületes, pártönkívű személyeket is indítani. Megtaláláshoz, kiválasztásukhoz kérjük a város polgárainak segítségét!

Tarnóczky Attila

a kalácsot s a barna kenyeret
Gyöngyölmányodat cifra szűrődet
aranyban izzó hímzéseidet
Szeretem a nagy nyári tüzeket
a szénagyújtást s a szüretet
Megbecsülöm a csendet s a nyugalmat
a táncokat s a vidám lakodalmat
Szeretem a szép erdei napot
a halászatot és a vadászatot
A piros muskátlit s a zöld rozmaringot
vadrózsáiddal titokban együtt nyílok
Szeretem rétjeid halk sóhaját
s a virágaidban alvó méz szagát
Szeretem lányaid lehunyt szemét
és menyecskeid perzselő tüzét
Szeretem habos jegykendőidet
s vakító fehér szemfödőidet
Szeretem békés városaidat
a házakat s a csöpp udvarokat
Régóta egyformán kedves nekem

Sopron, Pécs, Győr, Szeged vagy Debrecen
Szeretek minden eldugott tanyát
Az én családom itt minden család
Szeretlek Szeretem minden fiadat
aki csak itt él kék eged alatt
S azt is ki egykor más tájra szakadt
de élnek még ajkán a magyar szavak
S azt is ki némán messze bujdosott
de ott is ott is teérted zokog
S azt is ki háborúban elesett
és vissza többé soha nem jöhet
Szeretlek nagyon forrón igazán
Szeretlek szívből te vagy a hazám
Szeretlek úgy is ha sárba tiporsz
Szeretlek mindig bármit hoz a sors
Szívredre hajtom lázas homlokom
s ha meghalok itt pihenjen porom
Legyen fejfamba vésvé véres orcád
örök szerelmem édes Magyarországot

előg a 8 óra munkaidő sem. Távollétem így nem teljesen szokatlan. Amikor a jelöltség kérdése komolyan felmerült, abban mind felesleges, mind pedig gyermekeim támogattak. E nélkül el sem vállaltam volna azt. Mindhárom azóta is sokat segítenek. Megértő szeretetük a legfőbb erőforrásom.

Választási körzetében mindenhol láthatók a képét ábrázoló plakátok. Újságcikkekben, hírekben, a helyi tv-ben szerepel. Szereti a népszerűsége?

Bennem – legalábbis én úgy érzem – semmi sem változott, hacsak azt nem kellene megemlítenem, hogy új dolgokra kell nap mint nap felkészülnöm és az életrendemet át kell alakítanom. Azt hiszem, sohasem tudnám elfelejteni, hogy honnan jöttem. Ezt legfőbb „elenőreim” családtagjaim, de barátaim is élesen figyelik. A népszerűség kellemes dolog. Megnézek az utcán, mint amikor

beatzenészként vagy autocrossosként ismertek környezetemben.

Nem irritálják a választási plakátjain megjelenő, esetenként sértő „kiegészítések”?

Választási ellenfeleimet mélyszélesen tisztetem. Mi igazán tudhatjuk egymásról, hogy mit vállaltunk. Megnyilvánulásaimból ugyanezt érzem személyem iránt. Ebből következik meggyőződésem, hogy a feliratok a „magánkezdemenyvezések szférájából” valók. Hiszem, hogy jelentőségük is ekkorra. Némelyikem jól nevettem. Ez is része a „játéknak”.

Köztudott, hogy nem „nyakkendős” aikat.

Valóban a kényelmes, sportos öltözködést szeretem. A férfiak uniformizált, hivatali eleganciáját azért sem kedvelem, mert eddigi életem során sok olyan „kiválósággal” találkoztam, aki igazi emberi értékeinek hiányát kifogástalan öltözködéssel próbálta kompen-

zálni. Ugy hiszem, nyakkendős alkatúvá már nem válok, azt viszont vállalnom kell – eddig is megtettem –, hogyha az alkalom megköveteli, erőszakot veszek magamon.

Csak képeim mosolyog, vagy ilyen az alaptermészte?

A vidámság, a nevetés és az optimizmus része alapter-

mészetemnek. Megvallom voltak életemnek olyan időszakai – és nemcsak a családi tragédiák miatt – amikor erőt vettem rajtam a borúlátás és az elkeseredés. Most újra mosolygok, s remélem, hogy – programunk megvalósulása folytán – egyre több honfitársam arcáról tűnik el majd a ború.

Az ügyvivő jegyzete

1990. január elején, amikor eldöntöttük, hogy indulunk a választásokon, és meg kellett találnunk a képviselőjelölt személyét, nem voltunk könnyű helyzetben. Magasra tettük a mércét, a leendő jelölttel szemben nagyon sok elvárásunk volt. Fontossági sorrendet felállítani nem lehet az elvárások terén, de azt a szellemi nivót mindenképpen produkálni kívántuk, amit az átlagos, politikára fogékony emberek megszoktak az SZDSZ képviselőitől.

Mindenképpen úgy gondoltuk, hogy sokoldalúan művelt és tájékozott gazdasági szakembert kell jelölnünk, mert az országunk elsősorban a gazdaság és van nehézség helyzetben. Végül, de nem utolsósorban erkölcsileg és politikailag feddhetetlen múlttal kell rendelkeznie. Mint ismeretes, az SZDSZ a választási küzdelmek során a „Tiszta múlttal a tiszta jövőért” jelszót tűzte zászlajára. Nos, Solti Károly barátomnak a tiszta múltjához nem fér kétség, hogy a tiszta jövőért lesz-e lehetősége küzdeni, az Önökön múlik.

Czene Csaba

A családsegítő központ várja önt

„Szeretné ön kiegyensúlyozottabban, nyugodtabban élni az életét, szeretne békét kötni önmagával, családjával és környezetével? Ha igen, keresse fel és forduljon bizalommal a nagykanizsai Családsegítő Központ jól képzett szakembereihez, akik várják önt és családját!” – olvasható a Néphadsereg út 3. alatt működő intézmény felhívásán.

A városi tanács egészségügyi osztályának szakmai felügyelete alá tartozó családsegítő központ 1987. október elsején indította tevékenységét azzal a céllal, hogy segítse a rászoruló családokat, egyéneket a konfliktusos helyzetek feloldásában, életviteli kiegyensúlyozottabbá tételében. A munkatársak szükség esetén egészségügyi, szociális gondozást, esetenként csekély anyagi támogatást nyújtanak.

Beszélgetőpartnerem dr. Kaszás Gizella klinikus, szakpszichológus, pszichoterapeuta, a családsegítő központ vezetője.

– Intézményünkben egy pszichológus, két pedagógus, egy jogász és egy védőnő áll naponta nyolctól négyig, szerdán este hatig a rászorulóknak rendelkezésére. Tanácsadást, család gondozást végzünk. Nagykanizsa valamennyi lakója részére – igény szerint – pszichológiai, jogi, szociális tanácsokat adunk, segítünk a családi, nevelési, életvezetési, lelki problémák orvoslásában. Segítséget nyújtunk a válságba jutott családoknak, a félresiklott házassági kapcsolatok megjavításában, válás, különélés esetén az életviteli problémák megoldásában.

A különváltan élők részére tavaly október óta rendszeres összejöveteleket tartunk. Beszélgetünk a helyes kapcsolattartásról, a válások okairól, a válások gyerekekre gyakorolt hatásairól, a jövőbeni választásokról. A gyermeküket egyedül nevelők részére pótmamaszolgálatot, gyermekfelügyeletet szervezünk.

Család gondozóink rendszeresen látogatják és segítik a nagycsaládosokat. Esetenként szociális segítséggel igyekszünk enyhí-

teni anyagi gondjaikon. Gyermekük részére összejöveteleket, ünnepségeket tartunk, ahol szerényen ugyan, megajándékozunk őket.

– Hogyan kerülnek önökhöz a kliensek?

– Nagyjából részben valamilyen intézmény irányítja őket hozzánk. Kapcsolatban állunk a bírósággal, a gyámúgygyel, a Vöröskereszttel, a Pszichiátriai Osztállyal, oktatási és egészségügyi intézményekkel. De felkeresnek bennünket önként is sokan, akik valamilyen lelki, jogi, vagy szociális támogatást várnak. Az elmúlt két évben több, mint ezer család és háromezer egyén baján segítőtünk.

– Hogyan tudják mérni munkájuk eredményességét, mit tekintenek sikernek?

– Ez nagyon érdekes dolog. Van olyan kliensünk, akinél az tekinthető eredménynek, ha egy-két beszélgetés után nem jön, mert úgy érzi, egyedül is boldogul. Van, akinél az az eredmény, ha tartósan, rendszeresen visszajár, mert tudja, szüksége van irányító segítségünkre. Szeretném hangsúlyozni, hogy részünkről a bizalom alapvető, szigorúan vesszük a titoktartási kötelezettséget. Nem telepszünk rá senkire. Aki csak feszültségét akarja ventillálni, elmondhatja, meghallgatjuk s csak akkor avatkozunk be, ha kéri.

– Vannak-e olyan területek, ahol tovább szeretnének lépni, bővíteni szolgáltatásait?

– Igen. Szívesen megyünk – ha hívnak – óvodákba, iskolákba, és tartunk előadásokat gyerekeknek, szülőknek, pedagógusoknak. Nagyon fontosak ezek a felvilágosító előadások, hiszen lélektani kultúránk egyelőre nem magas szintű. Ezért örülünk, hogy vannak, és egyre többen, akik igénylik szolgáltatásainkat. De felajánljuk segítségünket mindenkinek, aki úgy érzi, egyedül nem tudja családi, lelki, erkölcsi problémáját megoldani.

H. M.

Parkok, garázsok a Keleti-városrészben

Aki végigsétál a Keleti-városrészben, jól tudja, hogy gondozott parkok, játszótérek, árnyat adó fák mellett pihenésre alkalmas területek elvélve, felvonulási épületek, építési törmelékek annál inkább találhatóak. Örömmel hallottuk tehát, hogy a városi tanács műszaki osztálya szorgalmazza a keleti lakótelep lakásberuházásai után az ideglenes jelleggel felépített felvonulási létesítmények mielőbbi eltakarítását és az üresen maradt területek parkosítását, beépítését.

A Munkás út 10. szám és Kazanlak krt. 1. számú épületek közötti közterületek hasznosítására például a következő javaslatokat dolgozta ki a műszaki osztály:

Az első változat szerint 25 parkoló és egyidejűleg zöldterület kerülne kialakításra. A második javaslat 50 garázs építését teszi lehetővé. A harmadik javaslat közpark kialakítását tartalmazza, a negyedik parkolók és garázsok elhelyezését egyaránt.

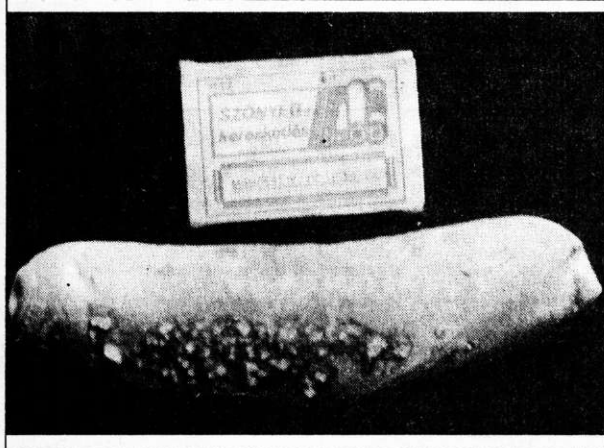
Ezzel egyidőben a Hevesi úton lakó gépkocsitulajdonosok garázsgondjain is enyhíteni próbál a műszaki osztály oly módon, hogy a ZÁÉV felvonulási területeként használt közterületen garázshelyeket alakítsanak ki és értékesítsenek. Tervezik, hogy ugyanitt három gépkocsitulajdonos építenek.

A fentiek egyelőre javaslatként szerepelnek a műszaki osztály tervei között. Szaki és tervek minél előbb megvalósulhassanak a műszaki osztály kéri a lakosságot, hogy az észrevételeit, javaslatait juttassa el szóban vagy írásban az osztály vezetőjéhez.

D. N.

Megvennem én a kiflimet fél pénzen

Egyet fizet, felet kap! Az egyet milyen árut csomagol a vásárló, aki nem nézi meg, az eladó a papírcsacskóba.

S amikor be akarja kapni reggeli gyanánt a kiflit, akkor jön a meglepetés. A sütőipari termékek árai a közelmúltban emelkedtek. A kiflik összezsugorodtak. Az áremelés mértékével arányosan.

Létrejöhethetne egy szerződés a gyártó és az eladó között: ha nem méreletesre sikerül egy termék, vehesse meg a vásárló fél pénzen. Azaz fordítsuk meg a képletet; egyet fizet, kettőt kap a vásárló.

Amíg eljutunk ideig, mit tehet az éhes vevő? Amit az egyszeri ember papagája. Eszi, nem eszi, nem kap mást.

Bakonyi Erzsébet

- ✦ **Nőtt a kiskereskedelem részesedése**
- ✦ **91 ezer forintos éves átlagkereset**
- ✦ **Értékesítik a zalakarosi Reininghaus Sörözőt**
- ✦ **Nyugatnémet tőkével vegyes vállalatát alakul a Dél-Zalai Áruház**

Megtartotta idei küldöttgyűlését a Nagykanizsa és Vidéke AFÉMSZ. A 159 küldött Prosznyák Zoltánné AFÉMSZ-elnök beszámolóját hallgatta meg, amely az 1989. évi működésről és fontosabb üzletpolitikai célkitűzések végrehajtásáról szólt. A beszámolóból megtudhattuk, hogy a szövetséget 26,3 millió forint nyereséggel zárta mérlegét, s hogy árbevétele 11,2 százalékkal emelkedett az előző évhez képest és így meghaladta az 1,7 milliárd forintot. Az áruforgalomból és a nyereségből legnagyobb mértékben a kiskereskedelem részesedett, forgalma elérte az 1 milliárd 380 millió forintot. Az életszínvonal csökkenésével viszont visszaesett a ruházat iránti kereslet, annak ellenére, hogy 9,5 millió forintos árleszállítást hajtottak végre.

Prosznyák Zoltánné nem titkolta, hogy ez volt az első olyan év, amikor az alapvető élelmiszerekből nem tudták folyamatosan kielégíteni az igényeket. (Gondoljunk itt a mindekenki előtt ismert olajhiányra, vajra, sajtra, húsrá, cukorra stb.) Az életszínvonal csökkenése a vendéglátóegységekben, szórakozóhelyeken is érezteti hatását, így nem okozott meglepetést az a bejelentés, hogy a vendéglátóipari egységek árbevétele még a tervezettet sem érte el.

A felvásárlás árbevétele is 20 százalékkal alacsonyabb volt az elvártnál, s a nyereség mindössze 40 százaléka a tervezettnél.

Az ipari tevékenység termelése – a húsüzem, és az asztalosüzem – sem érte el a tervezettét.

A tagok által célrészjegy formájában nyújtott hitelek osztalékát azonban a megtakarítások után kapható mindenkor legmagasabb kamatnak megfelelő szintre emelték, az átlagkereset pedig 19,3 százalékkal emelkedett, és a '91 ezer forintos éves átlagkereseti színvonnallal a megye 13 szövetsége közül a Nagykanizsa és Vidéke AFÉMSZ a 4. helyet foglalja el.

Prosznyák Zoltánné ezután az ideai üzletpolitikai célkitűzéseket ismertette. Ennek értelmében 30,2 millió forint nyereséget terveznek.

A javuló piaci feltételek és vállalkozások a felvásárlási tevékenység lehetőségeinek bővülését jelzik. Ezért kiemelt feladatként kezelik a jövőben szükséges piaci információk és a lebonyolításához szükséges pénz megszerzését. Az egyik legfontosabb eszközként tartják számon a vállalkozások további létrehozását olyan kft-k és vegyes vállalatok alapításával, amelyek megalakítása után is fennmarad a szövetséget, összes funkciójával együtt. A létesítendő társaságok alapításával olyan idegen tőkét is be kívánunk vonni, amelyet a szö-

vetkezett a pénzügyi feszültségnek oldására használhatna fel. Olyan egységek értékesítésére is szükség van, amelyeket többszöri kísérlet ellenére sem tudtak gazdaságosan üzemeltetni. Ilyen a zalakarosi Reininghaus söröző és étterem. Megtudtuk, hogy a Házépítők bolja kft-ve történő alakítása már megtörtént.

A legnagyobb forgalmat produkáló Dél-Zalai Áruház is lépést tart a megváltozott piaci helyzettel: egy nyugatnémet céggel vegyes vállalatát történő

Eredményes évet zárt a Nagykanizsa és Vidéke AFÉMSZ

alakítására már minden feltételt megteremtettek. Számítások szerint a vegyes vállalat a tulajdonjog átadása nélkül 40 millió forint tőkebevonással jöhet létre.

A húsüzem és az asztalosüzem sem marad idegen tőke nélkül. Körülbelül 60 millió forint idegen tőkét vonnának be, amely biztosítaná a pénzgazdálkodás stabilitását és az alapellátás szintentartását, illetve javítását. A tervek között szerepel, hogy a vendéglátást is kft-ként üzemeltetné, nagyfo-

kú önállósággal. A tagságot megnyugtatta az a bejelentés, hogy az ismertett átszervezések nem járnak létszámcsökkentéssel, elbocsátással a szervezetben belül csak átirányítással számolnak.

Prosznyák Zoltánné AFÉMSZ-elnök szóbeli kiegészítőjét a küldöttek elfogadták, majd a következő öt évre újra Prosznyák Zoltánnának szavaztak bizalmat.

D. N.

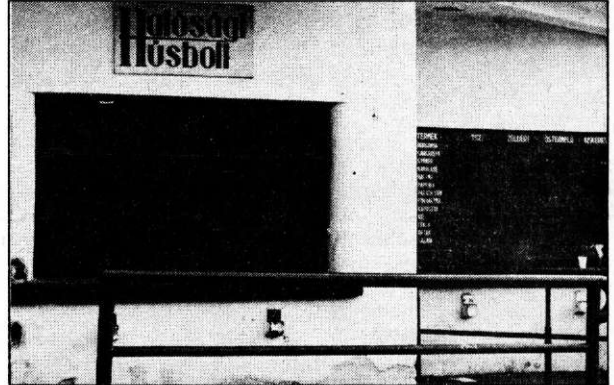
Miért van zárva

a piaci hatósági húsbolt?

A város különböző területeiről jelzéseket kaptunk, mely szerint február hó közepétől zárva van a piaci hatósági húsbolt. A városi tanács legutóbbi ülésén e témában interpellált Schmidt István tanácsstag is.

A miértre igyekeztünk gyorsan és alaposan utánanézni. A bolt vezetője Horváth Zoltán így tájékoztatót:

– Tíz éve vettem át a városi tanács felügyelete alá tartozó piaci hatósági húsboltot. Mindig igyekeztem jó munkát végezni. Az elmúlt évtizedben a forgalom háromszorosára nőtt a boltban. Az üzlet működése az ugyancsak kanizsai tanácsi kezelésben lévő zalaszentbalázi kényszervágóhídtól függ. Erre, illetve a bekötőt felújítására – tudomásom szerint – nemrégiben hétszázötvenezer forintot költött a tanács. Február közepén, mint derült égből a villámcsapás, úgy ért a piaci bolt bezáratása és az ezzel összefüggő szabadságoltatásom. A tefo vezetője közölte velem, hogy különböző okok miatt a balázi kényszervágóhíd nem működhet tovább, és így a hatósági húsárak kanizsai értékesítése valószínűleg megszűnik. Új munkahelyi ajánlatot is kaptam: a Baki Állami Gazdaság kilimáni húsüzemét, vagy annak a kanizsai Szabadság téren nyíló boltját. Én egyelőre nem moz-

dulok, s várom a fejleményeket. Kétségtelen, hogy az elmúlt évben a tevékenység veszteséges volt, de az idén erősen léptetett új, jelentősen megemelt vágási díjakkal ismét nyereséges lehet a hatósági hús értékesítése. Úgy érzem, hogy a balázi vágóhíd felújítására elegendő lenne 2-300 ezer forint, s így sok kanizsai lakos – főleg a szegényebb réteg – juthatna kg-ként 80-100 forinttal olcsóbban serbés-, marha-, s néha borjúvagy birkahúshoz.

Kovács Zoltán, a városi tanács termelés-ellátásfelügyeleti osztályának vezetője:

– A piaci hatósági húsbolt nyitvatartásának függvénye a zalaszentbalázi kényszervágóhíd, amely jelenleg munkavédelmi, higiéniai és egyéb kötelezők folytán a legszükségesebb elvárásoknak

sem felel meg. Előzetes becslések szerint több mint egymillió forintot kellene költeni rá. Mivel ennél fontosabbakra – így a piac általános felújítására – sincs pénz, kevés remény van a rendbetételre. Bár döntés még nincs, felvetődött a balázi kényszervágóhíd rendes húsfeldolgozási célra történő eladására is. A mérlegelésnél döntően esik latba, hogy a mind kritikusabb gazdasági helyzetből fakadóan csökkent állatállományból egyre kevesebb a selejtes állat, s egyre több emberi fogyasztásra alkalmatlan húst kell a sárvári fehérfeldolgozóba szállítanunk, amely költségnövelő tétel. Úgy tudom, hogy a közeli galamboki vágóhíd és üzlet is ráfizetéses volt 1989-ben. A mi helyzetünk hamarosan a tanácsi vezetés elé kerül döntésre, amelyről a város lakosságát utána nyomban tájékoztatjuk.

(thányi)

* *Katasztrofális helyzetben az iparitanuló-képzés*

✿ *1300 tanuló 16 tanteremben*

✿ *Ingázók „nevelése”?*

A legutóbbi tanácsülésen Tóth László, a 406-os sz. Polai János Szakmunkás-képző Intézet megbízott igazgatója a középiskolák gondjai körül kialakult vitában szót intézményük tartatlan állapotáról. Ezt követően beszélgettünk.

– Nyilvánosságot kell adni annak, hogy közel 20 éve hasonló gondokkal küzd az ipari, mint a Thury. Az a tény, hogy nekik nincs iskolájuk, az ő gondjaikat helyezte előtérbe. Törtünk mert tudtuk, hogy nálunk rosszabb körülmények között lévő iskola is van! De a mi intézményünk a gyermeklétszámot tekintve sokkal nagyobb gondokkal küzd. Néhány adat: jelenleg 1300 fő fölött van a tanulólétszám, s az iskolánk 16 tanterem. Az 1300 gyerek a szakmai összetételt tekintve 63 tanulócsoporthoz tartozik. A látszólag nagy elmentmondást csökkenti, hogy a mi gyerekeink egyik héten járnak iskolába, a másik héten dolgoznak. Így naponta „csak” 16 tanterem hiányzik – mondja Tóth László.

– Nekünk nemcsak a demográfiai hullám idején hiányoznak ezek a termek – folytatja – hanem az iskola létesítésétől kezdve. Furcsának tartom, hogy egyes iskoláknak pedagógiai programjuk, elképzelésük megvalósításához előre tudtak építeni tantermet, más iskoláknak a 10-15 éves igényét sem tudják kielégíteni. Például a Landler Gimnázium részére felépült 8 új tanterem. Mi nap mint nap látjuk, hogyan van kihasználva! Ha nálunk föl szabadul az 7-8 tanterem, amelyet ma általános iskolások használnak, akkor a Landler egy új iskolával bővült. De kiknek...? Ennyi plusz gyerekek nem lesz!

✿ – *A mostani demográfiai hullám hogyan érinti az iparit?*

– Ez nagy gond. A jövő

tanévben 363 fő végzősünk lesz, és 500 elsősünk. A 200 körüli plusz létszám 5-6 osztálynak felel meg. Idén az olajiparítól bérelt 5

✿ – *Kötődnek az iskolához a gyerekek?*

– Mihez kötődjenek? – válaszol kérdéssel a kérdésre Tóth László.

– Csöngetéstől csöngetésig az osztályokban vannak, aztán már „hajtjuk” őket a teremből, mert jön a következő osztály, kell a

remigénye, költségigénye. Ma már egy 100 fős tanterület nem nyeli le azt, amit öt évvel ezelőtt. Joggal követeli magának az a gyerekeknek, hogy elfogadható körülmények között lehessen dolgozni. A szakmai oktatás helyzete bonyolult. Mi már tartoztunk az ipari

A tanács mostohagyereke

tanteremben, s a kollégiumban 4-5 tanulószobában is tanítunk. Szemléltető eszközök – melyek a szakképzés elengedhetetlen feltétel – ezeken a helyeken nincsenek, mert a szertárak itt vannak. Ezen kívül még tanítunk a két saját építésű szükségstantermünkben. Jelenleg négy helyen folyik az oktatás. Ha azt az 5-6 tantermet, amely naponta szükséges egy ötödik helyen kapjuk meg, az már fizikailag is lehetetlen helyzetbe hozza az oktatást! Hosszú távon csak az iskolabővítés jelent megoldást! – mondja a megbízott igazgató.

✿ – *Hány szakmát, s milyen feltételekkel oktatnak?*

– Évente 25-30 között van a képzett szakmák száma. Minden szakmának legalább egy szaktantermet kellene. A 16 tanteremből ez nem megy. Szakiskola vagyunk, de egyetlen szaktantermünk sincs, ahol szemléltető eszközök, munkaeszközök rendelkezésre állnának. Mérete miatt sem alkalmas ez az iskola arra, hogy szaktanteremmel rendezni be egy-egy termet. Kilenc kisméretű szertárnak van ehhez a 25-30 szakmához. Feltételeink minden tekintetben rosszak. Tornatermünk kisméretű, s átlagosan 2-2,5 osztálynak van egyidőben testnevelés-órája. A könyvtárunk inkább könyvraktárhoz hasonlít. Nincs olyan helyiségünk, ahol reggel a bejáró gyerekek ülhetnek, esetleg még készülhetnének az aznapi órákra. A folyosón ácsorognak.

hely. Nincs saját tantermünk amit otthonossá tudnánk tenni. Épületek között ingáznak. Így oktatni is nehéz, nevelni pedig lehetetlen.

✿ – *Milyennek ítéli tehát a város oktatási koncepcióját?*

– Úgy gondolom – és az elmúlt évek tapasztalata is ezt bizonyítja, hogy a gimnáziumban akarják a demográfiai hullámot levezetni, s ezt a probléma szöveg alá söprésének tartom. Így a gimnáziumba olyan gyerekek is bekerülnek, akiknek halvány reményük sincs a továbbtanulásra, de még a gimnázium elvégzésére sem. Kimaradnak, s utána csak hozzájuk, vagy a keribe tudnak menni. A gimnáziumot végzetek elhelyezkedési lehetősége is korlátozott. A mai gazdasági helyzetben – bármennyire is drágább a szakképzés – sokkal ésszerűbbnek láttam volna a szakmunkásképzés felé orientálni a gyerekeket. Legyen munkanélküli – ha úgy alakul – szakmával, mert így van rá esélye, hogy valahol el tud helyezkedni.

✿ – *A helyzet ilyen alakulásáért felelősnek érzi-e a tanácsot?*

– Abban látom a tanács felelősségét, hogy mi a 70-es évek közepén mostoha gyerekként kerültünk a művelődésügyhöz. (Addig a szakminisztériumokhoz tartoztunk). Szerintem a tanácsai vezetés, művelődési, oktatási vezetés jó néhány évig azt sem tudta, hogy szakmunkásképzésnek mik a sajátos problémái – te-

tárcához, a megyei művelődési osztályhoz, most a városi tanácshoz – ez nem tett jót a szakképzésnek!

✿ – *Nem volt egy rendező elv, ami segítette volna az egységes gondolkodást?*

– Úgy érzem, nem. A megye nem ölt bele túl sokat, mert tudta, hogy pár év múlva a városhoz kerülünk. Állítólag a kanizsai tanácsban az volt az elképzelés, hogy azért nem fejlesztik ezt az iskolát, mert a három éves szakmunkásképzés jövője bizonytalan.

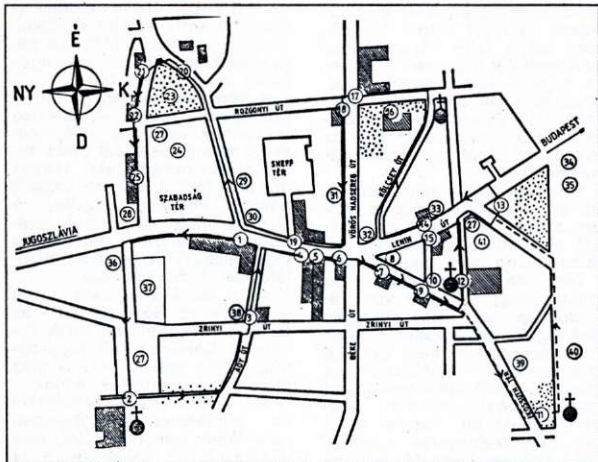
✿ – *Mennyibe kerülne az Önök számításai szerint az iskola fejlesztése?*

– A mai árak mellett erősen halvány elképzelésem sincs. De ha figyelembe veszem, hogy például a Cserháti 27-30 millió körül kapott teremépítésre, ez annyit jelent, hogy kb. 4 millió körül lehet egy tanterem – bővítés, fejlesztés, s ez nekünk 40 milliót jelentene. Mi ezt az összeget jelentősen tudnánk csökkenteni, mivel a szakipari tanulókat 1-2 hónapra el tudnánk kérni a vállalatoktól. Ezenkívül a tannemhely a vasipari, villanyyszerelési munkákban tudna segíteni. Ha így gondolkodom, akkor kb. a feléből, tehát 20 millió forintból fel lehetne építeni azt a tanterem mennyiséget, ami munkánkhoz szükséges. Ez az épület 20 év óta nem volt tartarozva. Nem tudom, hogy gondolkodik-e rajta a tanács, hogy egyszer tartarozni is kell!

– Így van! És még mi mindent ebben a szép világban.

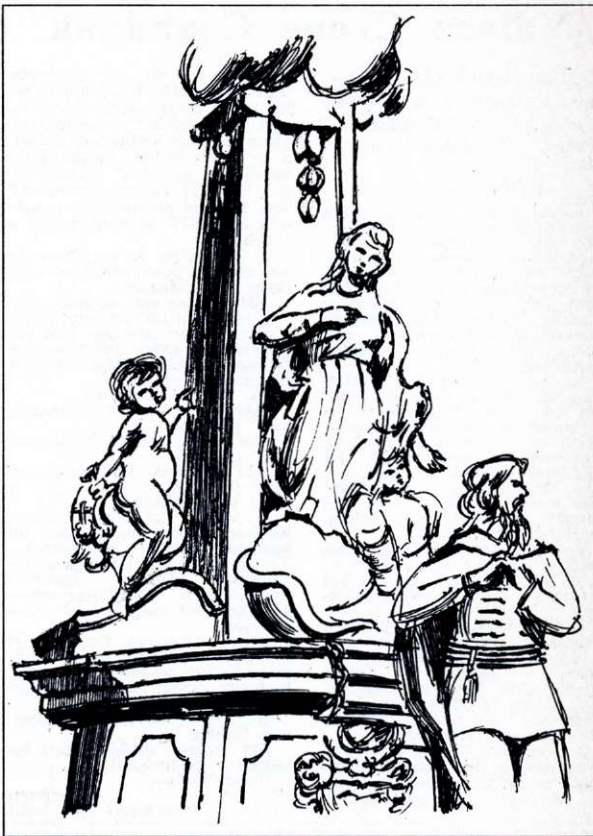
Marton Györgyi

Belvárosi 11. Szentháromság szobor séták

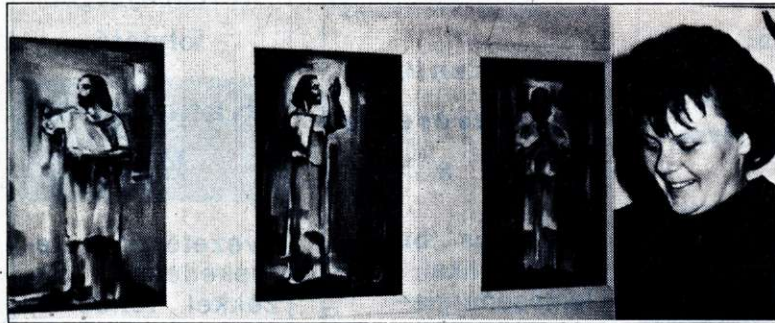
Inkey Boldizsár – Nagykanizsa földesura – grazi mesterekkel faragtatta 1758-ban. A barokk stílusú szép csoportozatot vasrács kerüli. Középen magasba emelkedik a Szentháromság csoportja, a tartóoszlop alján egy kecses Mária szobor látható, s mindezt körülveszi Szent Antal, Szent László király, Szent István király, Szent Imre herceg és Keresztelő Szent János szobra. Eredetileg a mai Szabadság téren állt, majd 1869-ben az Eötvös térre került, s végül mai helyére, a Kossuth térre.

Dr. Cseke Ferenc

Orvosi Katalin festő és grafikus kiállításnak adott otthont az Erkel Ferenc Olajipari Művelődési Ház. A kiállítás anyaga, maga a megnyitó is rendező volt. Meglehetően népes

Dimenziók

A művész és művei:

Merder arcai

közönség köszöntötte a művésznőt, immár hatodik önálló kiállításán. Néhány nap múlva beszélgettem vele.

– Az indulás két időpontra tehető. Az első a biológiai időpont, a születése, a második a lelki érettség időpontja. Értelmét és célját kerestem az élettemnek. Ugy gondolom, nem a kézügyesség, az intellektus határozza meg a művészpályát. En tizenkilenc éves koromtól vagyok tudatos ember.

– On olajjal fest tusrajzokat, akvarelleket, lavirozott tusrajzokat állít ki, használ temperát és szívesen alkalmaz vegyes technikát...

– Igen, kísérletező alkotások. Újra és újra más-más technikához nyúlok, hiszen ezek erősítik egymást.

– Miért kapta a kiállítás a Dimenziók címet?

– A dimenziók az utolsó grafikai sorozatom címe. Ezek a táblákon jelenik meg mindaz, ami formailag, gondolatilag és érzelmileg az utóbbi időben foglalkoztatott.

– Megfigyeltem, több látogatónak tetszett a Mamikám című festményem.

– O a fogadott mamikám. Nagyon hasonlít az Igazi nagy-mamára, aki sajnos már nem él. Ugyanolyan nyíltszellemű,

szeretni tudó és vágyó ember, amilyen ő volt. Arcáról mindig derű sugárzik. Azt hiszem ezt sikerült ábrázolnom.

– Hogy él családjában körében egy művész?

– Nehezen. Egyrészt, mert egy ideális családkép áll előttem, ezt akarom megvalósítani. Gyermekeimet szeretetben nevelem, az emberek tisztelőire, a munka megbecsülésére tanítom. Másrészt azért, mert kenyérkeresőként is meg kell állnom a helyemet, és ezzel kell összeegyeztetnem az alkotó munkát. Egyetlen szerencsém, hogy mindenkor és mindenben

számíthatok édesanyám és a testvérem segítségére.

– Pessimista, nem használ meleg színeket, ezért képei keménynek, sötétnek tűnnek – jegyzik meg látogatói. Miért?

– A természetből érzékeny alakot kaptam. Ennek tulajdonítható, hogy a jóra, a rosszra még inkább reagálok. Az elmúlt három év számomra fájdalmas eseményei nyomán kaptam munkáim pesszimista színezetét. Egyébként vigkedélyű teremtés vagyok – így is ismernek – s ez látszólag ellenkezik a képeim témájával, hangulatával. Gyógymódnak tekintem a munkámat, mert festés és rajzolás során feloldódnak a visszafojtott fájdalmak, feszültségek, ugyanakkor él bennem a vágy, hogy munkámmal adni is tudjak. Lélekemelő élményt szeretnék nyújtani mindenkinek, aki figyelmével megtisztel engem.

– Grafikai sötét jövőt mutatnak. Ennyire reménytelennek látja az elkövetkezőket?

– Nem, egyáltalán nem! A kiállításom szerepel egy grafikai sorozat, Sötét jövő címmel, amire egyes látogatók úgy reagáltak, hogy esetleg a saját holnapom lenne ilyen tragikus. Pedig nem erről van szó. A természetem és a lelkes turista gondolatai, érzelmei kerültek így papírra, a környezet-szennyezés veszélyei, hatásai nyomán. Az embernek kell megváltoznia, s akkor a jövő is derűsebb lesz.

Tóth Ferenc

Válasz Czene Csabának

a „Plakátokról újra, avagy hogyan kerül a csizma az asztalra?” című írására

Mottó: „Az kiabál, akinek a háza egy!”

Kedves Csaba!

Tágra kerökedett szemmel olvastam írásod a Kanizsa március 2-i számában, s talán nem kellene felvennem az oda dobott kesztyűt (bocs, csizmát), ám meg nem állom, hogy néhány keresetlen szót intézzek Hozzád, legszabadabb demokráta-hoz. Nekem nemcsak egy dolog szűrt bántóan szemét cikkében.

1. Alig pár hónappal ezelőtt még közüdtöztan (vagy ha nem, hát tudja meg mindenki) Te is ennek a „bizonyos pártknak” színeiben pompáztál. S látott már olyai a világ, hogy a fiú úgy érezte, túlnőtt az apán, ám egy, tisztességes, „demokratikus” családban azért még nem köpködi szembe azt, akinek szárnya alól kirepült.

2. Úgyan már miért ne volna erkölcsi alapja ennek a bizonyos szervezetnek régi jelszót (helyesen MUK) ismét zászlajára (plakátiára) tűzni, mikor ennek politikusa közül jobbra résztvettek annak idején azon a bizonyos eseményen, a jó oldalon, s aminek Te velem együtt csak legendáit hallhatad. S ez a jelszó nem az 1848-as, hanem az 1956-os forradalomra vonatkozott.

3. Amennyiben a „kompromisszumokat nem ismerő ellenzék” az SZDSZ, emlékeztetnélek rá, hogy azzal állítal fel az

MDF (mert ez a „Bizonyos párt” asztalától, hogy neked ez túl balos. Nos, azóta hivatalosan is „bemérték” a pártok politikai térképen elfoglalt helyét, s a pártvezetők nyilatkozatai szerint is az MDF jobbkezelet, az SZDSZ viszont mérsékelt bal, s ezzel kiverekedte magának az MSZP melletti helyét a tabellán.

4. Minősíteni én sem akarok, ám ha én ilyen plakáttal rendelkeznek (idézem):

„Aki ellenünk van, az velünk van” s ráadásul ha ezt egy másik ellenzéki párt plakátja fölé ragasztanám, akkor csöndben lapitanék, s nem írnék cikket a plakátháborúról.

De hogy is van ez?
„Aki nincs velünk, ellenünk van” (Rákosi)
„Aki nincs ellenünk, velünk van” (Kádár)
„Aki ellenünk van, az velünk van” (SZDSZ)

Ez is tendencia?!

5. Aztán az sem tetszik, Kedves Csaba, ahogy nem túl karakán módon cölögatsz... Tisztelegesebb lett volna, ha Csengey Dénes a kanizsai naggyűlésen szótól-szemből kejelejezd meg az ellenzékiséget.

Szóval, Kedves Csaba, ezt az eszmefuttatást azért mégsem Neked kellett volna véghezvinni, ennél többet tartottam felőled.

S hogy el ne felejtsem, Kedves Csaba!

Azt hiszem, az MDF-ben felejtetted a csizmádat!

Visszahoztam.

Tisztelettel:
Farkasné Bali Judit

Válasz Farkasné Bali Juditnak

Kedves Judit!

A mi házunk nem ég!

Ahogy szívélyes leveledet olvasom, gyanítom, nem az oda dobott kesztyűt vetted fel, hanem azt a fajta kézmelegítőt, amit muffnak titulálnak, és benne saját kezedet szorongatod. Mivel az MDF rögtöntől bírósága előtt öt vádpontban találtattam bűnösnek – remélem az utolsó szó jogán – reagálhatok valamennyire.

1./ Soha senki előtt nem tiltoktattam, hogy alapítótagja voltam a helyi MDF szervezetnek, bár ellenlében másokkal, színeiben soha nem pompáztam.

Tény, de semmiképpen nem érdem, hogy az MDF volt városunkban az első ellenzéki párt. Igaz, az alapítótagoknak már egyharmada nem tagja a szervezetnek. Véleményem szerint ez nem feltétlenül jelent szembekezdést. En nem apámon nőttem túl, hanem rájöttem, hogy zabigyerek lettem.

2./ Kedves Judit! Tény, hogy pártodnak politikusa közül néhányan résztvettek „annak idején” bizonyos eseményeken. De tény az is, hogy 1988. március 15-én a „Jánglelők” Csengey Dénes sajátos stílusában bojkottot hirdettek. Lehet hogy „erkölcsös” dolog kompromisszumokat kötni távol maradni egy olyan eseménytől, amihez kell némi elszántság, utána pe-

dig azt hangoztatni, hogy mi voltunk a bátrak.

3./ Jómagam egy hasonló bojkottfelhívás után léptem ki az MDF-ből. Nem tudtam a központi kotta szerint énekelni, és nem tudtam az MDF-en belül kialakult több irányzat egyikevel sem azonosulni.

A kérdéses időben az MDF-nek igenis voltak, és jelenleg is vannak koalíciós elképzelései a kommunistákkal (lásd Antal József nyilatkozata). Hiszen ma már tudjuk, hogy a lakiteleki bölcstől Pozsgay ringatta, és Csurka István ugyancsak kívánatosnak tartotta kommunista (szocialista?) miniszterek jelenlétét az új kormányban.

4./ A plakátokról csak annyit – utalnék az előző pontra – az SZDSZ sohasem volt velük (hivatalos bemérésektől függetlenül). Talán annyit: nekünk még maradt némi humorérzékünk.

5./ Vérben forgó szemekkel és emelkedett hangnembem nem lehet sem politizálni, sem vitakozni. Ez indokolja, hogy nem éltem az említett lehetőséggel.

Kedves legmagyarabb demokráta, végül ne haragudj, hogy illuzióromboló voltam. Kösz a csizmát, gondolom nem tudtadok vele mit kezdeni, szoros is, meg ebben garantáltan csak a földön lehet járni.

Tisztelettel: Czene Csaba

Szeptetneki „Egyetértés” MGTSZ

sormási gépjávitó bázisán az alábbi javítási munkákat vállalja:

- minden típusú adagoló, MTZ-IFA cserével is.
- műszakira felkészítés IFA-család, Nysa, Zuk, vontatók stb.
- munkagépek, rakodók, betonkeverők, traktorok, háztáji kisgépek (permetezők, kapálók, egyéb).

Felajánljuk

Hálózatépítő szabad kapacitásunkat légvezeték, kötegelt légkábeles hálózatok építésére, rekonstrukciójára. Vállaljuk egyedi oszlopok – URH-tornyok – villámvédelmi tartószerkezetek kivitelezését anybiztosítással, rövid határidőre. Földkábeles erőátviteli, közvilágítási és térvilágítási hálózatok építését földmunkával, helyreállítás-sal generál jelleggel.

Közvilágítási lámpák rekonstrukciójával pénz takarít meg. Rendelje meg nálunk a tanulmányterv, kiviteli terv készítését – majd kivitelezését.

Tervezés – kivitelezés – bonyolítás – (üzemeltetés).

Minden egy kézben!

DÉDÁSZ Üzemigazgatóság
Nagykanizsa
Somogyi B. u. 1.

Szövetkezeti
Műszaki Szolgáltató
Közös Vállalat

Nagykanizsa
Vöröshadsereg
út 8.

Villamos biztonságtechnikai, villamosenergia-gazdálkodási, villanyszerelési ismeretekkel rendelkező mellékfoglalkozású üzletkötőket keres.

Tel: 93/11-119

Elsősorban
nagykereskedelmi
tevékenységet
folytató
Kanizsaker
Kft.

vezetésére kereskedelmi ér-zékkel rendelkező menedzser típusú ügyvezető-igazgatót keresünk.

É r d e k l ő d n i :

Nagykanizsa és
Vidéke Áfémsz
elnökénél

Nagykanizsa Lenin út 7.

Fernandó, Szalome, Álomkép és a többiek

Ménitelep Mikósfán

Még 1979-ben történt. *Dobri Lajos*, a jól „menő”, a nagykanizsai Kisfaludy utcában ma már kisüzemmel rendelkező villanyszerelő kisiparos mester – aki gyermekkorra óta nagy állatbarát és különösen kedveli a paripákat – „hobbyból” lótenyésztésre adta fejét. Baráti kapcsolatba került az úgyszintén „lóimádó” *Szekeress Józseffel*, az Állami Biztosító nagykanizsai fiókjának dolgozójával és a Dózsa laktanya mögötti elhagyott területen – egy magas tyúkház istállóvá történt átalakításával – öt saját és három kölcsönbe kapott lóval lovasklubot hozott létre. A kezdetben társadalmi összefogással indult

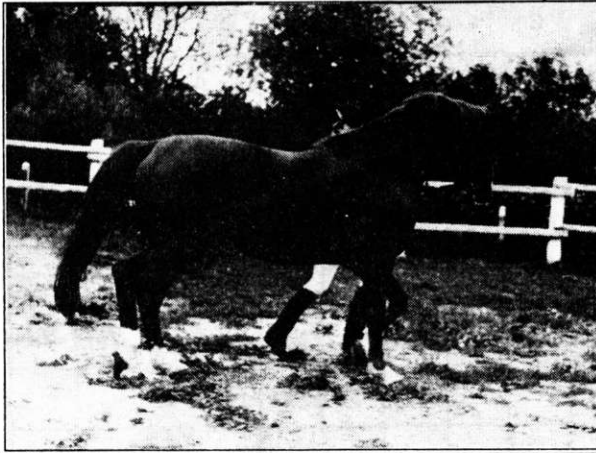
lovasklubot

a nagykanizsai „Alkotmány Mgtsz”, a Babócsai Mgtsz és a Kanizsa Bútorgyár karolta fel.

Később – 1984-ben – a klubot a Miklósfai „Új Ut” Mgtsz és az akkor még ott működött helyi MEDOSZ Sportkör vette át. Mivel az mgtsz-nél fokozatosan veszteségesse vált a gazdálkodás, amely vezetőségváltást vont maga után, a termelősövetkezetek új, más szemléletű vezetése igyekezett megszabadulni a hasznát nem hozó lovasklubtól. „Vészharangok” kongtak a kis és lelkes kollektíva felett.

1988-ban ezért jökor jött a megyei, városi tanács- és sportvezetés támogatása: közreműködésükkel az mgtsz. új vezetése elállt a Miklósfai Szentendrei útja mentén lévő kis ménitelep – egykori major – árverésétől.

Az ingatlanokat, ingóságokat és a hasznosítható takarmányt a lovasklubot továbbra is szponzoráló *Dobri Lajos* 15 évre bérbé vette, az mgtsz. lovait pedig megvásárolta. A Miklósfai MEDOSZ SK-ból kivált

A „lófarm” egyik büszkesége: az NSZK-ból származó, Fernandó nevű 13 éves trakeneni tenyészmén.

lovasklub egyidejűleg a *Kanizsa Lovasklub* nevet vette fel. *Dobri Lajos* kapcsolatba lépett a Sárvári Állami Gazdaság törzstenyésztével, s újabb

kisbéri félvérek

vásárlásával jelentősen feltöltötte az állományt, és selejtezések után, 40 lóval törzskönyvezett törzstenyésztetet hozott létre.

A sportlovaglás „művészetét” kezdetben *Skublics Imre*, a sárvári ménes edzője plántálta a klub fiataljaiba. 1989. tavaszán a *Takács Tamás* SE-elnök, *Szekeress József* SE ügyvezető elnök és *Banka Éva* SE gazdasági vezető által irányított Kanizsa Lovasklub *Sártori Endrét*, a sümegi ménitelep szakértett vezetőjét és edzőjét szerződtette lovasedzőnek.

A társadalmi klub 3,2 millió forintot – főleg takarmányokra fordított – költségvetését – most már mint kisipari adó-alapcsökkentő tételt – nagy részben *Dobri Lajos* finanszírozta, de a bevételt képezett a Kanizsa Bútorgyárnak alkatrész raktározás céljára átadott magtároló épületnek bérleti díja és a

29 klubtag havi 150-250 Ft-ban meghatározott tagsági díja is.

A klub 11-27 éves tagjai heti 3 alkalommal 1-3 órást edzésen vesznek részt, és a legjobbak már

területi versenyeken

is indulhattak. A Rádiházán, Szombathelyen és Somogyárdon rendezett versenyeken néhány jó helyezést értek el. Közülük a 13 éves *Zsifkovics Adél* az ifjúsági kategóriában Szamuráj lovával első, a felnőtt korcsoportú *Koma József* Cukorral harmadik, a military szakágban pedig a sporttelepvezető *Fülöp Csaba* Szamuráj-jal, a haladó A-kategóriában lett országos negyedik.

Amikor meglátogattuk a patkány- és egérfogó macskákat is szép számban tartó ménitelepet, a paripák egy része a friss télvégi reggelen méltóságteljesen sétálgatott a karámban. Az állomány egy másik része – több kanca és kiscsikó – az istállóban nézelődött. A „tulaj”, *Dobri Lajos*, megjelenésére sorra „hegyezték” fülüket. Fernandó, Szalome, Álomkép, Hekus Dönci és a többiek boldogan fogadták a gazda szeretetnyilvání-

tását: a néhány szem kockacukrot, a hátveregéseket és fejsimogásokat...

– Friss újság – mondta *Dobri Lajos* –, hogy az idei tél folyamán a miklósfai termelősövetkezetrel kötött bérleti szerződést közös megegyezéssel felbontottam. Banki hitel igénybevétele végleg megvásároltam a területet, és sor került néhány kisebb magánterület rendezésére is, azzal a céllal, hogy a létesítmény nyugati oldalán saját versenypályát létesíthessünk. Közeli terveimben szerepel egy

panzió kialakítása,

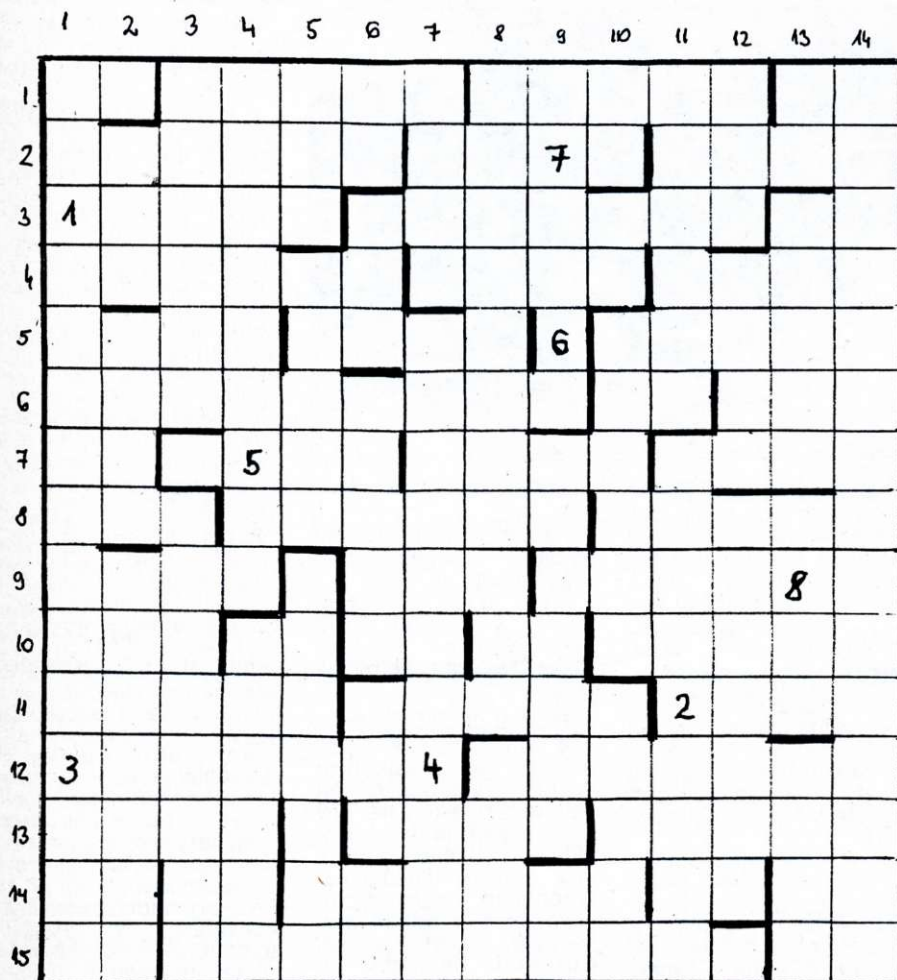
osztrák vegyesvállalkozásban, a területtel határos romos állapotú óvoda-épület megvásárlásával és felújításával. Ez alapja lehet magyar, de főleg külföldi turisták, vendégek bérkocsizásának és bérlovaglásának. Álmaim között szerepel, hogy a saját nevelésű csikók és tehetséges klubtagjaink aktív közreműködésével négy-öt év múlva itt rendezzük meg a military szakág országos bajnokságát – mondta *Dobri Lajos*.

Az elgondolások kivitelezéséhez az alapok adottak: a 7,2 hektár területen jelenleg 7 főállású dolgozó – telepvezető, sportedző, lovasz és éjjeliőr – gondozza, vigyázza az 57-re emelkedett loállományt: a 7 alapított törzsmén, a 26 kanca, a 18 csikót, az 5 fogatlovat és a herélt sportfélvért, no meg az istállót, az itatót, a takarmánytárolókat, a karámpot, a gyepet...

Igy lett 11 év leforgása alatt a kis hobbytenyésztésből komoly lófarm és újabb nekirugaszkodással, vállalkozói kockázattal, s így lehet elengedhetetlenül szükséges külső erkölcsi támogatással Nagykanizsa térségének egy újabb idegenforgalmi bázisa!

Tihanyi István

Megkevertük

A rejtvény vízszintes sorait megkeverve közöljük, de a meghatározásokat soronként balról jobbra. A függőleges meghatározásokat növekvő számsorrend szerint adjuk meg, de a soron belül keverten közöljük. Az

egybetűs meghatározásokat is megadtuk.

Helyes megfejtés után a számozott négyzetek betűinek összeolvasásával egy magyar költő nevét kapjuk.

Beküldendő a költő neve szerdáig,

Vízszintes:

Rendkívüli rövidítve – szovjet folyó – Lesotho gépkocsi jelzése / Fényelnyelő ásvány – bőr vegyjele – ... Novak: híres színész – nő volt – motor alkotórésze / Gróf hangzó – postalai küldemény – japán rizsbor / Vasi községünk – ... pro multis – dunántúli kis vasútállomásról való – gumitömlő / Híres csipke – szóc. országok RTV tanácsadó szervezete – rovarok fejlődési alakja / Női név –

az építész előtt van szükség a munkájára – olasz, portugál gépkocsik jelzése / Egymás utáni magánhangzók – véd – nyomtatott első lapok – ugyanaz – lgekötő / Pályaudvari felhajtók – csont mássalhangzó – mesebeli erdő jelzője / Titkos francia fegyveres szervezet volt – azonos betűk – asztácium – regisztrálna – neves csillagászunk (Iván) / Előtagként külsőt jelent – lr nevekben fű – örmény dalnok – reformközgazdászunk kevert neve (Tibor) / Keres-

kedelmi társaság – zománc – angol tartomány – erbium / Szigor – idénymunkás – vasi község / Iratlan angol grófság – férfi nadrág része / Amulatba ejtjene – oszt-rák, vatikáni gépkocsik jelzése – tt után állhat / Atvészelt egy kort – kötszerművek – penny rövidítve – erőszakkal elvesz.

Függőleges:

1. A kaucsuk melegvulkanizálásának feltalálója. 2. Oroszul: -ról – álhajak – hoz-

Vitamintartalmú

A vitaminok az állati és emberi szervezet életfolyamatainak zavartalan működéséhez feltétlenül szükséges, egymástól igen eltérő szerkezetű szervesanyagok.

Ha táplálkozásunk során nem veszünk magunkhoz elegendő mennyiségű vitamint, akkor egészségünk károsodik, táplálkozási hiánybetegségek léphetnek fel. Növényi táplálékokkal gyakran csak az elővitaminokhoz jutunk, és ezt kell a szervezetnek vitaminokká alakítania.

A vitaminokat nagybetűkkel jelöljük, de használjuk a jellegzetes hatásukat kifejező neveket, sőt kémiai elnevezésüket is. Aszerint, hogy a táplálékból zslrolód szerekkel vagy vízzel vonhatók ki, megkülönböztetünk:

a/ zsírban oldódó: A, D, E, F, K vitaminokat. Ezek lassan szívódnak fel, a szervezetben felhalmozódnak. Bizonyos szövetek (hám, csont) és anyagok (látóbíbor, protrombin) felépítéséhez, működéséhez, képződéséhez szükségesek.

b/ vízben oldódó: B, C, H, P vitaminokat. Ezek gyorsan szívódnak fel, és ürülnek ki, anélkül, hogy a szervezet raktározná belőlük. A sejtjeinkben működő enzimek fontos alkotórészei.

Zsírban oldódó vitaminok

Az A-vitamin hiánya a bőr és a nyálkahártyák (főleg a szem kötőhártyájának) a megbetegedését váltja ki. A növényekben csak az elővitaminja fordul elő, így: a csalánban, sárgarépaiban, áfonyában, kaporban, csipkegyömbőben, a

zájút – névutó. 3. Húspogácsák – férfinev – Búrmában: úr. 4. Ablaktalan fülkéből való bútor – a kvantumelmélet kidolgozója. 5. 100 szemű görög mitológiai alak – moira – tasakban levő szabvány. 6. Vonatközö névmás – római 2. – ilyen élmény is van – Európa Kupa – indiai király volt. 7. Jerikói ...: növény – román női kézilabda válogatott világbajnok tagja utóneve kezdetbetűjével az élen. 8. Atléta – ködkamra. 9. Pl. Csehszlovákia – bérlet – ... dít: az a hír járja. 10. Gorbacsova utóneve – becézett női név – olasz lira és triumf jelzése – giga és tempo rövidítései. 11. Török néptörzs – epe része. 12. Ubul ekesen – habzó ital – üdítőital – határozott névelő. 13. Borsodi község – papagájfajta – úrmanó – angol gróf. 14. Hijacking.

gyógy- és fűszernövényeink

főzelknövényekben, és a gyümölcsökben. Tejtermékekben, tojásban, állati májban, élesztőben jelentősebb mennyiségben található A - vitamin.

A D-vitamin a csontszövet normális kialakításához, illetve épségének fenntartásához szükséges. Elővitaminja az ember bőrében van, amely a Nap ibolyántúli sugarai hatására alakul át D-vitaminná. D-vitamin található tökehalmájban, csukamáj-olajban, tojássárgájában, vajban, élesztőben (ez utóbbiban csak az elővitaminja).

Az E-vitamin szerepe még nem teljesen tisztázott. Az idegrendszer, az izomzat, az ivarmirigyek normális működésében, a terhesség kihordásában játszik szerepet. Tejtermékek, zöldségek, kukoricacsíra-olaj, búzacsíra és olaj, lenolaj, csukamájolaj, tojássárgája tartalmaz E-vitamint.

Az F-vitamin hiánya bőrgyulladást, májkárosodást okoz. Jó hatású, kelések és ekcémák kezelése esetén. Arcpokolásokban is alkalmazhatják a szépülni akaró hölgyek. Lenolaj tartalmaz nagyobb mennyiségű F-vitamint.

A K-vitamin a véralvadás egyik fontos eleme. Spenót, kelvirág, csalán, fenyőtű, lucerna tartalmaz K-vitamint.

Vízben oldódó vitaminok

A B-vitaminok különböző anyagcserefolyamatokban, ideg- és izomműködéseknél, hámszövet ellenállóképességének növelésénél játszik rendkívül nagy jelentőséget. Előfordulnak sörélesztőben, gabonacsírában és korpában, hüvelyekben, paprikában, káposztában, csipkebogyóban, élesztőben, májban, tejben, tojásban, húspanban, fekete ribizkében, áfonyában, stb.

A C-vitamin fokozza a szervezet ellenállását a fertőző és egyéb betegségek esetén, szükséges a véredények falában lévő sejtek ragasztóállományának és a dentinnek a képzéséhez. Nagy mennyiségben a véralvadást meggyorsítja, vérzéseket megszüntetheti. C-vitamint tartalmaz: paprika, csipkebogyó, savanyúkáposzta, petrezselyem, borókabogyó, áfonya, kapor, koriander, fekete ribizke, csalán, paradicsom, burgonya, citrom, narancs, és a gyümölcsök. A C-vitamint Szent-Györgyi Albert professzor állította elő 1928-ban. Jellemző a vitaminra, hogy rendkívül hőérzékeny, ezért főzéskor teljesen elbomlik.

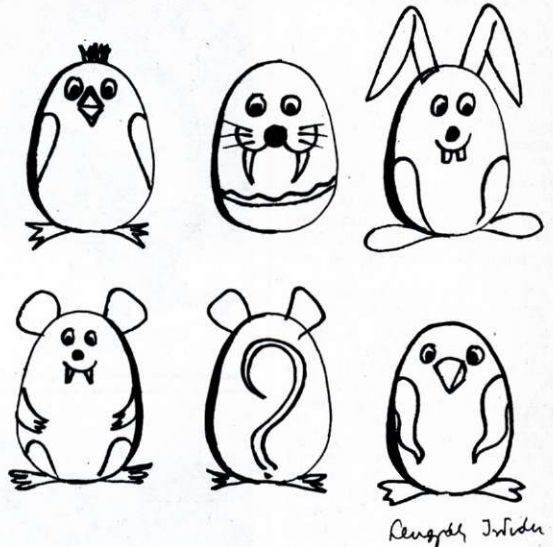
A H-vitamin hiánya zsíros, fehérjedús táplálkozás mellett, fokozott fagygyűrűmelést, bőrgyulladást, kelést okozhat. Burgonyában, tejben, élesztőben, tojásban, májban fordul elő.

A P-vitamin a hajszálerek ellenállását növeli, csökkenti azok átteresztőképességét, fokozva a véralvadást. Japán akácvirág, fekete ribizke, csipkebogyó, paprika, citrom, vadgesztenye virág és termés tartalmazza.

Vitaminok széles skáláját tartalmazza még: a méz, a propolisz (a méh szurok), a fokhagyma és a hagyma.

I. P.

Húsvéti tojás-állatok

A tojás két végét hegyes késsel, kötőűvel vagy nagyobb szeffel finoman kocogtatva kilyukasztjuk úgy hogy egyik oldalán 1-2, a másikon 2-3 milliméter nagyságú lyuk keletkezzen. Ezután nagyobb tüvel beleszurkálunk úgy, hogy a fehérje és a sárgája hártáját is átlugassuk. Ezt követően a kisebb lyukat a szánkhoz véve a

tojás tartalmát valamilyen pohárba befűjük. Később jó rántotta készíthet belőle.

Az így kifűjt tojásokat 2-3 percig lóbogó vízben forrázzuk, majd kiszáritjuk őket. Ha megszáradtak, jöhet a színezés, ragasztás. Szemeket festve, szárnyakat, lábakat ragasztva nekik remek tojásállatokot kapunk. Íme néhány példa.

Görög parasztsaláta

5 személyre

fejes saláta	2 db
Apróra vágott sós sajt (juhsajt)	20 dkg
Cikkekre vágott paradicsom	30 dkg
Hámozott és összevágott kígyóuborka	2 db
Póréhagyma	1 szál
Karikára vágott zöldpaprika	4 db
Retek	3 cs
Főtt tojás cikkekre vágva	2 db
Olivabogyó	20 db
Alma vagy borecet, citromlé, só, őrölt bors, olívaolaj	

Elkészítési mód:

A hozzávalókat gusztusosan felrakjuk a tányérra és meglocsoljuk salátaecettel és az olajjal.

Keverhetünk salátába még apró levétől megszűrt szardíniát is.

A sétány: „rendbetéve”

A Kanizsa 1990. évi 11. számában a Levelesláda Pf.: 74 című rovatban közzétettük Virág Ede Lenin u. 22. sz. lakos és nyugdíjastársai levelét, a vasútparti sétány elhanyagolt állapotáról.

Az ügyben a Városgazdálkodási és Kommunális Vállalatnál jártunk el, ahol Makrai Mártonné építési és parkfenntartási részlegvezető a következő megnyugtató tájékoztatást adta:

– Mivel közvetlenül hozzánk is érkeztek jelzések és terület-bejárásaink során mi is felfedeztük a hiányosságot, a kedvező téli időjárást kihasználva már január hóban megkezdtük a vasútparti sétány rendbetételét. Dolgozunk a sövényt lenyírták, a fákat megmetszették és lenyesték, tárcsázásra került az aljnövényzet, a fák melletti gyalogos és mezei utat pedig dözerrel lesimítottuk. Szerettük volna a sok helyen göröngyös, néha sáros utat kavicsos és salakkal leborítani, de költségfedezet hiányában erre már nem futotta. Ezen munkákat február végére be is fejeztük. Még a langyos tavasz beköszöntése előtt a hibás padokat felújítjuk, s újakat helyezünk el a fák között.

A részlegvezető hozzátette, hogy az olvasói felvetés tartalmát jogosnak tartotta, a pénzügyi problémák miatt azonban a város ezen szép részét is nagyon nehéz naprakészen karbantartani.

* Tizenkét éve járják a világ színpadait a Kalyi Jag (Fekete Tűz) budapesti cigányegyüttes tagjai. A „Népművészet Ifjú Mesterei” címmel kitüntetett összesen kilenc tagú zenekar és táncosai a minap a HSMK színpadán mutatták be a még élő hagyományokra épülő zenés-táncos műsorukat. Felvételünk a Botos tánc közben örökölte meg az együttes tagjait.

✱ Fizikai kísérletek címmel évente egy-két alkalommal rendeznek délutáni foglalkozásokat a Rozgonyi II. általános iskolában. Ezúttal Kuti László tanár irányításával a gyerekek által összeállított elektromos, hidrológiai és mágneses kísérleteket egymásnak mutatták be.

(Fotó: Szakonyi Attila)

Ez történt

Március 8. csütörtök

– Ülést tartott a városi tanács. Legfontosabb napirendi pontként az 1990. évi városi költségvetésről tárgyaltak. Vita után a testület a második beterjesztett változatot fogadta el, amely a bérlakás-állomány növelésével és egy csökkenő tendenciájú lakásvisszaadás finanszírozásával tervezi lakáshoz juttatni a rászorulókat. A komplex szűrőállomás kérdésében új helyzet alakult ki azzal, hogy a későbbiekben lehetőség nyílik a Dózsa laktanya egészségügyi létesítményeinek a polgári lakosság által történő igénybevételére. A testület a volt munkásorségi épület hasznosításának kérdésében a Thury György

Szakközépiskolát támogatta.

Március 9. péntek

– Király Béla, az 1956-os Nemzetőrség országos parancsnoka, – aki az idei választásokon Kaposváron több ellenzéki párt közös jelöltjeként indul – volt a vendége annak az összejövetelnek, amelyet az MDF helyi szervezete rendezett a HSMK-ban. (Beszámolóink a 2. oldalon)

– Városunkban járt dr. Alexander Arnot, az NSZK nagykövete. A magas rangú vendég a Kanizsa Trend Kft., a Bütorgyár, az NSZK-beli Steinhoff cég és legfontosabb partnervállalatai vezetőinek találkozáján vett részt. Felszólalásában méltatta a magyar

törvényhozást, amely elősegíti az újszerű gazdasági kapcsolatokat, valamint a Kanizsán megvalósult együttműködés jelentőségét.

Március 10. szombat

– Műsoros választási nagygyűlést rendezett az SZDSZ helyi szervezete a HSMK színháztermében. A műsor első részében ismert kaposvári és zalaegerszegi színészek léptek fel. A második részben nagy érdeklődés kísérte Kis János, az SZDSZ megbízott elnöke beszédét, aki Solti Károly képviselőjelölttel együtt a közönség kérdéseire válaszolt. (Cik-künk a 3. oldalon.)

– Kétnapos kirakódóversét vette kezdetét a KISOSZ helyi szervezetének rendezésében a

HSMK előtti téren.

Március 11. vasárnap

– A Kalyi Jag cigány-folklór együttes Kigyóballada című műsorával szerepelt a HSMK-ban.

Március 12. hétfő

– Az MSZP választási nagygyűlésének vendége volt Horn Gyula. A HSMK nagytermet zsúfolásig megtöltő nézők előtt mondtott beszédet, majd válaszolt az érdeklődők kérdéseire. A nagygyűlésen részt vett még Varga László megyei tanácselnök és képviselőjelölt, valamint Kárászné dr. Rác Lúcia képviselőjelölt. (Interjú a 2. oldalon)

– Választási gyűlést tartott az MSZMP Nagykanizsai Koordinációs Bizottsága.

Összeállította:
Kocsis Katalin

Visszapillantó Fekete hétvége

A labdarúgó NB III-ban szereplő nagykanizsai csapatok a tavaszi idény 2. fordulójában hazai pályán szerepeltek, amelyek az amúgy is gyérszámú közönséget ezúttal megosztották. Ugyanis mind a Bakony-csoportbeli MAV NTE, mind a Dráva-csoportos Volán-Dózsa egyidőben rendezte meg a találkozót, a szurkolók jogos felháborodására. Ugy tűnik, hogy a klubok ebben a rendkívül nehéz anyagi helyzetben nem törődnek sem a bevétellel, sem a közönséggel. Mindenesetre a csapatok rosszul értelmezik az önállóságot, az együttműködést! Megbuktak a szervezésből, de aztán megbuktak a játékterén is.

MAV NTE-AJKal Bányász 1:3 (1:1)

Az idénnyitón bravúros győzelmet aratott vasutasok a jó képességű vendégek ellen a sikersorozat folytatására készültek. Vágó góljával vezettek is 1:0-ra, de aztán onnét fordították a vendégek, akik jól kontáráztak és Pesti kapus hibáit kihasználva biztosan vitték el a 3 bajnoki pontot.

A találkozó végén így összegezték Szalai Zoltán edző:

– Ugy érzem, hogy az a 200 néző, aki részese volt ennek a mérkőzésnek nem csalódott. Ugyanis mind a két csapat nagy becsüveléssel harcolt, változatos és jó iramú küzdelmet folytatott. Azt viszont nagyon sajnálom, hogy nem sikerült „pontosnak” lennünk, pedig ebben a csapatban bent volt az eredmény. Súlyos egyéni hibák miatt vesztettünk. A tehetséges Pesti kapusnak ezúttal nem volt jó napja, két gólból is ludas, de hát ez is benne van ebben a játékban. A vereség nem tört le bennünket, sőt mindenkit plusz munkára ösztönöz, mivel két nehéz, idegenben sorrakelülő mérkőzés előtt állunk.

Volán-Dózsa-Csurugó Spartacus 0:1 (0:1)

Közül 200 néző, közöttük számos csurgói szurkoló tekintette meg a mérkőzést, amely nem volt jó propagandája a focinak. Az eredménynek a vendégek érthetően örültek, de a 90 perc alatt játékról szinte szó sem volt. A vendégek játszótagjai mezőföldnyelben, győzelmiük megérdemelt, de a mutatót teljesítményért inkább büntetőpontot kellett volna levonni mind a két csapatot!

– Kérem ez több mint elszomorító. Féltucat játékos elment, helyettük alig érkezett olyan, akivel számolni lehet. Úgy látom, hogy tényleg egyedül maradtam a csapattal senki sem törődik. Ez így nincs jól, s ha nem történik kedvező változás, akkor... De nem siránkozom, csak a tényeket sorolom, köztük egy alapvetőt, hogy nincs egy csapatra való játékos. Kérdem, lehet így helytállni az NB III-ban? Ugy érzem a válasz egyértelmű: nem – kesergett a csupa szívr Orosz József edző a mérkőzés végén.

(balogh)

Kis közösség NAGY terve

A palini példa

Zalaegerszeg felől városunkba érkező látogatóknak Palin határában szembeötlik, hogy a nem is olyan rég még elhagyott futballpályára újra rendezett képet mutat. Pedig mindössze annyi történt, hogy a palini városrész egy szűkkörű lakóközössége úgy gondolta; itt az ideje annak, hogy önálló sportéletet éljenek ők is.

Az elgondolást tett követelt, aminek eredményeként az 1989/90. évi labdarúgó-bajnokságban a városkörnyéki II. osztályban meg-

kül nincs előrelépés. Bízom a falu összefogásában, abban a kohézió erőben, amely a templom építésekor is jellemezte közösségünket.

A csapat alakulása óta ügyködik, szorgoskodik „mindenes” szerepkörben *Ihász Zoltán*. Szavaiból érződik a csapat iránti szeretetet, tenni akarás:

– Néhány évvel ezelőtt már kialakult egy mag, amelyre építeni tudunk. Kispályás csapatunkkal né-

je volt a mostanság egyre szűbb eredményeket felvonultató sportkör megalakításának.

– A templom építésével elindult egy olyan folyamat, ami a lendülettel *tovább vihető a kultúra és a sport felé*. Ugy gondolom, erre építeni lehet. Nem szeretnénk, ha a mostani kezdeményezés felángolás lenne, így bár nehéz a gazdasági helyzet, mégis mindent megteszünk az előrelépés érdekében – vallja az elnökhelyettes.

A csapatot képviselve kapcsolódik a beszélgetésbe *Gelsei László* játékos, aki úgy nőtt fel, hogy szülőfalujában, a városrészen a kulturálódás, a szórakozás helyi lehetőség hiányoztak. De halljuk az ő véleményét:

– Végtelenül örülök annak, hogy mi fiatalok lehetőséget kaptunk egy közösség kialakításához, ami színterem a falu összetartozását is szimbolizálja. Bízom abban, hogy a régi hagyományokat vissza tudjuk hozni, legyen az építéssel, kultúra vagy sport. A város ne legyen „Szabadság tér” szemléletű. Legyen egy olyan város, amely megadja a városrészek önálló sajátosságát, arcúját. Most egy csapatban játszhatok azokkal, akikkel gyerek koromban is együtt hancuroztam és ez nagyon jó érzés.

*

kezdtek a pontgyűjtést. Így több mint tizenöt év után ismét bajnoki pontokért játszhat Palinban, ott ahol valamikor már jegyezték a falu csapatát.

*

A legutóbbi sportgyűlést követően Kecskés János presszójában találkozom azokkal a sportaktívistákkal, akik a legtöbbet tették annak érdekében, hogy a városrész önálló sportélete ismét felvirágozzon.

Elsőként *Miskevics Tibor*, a sportkör elnöke így emlékezik a kezdetről, majd a jövő terveiről beszél:

– Többedmagammal kezdeményező voltam egy önálló sportegyesület létrejöttének. Ugy gondolom, hogy a városrésznél szükség van egy olyan közösségre, amely jó kollektívát alkotva méltón tudja képviselni a palini lakosságot. Egyelőre gondot okoz, hogy az új lakótelepen élőkét még nem tudtuk teljesen bevonni ebbe a munkába, pedig nagy szükség lenne rájuk. Egyesületünk jelenleg egy szakosztállyal működik, de igény esetén nem zárkózunk el újak megalakításától sem. Most a legnagyobb feladatunk, hogy közös összefogással megépítsük a sportöltözőt, ami nél-

kül nincs előrelépés. Bízom a falu összefogásában, abban a kohézió erőben, amely a templom építésekor is jellemezte közösségünket.

– Az induláskor nagyon sok feladatot kellett megoldanunk. Mindenekelőtt a csapat és a pálya felszerelését, amit közösen összekeztünk pénzből rendeztünk. Fontosnak tartom, hogy mihamarabb megépüljön az öltözőnk, amihez a lakosság támogatását kérjük.

Célunk, hogy a városkörnyéki II. osztályban egy ütöképes csapatát váljunk és esetleg néhány év múlva egy osztállyal feljebb játszunk – tűzi tovább az előtte szóló gondolatmenetét *Kecskés János* szakosztályvezető.

Fazekas Péter elnökhelyettes kezdetben arról a régi szép időről beszél, amikor a városrészen a maihoz hasonló sportélet folyt. Egyik kezdeményező-

Most nagy fába vágják fejszéjüket a paliniak. Sportöltözőt akarnak építeni, jobbára társadalmi összefogással, a lakóközösség erejére építve. Nem könnyű feladatra vállalkoztak. De ha annyit tesznek érte, mint amilyen lelkesen most beszéltek terveikről, akkor a várt siker sem maradhat el.

Kápolnás Zoltán

Bensőséges ünnepség keretében került átadásra Nagykanizsa város legjobb sportolója kitüntető cím, amelyet 1989. év eredményei alapján kaptak meg az érintett sportolók.

Városunk tanácselnöke, Zsoldos Ferenc köszöntötte az ünnepeket, majd a díjak átadására került sor. Sportrovatunkhoz érkezett javaslatok illetve a szakmai bizottság együttes véleménye alapján a legjobb felnőtt női csapatnak a Kanizsa Bútor asztalitenisz gárdája bizonyult.

Bizó Mária, a csapat egyik tagja:

– Csapatunk nagyon örül a megtisztelő címnek és az további lendületet adhat a munkánkhoz. A legközelebbi nagy feladat a jövő évi ETTU kupában való szereplés, míg a bajnokságban szeretnénk a hatodik helyet megszerezni, jövőre pedig egy kicsivel előbbre lépni.

A férfiak mezonyében az 1989. évben sok szép sikert ért el Hamburger SE Ülőröplabda-csapatát került az első helyre.

– Nagyon meglepett benünket ez az elismerés. Talán azért is, mert az országban csak kevesen figyelték fel, eddig erre a sportágra, így kétszeres az örömünk, hogy az országban elsőként itt Nagykanizsán ülőröplabda-csapat érdemelte ki ezt a kitüntető címet – mondta Pölcz Csaba csapatkapitány, a magyar válogatott keret tagja.

Legjobb női felnőtt sportoló kitüntető cím birtokosa Szabó Ilona, a MAV NTE NB I-es kosárlabdacsapatának egyik erőssége lett.

A kitüntető címről így vall a kosárlabdázónő:

– Megmondom őszintén, én a csapatomat vártam az első helyre. Úgy érzem, rajtam keresztül a csapat eredményét is elismerték ezzel a címmel, amire most nagyon büszke vagyok. En mindent el fogok követni annak érdekében, hogy jövőre ugyanígy lehessen.

A felnőtt férfiak mezonyében ezúttal egyéni sportág, a sakk képviselője került az élre, Kiss László személyében, aki 1989-ben szerezte meg a nemzetközi mesteri címet.

– Nagyon megtisztelő a cím, egyáltalán nem számítottam rá. Úgy érzem, nem túl sok olyan sakkozó van

Az 1989. év legjobb sportolói

Díjátadás a Vasemberházban

A díjazottak.

Szakony Attila felvételei

az országban, akit ilyen címmel tüntettek ki. Miért mondom ezt? Köztudott, hogy a labdajátékok abszolút elsőbbséget élveznek, így az érdeklődés központja is rájuk irányul. Ezért is nagy öröm számomra ez az elismerés, amely további eredményes munkára ösztönöz – mondta a sakk sportág kanizsai éljácakosa.

Siti Beáta kézilabdázó az ifjúsági leány kategóriában, mint az Olajbányász NB I/B-s csapatának egyik meghatározó játékosa, magyar ifjúsági válogatott lett a legjobb.

Siti Beáta: – Egy évvel ezelőtt hasonló megtiszteltetés ért, amikor a legjobb serdülő díjat vehettem át. Nagyon jóleső érzés, hogy munkánkat ezzel a szép ünnepséggel is elismerik. Szeretném a tavalyi eredményeimet 1990-ben is megismételni.

Az ifjúsági fiúk között a Hevesi DSE tornásza, Király András lett a legjobb, aki 1989-ben két versenyszámban is nagyszerűen szerepelt.

– Tavaly az ifjúsági párosban és a négyesben is sikerült jól szerepelnem, persze ehhez társaim nagyszerű teljesítménye is kellett. Az ifjúsági világbajnokságon nyújtott produkciókat jó lenne megismételni, így az 1990-ben megrendezésre kerülő világbajnokságon és világpupán is eredményes szereplést várok

társaimtól és magamtól egyaránt – mondta Király András.

1989. év legjobb serdülő leány sportolója címet Jas-

só Anikó, az Olajbányász atlétája érdemelte ki.

– Nagyon örültem, amikor levélben értesítettek arról, hogy a tavalyi év eredményei alapján rám esett a választás. A jövőt illetően ez további munkára inspirál engem. Ez évben más korosztályban versenyeztek, így ahhoz, hogy jó eredményeket tudjak elérni, még többet kell dolgoznom – fogalmazott röviden a csinos sprinter.

Ramocsa Krisztián a serdülők között bizonyult a legjobbnak, ő a hevesi DSE tornásza.

A mostani sikeréről így beszél:

– A tavalyi legjobb eredményeim közül kiemelkedik a serdülő bajnoki cím. Nem reméltem ezt az elismerést, de nagyon örülök neki. Abban reménykedem, hogy tavalyi eredményeimet sikerül megismételnem, és ez évben a tanulást ismét jól össze tudom egyeztetni a versenyzéssel.

– kz –

Futószalagon

• A kosárlabda NB I-ben a MAV NTE női együttese a rájátszáson szerepel, amely a 14-19. helyért küzd a riválisokkal. A vasutasok az eddigi fordulókban szeszélyesen szerepeltek, akik két hazai mérkőzésüket elveszítették, idegenben nyertek. A 4. fordulóban újra vendégként léptek pályára. Ezúttal Szombathelyen, a Sabária SE ellen játszottak és hagyománytisztelőnek bizonyultak: a hazai kisiklást a vasi fővárosban jóvá tették, ahol 70:54 (37:29) arányban kerekedtek felül. Legjobb dobók: Szabó 21, Móri 15, Pongrácz 12.

▲ A teke NB II. Nyugati csoportjában folytatta nagyszerű szereplését a Sörgyár női csapata. A kanizsaiak a tavaszi idény ötödik fordulójában ismét hazai környezetben fogadták ellenfelüket, akik ezúttal az Oroszlányi Bányász ellen gurítottak. A srörök most is remekeltek, biztosan érték el a tavaszi 5. győzelmüket. Az őszi vereséget 6:2 (2265:2106) arányban vágta vissza, amelyért a legjobbat Vágólyóvinyé (415 ft), Tubolyne (404) és Némethné (383 ft) tette. Az NB III-as férfi csapatok közül az Olajbányász egyre nehezebb helyzetbe került, amely legutóbbi Gellénházán veszített 6:2-re Olajmunkással szemben. A Sörgyár viszont sikerrel vette az utóbbi akadályokat, amely Szombathelyen 6:2-re nyert a Latex ellen, majd hazai pályán 5:3-ra verte a Közseg csapatát.

• Kecskeméten rajtolt a magyar úszóválogatottak csapatverseny 14. megye legjobbjai részvételével. A zalai válogatottban számos kanizsai versenyző szerepelt, akik az egerszegiekkel együtt nagyszerűen álltak helyt és az I. fordulóban az előkelő 3. helyen végeztek. A kanizsaiak közül kitűnően szerepelt Orbán Krisztina és Holló Adrienn, akik arany- és bronzérmes szintet értek el.

□ A kézilabda bajnoki rajtjára való felkészülés jegyében több kupaversenyre került sor. Zalaegerszegen, a Göcsey Kupa tornán a Tungsram NB I-es férfi gárdája 4 alacsonyabb osztályú ellenfelét megelőzve végzett az élen. A Nagykanizsán rendezett utánpótlás versenyen összesen 9 általános iskolai csapat vett részt. A VISO-Tungsram Kupa fiú tornán a Tungsram csapata lett az első, míg a VISO-Olajbányász Kupa leány tornán az Olajbányász együttese végzett az élen. Az Olajbányász munkacsarnokban 8 NB-s csapat részvételével bonyolították le a Felkészülési Kupa női tornát. A kétnapos, körmérkőzéses rendszerű versenyen az Olajbányász NB I B-s csapata lett az győztes a Pécsi Hunor és a Pécsi BTC előtt. A Tungsram NB II-es együttese a 8. helyen végzett.

(bg)

Kanizsa – várospolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Felélős szerkesztő: Mihovics József és Takács Sándor. Tervező szerkesztő: Ferenc Győző. Szerkesztőség: 8801 Pf. 74. Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Telefon: 12-305. A szerkesztő bizottság tagjai: Pék Pál (művelődéspolitikai, a szerkesztőbizottság elnöke), Kápolnás Zoltán (sport), Lengyák István (hétvége), Marton Györgyi (várospolitika). Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felélős kiadó: Jakab Vilmos. Computerteknikai: SZÜV, Zalaegerszeg. Nyomatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nytsz:B/PHF/266/Z/1989. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknel.

KANIZSA

VÁROSI HETILAP

II. évfolyam 13. szám

1990. március 30.

Ára: 9,60 Ft.

Megjelenik
minden

pénteken

Csillaghullás – titokban

1990. március 21., szerda:

A városban röpcédulákat osztogatnak: az MDF 23-án csillag- és rendszerbúcsúztató ünnepségre hív a Szabadság térre. Nocsak! Az MDF szedi le a csillagot? Nem volt erre már valamiféle tanácsi határozat? Ugy tudjuk, volt. S most a választási kampány utolsó poénja lesz az akció? Miért várt eddig a tanács? A városatyák azt gondolták tán, hogy halogató taktikájukkal átmenthető a város legnagyobb terét uraló múltbéli jelkép? Mindenesetre: Jól van! Szedjük le azt a csillagot!

1990. március 23., péntek, 7 óra 40:

Telefon a szerkesztőségbe: A csillag és a két ágyú az éj leple alatt eltűnt. Valakik – az MDF-akciót megelőzendő – „lelopták” az évtizedekig csúfoskodó tárgyat. Rossz nyelvek szerint az SZDSZ és a FIDESZ volt.

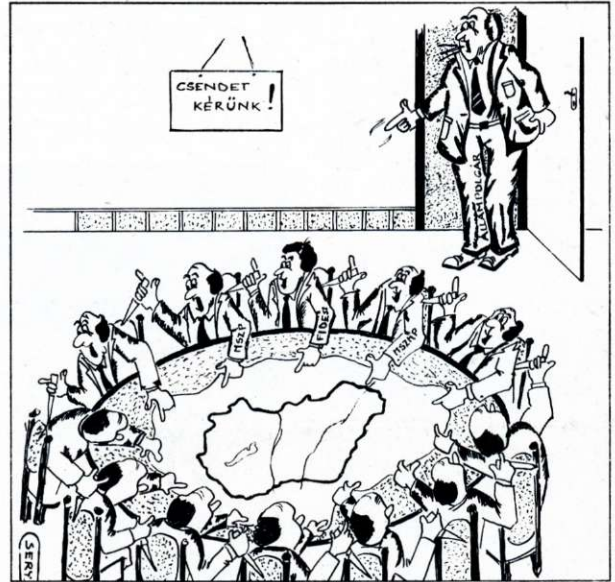
Nosza, hívjuk az „illetékeseket”: a városgazdálkodást, az ingatlankezelőt, a MÉH-vállalatot, a rendőrséget, a tanács különböző osztályait (mert az elnökkel még nem tudunk beszélni), de senki nem tud semmit. A rendőrség bűnesetet gyanít, és eljárást helyez kilátásba.

Délben végre az elnök van a telefontól: A csillag és a két ágyú nem az ő utasítására, vb-döntés alapján került az ingatlankezelő telepére.

Bravó! Nem akármilyen stratégiai lépés, így kell a szelet a vitorlából kifogni. De a lényeg a lényeg: A jövőendő Erzsébet teret nem uralja többé a nemzetidegen jelkép.

A meglepetés persze elnémít: az emlékmű-monstrum további sorsát elfeledjük tudakolni.

Sebaj! Az MDF végül is humoránál volt, a gyűlés rendben lezajlott. De hogy rendszerbúcsúztató lett volna...?!

– Uraim!
Ez nem rétestesztá, de azért könnyen szakad!
Cserny József rajza

A március 25-ei választás végeredménye:

A 2-es számú, nagykanizsai választókerület választásra jogosult polgárainak száma: 47.001 fő. A szavazáson megjelent: 32.533 fő (69,21%)
Érvényes szavazatok száma: 32.084

A képviselőjelöltekre leadott
szavazatok helyezési sorrendje:

1. Tarnóczky Attila	MDF	9.411	29,33%
2. Solti Károly	SZDSZ	7.912	24,66%
3. Dr. Balogh Ferenc	KDNP	3.318	10,34%
4. Dr. Vári László	MSZP	2.647	8,25%
5. Dr. Kotnyek István	Agrárszöv.	2.418	7,53%
6. Siklósi János	FKgPP	2.253	7,02%
7. Harkány László	HVK	2.136	6,65%
8. Dr. Vass József	MSZMP	1.027	3,20%
9. Dr. Gáspár Ferenc	VP	962	2,99%

Szavazók az Andrejka-iskolai szavazókörben. (Választási összeállításunk a 3. oldalon.)

(Fotó: Szakony Attila)

„Tanácstagságomat formálisnak tartottam”

Horváth Miklós, a Tungsram RT. Fényforrásgyár igazgatója, mint póttanácsstag **Mózes Pál** volt tanácselnök helyett kapott lehetőséget a lakossági ügyek intézésére a testületben. Eddig mindössze négy alkalommal vett részt tanácsülésen, de ez a néhány alkalom is megerősítette meggyőződésében, hogy a tanácsági munka jelenlegi formájában formális.

A március 8-i tanácsülés után döntött úgy, hogy lemond tanácstagságáról. Ezt írásban **Balázs Sándor** vb-titkárnak nyújtotta be. Lemondását a nyilvánosság előtt is hajlandó megindokolni.

– Az 1971. évi tanácsörvény alapján munkálatok elavultak, azonban még mindig ez a törvény van hatályban. Ha megengedi, ebből idéznék a tanács tagjainak kötelességeivel és a tanács működésére vonatkozó részeket. Kérem, ezeket cáfólja, vagy erősítse meg:

„A tanácsági munka a választók bizalmán alapuló, megtisztelő, közéleti tevékenység.”

– Ez így megfogalmazva jól hangzik, azt azonban nem tudom, hogy én valóban a választók bizalmából lettem-e tanács tag. Annak idején még jelöltetni sem akartam magamat, így a jelölőgyűléseken sem vettem részt, mégis jelöltek. Azt, hogy valójában mennyi szavazatot kaptam, nem tudom, mert ez volt az egyik úgynevezett „ceruzás” választás.

– „A tanács a demokratikus centralizmus alapján működő népképviselői-önkormányzati és államigazgatási szerv.”

– A demokratikus centralizmus nem más, mint a központi akarat minden körülmények közötti érvényesítése. Az e szerinti működő szervezetek mechanizmusa „diktatórikus” nem pedig mint a nevéből gondolhatnánk: „demokratikus.”

Ez magyarrá fordítva annyit jelent, hogy az apparátus kitalálja, a VB. megerősíti, a testület pedig jóváhagyja. Egy-egy témát részleteiben a tanács tagoknak csak egy töredéke ismerhet. Így ha valaki, vagy valakik ellenvéleményüket hangoztatják a VB. tagokkal és az apparátussal szemben, biztos kisebbségben maradnak.

Tanácstagságom ideje alatt meggyőződtem arról, hogy azon az anyagon, amely a testület elé kerül, gyakorlatilag változatni már nem lehet. Amit ugyanis a Végrehajtó Bizottság elfogadott, a testület az esetek döntő többségében automatikusan meg is szavazza. A tanács tagok zömének alig van kialakult véleménye, így érdemi vita nem is tud kialakulni. A tanács tagok vélemény-formálására, felkészülésére hivatott anyagok nem értékelő jellegűek, általában egy számtengert kap a tanács tag, az összefüggések ismerete nélkül.

A legutóbbi tanácsülésen például központi kérdéssé vált a 18 millió forintos

ben rendkívül nagy jelentősége van az oktatásnak, a modern és korszerű ismeretek megszerzése érdekében.

– Kíváncsi lennék arra, hogy gyárigazgatóként mi az oktatáspolitikai koncepciója, amit lehetőségein belül megvalósítana.

– Ma egy termék értékét 80 százalékban a tudás, 20 százalékban az anyag adja. 40-50 évvel ezelőtt ez éppen fordítva volt. Ahhoz, hogy termékeinket el tudjuk adni, a legkorszerűbb ismeretekre van szükség. A városnak szüksége lenne egy jól átgondolt oktatás-

Lemondott társadalmi tisztségéről a gyárigazgató

szusodai támogatás. Ez sok, vagy kevés? Ennek megítéléséhez a 18 millió forint mögé kellene látni, azonban ilyen információval egyetlen tanács tag sem rendelkezett. Ezért amikor szavazásra kerül sor, mindig elgondolkodom, hogy mit hagytam jóvá, illetve hogy mit nem hagytam jóvá. Tanácstagságomat ilyenkor teljesen formálisnak érzem.

– Az 1971. évi tanácsörvény további megállapításai szerint: „Növekedett a tanács-testületek meghatározó, irányító és ellenőrző szerepe.”

– Meggyőződésem szerint a tanács testület sem ellenőrző, sem irányító tevékenységet nem gyakorol, ugyanis az ehhez szükséges információkkal és szakemberekkel kellő számban nem rendelkezik. Ezt igazolja az, hogy közvetlenül vagy közvetve a tanács irányítása alá tartozó gazdasági egységek hatékonysága meg sem közelíti a többé-kevésbé piaci körülmények között élő gazdasági szervezetek hatékonyságát. Működésük szociális és általánosan elvekre épül.

A város jelentős bevételhez jutna, ha a gazdálkodó egységek fő vezetői elve a vállalkozás lenne. A felszabaduló összegről több támogatást kaphatna az oktatás. Ugyanis az ország jelenlegi gazdasági helyzeté-

politikára, ami színvonalát tekintve nyugat-európai. Ez azonban hiányzik, ehelyett iskolák kötéltűzése látható.

A munkanélküliség városunkat sem fogja elkerülni. Az elmúlt évtizedekben a város fejlesztésének hűzóereje az olajpar volt. A zalai olajmezők termelőképessége a foglalkoztatási problémákat növelik.

A közel 4000 főt foglalkoztató Tungsram hatékonysága például az új amerikai tulajdonosok szemében alacsony. Tehát arra gondolni sem lehet, hogy az elkövetkező években újabb munkahelyeket biztosítson. A jelenlegi létszám is csak úgy tartható, hogy ha a Tungsram a General Electric-kel karöltve világpiaci részesedését jelentősen növelni tudja. Ez csak a termékeink minőségének, illetve megbízhatóságának további növekedése révén érhető el. Ehhez a termelés, a számvitel, valamint a mérnöki tervezői tevékenység automatizálása, illetve számítógépesítése szükséges. Ezen az úton az első lépés az alkalmas szakemberek kiképzése, illetve átképzése. Gyárunk minden egyes dolgozójának a számítógépet ismerni és kezelni kell.

Ezért az olajparból is, a város egyéb üzemeiből is felszabadult dolgozókat átképzése, illetve továbbképzése elengedhetetlen. Alapvető fontosságúnak tartom, hogy amikor az oktatásról

beszélünk, a fentiek miatt nem szabad azt hinni, hogy az oktatás az érettségivel befejeződik. Mindenképpen tekintettel kell lenni arra, hogy a munkában lévő lakosság átképzése, illetve továbbképzése is – munkakörre és beosztásra tekintet nélkül – megoldható legyen. Hasonló helyzetben lévő országoknak így sikerül leggyorsabban a válságból kilábalni. Hiszen közismert az a tény, hogy a ma megszerzett ismeret 5 éven belül elavul.

Szomorúan kell bevallanom, hogy ebben az újonnan tanács tagságomat ideje alatt semmilyen eredményt nem tudtam elérni.

– Párhónapos tanács tagsága ideje alatt nyújtott-e be interpellációt?

– Igen. A kanizsai telefonhelyzet tarthatatlanságát vettem fel. Gyárunknak a jelenlegi helyzet rendkívül nagy gondot okoz. Gyakorlatilag külföldre telefonálni nem lehet. A Tungsram helyzetéből adódóan szinte minden nap külföldi vendégeket fogad. Számtalanszor kikicsinylően megmosolyogtak bennünket, mikor kiderült, hogy nem tudnak hazatelefonálni. Meggyőződésem, hogy a város kapjon 10-15 közvetlen nemzetközi vonalat Zalaegerszegről, ami a nagykanizsai központot megkerüli.

– Becsülendő Önben az az elhatározás, hogy amivel nem ért egyet, nem hajlandó tovább csinálni. Nem tart attól azonban, hogy egyes tanács tagok türelmetlenséggel vadolják, mondván, a szeptemberi tanács választásokig kitarthatott volna?

– Nem gondolok ilyesmire. Nem türelmetlenségről van szó, hanem egyszerűen arról, hogy nem lehet képviselni a választóim érdekeit ilyen mechanizmuson belül. Akkor pedig miért legyenek tanács tag? Úgy érzem, hogy gyárigazgatóként is tudok tenni a városért és annak polgáraiért. Ezért mondtam le.

Dónay Nóra

V á l a s z t o t t u n k

Március 25, 8 óra 30 perc: Kodály Zoltán Művelődési Otthon. Most érkezik a 83 esztendőös özv. Beke Vincéné nyugdíjas. A körben ő a 100. szavazó. Korát meghazudtolóan, a vártnál gyorsabban tesz eleget a választási „ceremóniának”.

– Kire és melyik pártra szavazott Beke néni? – kérdezem.

– Balogh úrra és a kereszténydemokratákra! Nézze, fiam, én vallásos, templomba járó katolikus vagyok és bízom bennük – mondja, miközben fejkendőjét igazgatja, majd büszkén hozzátéveszi, hogy kísérlője, szintén nyugdíjas lánya, Beke Mária is a kereszténydemokratákra adta voksát.

9 óra: A misének éppen vége, az emberek egyfelé tartanak. A Stromfeld utcai kollégium előterében hosszú sor, és csend. Rossz helyre jöttem! – torpanok meg. Nyűgözgést vártam és felszabadultságot. Az emberek azonban gondterheltek, egymást fürkészik, az arcokon itt-ott gyanakvás ül. Barátaim, ma még ellenzékiek, a levitézlett párt híveit sejtik, vagy kereszténydemokratákat a sorban. Én a bénító reflexek továbbélését.

9 óra 20 perc: Alacsony, kóno-képű férfi. Szemüvege otthon maradt, az SZDSZ-es küldött segít eligazodni a listán: a választó az MSZMP sorát keresi.

Miklósfai kultúrház, 39. sz. szavazókör. A feljelvasárló előtt parkolok, látom, itt vasárnap is dolgoznak. A fehér köpenyes átvéveivel beszélgetek.

– A kereszténydemokratákra szavazok, ha el tudok szabadulni néhány percre. Vallásos vagyok, ebben látom a jövőnket. Sajnos a mai fiatalokat nem úgy nevelik, mint annakelőtte. A túlzott szabadság az erkölcsökben nem visz jó útra. Talán a pártom ebben is segít majd – mondta a tejtávevő.

Kotnyek Józsi bácsi, Miklósfai legidősebb lakója bot nélkül

jön. 86 éves, kedves, szimpatikus parasztember. Megért két világháborút, egy tévész-átszervezést és sok mindent.

– Sokat tudnék mesélni, de ez a pár óra kevés lenne. Annakidején 8 holdon gazdálkodtunk a családdal. Nehogy azt higgye, hogy ez sok volt, pedig mindennel foglalkoztunk. Hogy az új agrárreform mit hoz, nem tudom. Bárcsak 10 évvel fiatalabb lennék, hogy a változásoknak még tanúja legyek. Szorgalmas emberek dolgoznak itt Miklósfán, lakóhelyünk szépen fejlődik. A fiatalok a sor, hogy folytassák, amit elkezdtünk, kijavítsák amit elrontottunk.

9 óra 55 perc Zrínyi iskola: A két fiú gimnazista, ma szavaznak először.

– Én például végigültem egy csomó választási gyűlést – mondja Nyári Csaba –, de nem győztek meg. Aztán elolvastam az SZDSZ kék könyvét. Okos szöveg. Hiszek nekik, bár tudom, hogy egy-két évig nehezebb lesz. Rájuk szavaztam.

– Nem gond – szól közbe Balázs Gábor –, mi ezt a főiskolán már megdumáltuk. A FIDESZ-nek önálló programja van, de itt az SZDSZ-t támogattuk.

Zeneiskola: A hangulat itt derűs, oldott. Jönnek autóval, gyalog, családok ünnepiösen. Könnyen szóra bírhatók. A szabad választások tényét üdvözlik, az ellenzék győzelmében bíznak. A legnépszerűbb az MDF, a KDPN és a FIDESZ. Sokan választják Harkány Lászlót. Érdekes, hogy a megkérdezett 30 választó közül senki sem szavazott az SZDSZ-re, az Agrárszövetségre inkább(!)

Dr. Balogh Ferenc képviselőjelöltet a KDPN irodájában találom.

– Több ezer emberrel beszélgettünk. Bizunk azokban, akik keresztény világszemléletükben, hitükben nem csalódtak, és most is tudják, hogy melyik pártra szavazzanak. A szavazatszedő bizottságokban résztvevők tájékoztatása szerint különösen a belső városrészen és vidéken tisztelték meg bennünket jelentős számban szavazataikkal. Magabiztosan nézünk a választások eredménye elé, és több, mint tisztes eredmény elérésére számítottunk – mondotta.

10 óra 15 perc: a Tavasz utcai orvosi rendelő várószobájában kialakított szavazóhelyiség nagyon kicsi, egyszerre csak 3-4 ember tudja átvenni a szavazólapot, s tud a két füleke valamelyikében szavazni.

– Én még csak fél éve élek Nagykanizsán – mondja egy fiatalember. – Nem nagyon ismerem az itteni viszonyokat, de a választási kampány alatt figyelemmel kísértem a pártokat. Az a véleményem, hogy az én érdekeimet legjobban Tarnóczy Attila tudná képviselni, ezért rá, illetve az általa képviselt MDF programra adtam voksomat.

10 óra 45 perc: Az Andrejka utca, Heves utca kereszteződésében idősebb hölgy várja az autóbüsz.

– Tetszett már szavazni? – szólítom meg.

– Igen, de nem mondom meg, hogy kire. Én annyiszor szavaztam, már életemben... Mindig jobbat ígértek, s aztán itt van ez a mostani helyzet. Hogy mit várok ettől a mostani szavazástól? Nem is tudom... talán annyit, hogy aki győz, az betartja az ígérteit.

14 óra: városi tanács. Varga Ferenc, a választási bizottság tagja:

– A szavazás 41 nagykanizsai és 13 vidéki szavazókörben kezdődött meg. Tíz óráig a 46.922 szavazásra jogosult 30,3 százaléka adta le voksát. Nyugodt, fegyelmezett légkörben folyik a szavazás, szabálytalanságot nem jelentettek. A kitöltött kopogató cédulákat egyébként a Kanizsa Bútorgyár kazánjában 8 órakor elégettük, 10 órakor Kanizsán volt a számlítógépes anyag, s 11 óra 45-kor – a program beállítására után – a számlítógépeket lepecsételtük. Az adatok gépi és manu-

ális feldolgozása 18 óra után kezdődik. Hozzávetőleges eredmény éjjel körül várható.

Az MSZP választási irodájában költözködés, felfordulás: az iroda megszűnik. Dr. Vári László azonban ott van, már szavazott.

– Feltétlenül szabadnak és demokratikusnak tartom ezt a választást – mondja. – Ha nem lennék jelölt, akkor is baloldali pártra szavaztam volna. Újra csak azt mondom: léfontosságú egy erős koalíció létrehozása, függetlenül attól, hogy ebben az MSZP szerepel-e. Mi baráti jobbot nyújtunk minden demokratikus pártnak.

Miklósfán ebéd után családjával érkezik szavazni Dr. Kotnyek István helyi lakos, az Agrárszövetség képviselőjelöltje.

– Más vasárnap a mai nap. Életemben sok mindent csináltam, főként két területen: a művelődéspolitikában és a kertbarát mozgalomban. Elég sokszor halltam hangomat a politika mezején is kritikusként – ezt a minősítéseim tanúsítják –, ennek ellenére ilyen még nem csináltam. Új „műfaj” ez nálam, és az ezt megelőző két hónap is. Szeretnék bizakodó lenni. Remélem azt, hogy bármelyikünk kerül be, ugyanazt akarja – legfeljebb másként. Köszönöm, hogy a sajtó rám, illetve ránk figyelt a mai napon.

15 óra 45 perc: A Kun Béla iskolában lévő 32. szavazókörben Sajtos Balázs mondja:

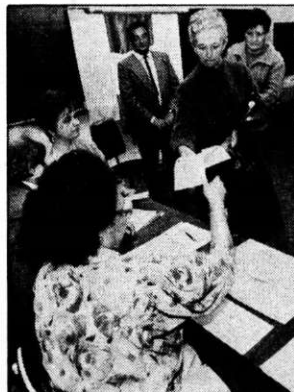
– A 406. sz. Polai János Szakmunkásképző Intézet érettségizett, másodéves tanulója vagyok. Ha minden jól megy, nyáron mechanikai műszerész leszek. Nem titkolom, hogy Solti Károlyra és az SZDSZ-re szavaztam. Ebben nem csak a szimpátia, hanem a szabaddemokraták tartalma, a nemzeti kibontakozást jól tükröző programja is vezérelt.

16 óra 10 perc: Telefon a szerkesztőségbe: 14 óráig 24.808-an szavaztak, ez a jogosultak 52,9 százaléka. Biztató eredmény.

Március 26, 0 óra 48 perc: A telefonál Rózsás János, a választási bizottság elnöke:

– Mondom a végeredményt (lásd a címlapon).

Az oldalt írta:
**Marton Györgyi, Miha Tamás,
Pék Pál, Tihanyi István,
Tóth Ferenc
(Fotó: Szakonyi Attila)**

Középiskolai tanárok tavaszi egyeteme Környezetünk, ahogy a szakemberek látják

Március 15-18-ig került megrendezésre a Dr. Mező Ferenc Gimnáziumban a környezetfizikai tavaszi egyetem. Ötvenhat fizika-, kémia-, biológiaszakos középiskolai tanár gyűlt össze, hogy hazánk legkiválóbb szakteknéitől kapjon tájékoztatást környezetünk jelenlegi állapotáról, és a változás tendenciáiról.

A rendezvény célja a tanárok őszinte tájékoztatása volt, hogy általuk a felnövekvő nemzedék tudatában már egy összetettebb környezet elképzelés alakuljon ki. Oktatási rendszerünkben a különböző tudományok külön tantárgyakban fogalmazódnak meg, a környezetvédelmi kérdések kívül rekednek, hiszen ebben a kérdésben a legkülönbözőbb szakmai ismeretek szintézisére lenne szükség. Mindemellett ellentmondás, hogy az emberiség jelenlegi legnagyobb problémái nem kerülnek a hivatalos tananyagba.

Jellemző, hogy a választási kampányban, a pártok szinte meg sem említik a környezetvédelem kérdését, pedig az ellentmondások kézenfekvők. Hazánk energiahelyzete súlyos, ezért az új kormány legelső feladatai közé kell tartozzon e kérdéskör felelős áttekintése.

Az energiatermelés bármely formája rontja a környezet minőségét. A vízierőművek élő vizeink állapotát, a talajvizet károsítják. A hőerőművek légszennyezése savas esőt okoz, amely az erdők pusztulásához vezet, a széndioxid kibocsátás pedig az üvegházhatást növeli. Az atomerőművek fő környezetvédelmi problémája a keletkező radioaktív anyagok tárolása. Egyesek szerint e kérdésekben csak kétféle megoldás van, rossz és rosszabb.

Marx György professzor úr előadásában részletesen kifejtette a kockázat kérdésének problematikáját. Hangsúlyozta, hogy minden technikai újítás újabb kockázatforrás az emberiség

számára. Senki nem mond le lakásában a villamos energia használatáról, pedig évente sokan meghalnak áramütés következtében. Gázzal főzünk, és fűtünk, de nem mondunk le róla, pedig a gázrobbanások áldozatokat követelnek. Mindenki ösztönösen érzi a kockázatvállalás szükségességét. Bizonyos esetekben pedig (Bős-Nagymaros, Ófalu esetében) kockázatmentes megoldásokat keresünk, melyek persze nem léteznek. A pedagógusok feladata elérni, hogy a jövőendő nemzedék döntőképes legyen e kérdésekben is, és szelektálni tudjon: milyen az a kockázat, amit fel kell vállalnia, és milyen, melyet el kell utasítani.

Természetesen a környezetvédelem ügye komoly gazdasági kérdés. Hazánk nemzetközileg elkötelezte magát a légkör szennyezettség csökkentésére, amelyet ha úgy oldunk meg, hogy a meglévő hőerőműveinket korszerűsítjük, az 60 milliárd forintjába kerül az országnak úgy,

hogy nem lesz több energiánk, csak tisztább levegőnk. A másik lehetőség az atomerőművekre történő átállás – s erre francia részről komoly támogatást kapnánk –, de 45 milliárd forintba kerülne egy francia gyártmányú atomerőmű. (1000 MW)

Még két komoly nehézség merül fel a környezetvédelemmel kapcsolatban. Az első probléma az, hogy a környezeti folyamatok nagy tehetetlenségűek, ezért egy beruházás gyümölcse csak évtizedek múlva érik be, ezért a máról holnapra élő országokban a kormányok nem szívesen áldoznak pénzt. A másik, hogy a problémákat nem lehet országhatárok közt megoldani, hiszen légkörünk és vizeink közösek, s csak nagy nemzetközi összefogással lehet előre lépni, főleg akkor, ha a közös "Európai Házat" komolyan gondoljuk.

Minderre a környezetfizikai tavaszi egyetem csak rávilágíthatott, a megoldást a jövő kínálja.

Kalamár Csaba

Néma

Romániai Barátaink!

Szomorúan hallottuk, hogy a diktatúra öröksége – mely az emberek tudatában még felszámolatlan – ismét erőszakkal jelentkezett. Megdőbbsentünk, mennyi tartaléka van még e bukott rendszernek, mely a népek egymás elleni uszításával terelte el a figyelmet korunk sorskérdéseiről.

Forradalmatok győzött, de elveszik a társadalom, ha a diktatúra hatalmasságai diktálnak ma a magyaroknak, de holnap már mindenkinek.

Tiltakozunk az ellen, hogy Romániában helye van az erőszaknak, tiltakozunk az ellen, hogy államotok nem védi meg polgárait, de nem segítjük az új diktatúrát azzal, hogy a magyar nép a román népben lássa ellenességét. Az új Európa csak együtt fogad minket, egymás ellen nem győzhetünk. Nagykanizsa 1990. márc. 20.

Kanizsai Közéleti Klub

Hiányzik az oktatásügy városi koncepciója

A minap egyik ismerősöm kétségbeesve mesélte, hogy kislánya most 8. osztályos, s nem vették fel a gimnáziumba. Első helyen az ügyviteli szakot jelölte meg, másodikon a „si-ma” gimnit, de mindkét helyről elutasították azzal, hogy nem érte el azt az átlagot, ami a felvitelhez szükséges. Pedig a kislány nem rossz tanuló – négyes. Mi lesz a kettes, hármas tanulókkal? – kérdezte az édesanya.

Erről és a beiskolázás tapasztalatairól kérdeztem dr. Kelemen Ottónt, a Zrínyi Általános Iskola igazgatóját.

– *Hány továbbtanulni szándékozó gyerek van a Zrínyiben?*

– Idén majdnem 120 tanulónk végez, az az eddigi visszajelzések alapján 8-10 főt nem vettek fel, de még csak a gimnáziumból jöttek vissza az értesítések. Hátravannak még a szakközépiskolások visszajelzései, de ott a férőhely jóval kevesebb, s a szakmunkásképző, ahol a lányok számára nagyon kevés szakmát oktatnak.

Nekem az a véleményem, hogy ez a pillanatnyi arány csak rosszabbodni fog, s elképzelhe-

amelyet akár a saját életünkben, akár a munkaerő piacon hasznosítani tudnak. Ennek megvalósításához szükséges lenne egy új városi koncepció. Tudni kell, milyen munkaerőmozgás

Egy kudarc

tőnek tartom, hogy az idén a továbbtanulni szándékozó gyerekek 20-30 százalékát nem veszik fel. Most van a demográfiai csúcs, s az osztályok 37-39 fősek.

– *Mi lesz a fel nem vett gyerekekkel?*

– A gyerekeket valahová el kell helyezni. Kizárt dolognak tartom, hogy 14 évesen kiképzüljenek az utcára. Ha megvalósulnak nálunk is a piaccgazdasági viszonyok, nőni fog a munkanélküliség – s a jövő felnevelteit 14 éves korukban nem lehet kitenni annak a pszichés hatásnak, hogy ők feleslegesek, nem kellene. Egyetlen megoldást látok: az iskoláztatást ki kell tolni 18 éves korig. Az is kívánatos lenne, hogy olyan képzésben részesüljenek,

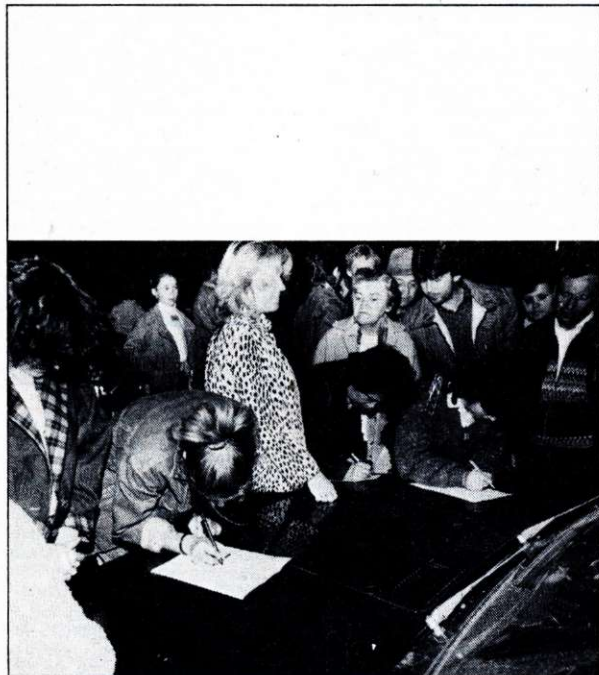
amelyet akár a saját életünkben, akár a munkaerő piacon hasznosítani tudnak. Ennek megvalósításához szükséges lenne egy új városi koncepció. Tudni kell, milyen munkaerőmozgás

várható, különösen a női munkaerő jövője miatt, s ennek kell alárendelni az iskolaügyet. Meggyőződésem az, hogy minden 14 éves gyereket le kell ültetni valahová. Ez parancsoló törvény. Érdemes lenne azon is elgondolkodni, hogy mi kerül többbe: oktatásuk-e, vagy az, amit az ifjúságvédelem a deviancia leküzdésére fordít. A legjobb megelőzés nem az, hogy milliókat ölünk az ifjúságvédelemben, hanem az, hogy célt adjunk a tanulóknak.

– *Hogyan lehet mindezt megvalósítani?*

– Az egyik: szerintem a gimnáziumi osztályok számát lehetne bővíteni. A fel nem vett tanulók között hármas, négyes tanulók vannak, akik közepes szinten el tudnák végezni a

tüntetés

Néma tüntetés Erdélyért a Deák téren. (Fotó: Szakony Attila)

gimnáziumot. De a mostani felvételi rendszer egyetlen minősítő szempontot tud elfogadni, az osztályzatokat. A gyerek pedig több, mint amit róla a jegyei elárulnak. 14 éves korban

akiknek jó a kézügyességük, de az elméleti dolgok iránt nem fogékonyak. Az ő számukra nagyon jó megoldás lenne például a háztartási iskola, amely oklevéllel zárulna. Meg kell ke-

tanulságai

egy gyerekből minden lehet, még a rossz tanulóból is! A jellemzés hiányában – ami szerintem nem felesleges bürokrácia – marad a számszakiság. Egy azonban biztos: a jegyek tudásfedezete nem azonos. Ezt a középfokú intézmények nagyon jól érzik, mert ők tudják, hogy egyes iskolák között mi a különbség a hozott jegyekben.

A másik: olyan képzési formák bevezetése, amelyek ma még nincsenek. Ezek szakképzés jellegűek legyenek.

Semmiképpen sem lehet úgy gondolkodni, hogy ma megoldom valahogy a kérdést, s elöltetem a gyerekekkel az időt, de haszna nem lesz. Ez az idővel való gazdálkodás nagyon rossz formája. A lányok helyzete a legnehezebb. Különösen azoké,

reszni az új lehetőségeket. – Ezért nagyon fontos, hogy például a Thury kapjon helyet, s az Ipari gondjai csökkenjenek. Úgy gondolom, hogy mindenkinek egy átgondolt koncepcióba kellene illeszkednie.

– Ön szerint van ilyen?

– Nem tudom, hogy van-e.

Azt hiszem, hogy a jelenlegi helyzetre rányomja a bélyegét az átmenetiség érzése. Sok ember úgy érzi, hogy a tervezés választások után aktualizálódó kérdés, és sokan a saját szükségüket nem tudják ebben a dologban megfogalmazni. Hiszek abban, hogy a középiskoláknak – átmenetileg akár helyzetük romlásával – meg kellene oldaniuk ezt a problémát.

Marton Györgyi

Új utca- és intézménynevek

Egyeztető megbeszélés

a tanács vezetése és a pártok között

Március 20-án a Vasemberház fogadótermében újabb egyeztető megbeszélésre került sor a városi tanács vezetése és a pártok között. Az összejövetelre az MSZP, az SZDP és az MSZMP helyi szervezete nem küldte el megbízottját.

Zsoldos Ferenc tanácselnök megnyitója után Dr. Balázs Sándor vb. titkár tartott tájékoztatást a március 25-i

választási előkészületekről,

az igazolás-kérdésekről, a szavazóhelyiségek berendezéséről, a szavazás módját tartalmazó tanácsi tájékoztató plakátokról.

Zsoldos Ferenc tanácselnök javaslatot tett egyes városi

intézmények új elnevezésére.

Ennek kapcsán az 1990/91-es tanévtől kezdve a Rozgonyi II. általános iskola az egykori kanizsai származású elméleti fizikus, Zemplén Győző; a fennállása 225. évfordulójának megünneplésére készülő Landler Jenő gimnázium pedig – a diákság döntő többségének egyetértésével gróf Batthyány Lajos nevét kapja. Új neve lesz az MN 2485. sz. honvéd alakulatnak a Gábor Áron laktanyában, mégpedig Gábor Áron tüzérezred. A pártok mindhárom betérjesztést elfogadták.

A tanácselnök ezután az

utcanév változások

tervezetét vázolta. Az I. fordulóban, ez év második felében – amennyiben a májusi tanácsülés is elfogadja – a jelenlegi Lenin út az egykori Fő útra, a Szabadság tér Erzsébet térre, a Sneff tér Kolozsvári vagy Kovászna térre, a Vörös Hadsereg út Sugár útra, a Terv utca Sabján Gyula utcára, a Hamburger

utca Batthyány Lajos utcára, a Zetkin Klára utca Szt. Imre herceg utcára, a Somogyi út Király útra, a Stromfeld Aurél utca pedig Zárda utcára változik (a jelenlévők egyetértettek a tervezettel, de kérték, hogy a Munkásör utca a Garai utca elnevezést kapja).

Az utcanévek további megváltozásának második-harmadik fordulójára 1991. I; illetve II. félévében kerül majd sor.

Dr. Temesvári Márta városi főorvos, a tanács egészségügyi osztályának vezetője tájékoztatót tartott a legfontosabb

szociálpolitikai feladatokról.

Elmondta, hogy jelenleg 110 fő részesül rendszeres segélyben, 1989-ben 2959 személy kapott eseti segélyt; a benzinsegélyben részesülők száma 323 fő.

Új feladatot jelentenek a tanácsi egészségügy számára a közgyógyellátás bővítésével kapcsolatos teendők; a szociális étkeztetésben részesültek 110-ről 250-re való emelkedése; a nyugdíjasok és járadékosok lakbérviszterítésével előállt új helyzet, az ideai lakbéremelések vonatkozásában; a rászoruló felnőttek 2000-4800 Ft-os, és a gyermekek 4800 Ft-os ápolási díjának ügyintézése; a munkanélküli segélyek folyósításával kapcsolatos feltételei szigorítások; a gondozóházi bővítés 15 főről 30 főre; a közmunka lehetőleg fokozott figyelemmel kísérése. (A pártok a tájékoztatót tudomásul vették).

Döntés született, hogy a legközelebbi összejövetelekre március 30-án 14 órai kezdettel, változatlan helyszínnel kerül sor, a választások helyi tapasztalatai tárgyában.

Tihanyi István

Találkozásaim Sütő Andrással

Először 1982-ben találkoztam vele. Ekkor olvastam ugyanis az első Sütő András-művet, 14 évesen, az Anyám könnyű álmot ígér c. esszégyűjteményt. Akkor még nem sejtettem, hogy nemcsak a személyesen is megismerhetem, bár szüleim közelebről ismerték őt.

Gyerek voltam még, ezért is történéhetett, ami megtörtént: 1982 decemberében kiűztük a magyar lobogót a marosvásárhelyi városházára, a tatarozás állványzatát használva a tetőre jutáshoz. A lobogó egy hétig fenn volt. Nagy hidegek voltak, ráfagyott a Napot szimbolizáló tetődíszre. Karácsonyra azonban felmelegedett az idő, enyhé szél támadt, így a zászló lengeni kezdett. Iskolából jövet lettünk figyelmesek arra, hogy nagy embercsoport szemléli a Városháza tetejét. És akkor megláttuk a zászlót LOBOGNI. Ekkor mondta el a barátom, hogy ő megrítta egy szatmárnémeti barátjának hőstettünket.

Valószínű, hogy a CENZURÁNAK köszönhetően jöttek rá a szexusok a „tettesek” kiltétre; így sikerült elkapni bennünket. Az iskolából, nagyszünetben „emelték ki”, és a Szekura vittek, a 2 MS (maros) 117 rendszámú autóval.

Már hatodik napja tartottak

fogva, s naponta többször kellett ún. deklarációkat írunk. Persze tagadtunk, össze-visszaságokat írtunk. Már-már kétségbeesésbe hajtottuk a nyomozókat, mert sejtettük, hogy nem nyúlhatnak hozzánk. Nem is bántottak fizikai értelemben, de pszichikailag kikészültünk. Szüleink sem tudhattak meg semmit rólunk, hisz a szexusok ki akarták faggatni: őket is, külön-külön. Édesanyám kétségbeesésében a Herder-díjas Sütő András-hoz fordult segítségért. Ez készítette első személyes találkozásomat az íróval. Édesanyámat tájékoztatta, hogy törvény írja elő: kiskorút 24 óránál tovább senkinek sem áll jogában fogva tartani, legkevésbé a Szekuratate-nak. Biztatta anyámat, hogy nyugodtan hivatkozzon rá, amikor majd szemtől-szembe áll az „ordas falkával”. Ki is engedtek, hazamegytem. Bajtársam szintén. Osztálytársak voltunk. I. éves gimnazisták.

Hajnali 4 órakor ment el édesanyám az akkor még Vörösmarty Mihály nevével viselő (ma Marasti) utcába az író lakására. Meghallgatták, kávéval és nyugtatóval kínálták. Visszanyert szabadságomat ünnepelve, együtt is elmentünk az író lakására. Hosszasan elbeszélget-

tünk, s valahogy mindenkinek hihetetlennek tűnt, amit tettünk. Azután éveig nem találkoztunk, csak az utcán köszönhetünk néha egymásra, hiszen mindketten állandó megfigyelés alatt álltunk. Tudtam, csak bajt okozok mindkettőnek, ha a rendszerellenességéről híres emberjogi harcossal találkozom. Sokak véleménye szerint Sütő András és Kányádi Sándor béke Nobel-díjat érdemelnének. Csak figyelne már fel a világ e két ember szavaira, műveire, tetteire!! Most nem a nacionalizmust szító Doina Cornea-t kellene istenítenie a francia sajtónak, de hát trianoni testvérüket nem akarják szégyembe hozni a franciák. Elszigetelődöttünk Sütő Andrástól. Mivel a marosvásárhelyi Maros-Bánát Vízügytől érettségi után a Móc-vidékre helyeztek, felmondtam a Vízügynek, és csak három hónap múlva sikerült elhelyezkednem a postaigazgatóságnál Marosvásárhelyen sürgönykézbesítőként. Ekkor sikerült bejutnom az igencsak őrzött Sütő-házba, az író lakásába, egy sürgöny kézbesítésekor. Nem beszélgethettünk hosszán, hisz a szexusok valószínűleg mérték a benn töltött időt, és nem volt kizárt az sem, hogy „poloska” volt a házban.

De szót váltottunk az akkor megjelent hat versemről és további szándékaimról. Sütő András megjegyezte, hogy előnyben vagyok vele szemben, mert neki több, mint egy évtizede nem jelent meg Romániában egyetlen írása, egy betűjét sem közölték. Ekkor 1988-at írtunk.

1989. tavaszán minden hivatalos indoklás nélkül kitétek a postáról is. Valószínűnek tartom, hogy veszélyesnek tartották, hogy kézbesítőként a megyei pártbizottság épületébe is „bejáratos” vagyok, hisz a megye első számú emberének is én vittem a civil lakosság által küldött táviratokat. Később megtudtam, hogy valóban két szexu-
liszt fenyegette meg az igazgatót: vagy kitesz az állásból, vagy repül.

Hosszas tárcsázás után ekkor sikerült beszélnem Sütő Andrással, s ő türelmem intett. Mondtam, hogy verseimet nem közlik, pedig csak szerelmes verseket küldtem a szerkesztőségekbe. Szerintem az Ifjúmunkás szerkesztőtől, Lár Lászlót is megfenyegették. Egyébként januárban (1990-ben) történt áttelepülésem előtt találkoztam Lár Lászlóval, aki igazolta korábbi fellevevésemet. Valóban „leszolták” neki is, elő ne forduljon még egyszer, hogy bármit közöl az én nevem alatti, mert búcsúzat a szerkesztőségből.

Néhéz volt végigkínlódni a kilenc hónapot, amit munkanélküliliként, rettegésben töltöttem – hiszen elvihettek volna, mint csavargót, kényszermunkátáborba –, de végre sikerült ledönteni a diktatúrát, amikor az én helyzetem is javult.

1989. december 22-én láttam utoljára Sütő Andrást, amikor az összesereglett lakosság szinte követelte, hogy beszédet mondjon. Néhányan elmentek érte, de ő nem érezte jól magát, betegnek feküdt. Mégis eljött. Embergöyűr vette körül, amíg a Kultúrpalotába belépett, úgy védtek. Ekkor még labilis volt a helyzet, hisz a Bukarestben zajló Nagy Népgyűlés csak akkor kezdődött, s ott még a diktátor beszélt. Sütő András, az ember, Sütő András, az író azonban vállalta a kockázatot, hogy rálőhetnek, mint Király Károly szóznokására. Testvériségre, egységre, nyugalomra intette a lakosságot. Románul is elmondta mindezt. Mert akkor még testvéri hangulatot uralkodott. De karácsony után megjelent a sovínizmusáról ismert hetilap, a VATRA íróútító különkiadása. S azóta ...?

M. T.

Szabó Attila Levente

Hallgass a szívedre!

Tudósítás a Fidesz-gyűlésről

Az Erkel Ferenc Művelődési Házban tartották gyűlésüket a Fidesz Zala megyei szervezeteinek képviselői. Jelen volt *Bayer Csaba*, a zalaegerszegi és *Tamása Róbert*, a lenti körzet képviselőjelöltje is. A mintegy 30 főnyi érdeklődő többek között arról hallhatott, hogy a zalai fiatal demokraták miként próbálják feloldani az általuk még magyar viszonylatban is konzervatívnak tartott megye makacs maradiságát, hogyan próbálnának életereit biztosítani a megye fiatal tehetségei számára, hogy ne más városokban, esetleg külföl-

dön teremtsenek egzisztenciát maguknak, hanem visszatérve Zalába, itt vállaljanak inkább munkát.

„Olyan lesz az ország jövője, mint amilyen ma az ifjúsága”. Ezt már *Balog Tamás*, a zalaegerszegi színház tagja mondta, csatlakozva az előző gondolathoz. A 46 éves színész pártoló tagja a Fidesz-nek, hiszen munkája során szerzett tapasztalatai mondatják vele: a ma ifjúságának igényeit értékelten képregények elégítik ki, és meglátszik a nevelés hiánya. Ezt bűn tehetetlenül szemlélni, s a Fidesz a tehetetlenség ellen is tenni akar.

A rövid és korántsem protokolláris bemutatkozások, a jelöltek nyilatkozatai után élénk vita alakult ki, amely során kiderült: a Fidesz nem ifjúsági szervezete az SZDSZ-nek, hiszen ez utóbbi egyre erőszakosabban próbálja érvényre juttatni hatalmi törekvéseit, s a Fidesz-nek ez nem lehet célja. Elsődlegesen a fiatalok érdekeit szolgálják, de nagy gondot fordítanak a nyugdíjasok és a 2 millió szegény szociális védelmére is, és soha nem szeretnék feladni a mindenkori kormány ellenőrzését sem.

Négyszemközt Bokor Imrével,

a Kiskirályok mundérban című könyv szerzőjével

Március 16-án választási gyűlést tartott városunkban a Vállalkozók Pártja helyi szervezete. A HSMK színházteremben tartott összejövetel meghívott vendége Bokor Imre nyugalmazott honvéd ezredes, a Kiskirályok mundérban című nagy sikerű könyv szerzője volt.

A népszerű szerzővel a gyűlés után beszélgettünk.

– *Kérjük, válaszoljon rövid önéletrajzára!*

– Tessék fellapozni könyvem 13. oldalát és tetszés szerint idézni egykor szigorúan nyílt személyi adataimat – mondta nem kis meglepetésre, s ettől nem tárgított.

Bár részletesebb információt szeretnénk volna kapni, beérjük a következőkkel: Bokor Imre 1930. június 19-én született. Katonai szolgálatát 1948. április 17-én kezdte. Katonai végzettsége: Honvéd Kossuth Akadémia, Híradó Mérnöki Akadémia a Szovjetunióban, katonai pedagógiai tanfolyam, rakétatechnikai tanfolyam, számítógépes tanfolyam. Tudományos fokozatai: hadtudományok kandidátusa (1962) hadtudományok doktora (1982). Oktatási cím: tanszékvezető egyetemi tanár. Rendfokozata: mérnök ezredes. 11 szolgálati és 3 társadalmi kitüntetése van. Tanácsstag (3 X 5 éves ciklusban), lakóbizottsági elnök (1985-től). Párttagság az: MDP-ben (1952-1956) és az MSZMP-ben (1962-1988).

– *Jelenlegi pártállása?*

– A közelmúltban több párt is hívott tagjai sorába, én azonban a Vállalkozók Pártját választottam, mert célkitűzései haladóak, progresszívek és mentesek a túlkapásoktól, ígéretektől. Egyébként Szabolcs-Szatmár megyében képviselőjelöltje vagyok a pártnak. Egyik el-

lenfelem az MSZMP-s Berecz János.

– *Könyve nagy port vert fel. Mi készítette megráására?*

– Az új társadalmi reformfolyamatok, s ennek kapcsán az a tény, hogy a régi és jelenlegi vezetők súlyos hibáikból, visszaéléseikből nem okultak, üzelmeik nem kerültek nyilvánosság elé, s nem lettek felelőségre vonva. A könyvet egyébként egy hónapon át írtam. Jegyzeteimet a kiadó csak néhány részében rendezte.

– *Lesz-e második kiadás?*

– Könyvem szervezője és kiadója az Új Idő Kft volt, szedője és nyomtatója pedig a Pallas Nyomda lajossal üzeme. Az első kiadás 50 ezer példányban jelent meg, azóta azonban – több kiadásban – újabb 450 ezer darab került az értékesítő helyekre.

– *Mennyi jövedelmet hozott Önnek a 88 Ft-os könyv?*

– A kft-vel kötött szerződés szerint az első 50 ezer példány kiadásáért bruttó 150 ezer forint tiszteletdíjat kaptam, majd minden további 50 ezer után 75-75 ezer forintot, azaz összesen bruttó 825 ezer forintot. Ez nettóban számolva mintegy félmillió forintot jelent.

– *Van-e félelemérzése?*

– Nem féltém és nem is félek. Csupán a feleségemet féltetem. Fiam és két unokám is sokat aggódik, de nyugtatom őket. Egyébként képes vagyok megvédeni magamat, ugyanis a vívósport hozzántott életemhez, a sakkozás pedig szellemi frissességemet biztosítja.

– *Milyen atrocitásoknak volt mostanában kitéve?*

– A honvédelmi minisztérium először felfüggesztett, majd hamarosan nyugállományba helyezett. Kezdetben főleg telefonon, sok volt a zaklatás és fenyege-

Fotó: Szakony Attila

tés. Volt főnökeim is erősök, de a miniszterhez és a vezérkari főnökhöz intézett két nyílt levelem után a kedélyek lehűltek.

– *Foglalkozik-e hasonló könyv írásával és kiadásával?*

– Igen, egy újságíró hatására, akinek kérdéseire három napon át magnóba mondtam visszaemlékezéseimet. Kértem, hogy az etikai bizottság végleges döntése előtt az újabb könyvet ne adjuk ki. Az illető nagyon belemerülhetett a feldolgozásba, mert már hat hete nem találkoztam vele...

– *Hogyan képzelel el további életét?*

– Mivel a Magyar Tudu-

mányos Akadémián továbbra is a hadtudományi szakbizottság titkára vagyok, ott sok munka vár rám. Rengeteg szabadidőmet köti le a pártommal és választásokkal kapcsolatos tevékenység is. Mivel vezetőségi tag vagyok a Bp. Honvéd vívó szakosztályánál, ott is van bőven tennivalóm.

– *Bizik-e az ország talpra állásában?*

– Hazánk nagyon nehéz helyzetben van, én azonban optimista vagyok. A becsületes munka, a tisztesség, a józan bizakodás, s az oktatási rendszer helyes reformja alapfeltétele lehet a kibontakozásnak, egy szebb magyar jövőnek.

Tihanyi István

Színházívek
levél

Hegedűs a háztetőn

Ez nem zsidó darab! – nyilatkozta Vámos László a budapesti bemutató alkalmából. Jóllehet a játék az Oroszországban élő zsidó kisebbség történetét eleveníti meg – színpadra álmotva folklorizációkat, egy zárt közösség sokszínű világát. Főrsí lytán fordítása is hagyománytisztelő, pontosan követi egy rituális mozzanatait, és nem szolgálja azt a polgári beidéződést, mely a zsidót és a zsidóságot valamiféle extrém jelenségnek tartja.

A darab mégis több egy kisebb-sorsának bemutatásánál, amennyiben időszerűsége – a közép-európai kisebbségek létét tekintve – ma aktuálisabb, mint a játék történelmi idejében. Az Ukrajnában élő zsidóság mindennapjait ábrázolja, a programokkal fenyegetett létet, a kitelepítést. Főhőse, Tevje, a sokgyermekes tejesember, aki a jóvialítás álarca mögé rejtli a családját tenyegető tragédiát.

A kaposvári színház előadásában sem dráma, szomorújátékot látunk. A megvalósítás célja – valószínűleg – a szórakoztatás, az utolsó jelenet drámai fordulatait, a kitelepítést. A programokra Tevje csak rácsodálkozik, érzékelte, hogy a felkavarult világban is lehet boldogan élni, ha a család védeltségét nyújt, ha van, aki kiálljon értünk, ha érzékelhető a szeretet ember és ember között. Bár ez csak a zsidó közösségre érvényes, hiszen ukrán és zsidó nem közeledhet egymáshoz.

Az előadás leghagyobb pozitívuma, hogy minden egytelé mutató, a végső mondanivalóra: A mindenkori kisebbség sorsa, ha az államalkotó nemzet a maga hagyományait erősnek találja rá, mindenképpen tragikus. S külön tragédia, ha az egyetemes emberi kultúra értékeit, azaz népeit akarják elnyomni, idegen szokásokba törni. Mindenekelőtt szcenikái megoldásai is hatásosak. A házakra számokat író katonák például egy jóvendő falanszter képét vetíti a nézők elé, s végső soron ez a mozzanatot rögzítik poénként, és terem valójodi katarzist.

Az előadás egyébként sem nélkülözi a szimbolikus értelmezhető motívumokat. Az a gesztus, amellyel Fegyka, az ukrán, elutasítja a sorsközösséget Chava-val, máj ellentétkre mutat.

A nézőben öhatatlanul megfogalmazódik a kérdés: Mit kezdünk mindazzal, amit a zsidóságról, a diszkriminációról tudunk? Miért hanyódi ez a nép már évszázadok óta? A darabban Tevje töpreng erről, de ez előadás nem ad választ. Ugy gondoljuk azonban, hogy ez mély gyengéje a játéknak, hiszen a kérdés megőti meghűződő aktuális tartalom fontosabb: Mit tehet Közép-Európa a maga kisebbségeivel?

A kaposvári előadásában a „Hegedűs a háztetőn” végig jelen van, s arcjátékával, gesztusaival reagál a történetekre. Ez a bizarr helyzet idézi a kényeszeredtséget, ahogy Tevje és családja él világban, mégis marginális sorsban. A löbbszörös vastaps kétségte-lenül kijár a szereplőknek. A kaposvári színház megszokott magas színvonalán teremődik meg a musical és a fajsúlyos dráma egysége, a vegyes összetételű közönség minden tagjának maradandó élményt nyújtva.

ifj. Miha Tamás

Izraeli muzsikusok

Európai koncertkörútja során városunkban is fellépett az izraeli Kibbutz Kamarazenekar, de, még a szokásosnál is kevesebben jöttek el a március 18-i koncertre, amely a filharmóniai bérlet keretében zajlott le, az elmaradt operaest helyett. Pedig izraeli muzsikusok eddig ritka vendégek nálunk, és a műsoruk is sok érdekeset ígért.

Az est szólístája, Yaakov Avnet megköszöni a közönség tapsát.
(Fotó: Szakonyi Attila)

Az 1971-ben alakult zenekar tagjai közül sokan amatőrök, munkájuk mellett foglalkoznak zenével, de vannak köztük zenetanárok is. Jellemzően izraeli faluközösségekben kibucokban élnek, innét adódik elnevezésük. Sokat koncerteznek, állandó résztvevői a Jeruzsálemben rendszeresen megtartott Izraeli Fesztiválnak és gyakran tesznek külföldi turnékat is. Az együttes nagyobb létszámú, mint a nálunk megszokott hasonló formációk. Állandó karmesterük Lior Sham-badal, aki sokoldalúan képzett muzsikus és a klasszikus repertoár mellett külön súlyt helyez a kortárs zenére. Vasárnap koncertjükön is –

klasszikus művek mellett – két kortárs művet játszottak.

Az első modern mű Pártos Ödön: Yizkor című egytétéles brácsaver-senye volt, melyet szerzője, aki maga is mélyhegedűsként kezdte zenei pályáját, 1947-ben írt. A cím emlékeztet, megemlékezést jelent, s Pártos a második világháború zsidó áldozatainak emlékére írta. A brá-

hely, ahol Izrael fiai átkeltek a Jordánon az Ígéret Földje felé. Az átkelés helyén kövekből emlékművet emeltek, és ünnepelve körüljárták harsonaszó mellett a frigyáldával. Ez a történet ihlette a szerzőt, hogy a szólót kürtre írja. A mű nem programzene, hanem a Biblia héber szövegének pontos „lefordítása”, matematikai módszerrel, zenei hangokra. Ebből adódóan elég különös hangeffektusokat hallgattunk, s a szólístának, Meir Rimon kürtművésznek alkalma volt rá, hogy a hagyományostól eltérő technikával szólaltassa meg hangszereit.

A két klasszikus mű közül az egyik Schubert: A halál és a lányka című vonósnégyese volt, amit Gustav Mahler kamarazenekarra alkalmazott. A d-moll hangmű, elhárthatatlan végzetet intonáló mű kicsit „megszéllődött” a zenekari átírtában. Tömörsege, pregnáns ritmikája és szikársága sokat veszített eredeti jellegéből, de erről nem a zenekar tehet, hanem maga a tény, hogy átíratot hallottunk. A muzsikusok kitűnően érzékeltették a mű csúcspontjait, ugyanakkor szinte éteri pianókat is tudtak játszani.

Mozart: Idomeneo című balettzenéjének egyik tételével zárult hangversenyét a Kibbutz Kamarazenekar, melynek jóvoltából mégiscsak hallhattunk zenekari koncertet is az eredetileg csak kamarazestekből álló filharmóniai sorozatban.

Kocsis Katalin

Önkormányzat és közművelődés

„Meghatározott társadalmi viszonyok, intézményi adottságok meghatározott magatartási formákat, gazdasági szabályosságokat, normákat szülnek.”

Kornai János

A hatalom megosztásának folyamatában fontos mozzanat lesz a helyi önkormányzatok kialakulása. Az önkormányzatok, egy újonnan kiépülő szervezeti és működési rendszer elemei, amelyekben az állampolgároknak nemcsak az a joga érvényesül, hogy saját ügyeikbe beleszóljanak, de maguk döntenek majd valamennyi helyi kérdésben, amely mindennapi életüket közvetlenül befolyásolja. Az önkormányzati önállóság lényege tehát a törvényes keretek közt maradó szabad helyi mozgáster.

A leendő önkormányzatokban a közművelődés szervezeti formáiban a lakossági szándékoknak, kezdeményezéseknek meghatározó szerepet kell betölteniük. Csak ennek alapján érzi a helyi társadalom sajátjának a kulturális intézményeket, mozgalmakat. Az önkormányzati törvény feltehetően megváltoztatja a közművelődés arculatát. A művelődési házak pél-

dául csak akkor lesznek képesek megfelelni a társadalmi, gazdasági elvárásoknak és követelményeknek, ha működésükben érvényre jut két, egymásba kapcsolódó tendencia: létrejönnek és bővülnek azok az autonóm tevékenységek, amelyeket végül is az állampolgárok teremtenek meg maguknak; kialakul az intézményrendszer, amely a művelődés feltételeit mindenki számára biztosítja.

A lakosság körében létrejövő és demokratikusan szerveződő – nem mindenáron intézményesülő – több művelődési közösség, forma kéri majd az önkormányzatok támogatását. Örvendetes olyan nagy múltú kezdeményezések megjelenése már napjainkban is, mint a népfőiskolák (Nagyrecse, Miháld, Liszó, Garabonc), az ezüstkalászos gazdatanfolyamok (Nagyrecse, Szepetnek) vagy a városzépítő és közművelődési egyesületek (Miklósfá). Ezek

példák arra is, hogy a kultúra ügyét a civil társadalom szerveződéssel is össze lehet kapcsolni. A jövőben is csak ettől várhatjuk az aktív és sokszínű, az adott településen érvényes, demokratikus alapokon álló közművelődés stabilizálódását és egyúttal megújítását.

A művelődési szokások is jelentős tartalmi változásokon mennek át. A helyi önkormányzatokban – különösen a városokban – sürgető igényként jelentkezik majd a munkaerő-átképzés szervezett iskolán kívüli rendszerének kiépülése. Nagyobb jelentőséget kapnak a munkavégzéshez aktuálisan és potenciálisan szükséges szakmai ismeretek. Erősödik az idegennyelv elsajátítása iránti igény, többek részére a mindennapi munkavégés elengedhetetlen feltételévé válik. Az önkormányzatok hatékony működése, a helyi közélet pezsdülése nyomán többen vállalkoznak majd a politizáláshoz szükséges ismeretek és készségek elsajátítására (pl.: retorika, szociálpszichológia). Várható az állampolgári kultúra elsajátításának és a társadalmtudományi érdeklődés erősödésének fokozódása. Megnő az igény az egészséges élet-

mód kialakítását segítő, a helyes életvezetést szolgáló, valamint a mentálhigiénés szerepet is betöltő művelődési alkalmak és szolgáltatások iránt. Így növekednek a családsegítő központok feladatai is. E változások segítésére, a helyi önkormányzatok kulturális szerepkörének előmozdítására létre kell hozni a szabadművelődési tanácsokat. A művelődési otthonok társadalmi vezetőségei legtöbb helyen úgys csak vegetálnak.

Végül a legnehezebb kérdés: hogyan tudják az új önkormányzatok fenntartani a helyi közművelődési intézményeket? A fejkvóta szerinti romló reálértékű normatív támogatásból? A lakosság jövedelemadójából? Egyes számítások szerint ezek a fenntartási költségeknek a harmadát sem fedezik. Véleményem szerint – a pénzügyi kormányzat nézetével szemben – a közművelődést csak a települések és az ott működő intézmények adottságaiból kiinduló differenciált állami támogatással lehetne megmenteni, amelybe beépül az inflációt követő bér- és dologi automatizmus.

Papp Ferenc

Varga Csaba

Lukács Zoltán

verse

Vártalak

Sokáig
vártam az embert,
aki vezet, aki szeret,
s kezét
nyújt, ha félek:
Téged vártalak,
csak Téged,
s most itt vagy végre,
s én csodállak, nézlek,
mert szeretlek,
szeretlek,
és hiszem, hogy Veled lesz
teljes a lényem,
hogy érettéd is éltem.

Tavaszhozó

Foszlik a tél lobogója,
üde szél, zöld színlű csóva,
kócold a hajamat, fuss!

Szerelem márciusában
éző diadalmámor,
kapd fel a lelkem, huss!

Pengjen a sugár az ágon,
tűzz Nap, örök barátom,
melegíts engem, fűts!

Szőke boszorka-tündér,
nyakamon édes kötél
Kedvesem, idéfuss!

versei

Forradalom

Sziveknek ifjú halottja, – Kibontják még zászlódat is!
sírod körül hangoskodik De a rojtja sárba ér!

Farkas
Zsuzsa
rajza

„Átvert” vízfogyasztók!?

A napokban érkezett meg környékünkre, a vízmű pénzbeszedője, aki láthatóan kissé félve hozta az első ideit, felemelt tarifával számolt víz- és csatornadíj számlát, amelyet nehéz szívvvel fizettem ki. Amikor ezt a január havi számlát összevettem az elmúlt év utolsó negyedének számlájával, s az alapdíjakat szemügyre vettem, megállapítottam, hogy a kormány által még decemberben be-

jelentett, átlagosan három és félszeresen növelt díjak nem stimmelnek. Többször is indexeltem, s a számítások mintegy négy és félszeres növekményt mutattak.

Megkezdtem szomszédaimat, ismerőseimet, rokonaimat is, hogy nem téved-

tem-e. Ők váltig állították, hogy nem hibáztam, s az emelés mértéke kb. négy és félszeres. Tehát „átvertek” bennünket?!

Magam és a fent már említett családi ház tulajdonosok nevében a Kanizsa újságban választ kérünk a vízmű illetékeseitől, hogy mindez miként történt, s mi a valóság?

Nagykanizsa, 1990. március 8.

B. Pál

Magyar utcai lakos

Amiről beszélni kell!

Rohantempóban számoljuk fel a régi rendszer gazdasági, politikai és erkölcsi baklövésének maradványait. Elszámoztuk az MSZMP-t, a Munkásörseget a vagyonáról, de elfeledtünk a kevésbé ismert, jelentős értéket képviselő ingóságok sorsáról.

A köznyelvben csak „repi” épületeknek nevezik azokat az épületeket, amelyek sok vállalat vezetőjének szórakozó és pihenőhelyeként, romantikus, eldugott helyeken, külsőleg nem, de belső kiképzésükben a régi grófokat is megszégyenítő pompával várják a látogatót. Állítólag üzletek köttetnek bennünk, tehát reprezentálni kell, hogy elámissuk a leendő ügyfelet, hiszen – mint mondják –, ezekre az aktusokra a vállalati tanácsstermek nem elégségesek. Drága pénzen – mert az bőven van! – emeltetek az épületek, a presztizs és a hírnév bizonyítására, közpénzen, vállalati nyereségből.

Legjobban a városi tanács

Csónakázó-tavi elit épületét ismerem, ahol emeleti lakosztályok, díszterem, társalgó, bár és kiszolgáló helyiségek találhatók. Fakárpit borítású falak, vadtróféakkal díszítve, szórakoztató elektronikával ellátott szobák, körives sétány, a hozzá tartozó parkkal és csónak kikötő. Ami szem szájnak ingere, minden megvan itt.

A parkot egyszer fűnyírógéppel kellett rendbetennem, azzal a kikötéssel, hogy délig végez-nem kell, s utána el kell hagynom a helyszínt. Vajon miért? Az érkezők előtt nem voltam kívánatos személy?

A magamutogatás, a hazug gazdagság ilyen megnyilvánulása, a diszkrimináció ma is felháborít. Ezért el kell számolni ezekkel a létesítményekkel, s mindazzal, ami egy hibás politika követelménye volt.

Kevesek szórakozóhelyéből a Csónakázó-tavi ház is legyen végre a közösség!

Vízvári József

Névtelenküli ítélethirdető

Valószínűleg Önök közül sokan egy névtelen levélre „papirkörsárba velem” módon reagálnak. Az én – általánostól eltérő – magatartásomat az ismeretlen levélíró fenyegetései térítették el a megszokottól. Anonim Úr (Asszony) felháborodásának, gyűlöletének gajait a lap 8. számában megjelent „Reagálás az ejtőernyős fölélettel” című írással szemléltem. Az írást meggyőzően, a jelölt cikk kapcsolatban több helyesítő szó is illetett. Az olvasó beavatása érdekében önkényesen találok a bemocskolni szándékozók száradatában, hiszen nem ismerem magamra.

Ime: „Az, aki magát nem ismeri úgy mint ahogy én, az még talán hajlandó is némi igazat adni, nem tudhatja, hogy milyen teljhatalmú „elvtárs” volt a háttérőrségnél és persze nekem egészen másként – ellentétesen ítélem meg az alaposan köpönyөгforgató magatartását! Emlékezzem csak vissza arra a sok számtalan esetre, hogy hogyan keserítette meg más becsületesen gondolkodó és a kommunista téveszméket magáévá nem tevő környezetét. Maga tévedhetetlen és megfellebbezhetetlen politikai osztályvezető... ..arról álmodozik, hogy akár versenyezni is képes a nyiladok fiatal gyermekeiket politológusi tudással tömöködni, ez már abszurd gondolat. ...A közeli választások után különösen csak a becsületes szaktudásra és nem a kommunizmus bölcsőiben – névlegesen szerzett – pedagógiára lesz szükség. ...és mint maga is, aki netán nem csak álmodozik, hanem dolgozni is akar, talál is munkát, akár nem is olyan könnyű rakodó, vagy egyéb segédmunkát, de nem katedrát, amivel ennek végképp befelelgett. ...Mond nem, de ha

még továbbra is olvasom féltrevezető cikkeit, felfedem magam és nyilvánosságra hozom jelenlegi levelemét is.”

Tisztelt Olvasó! Nem kívánok senki előtt mosakodni, hisz aki valóban közös tevékenység, telettem alapján ismer, önmaga eldöntheti a levél valóságosságát, aki pedig nem ismer, annak csupán gyanúsnak tűnhető érvekkel szolgálhatok. Való igaz, soha nem szerettem átlag ember lenni. Ezért rendkívül fontos volt számomra az önbecsülés, önismeret. Szinte naponta tettem mérleget önmagam, aznap megtett és a jövőben teendő cselekedeteimet. Ha ez nem találkozott környezetem elvárásaival, bizony rosszul éreztem magam. Sajnálom, hogy mindezek ellenére egy gyűlölettel fűződő névtelen levél olvasásá-

ra kényszerültem. Anonim Úr, (Asszony!) Így nézne ki az Ön által elképzelt demokrácia, nyíltság? Higgyc el, én félek! Félek az Onhoz hasonló emberek felelőtlen magatartásától. Nem magam, hanem valamennyi állampolgár békéjét féltém. Ettől függetlenül nyugodt lehet, hogy szocialista múltamat, jelenemem nem tagadom meg a napi politikai események hullámverései hatására sem. Az Ön által képviselt „beszározási” politika észrevehetően nem nyer táptalajt egyik pártban sem. Bizom benne, hogy a jövőbeni érvényesülés feltétele a hozzáértés, rátermettség és nem a világnézet, pártbeli hovartartás lesz. Hitvallásom: „Aki nem hisz semmiben, az képes bármi-be hinni.” Az elvűség pedig nem lehet bűn.

Nem kívánom bosszantani, de jelenleg éppen nevelési tárgyú könyv írásra készülök, és régóta áhított tanítási, szándékomról sem mondom le. En legálább annyit családotam – így utólag – és becsapottnak is érzem magam, mint bárki más. Ezért fordulok a gyerekek felé, áhitom tiszta, érdeklődő tekintetüket, érdekektől nem vezérelt magatartásukat. En értük, és csak közvetetten harcolok magamért. Anonim Úr (Asszony!) Az okot prezentáltam, fedje fel magát. Valójában nem személyes, hanem közérdek, hogy a sötétben bujkálók, uszítók megmutassák igazí arcukat! Nk. 1990. 03. 11.

Szabó Vince
Nagykanizsa,
Zrínyi Miklós u. 28.

Szerkesztői megjegyzés

Hogy az Olvasó is értse, a következőkről van szó:

Cikket közöltünk 1990. január 26-án Dóró János tollából, melyben a szerző kifogásolja egy volt párttitkárvalóval „ejtőernyőzését”. Erre válaszolt Szabó Vince február 23-án.

Lapunk a sajtótika értelmében, de állampolgári jogon is biztosította mindkét vélemény publikálását, mert azokat névvel ellátva, tiszta okfejtéssel kapta, s mert a cikkek egyetlen érem oldalát világitották meg, Magunk Dóró Jánossal értünk egyet, de elismerjük Szabó Vince jogát arra, hogy szólhasson, ha úgy érzi, személyiségi jogaiban korlátozzák azért, mert becsületes emberként egy

bűnös párt tagja volt. Ha nem úgy tenénk, hibáznánk, hiszen a diszkrimináció minden formája el borzaszt!

A Szabó Vincének küldött méltatlan hangvételű levél szerkesztőségünk birtokában van, s bár névtelen, szerzője felkutatható. A levél útszéli fordulatai lapunkat nem érintik, de úgy véljük, senki, Szabó Vince sem szogált arra, hogy véleményének kifejtéséért súlyosan megfenyegessék és peillengés állítsák. Aki a névtelenségben sunyít, az nem képviselhet közérdeket, csupán a maga sanda nézeteit löcsöli a vételeknek.

A jövőben a névtelen levelekből nem kérünk!

● Liberalizált üzletmenet Ausztriában

● Magántulajdon = növekvő felelősség

● Döntő az infrastruktúra fejlesztése

Az elmúlt évben a Gleisdorfból látogató kanizsaiak közül bizonyára sokan megfordultak Degenhard Bruntscho úr üzleteibe, s vitték a hűtőládákat, a mikrohullámú sütőket, videomagnókat, zenegépeket, kazeták tucatjait. Azóta a vámkorlátozások hatására megszűnt a roham, s a határszél hétköznapi ismét nyugodtabbakká váltak. De vajon hiányoznak-e a magyarok?

– Kereskedői szempontból, természetesen, hiányoznak, hiszen vásárlásaikkal jelentősen növelték a forgalmat, s a növekedett kereslet kielégítése keményebb munkával ugyan, de nagyobb hasárral is járt. Úgy érzem, javarészt sikerült eléget tennünk még az egyedi kívánásoknak is, vásárlóink elégedetten távozhattak tőlünk.

– *Bruntscho úr, ön négy üzlete révén Gleisdorf egyik legismertebb üzletmestere. Kérem, mutassa be a várost kereskedelmi szempontból, és beszéljen saját vállalkozásáról is!*

– Gleisdorf olyan kisváros, ahol az üzletnek jelentős része – az autókerekedésektől a ruházati boltokig – magánkézben van. Az üzletlajdonosok tagjai lehetnek különféle, az érdekeiket képviselő szervezeteknek. Hadd jegyezzem azonban meg, hogy én nem vagyok tagja

egyetlen ilyen szervezetnek sem, magam gondoskodom érdekeim védelméről. Kereskedelmünk liberalizált, abból a szempontból is, hogy mindenki

Magyar kereskedelem – osztrák szemmel

maga dönti el, miként alakítja vállalkozása jövőjét. En háztartási és szórakoztató-elektronika áruval foglalkozom, de ebben az üzletben például, ahol beszélgetünk, kerékpár is kaphatók. Egy másik boltom játékokra és ajándéktárgyakra specializálódott, a harmadikban hanghordozókat, CD-lemezeket, kazettákat és HIFI-bereendezéseket árulunk. A negyedik üzlet néhány kilométerre van Gleisdorftól. Itt – egyetlen elektronikai bolt lévén – a környékbeli emberek általános szükségleteit próbáljuk kielégíteni, s ha valaki éppen nem kapható, a kívánását megrendeléssel teljesítjük.

– *Hány embert foglalkoztat összesen?*

– Az adminisztrációt ketten intézik, délelőttönként, de a műszerészeket is beszámítva – mert szervizeléssel is foglalkozunk – nyolc állandó munkatársat alkalmazok, s egy-két ta-

nulót, aki nálam végzi a gyakorlatot. Feleségem szintén a boltban dolgozik, ő társtulajdonos.

– Arra nem gondolt, hogy új üzletét esetleg Nagykanizsán nyitja meg?

– Természetesen felmerült bennem a gondolat, s ezt gyakorlati lépések is követték, de az ügy a szervezés szintjén megtorpant. Rengeteg probléma vár még megoldásra.

– *Először volna néhányat?*

– Nehéz például egy igazán megfelelő üzlethelyiséget találni, az ügyintézés pedig igen csak körülményes.

– *Miben látja tehát a magyar gazdaság buktaitól és a fejlesztés lehetőségeit egy olyan kisvárosban, mint Nagykanizsa?*

– Rendkívül fontosnak tartanám a magántulajdon széles körű bevezetését – s ez elmondható az egész magyar gazdaságra is! – hiszen így megnőne a tulajdonos felelőssége, saját bőrén érezné döntéseinek következményeit, s ezzel ellenőrizhetőbbé válna a termelés. Ez persze maga után vonná az esetenkénti szükségessé létszámléépítéseket, viszont kialakulhatna egy új rendszer érdekeltségi láncolata, melynek mozgótagja a kemény és minőségi munka lenne.

Ami Nagykanizsát illeti, fontos feladat az infrastruktúra fej-

lesztése, de ehhez sem szükségessé kellétek radikális lépések. Elkezdhető a fejlesztés kisebb vállalkozások, bevásárlóközpontok létrehozásával is, de sok esetben elegendő lenne az a szemléletbeli változás, melynek eredményeként szebb és tisztább üzletekben kedves kiszolgálók várják a vásárlókat. A kereskedelemben szigorúan érvényesíteni kellene a piacgazdaság törvényeit, és a

minőségi áruk elterjesztésével, valamint a kiszolgálás minőségének javításával egy újfajta, a magyarok számára eddig csak nyugaton tapasztalt élményt lehetne teremteni.

– *Hogyan kíván kapcsolatban maradni a devizakorlátozás miatt elmaradó kanizsai bevétel?*

– Úgy érzem, kanizsaiak szívesen vásároltak nálunk, elégedettek voltak a szolgáltatások minőségével. Természetesen a jövőben is szeretettel várjuk őket, s ha az ismert nehézségek miatt mégsem tudnának jönni, akkor – remélhetőleg – mi megyünk Kanizsára. Ottani boltomban szeretném viszontlátni törzsvendégévé lett vendőmet.

Mielőbb! – gondoljuk mi is, hiszen haladó kereskedelmünknek igencsak ráfér egy alapos vérátömlesztés.

ifj. Miha Tamás

□ Konkurencia az áfészeknek

□ Az olaszok is érdeklődnek

Gróf Károlyi Sándor, a fogyasztási szövetkezeti mozgalom igazi apostolának kezdeményezésére 1898-ban alakult meg a Magyar Gazdaszövetség Fogyasztási és Értékesítési Szövetkezeti, a „Hangya”. A mozgalom évszázadunk első harmadában fokozatosan terebélyesedett és a 40-es évek táján mintegy 2000 tagszövetkezetben 700 ezer(!) kisember-tagot számlált.

A II. világháború utáni párt harcok és az orosz géppisztolyok árnyékában hatalomra jutott kommunizmus a Hangyát 1947-ben beolvasztották a Magyar Országos Szövetkezeti Központba, annak fogyasztási fősztályaként. 1949-ben Rákosiék nében is eltörölték a mozgalmat és a szövetkezeti típusú általános szövetkezeti formát, az ÁFESZ-t hozták létre.

Negyven éven át szunnyadt a Hangya-mozgalom, mígnem 1989. őszén Budapesten újjáalakították „Hangya” Szövetkezeti Központ Rt. (1116. Budapest, Csóka u. 7-13.) néven.

A fővárosi nyitást gyors vidéki tettek követték. Az ország különböző területein sorra alakultak a helyi Hangya szövetkezetek, és az azóta eltelt idő-

szakban – különösen nagyobb községekben és kisvárosokban – gombamódra szaporodtak. Zala megyében először (nem Nován!) Nagykanizsán indult el

Újjáalakult a „Hangya” szövetkezet

a szerveződés és a kiszagda-párt helyi szervezete, valamint néhány magánvállalkozó kezdeményezésére 1989. december 16-án 28 alapító taggal megalakult a 6. sz. Nagykanizsai Értékesítő és Fogyasztási „Hangya” Szövetkezet, amelynek ideiglenes székhelye: Nagykanizsa, Bajcsy-Zsilinszky E. u. 7. (a régi kiskanizsai postaeület). A helyi szövetkezet elnökének Vida János női fodrász kispaport, elnökhelyettesének pedig Borda László palinli kistermelőt választották.

Hogy létünk ne csak formai legyen, a kanizsai kiscgazdák és a tagok a fent jelzett székhelyen egy olcsó lábbeliboltot nyitottak, amely az elmúlt há-

rom hónap leforgása alatt több mint kétszáz ezer forintos forgalmat bonyolított, – sok kanizsai lakos öröme, akik egy-egy lábbelint 5-600 Ft-ot takaríthattak meg. Az árusítást két eladó (tag) a kora esti órákban társadalmi munkában(!) végezte. Kár, hogy a boltot most bezárják...

– Induló alapítóknak hatvan-ezer forint, amely 120 darab ötszáz forintos részlegy megvásárlásából tevődött össze. Cégbíróági bejegyzésünk formai hibák miatt elhúzódtott, de hamarosan rendben lesz. Tevékenységi körünk a jövőben főleg mezőgazdasági termelés és szolgáltatás, élelmiszer és piaci kiskereskedelem lesz, de foglalkozni kívánunk ruházati kiskereskedelemmel, lakossági tüzelő- és építőanyag kiskereskedelemmel, vegyes iparcikk árusítással és egyéb vegyes kiskereskedelmi feladatokkal is – tájékoztatót Vida János.

Az elnöktől megtudtuk, hogy a jelenleg havi 6000 Ft összegű bérleti díjat „álló” kiscgazdák

helyi szervezeteivel továbbra is szoros kapcsolatban vannak, de független, alá nem rendelt viszonyban kívánunk lenni.

– Célunk a felvásárlási tevékenység fellendítése városunkban és környékén, valamint a lakosság ellátása olcsó élelmiszerekkel, zöldség- és gyümölcsfélékkel, az infláció visszaszorítása, a láncereskedelem kiiktatása. Az érdeklődés irántunk napról-napra nő. Várjuk a további belépőket, hiszen a létszám gyarapodása alapja lehet hálozatunk kibontakozásának, majd bővítésének.

Az elnök elmondta még, hogy az újjáéledt magyar Hangya-mozgalom iránt külföldi – elsősorban olasz – vállalkozók részéről egyre nagyobb az érdeklődés és a fővárosi központban máris előrehaladott tárgyalások folynak magántermelő részére mezőgazdasági kiscgép vásárlása ügyében. Ezért a magyar félnek termékeken kell fizetni.

Érdeklőség, hogy a Hangya Szövetkezeti Központ Etikai Bizottsága behatóan foglalkozik az 1947-49 között pártállami tulajdonba vett Hangya-vagyon visszaszerzésével.

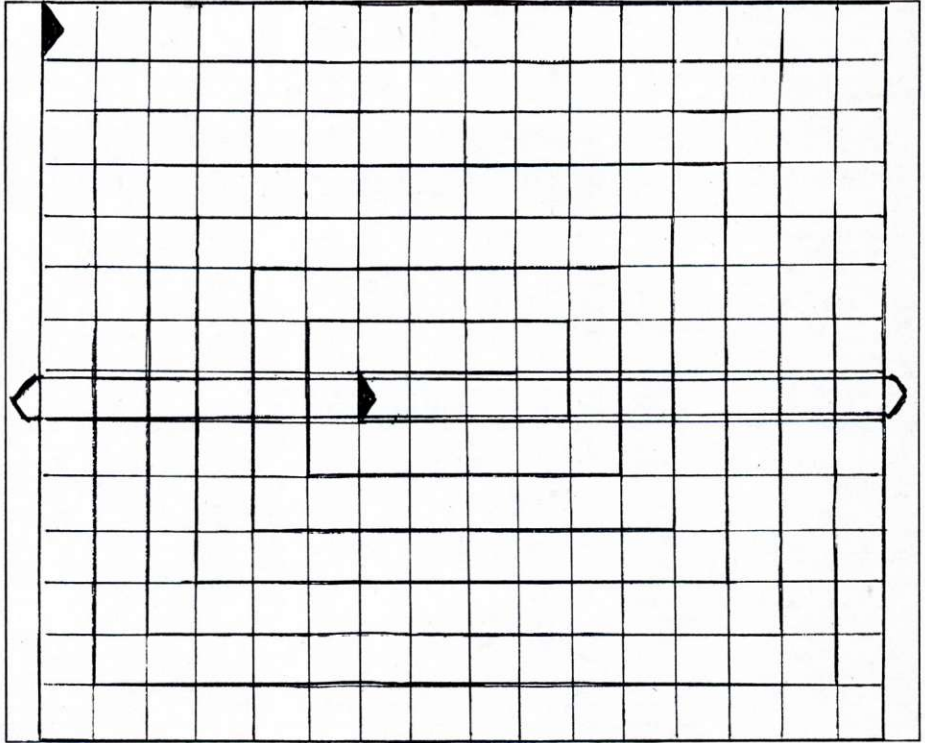
ÁFÉ(M)SZ-ek tehát „reszkessetek!” Itt van máris a konkurencia, vagy netán az egykori jogutód?

– Tihanyi –

Tavaszi vadvirágok a díszkertekben

Csigarejtvény

A rejtvény két irányból is megfejthető. Az egymás után következő szavak betűi között nincs átfedés. Helyes megfejtés esetén a vízszintes 7. sorban Hauptmann egy művének címe olvasható. Ez küldendő be szerdáig.

Kívülről befelé:

Bürge himje – németül ő – telítetlen szénhidrogén – magyar gépkocsik jelzése – osztályteremben van – üttött-kopott – finn állóvíz – ÉK-i irányú adriai szél – víz oroszul – aláírás – cséve – csatázni – német költő – szerep a Pique Dame-ban – Beaumarchais és Mozart közös szereplője – cserjés – becézett lánynév – teljesítménygörbe felső pontja – való – csupor – kakaóital márkája – otthonában – la-
vadvány, fiatal leveleiből még kora tavaszi salátá is készíthető.

Menjünk ki a természetbe, csodáljuk meg gyöngyszemeit az eredeti helyükön is! Ha kellő tapintattal és alázattal közelítve egy-két gyöngyszemet haza is viszünk még nem károsodik a nagy egész. Így talán még jobban megtanuljuk tisztelni a természetet, hiszen jobban megismerjük azt, amit védünk kell.

Homonnay Szabolcs

tin nem – ... bákóm – hártárt Észak-Amerikában – igeikötő – leelőlegezni – olasz – Ady álnéven – román gépkocsitípus – NSZK autójelzés – japán drámai műfaj – közelre mutató szó – kanca és mén lehet – macskamedve – kiejtett betű – üvegkorsó – sívatag Észak-Amerikában – nóta – latin üdvözlés – megyenevünk önálló szelete – erdélyi fejedelem – ... Lea: vulkán – településfajta – dixerelánd-együttes – ideiglenes épület – rengeteg – finn vegysz – Iról álnéven Czuczor G. – az alaphangsor 5. hangja – titokban – téztaféle – Rém ...: Tompa M. álnéve.

Bentről kifelé:

Égtáj – igeikötő – stimmel – germánium – személyes névmás – nikkel – háziállat – sziget a Szovjetunióban – mocsok – afrikai államok – ködfolt – egy geológiai kor állatvilága – kérdőszó, de személyes névmás is – régi típusú személyszállító vasúti kocsí – francia matematikus – idegen női név – kínai hossz mérték – baklövés

– keletindiai pálinka – idény – III. Napoleon aranypénze – a zsidó isten megszóllítása – kihalt nyelv – a szőlő része és könyv címe – Nobel-díjas kémikus – fordított hosszú morse-jel – egyházi törvények gyűjteménye – iráni lovas nép – férfinév – hegy németül – pl. a Botteni – zsirral való kapcsolatra utaló elötag – pohárköszöntőt mondó – ... Derek – babérfavá változtatott nimfa – ilyen üveg is van – motívum.

Megfejtőinkhez

Lapunkban az elmúlt hetekben közölt rejtvények helyes megfejtői közül az alábbi személyek nyertek könyvjutalmat:

Geiszl György Nagykanizsa, Semmelweis u. 22.(3 db); *Szabadi Sándorné* Nagykanizsa, Zrínyi u. 56. (3 db); *Kiss Ferenc* Zalaegerszeg, Kinizsi u. 99.(1 db).

Nevezett személyek a könyvjutalmat hétköznapiakon 12-17 óra között átvethetik szerkesztőségünkben (Nagykanizsa, Ady E. u. 1. ll. emelet.)

Hazai koratavaszi vadvirágaink most kezdenek virítani érdeinkben, mezőinkben. Zalában igen szép, tavaszi flóra található, különösen a bükkösökben és tölgyesekben. Amelyek nem védettek, azokból nagyon mutatós, dísznövényértékű, korán nyíló vegetációt varázsolhatunk kiskertjeinkben, sziklakertjeinkben. Nagy előnyük, hogy már akkor nyílnak, amikor szinte még semmi más, igénytelenek, magunk gyűjthetjük őket kirándulásaink alkalmával. Most van itt ennek az ideje.

Pár tanácsot érdemes megfogadni a siker érdekében. Csak olyan fajokat szabad gyűjteni, melyek nem védettek, tehát szükséges egy-két szakkönyv. Legjobb irodalom: Csapody István: Védett növényeink 1982. Gondolat Kiadó. A tavaszi flórához igen megfelelő még a 88 sorozatból: A tavaszi vadvirágok kiadvány, Németh F. és Seregélyes T. munkája.

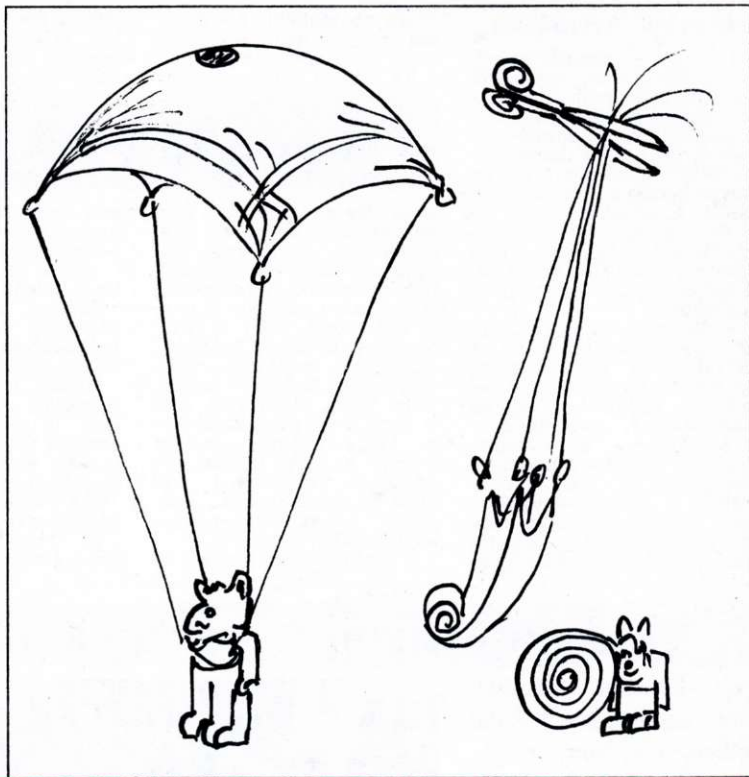
Az erdőkből származó növények jó tápanyagtartalmú, humuszgazdag kerti talajt kívánnak, és kellő vízellátottságot. A nyári időszakban lehet félművelésű is a fekvés, hiszen ezek a fajok nyáron már nem nyílnak, sokszor visszahúzódnak. Ezek a növények kistermetűek, de évelők, ezért nagyobb foltokba telepítsük őket, ne szálanként. Ilymódon a jelentéktelenné tűnő fajok is csodálatos díszértéket jelenthetnek. Kicsi, szabad helyekre is beültethetők, például bokrok alá, értékesebb dísznövények mellé, vagy sziklakerti kövek szűk közeibe, amennyiben ilyen helyeken tudunk kellő talajminőséget és víztartalmat biztosítani. Némejük túl gyorsan terjed, ezeket kordában kell tartani, gyomlálással, fiatalítással szabályozhatjuk elszaporodásukat.

Amikor gyűjtjük őket, növényásós szükséges, lehetőleg sérülésmentesen, türellemmel szedjük ki őket a talajból. Nehéz lenne felsorolni, hogy milyen fajokat gyűjtünk, itt Zalában könnyű megfelelőeket találni.

Szépén mutatnak a szel-lőrőzések, a kankalinok, de egy-egy tő májvirág előtt is sokáig lehet gyönyörködni. Egy salátaboglárkából ültetett foltrol el sem hinné az ember, hogy közönséges

Ejtőernyő zsebkendőből

Kitűnő dobálós játékot készíthetünk egy használaton kívüli ruha zsebkendőből vagy vékony rongy darabból. Négy sarkára 30-35 cm hosszú erős cérnát kötünk, majd a sarkok egymáshoz fogása után azokat egyforma hosszúra vágjuk. Végükre szereljük fel az utast, könnyű műanyag babát, fabuland figurát, vagy bármilyen hasonló súlyú nehezéket. Felhajítás előtt az ernyőt összefogjuk és a középpontjától indulva rátekerjük az anyagot és a zsinórt is. Ezután dobjuk a magasba, de megfelelő méretű csúzlival is kilöhetjük. Különösen szépen ereszkedik alá, ha a közepére kis kör alakú lyukat is vágunk.

Az okos gazda hagyatéka

Egy vén szakállas arab gazda, érezvén élte végének közeledtét, maga elé rendelte három gyerekét, és így szólt: – Édes fiaim. Mielőtt nagy kegyesen bevonulok Allah örök birodalmába, elmondom, miként gondoskodtam rólatok. Legidősebb fiam: te kapod vagyonom felét. Terád közbülső gyermekem az örökség egyharmadát hagyom. A legkisebb és legkedvesebb gyermekemet pedig illesse meg a vagyon egy kilenced része. Osszátok el a juszt rendeletem szerint, és éljete boldogul.

Azzal, alig hogy végrendekezett meg is tért őseihez. Fiai kellő módon megsiratták, eltemették, aztán számbavették a vagyont, hogy elosztozhassanak. Na, hamarosan sikerült is a számolás, mert az öreg éppen 17 tevért hagyott rájuk. Ám akárhogy számoltak, törték a fejüket, csak nem tudtak dűlőre jutni. A számok sosem stimmeltek. Mit volt mit tenni, elmentek hát a bölcs kádihoz, tegyen ő igazságot, miként kell megosztoznuk.

A kádi meghallgatta mondókájukat, megigazította turbánját, simított egyet koftájára hajtókáján, aztán így szólott: – Figyeljetek ide, gyerekeim. Én kölcsön adom nektek a saját tevémet, de csak az osztzkodás idejére. Így a tevék száma együtt 18. A fele, kilenc a legidősebb fiúé. Viheti a tevéit. A vagyon egyharmad része, azaz hat a középső fiúé, végül egy kilenced rész azaz kettő a legkisebb fiúé. Az összesen 17. Így nyugodtan visszaadhatjátok az én kölcsön tevémet is.

A fiúk így tudták teljesíteni apjuk kívánságát, és azóta is boldogan élnek, ha még meg nem haltak.

Szójás halropogós rizzsel, tartármártással

5 személyre

Busaszínhús	50 dkg
Szójaliszt	5 dkg
Margarin	3 dkg
Tojás	4 db
Tárkony	1 dkg
Zsemlemorzsa	15 dkg
Liszt	8 dkg
Rizs	30 dkg
Zsír	15 dkg
Só	3 dkg
Petrezselyemzöld	1 cs
Olaj	2 dl
Cukor	1 dkg
Mustár	1 dkg
Citrom	1/2 db
Tejföl	1/2 dl
Fehérbor	1 dl

Elkészítési mód

A halhúst gyengén sós vízben megfőzzük. Szálkátlanítjuk és szitán áttörjük. Hozzákeverjük a szójalisztet. Eldolgozzuk 2 db tojássárgájával és a margarinnal. Sóval finomra vágott tárkonyal, petrezselyemmel ízesítjük. Henger alakúra formázzuk, lisztbe, tojásba, morzsába forgatva bundázzuk és bő forró zsírban kisütjük.

Párolt rizzsel tálaljuk és külön adjuk a tartármártást.

Levelek nyomában

Lapunk 9. számában olvashattuk Rideg Lászlóné levelét, melyben aggodalommal írt környezetének – a Bajza utca, a temető környéke, az olajos lakótelep, a Séta tér – nem éppen megnyugtató közbiztonságáról. A sokakat érintő témában először a Bajza utcai Gyermek és Ifjúságvédő Intézet (GYIVI) vezetője, Szakony Gyula igazgató ír nyilatkozik:

– Oszintén sajnálnám, ha a Bajza utca környéke a GYIVI miatt lenne veszélyeztetett terület. Átmeneti otthon vagyunk, vegyes összetétellel. Van itt óvodás, általános- és középiskolás, szakmunkástanuló, segédmunkás, de munkanélküli is. Állandó felügyelet van napközben, azaz reggel 6-tól este 10-ig egy névelő és két gyermekfelügye-

lő ad szolgálatot. Az éjszakai gyermekfelügyelő pedig éber felügyeletet biztosít.

Az intézet lakóinak többsége megbízható, de vannak nehezen kezelhető gyerekek. Így az állandó felügyelet mellett is előfordulnak szökések. A rendőrség is behozhat magukat igazolni nem tudó, vagy bűncselekményt elkövető fiatalokat az utcáról, vagy szórakozóhelyekről. Sokszor forgalmas, zajos itt az élet, ami a környéket nem zavarhatja. Hogy lakóink cigarettát kérnek az arra haladó felnőttektől, előfordulhat, melyért ezúttal kérünk elnézést. Lopás tudomásom szerint még nem volt.

A Sétakertben magam is

láttam azonban italozó fiúkat, lányokat. Nem feltételezhető, hogy a mi lakóink. Akik dolgoznak, takaréko-

lekmény fordult elő, amelyből 9 betöréses- és egyéb lopás, 4 rongálás volt. Hét esetben jártunk el tulajdon

Garázdák a Séta téren (?)

san élnek, akik pedig nem, azoknak a minimális zsebpénzből ilyesmire nem telik. Vajon mi a helyzet néhány utcával távolabb? A kérdésre Cséza György százados közrendvédelmi és közlekedési osztályvezető válaszol:

A Sétakertben magam is

elleni szabálysértés miatt. Két esetben családi veszekedéshez kértek rendőri segítséget.

1989. november 7-én és december 6-án a délelőtti órákban a Sétakertből – állampolgári bejelentés alapján – előállítottuk a szeméremsertő magatartást tanúsító két férfit, akikkel szemben a szükséges intézkedéseket megtettük.

A Bajza utcai Gyermek- és Ifjúságvédő Intézet és környékén kirívó jogsértést nem tapasztaltunk, erre utaló lakossági bejelentés nem érkezett.

Egyetérték a levélíróval, hogy az előfordult jogsértés sok, és az ott élők nyugalmára kedvezőtlenül hat. A városban előforduló bűncselekmények területi megoszlását figyelembe véve ugyanakkor ez a terület nem tartozik a kiemelten fertőzött területek közé. Ugyanakkor rendelkezésre álló erőinkkel igyekszünk ellenőriztetni a kérdéses területet. Megköszönöm és egyben kérem, hogy a levélíró észrevételeivel a jövőben is segítse munkánkat. A város közrendjének közbiztonságának javítását, a lakosság nyugalmának biztosítását közös összefogással, együttműködéssel tudjuk csak jobbra tenni.

A vizsgált időszakban ezen a területen 13 bűncse-

lő ad szolgálatot. Az éjszakai gyermekfelügyelő pedig éber felügyeletet biztosít.

A vizsgált időszakban ezen a területen 13 bűncse-

lő ad szolgálatot. Az éjszakai gyermekfelügyelő pedig éber felügyeletet biztosít.

A vizsgált időszakban ezen a területen 13 bűncse-

A vizsgált időszakban ezen a területen 13 bűncse-

Tóth Ferenc

A Zalai Hírlap és Nagykanizsa

A Kanizsai Közéleti Klub sajtóvitáján a Zalai Hírlap és Nagykanizsa viszonyát vizsgálták. Megállapították, hogy Kanizsa több megjelenést érdemelne a lapban, s szükséges lenne az információs hálózat bővítése.

(Fotó: Szakony Attila)

Apróhirdetések

0 kilométeres Dacia TLX eladó. Érdeklődni: 16.30 után Nagykanizsa, Zrínyi u. 34. I. em. 3. ajtó. Tel. 13-748. Darab Lajos

Törzskönyvezett szülőktől fekete óriás Schnauzer kölyökkutyák májusi elvitelre előjegyezhetők. Nagykanizsa-Bajcsa, Törökvári u. 139.

Frissen műszakizott, ZX rendszámú Skoda 120 L jó állapotban eladó. Nagykanizsa-Bajcsa, Törökvári u. 139.

Az Ebtényesztők Nagykanizsai Szervezete engedelmisségi tanfolyamot indít március 31-én 9 órai

kezdettel mindenfajta kutya részére a miklósfai sportpályán.

Fotolux-SUPERVAKÁCIÓ! Aki március 5-től április 30-ig nálunk SZÍNESFILMET dolgoztat ki 300 Ft-nál nagyobb értékben, május első hetében sorsoláson vesz részt. Az AKCIÓ fődíja 6 db európai tengerparti nyaralás. A nyertesek listáját országos napilapokban tesszük közzé. A munkavállalási tasakot meg kell őrizni! Főfotó-Vastagh fotó, Nagykanizsa Rozgonyi u. 2.

1200-as Zsiguli friss műszakival eladó. Érdeklődni: Becsehely, Vörös Hadsereg u. 95. Tóth Istvánné. Ugyanott 1200-as Zsiguli alkatrészek eladók.

KI rendszámú Trabant 1992-ig érvényes műszakival, jó állapotban eladó. Szabó, Nagykanizsa, Sneff tér 6.

Visszapillantó

Olajbányász – BMTE Törley 1-2

NB II-es labdarúgómérkőzés

A választások miatt már szombaton lejátsszották a soron következő forduló, így az Olajbányász ezúttal hazai környezetben fogadhatta a Budafok Törley csapatát. Az elmúlt két fordulóban az idegenben szereplő hazaiak nem találtak legyőzőre, de hasonló jó eredménnyel érkezett a Budafok is; ők az elmúlt fordulóban a ZTE otthonából jöttek el győztesen.

Mindkét csapat tehát jó ajánlólevéllel várta a szombati találkozót, amelyen a megszerzett pontok, valamint a hazai pálya előnyét is figyelembe véve az Olajbányász látszott esélyesnek. A várakozással ellentétben kevesebb volt a néző (1500) mint arra számítani lehetett. Nyilván közrejátszott a szokatlan időpont, a tv-mérkőzés és az a hír, miszerint a városi tv a választás napján felvételtől közvetíti a teljes mérkőzést.

A találkozó úgy indult, hogy nem okoz majd gondot a Budafok legyőzése, hisz már a 2. percben helyzetbe kerültek a piros-kékek. Ez a tény aztán túlzottan magabiztossá tette a csapatot, így amikor egy ártalmatlan helyzetből gólt kaptak majd nem sokkal később még egyet, már csak az eredmény után „futhattak”. A kétgólos hátrány idegessé, kapkodóvá tette az Olajbányász játékát, ezzel is magyarázható, hogy a jobbnál jobb helyzetek is kimaradtak.

Szünet után szinte felbillent a pálya, állandóan a Budafok térfelén folyt a játék. Továbbra is azonban sok hiba csúszott a játékba, nem volt kiemelkedő teljesítményt nyújtó játékos, aki vezéregyenységé lépett volna elő. Ettől függetlenül vagy félútcát lehetősége volt az Olajbányásznak, azonban csak Skublics mintaszerező góllának örülhettek a szurkolók.

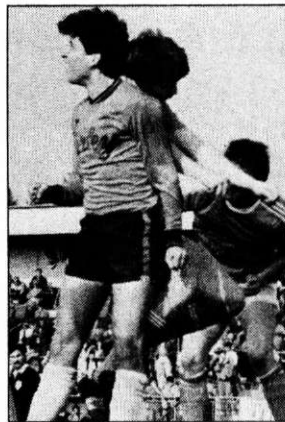
Az Olajbányász ezen a mérkőzésen – bár a szerencséivel is hadilábon állt – nem játszott tudásához mérten. Ezúttal azok a játékosok is gyengén játszottak, akikről átlagos jó teljesítményt szoktunk meg. A Budafok semmi különösét nem nyújtott, volt két perce, amikor a piros-kékek megígásait okosan kihasznál-

ta, majd „ráült” az eredményre. Ezalatt lőttek két gólt, amivel idegenben már akár nyerni is lehet. Nekik most sikerült.

Madár Gábor, az Olajbányász vezető edzője a találkozót után így értékelte a látottakat:

– A mérkőzés elején már gólhelyzetünk volt, ezt Skublicsnak nem sikerült értékesítenie. Majd fokozatosan úgy éreztem, hogy lezser lesz a játék, fegyelmetlenségek sorozata következett elől, hátul és középben, ez eredményezte az ellenfél két gólját. A második féldőben már csak mi voltunk a pályán a Budafok végig védekezett. Egy szezonra való gólhelyzetet dolgoztunk ki, azonban ebből csak egyet tudtunk kihasználni. A Budafok végtelenül szerencsés győzelmet ért el.

–kázé–

A vendégek kevés támadásának egyikét hátrítják el a hazai védők élükön Kepevel.

Fotó: Szakonyi Attila

Diáksport

Versenyek sorozatban

A Diákolimpia megyei döntőjének sakk sportágban a Városi Úttörőház adott otthont. A megyei seregszemlére a városi és városkörnyéki győztesek kaptak meghívást, akik több mint 100-an ültek asztalhoz. A kanizsaiak három korcsoportban is nagyszerűen szerepeltek, amit Tamás Norbert (Péterfy), Domina Ágnes (Hevesi) és Tulézi Ilona (Andrejka) első helye is bizonyít. Csapatban a lányok mezonyében kanizsai, míg a fiúknál egerszegi siker született.

Eredmények kanizsai szemmel: I. korcsoport: 3. Zsoldos Albin (Hevesi) II. korcsoport: 1. Tamás Norbert (Péterfy) I. korcsoport: 3. Helyes Georgina (Zrínyi) II. korcsoport: 1. Domina Ágnes (Hevesi) III. korcsoport: 1. Tulézi Ilona (Andrejka) Csapat: leány: L. Nagykanizsa 16,5 2. Lenti 15,5 3. Zalaegerszeg városkörnyék 13,5 fiú: 1. Zalaegerszeg 2. Nagykanizsa 3. Zalaegerszeg városkörnyék.

☉ A városi Diáksport Bizottság szervezésében sorozatban zajlanak a különböző sportágak városi döntői. Legutóbb a mezei futóversenyre került sor mindhárom korcsoportban. A szép számú indulóval lebonyolított vetélkedőn az alábbi eredmények születtek: I. korcsoport: lányok: 1. Nagy Tímea (Nagyrácz) 2. Teknyós Réka (Péterfy) 3. Szabó Edina (Rozgonyi) fiúk: Vörös Ferenc (Rozgonyi) 2. Kovács Tamás (Hunyadi) 3. Marton Balázs (Nagyrácz) II. korcsoport: lányok: Májor Otília (Rozgonyi) 2. Czigót Tímea (Péterfy) 3. Deli Ildikó (Hevesi) fiúk: 1. Kárász Krisztián (Rozgonyi) 2. Golecz Tamás (Hevesi) 3. Cskik Zoltán (Hevesi) III. korcsoport: lányok: 1. Kiss Enikő (Petőfi) 2. Burcsi Éva (Péterfy) 3. Lampert Éva (Kun Béla) Fiúk: 1. Kurcz Szilveszter (Péterfy) 2. Kéri Zoltán (Nagyrácz) 3. Fekete Szabolcs (Rozgonyi).

Összesített csapat: lányok: 1. Péterfy 2. Hevesi 3. Nagyrácz fiúk: 1. Péterfy 2. Andrejka 3. Nagyrácz.

☉ A városi fedett uszodában népes mezonyokkal rendezték meg az úszók megyei diákolimpiai

döntőjét, amelyre 18 versenyszámban került sor s azon közel kétszázán rajoltak az I-II-III-as korcsoportban.

A kanizsai úszók ezúttal kitétek magukért, akik számos bajnoki címet szereztek és több jó helyezést értek el.

A dobogós helyen végzett kanizsai versenyzők:

Az I. korcsoportosok 6x50 m leány váltóját a Péterfy iskola nyerte, a Rozgonyi végzett a 3. helyen. A fiú váltóban az Andrejka szerezte meg a 2. helyet. A II-III. korcsoportban a 10x50 m leány váltóban az Andrejka nyert, a Péterfy a 3. lett, míg a fiú váltóban 2. helyen végzett az Andrejka iskola.

Egyéni versenyszámok (mind 50 m).

Gyors. I. korcsoport. Fiúk: 1. Berlinger Balázs (Andrejka), 2. Pápai László (Rozgonyi), 3. Orbán László (Andrejka). Lányok: 1. Révész Katalin, 2. Tóth Krisztina (mindkettő Andrejka), 3. Borsos Adél (Szabadság téri). II-III. kcs. Fiúk: 3. Révész Tamás (Péterfy). Lányok: 1. Nagy Tünde (Péterfy), 3. Orbán Krisztina (Andrejka).

Mell. I. korcsoport. Fiúk: 1. Orbán László, 2. Berlinger Balázs, 3. Császár Zsolt (Rozgonyi II.). Lányok: 1. Tóth Krisztina, 2. Révész Katalin, 3. Borsos Adél. II-III. kcs. Fiúk: 1. Révész Tamás. Lányok: 1. Orbán Krisztina, 2. Holló Adrienn (Zrínyi).

Hát. I. korcsoport. Fiúk: 1. Császár Zsolt, 2. Kiss Gabriél (Andrejka), 3. Pápai László. Lányok: 1. Révész Katalin, 2. Borsos Adél, 3. Tóth Krisztina. II-III. kcs. Fiúk: 2. Révész Tamás, 3. Szabó Szilárd (Péterfy). Lányok: 2. Nagy Tünde, 3. Szabó Szilvia (Hevesi).

Pillangó. II-III. korcsoport. Fűk: 3. Szabó Szilárd. Lányok: 1. Orbán Krisztina, 3. Nagy Tünde.

Az I. korcsoport egyéni versenyei válogatók voltak az Arany Úst dunaújvárosi országos versenyére s ebben mind a hat számot kanizsai úszók nyerték! A II-III. korcsoportban a győztesek bejutottak a diákolimpia országos döntőjébe.

Futószalagon

* A kosárlabda NB I-ben a félidőhöz érkezett a rájátszás küzdelemorozata, amelyben a MAV NTE női együttese a 14-19. helyért mérkőzik. Az első sorozatot hazai környezetben zárták a vasutasok, akik nem lettek most sem formabontók. A csoportot vezető kanizsaiak ugyanis ezúttal is hazai

pályán vesztek az őket követő BKV Előre ellen. Most a tabellaszomszédok csaptak össze, de ebben nem volt köszönet, mert Szabóék nagyon gyengén játszottak. Ellenük biztosan nyertek 60:57-re a fővárosiak, akik már 18 ponttal is vezettek. A vendéglátók csak a befejező 5 percben nyújtottak elfogadható teljesítményt. Legjobb kanizsai dobók: Acsné és Simonné 18-18.

* A kosárlabda NB II-ben is megkezdődött a rájátszás. Az egyik férfi csoportban a 3-6. helyért küzd a MAV NTE legénysége, amely a Soproni MAFC vendégeként 98:61-re vesztett. A MAV NTE II. leány-csapata csoportjában a 7-10. helyért mérkőzik. A kanizsai kislányok a Pécsi VSK II. ellen léptek pályára a Mecsek-alján és szoros játékban maradtak alul 54:45 (25:27) arányban.

* A teke NB II. Nyugati csoportjában a kiesés ellen küzd az Uveggyár újonc férfi gárdája. Az utóbbi hat fordulóban nem ment a fiúknak, valamennyi találkózón vesztek, akik most megszerezték tavaszi 3. győzelemüket. Ezúttal a Május 1. úti csarnokban 6:2 arányban nyertek a Mosoni Vasas ellen, miután ötven is

Kézilabda

Tavaszi rajt az NB I B-ben

A kézilabdázás második vonalában szereplő nagykanizsai csapatok holnap, március 31-én kezdik meg a "második félidőt". Az olajos-nők kedvező helyzetből, a 4. helyről, míg a lámpagyáriak veszélyes zónából, a 13. helyről vágnak neki a tavaszi idénynek.

A bajnoki rajt előtt néhány nappal a csapatok házatáján a következőket tudtuk meg a szakosztályi helyzetéről, a tervekről és elvárásokról.

Az Olajbányász

női együttese az őszi küzdelemorozaton jóval erőn felül teljesített, amely végülis az előkelő helyezést biztosította.

– A fiatal csapattal teljes mértékben elégedettek vagyunk s ez még akkor is így van, ha jól tudjuk, hogy ez az osztály minőségileg más, mint az előző években. Természetesen nincsenek vérmes reményeink, hiszen ismert az egyesület nagyon nehéz anyagi helyzete. A gondokat tetőzi, hogy szakvezetőnknek kevés játékos áll rendelkezésére, sőt visszalépést jelent az is, hogy az éveken át az országos

Ifjúsági bajnokságban szereplő csapatunkat kénytelenek vagyunk a megyeiben szerepeltetni. Kérésünket eljuttattuk az MKSZ-hez, várjuk a visszaigazolást. A kényszerű lépést a kevés pénz tette szükségesé – hangoztatta Baranyai István, az egyesület ügyvezető elnöke.

Jóli Zoltán edző irányításával a szükséges keret január első hetében látott munkához. Othonuk az Olajbányász munkacsarnok, ahol a rendelkezésére álló keret szorgalmasan gyakorolt.

– Az akarással, az elvégzett munkával nem volt különösebb gond, a gyerekek mindent megtettek az alapozás és formába hozás időszakában. Az előkészületi kupermérközések formálódtak a csapat. Sajnos, gondunk bőven van. Két kapusunk közül Skrachra néhány fordulóban nem számíthatunk betegség miatt, így csak a fiatal Bójtí áll a kapuban. Valami megoldást kell találnunk, mivel egy „portással” igen veszélyes játszani. Remélem, a gondoktól függetlenül a tervezett 4-6. helyek valamelyikét sikerül megszereznünk – összegzett a szakvezető.

Az olajosok holnap hazai környe-

zetben kezdenek a listavezető Gődöll ellen, akik kerete a következő: Bójtí – Gombor, Kovács, Siti B., Juhász, Pető, Kötő I., Vass, Mátyás, Buza, Ivanics és Szollár.

A kanizsaiak a tavaszi idényben a következő időpontokban szerepelnek hazai környezetben. Április 13: Olajbányász – Sz. Köfém. Április 28: Olajbányász – Kisvárd. Május 12: Olajbányász – Átór. Május 26: Olajbányász – Goldberger. Június 2: Olajbányász – Csepel Autó. Június 9: Olajbányász – Lőrinci Fomó. Június 16: Olajbányász – Debreceni Közút.

A Tungsram

férfi gárdája számára igen rosszul télt el az őszi sorozat, s a szerény képességű játékosokkal sem tudott mihez kezdeni az új szakvezető, Czímmer Tamás.

– Az ősz gyorsan el kell felejtetni, csak a jövőre szabad összpontosítani. Mindenesetre a megszerzett 6 bajnoki pont nagyon kevés. Nehéz lesz „felállni”, pedig nagyon szeretnénk elkerülni a kiesést. A gyári és egyesületi vezetés maximális hozzáállást valószínűleg meg. Eredmény, hogy hozzánk került Radovics (Veszprémből) és Gróber (Keszthelyről) Szaporit a nyárainak, hogy a komlói Ózoporit – aki nálunk dolgozik – nem sikerült átigazolni – tájékoztat Ifj. Pintér István szakágvezető.

A kemény és következetes munkáról közismert Czímmer Tamás irányításával január 2-án intenzív munkához láttak a kerettagok. Dolgoztak szabaterően, az Olajbányász és a MAV NTE munkacsarnokban.

– Minden rendelkezésre álló időt maximálisan felhasználunk. Jól tudom, hogy igen nehéz 3 hónapon jutott túl a társaság, de hát a célért, a bentmaradásért rengeteg kellett tenni s ez érvényes a június 23-ig tartó tavaszi sorozatra is. Mindenki beállt a sorba, a lazítás ismeretlen minálynak. Remélem, hogy a Kálóczy, Bilicz, Szentes, Gróber, Rodek, Pánczél, Ojtó, Radovics, Kurusta, Tóth, Holl, Kosztoláncai, Hungler, Sebestyén, Szőke és a Pécsdől kölcsönkapott Balogh kerettagok képesek lesznek megbirkózni a feladattal, akik a további NB I B-s szereplést biztosítják majd a kézilabdát szerető kanizsaiaknak. Várjuk támogatásukat, buzdításukat – mondta a szakvezető.

A lámpagyáriak a hétvégén Ceglédén kezdenek, akik a tavasszal az alábbi időpontban lépnek pályára az Olajbányász munkacsarnokban: Április 7: Tungsram – Ózdi Kohász. Április 21: Tungsram – Csepel Papír. Május 12: Tungsram – TFSE. Május 26: Tungsram – H. Szondi. Június 9: Tungsram – Taurus. Június 23: Tungsram Győri ÁÉV.

Balogh Antal

A kanizsai kislányok nyerték a területi döntőt

A KOSÁRLABDÁZÁS ÉLVONALBAN szereplő csapatok számára a szövetség kötelezővé tette az utánpótlással való szervezett foglalkozást, ami egyben az egyesületek jól fellogott érdeke is.

– Közél két évvel ezelőtt a legkisebekkel, a minikkel is megkezdődött a munka, amelyet Simon Judittal együtt végzünk a MAV NTE-nél 1-1 csoporttal. A napközis táborban alapozták a gyerekek, majd a kiválasztás után láttunk munkához. A feladat összetett, hiszen a játékosok hat részületen „vizsgáznak”, amelyekre írt kell őket készíteni – kezdte Gábor Erzsébet, a MAV NTE női utánpótlásának szakágvezetője. A vasutasok minicsoportja az 1977. szeptember 1-je után született játékosok közel 20 fős kerete Gábor Erzsébet vezetés-

400 fa fölött teljesítették. A nők mezonyében az utolsó előtti fordulóra került sor, amikor a Sörgyár tavasszal remekül szereplő együttese Péccsét is folytatta sikeres sorozatát. A 2. helyen álló kanizsaiak a 4. helyezett BTC ellen 7:1 arányban nyertek s ezzel versenyben vannak a bajnoki címért. Mindenesre az utolsó forduló páratlanul izgalmas volt hoz az Sz. Köfém, Sörgyár és a Győri Richards csapatai között.

sével rövid időszak alatt nagyszerű sikert ért el: megnyerték a Nagykanizsán rendezett országos mini-bajnokság „nyugati” területi döntőjét s ezzel bejutottak az országos elődöntőbe.

– A lányok mezonyében is 8 csapat harcolta ki a kanizsai részvételi jogát. A rendezést mi kérjük a szövetségtől és örömmünkre szolgált, hogy megkaptuk – folytatta Gábor Erzsébet, aki a sikerről így szól: – Első alkalommal kapcsolódtunk be, és értünk el szép sikert a mini-bajnokságban. Heti 5 edzéssel, plusz hétvégi fizikai felkészítéssel dolgoztunk. Ugyanis a játék mellett értékelik a csapatot akadályfutásban, 30 m váltóban, úszásban, bűntetődobásban, valamint magasságban is. No, mi ezúttal 1. és 2. második és 1-1 harmadik, negyedik és ötödik helyezést értünk el s így az összesítésben az élen végeztünk, amit nagy sikernek tartunk.

– Kik voltak a siker részesei? – A területi döntőt az összetésben Mayer, Bodzai, Pintér, Radics, Fácán, Kovács, Szokol, Láncoz, Kucsebár, Hajdó, Dianiska, Borsi harcolta ki a vasutas-sikert. Valamennyi játékos nagyszerűen teljesített, de ezért a névszerinti kiemelésre rászolgált Mayer Otília, Pintér, Agnes, Radics Réka és Fácán Mónika. Ez az eredmény egyben jelzi, hogy jó úton járunk, ami még szervezettebb és hatékonyabb munkára serkent bennünket, vezetőket és játékosokat egyaránt – mondta befejezésül Gábor Erzsébet edző.

(Balogh)

Kanizsa – várospolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Felelős szerkesztő: Mihovics József és Takács Sándor. Tervező szerkesztő: Ferenc Győző. Szerkesztőség: 8801 Pf. 74. Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Telefon: 12-305. A szerkesztő bizottság tagjai: Pék Pál (művelődéspolitikai, a szerkesztőbizottság elnöke), Kápolnás Zoltán (sport), Lengyák István (hétvége), Marton Györgyi (várospolitika). Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Jakab Vilmos. Computertechnika: SZÜV, Zalaegerszeg. Nyomatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nytsz:B/PHF/266/Z/1989. Terjesztő a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.